

การใช้ "ไวยากรณ์เลือกสรร" วิเคราะห์ความแตกต่างของประโยคเชิงรับในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ปริญญานิพนธ์

ของ

สุมกวร คงสงฆ์

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921575, 3915058

- 8 ก.ค. 2526

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกา ศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญากา ศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2526

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

151984

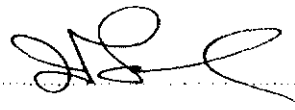
คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและกรรมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร ปฏิญาณการศึกษามหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการควบคุม

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

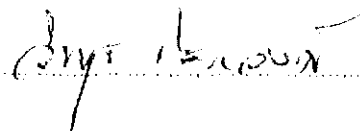
ประธาน

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความคำแนะนำและความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพาศน์ พงุทธิประภา และ ศาสตราจารย์ ดร.กานดา ณ กลาง
ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิยม เรืองจันทร์ อาจารย์นิเทศา บุญสิงห์
และ อาจารย์พงุทธิ ศุภเศรษฐศิริ ที่ช่วยตรวจสอบข้อมูลของประโยคเชิงรับภาษาไทย และ
ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ Martin Grose อาจารย์ Alex Bamford และ อาจารย์
Larry Lohmann ที่ช่วยตรวจสอบข้อมูลของประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ปราณี ชนะชาวัฒน์ คณบดี
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร รองศาสตราจารย์
ดร.ปราณี กุลละวณิชย์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ น.ร.ว.กัลยา ดิงศภัทน์ แห่งภาควิชา
ภาษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และขอขอบคุณ คุณพรพิลาศ เรืองโชติวิทย์ ที่ได้ให้
ความช่วยเหลือด้วยการให้ยืมหนังสือมาค้นคว้าประกอบการทำปริญญานิพนธ์ในครั้งนี้

สมภาร คงสงฆ์

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ	1
	ความเป็นต้น	1
	จุดมุ่งหมายในการศึกษา	3
	ความสำคัญของการศึกษา	3
	ขอบเขตของการศึกษา	3
	คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
	วิธีดำเนินการศึกษา	9
2	ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	12
	ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ	12
	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	20
3	การอธิบายลักษณะภาษา	43
	ภาษาไทย	43
	ประโยคหลักในภาษาไทย	43
	คำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก	46
	แนวการวิเคราะห์ประโยคเชิงรับภาษาไทย	49
	กระบวนการ ผู้รวมกระบวนการ และปัจจัยแวดล้อม	55
	เกณฑ์ในการกำหนดประโยคเชิงรับภาษาไทย	65
	สรุปการจำแนกประเภทประโยคเชิงรับภาษาไทย	68
	สรุปลักษณะสำคัญของประโยคเชิงรับภาษาไทย และแผนภูมิแสดง การเน้นบทบาทของประธานและการปรากฏของผู้กระทำใน ประโยค	70

การแบ่งประเภทประโยคเชิงรับตามบทบาทความหมายของประธาน และคำผู้กระทำ และแผนภูมิแสดงระบบประโยคต่าง ๆ ที่มี ความเกี่ยวข้อง	70
ภาษาอังกฤษ	77
ประโยคหลักในภาษาอังกฤษ	78
คำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก	82
แนวการวิเคราะห์ประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ	88
เกณฑ์ในการกำหนดประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ	115
สรุปการจำแนกประเภทประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ	120
สรุปลักษณะสำคัญของประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษและแผนภูมิ แสดงการเน้นบทบาทของประธานและการปรากฏของผู้กระทำ ในประโยค	122
การแบ่งประเภทประโยคเชิงรับตามบทบาทความหมายของประธาน และคำผู้กระทำ และแผนภูมิแสดงระบบประโยคต่าง ๆ ที่มี ความเกี่ยวข้อง	125
4 การเปรียบเทียบลักษณะภาษา	134
ความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก	134
ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ ...	149
ความแตกต่างระหว่างบทบาทความหมายของคำนามและคำคุณศัพท์ ...	152
ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของประโยคเชิงรับในภาษาไทยและ ภาษาอังกฤษ	161
ความแตกต่างระหว่างเกณฑ์ในการตัดสินประโยคเชิงรับที่เกี่ยวข้องกับ ประโยคเชิงสภาพ	165

5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	170
จุดมุ่งหมายในการศึกษา	170
ความสำคัญของการศึกษา	170
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	171
สรุปผลการศึกษา	171
อภิปรายผล	182
ปัญหาในการศึกษา	186
ข้อเสนอแนะ	189
บรรณานุกรม	194
ภาคผนวก	197

ความเป็นอันหนึ่ง

การเรียนรู้ของมนุษย์จากสังคมหรือจากสิ่งแวดล้อมตั้งแต่แรกเกิดจนตายนั้น กล่าวได้ว่า อาศัยภาษา เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดหรือใช้เพื่อสื่อความคิดกันอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ทั้งนี้ภาษา จึงเป็นสิ่งที่ต้องอยู่กับมนุษย์มาตลอด จนเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและพฤติกรรมทางสังคม แต่เนื่องจากแต่ละสังคมก็มีภาษาแตกต่างกันออกไป การใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายจึงแตกต่างกัน ไปด้วย ไม่ว่าจะเป็นคำเสียง คำ หรือประโยค ความแตกต่างของการใช้ภาษาในแต่ละสังคมนี้เองที่ทำให้มองเห็นความแตกต่างหลากหลายของโครงสร้างประโยคซึ่งสื่อความหมายต่างกันในแต่ละภาษา โครงสร้างของประโยคเหล่านี้มีความสำคัญมากต่อการทำความเข้าใจและการนำประโยคไปใช้ การเรียนรู้โครงสร้างประโยคและความหมายต่าง ๆ ของประโยคจึงนับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะเมื่อใดในสังคมเดียวกัน มนุษย์สามารถจะสร้างประโยคที่ประกอบ ด้วยลักษณะต่างกัน โครงสร้าง แต่มีความหมายไปในทำนองเดียวกันได้ ในขณะที่เดียวกันรูปประโยคที่แตกต่างกันไม่เพียงเล็กน้อยก็อาจจะสื่อความหมายต่างกันในแง่มุมที่ละเอียดอ่อนได้ ไปด้วย ถ้ามนุษย์เลือกใช้ประโยคไม่ถูกต้อง การสื่อความหมายก็จะไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ในทางตรงกันข้าม ถ้ามนุษย์สามารถแยกแยะโครงสร้างและความหมายที่ปรากฏในประโยคได้ ถูกต้อง การสื่อความหมายโดยใช้ภาษาเป็นตัวกลางก็ย่อมจะสนองความต้องการของมนุษย์ได้ อย่างตรงเป้าหมาย

เพราะฉะนั้น เมื่อพิจารณาประโยคที่ใช้พูดหรือเขียนกันในชีวิตประจำวัน ก็ให้เห็นได้ว่า บทบาทของหน่วยต่าง ๆ ทางด้านความหมายที่มีต่อกัน เช่น บทบาทของประธานที่มีต่อคำกริยา ในแต่ละประโยค จะมีลักษณะต่าง ๆ กัน กล่าวคือ ประโยคบางประโยค เช่น "แมลงโหดมาก" และ "เขาโหดมาก" ประธานมีบทบาทเป็นผู้แสดงกิริยา หรือก่อให้เกิดการแสดงกิริยา ในขณะที่

บางประโยคประธานมีลักษณะตรงกันข้าม คือ มีบทบาทเป็นผู้ถูกกระทำ เป็นเครื่องมือ (instrument) เป็นวัสดุ (material) เพื่อนำไปใช้สอย หรือเป็นขอบเขตของกระบวนการ (range) ดังตัวอย่าง

สุนัขตัวนี้ตีไต่ทาย (ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ)

กรรไกรเล่มนี้ตัดผ้าไม่ไ้ (ประธานเป็นเครื่องมือ)

เขานินนี้ทำตุ๊กตาขาย (ประธานเป็นวัสดุ)

/ เรื่องนี้ให้รمانใจหลอน (ประธานเป็นขอบเขตของกระบวนการ)

ลักษณะประโยคเช่นนี้ถือว่าเป็นประโยคเชิงรับ ตามแนว "ไวยากรณ์เลือกสรร" (Systemic Grammar) ซึ่งมีคำกริยาในประโยคอยู่ในกลุ่มกริยาแสดงอาการ (action process) และแสดงความรู้สึก (mental process) แต่ประโยคภาษาอังกฤษ นอกจากคำกริยาที่แสดงอาการ และแสดงความรู้สึกแล้ว ยังมีคำกริยาที่แสดงความสัมพันธ์ (relational process) อีกด้วย ได้แก่ คำกริยา be, equal, make, represent ซึ่งให้ความหมายหรือแสดงโครงสร้างเป็นประโยคเชิงรับด้วย เช่น

John is the tall one.

X is equalled by Y.

Mary was made happy.

An acceptance is represented by a tick.

เนื่องจากขอบเขตการเกิดประโยคเชิงรับของทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษนี้ไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาลักษณะของประโยคเชิงรับดังกล่าวในทั้งสองขอบเขต คือ ประโยคเชิงรับที่มีคำกริยาอยู่ในกลุ่มแสดงอาการ แสดงความรู้สึก และประโยคเชิงรับที่มีคำกริยาอยู่ในกลุ่มแสดงความสัมพันธ์ โดยศึกษาตามกระบวนการวิเคราะห์เชิงแย้ง (Contrastive Analysis) เพื่อพิจารณาความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันทั้งในกันโครงสร้างและกันบทบาทความหมายที่ปรากฏในประโยค

จุดมุ่งหมายในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะของประโยคเชิงรับภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ทางด้านโครงสร้างตามบทบาทความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยา และการปรากฏของผู้กระทำ (agent) ในประโยคตามแนว "ไวยากรณ์เลือกสรร"
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างประโยคเชิงรับภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในด้านโครงสร้างและบทบาทความหมาย

ความสำคัญของการศึกษา

1. ทำให้ทราบลักษณะและการจำแนกประเภทประโยคเชิงรับ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ตามแนว "ไวยากรณ์เลือกสรร"
2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประโยคเชิงรับ จะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพราะครูจะได้ทราบปัญหาและข้อผิดพลาดอันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านโครงสร้างและบทบาทความหมายในประโยคเชิงรับทั้งสองภาษากันแล้ว กับทั้งจะได้หาทางแก้ไขปัญหาและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น

ขอบเขตของการศึกษา

1. เพื่อศึกษาประโยคเชิงรับทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษจากประโยคหลัก (major clauses) ที่เป็นประโยคบอกเล่า เท่านั้น
2. ศึกษาประโยคเชิงรับภาษาไทยที่มีเฉพาะคำกริยาแสดงอาการ และคำกริยาแสดงความรู้สึกเท่านั้น
3. ศึกษาประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษที่มีคำกริยาแสดงอาการ แสดงความรู้สึก และแสดงความสัมพันธ์

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

"ไวยากรณ์เลือกสรร" (Systemic Grammar) หมายถึง ไวยากรณ์ที่อธิบายเรื่องระเบียบของการเลือกโครงสร้างต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเนื่องจากเงื่อนไขของการเลือกในการใช้ภาษาใดภาษาหนึ่ง ไวยากรณ์เลือกสรรแบ่งออกเป็นสองระดับ คือ

1. ระดับผิว (surface level) เป็นระดับที่อธิบายเรื่ององค์ประกอบของทุก ๆ โครงสร้างที่มีอยู่ในภาษา ซึ่งได้แก่ องค์ประกอบของโครงสร้างของคำ วลี และประโยค
2. ระดับลึก (deep level) เป็นระดับที่อธิบายเรื่องระบบต่าง ๆ ในภาษาอันประกอบด้วยตัวเลือกทางความหมายจำนวนมาก และตัวเลือกดังกล่าวนี้จะเป็นตัวกำหนดองค์ประกอบต่าง ๆ ในแต่ละโครงสร้างของภาษาที่อยู่ในระดับผิว เช่น ตัวเลือก Indicative จะกำหนดว่า โครงสร้างของประโยคต้องมีประธานปรากฏอยู่ด้วยเสมอ ดังเช่น ประโยคต่อไปนี้ มีตัวเลือก Indicative เป็นตัวกำหนดเงื่อนไข

The book pleased John.

He jumped over the wall.

She is beautiful.

ลักษณะสำคัญของไวยากรณ์เลือกสรร คือ ความเชื่อว่าองค์ประกอบต่าง ๆ ของภาษา ซึ่งได้แก่ เสียง คำ และประโยค ที่มนุษย์เลือกมาใช้เพื่อติดต่อสื่อสารกันนั้น เป็นสิ่งที่มีอยู่ในภาษาแล้ว มนุษย์สามารถเลือกมาใช้ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่ต้องการ

ประโยคหลัก (major clauses) หมายถึง ประโยคเชิงเดี่ยว (simple sentence) ที่มีคำกริยาแสดงอาการ แสดงความรู้สึก หรือแสดงความสัมพันธ์อย่างใดอย่างหนึ่ง

ประโยคเชิงรับ (receptive clauses) หมายถึง ประโยคที่มีรูปโครงสร้างกรรมาจก (passive construction) หรือโครงสร้างกรรตุจก (active construction) อย่างใดอย่างหนึ่ง และความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยา จะระบุว่า เป็นผู้ถูกกระทำ เป็นผลมาจากการกระทำ ฯลฯ (Halliday, 1967 : 38-81) ดังบทพูดต่อไปนี้

ภาษาอังกฤษ

1. เกี่ยวกับเป้าหมาย (goal)

The clothes were washed.

The string was tied.

2. เกี่ยวกับผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ (beneficiary)

John was paid some money.

Mary was told the idea.

3. เกี่ยวกับผู้แสดงกิริยา (actor) และผู้ได้รับผลกระทบ (affected)

John fell down quickly.

The ball bounced easily.

4. เกี่ยวกับขอบเขตของกระบวนการ (range)

The game was played (by Mary).

The song was sung beautifully.

5. เกี่ยวกับเครื่องมือ (instrument)

The key opened the door easily.

A hammer broke the window violently.

6. เกี่ยวกับวัสดุ (material)

The flour made cake well.

These clothes were decorated well.

7. เกี่ยวกับสถานที่ (place)

The chair sits comfortably.

The garden is swarming with bees.

8. เกี่ยวกับผู้แสดงความรู้สึก (processer) และผู้รับความรู้สึก

(phenomenon)

8.1 เกี่ยวกับผู้แสดงความรู้สึก

John was pleased (by the book).

She was amused (by the monkey).

8.2 เกี่ยวกับผู้รับความรู้สึก

The game was watched (by the student).

The book was enjoyed (by John).

9. เกี่ยวกับผู้แสดงคุณลักษณะ (attribuant)

She was presumed content.

The room was kept clean.

10. เกี่ยวกับผู้บ่งชี้ (identifier)

John was the chairman.

He is resembled by his father.

ภาษาไทย

1. เกี่ยวกับเป้าหมาย

เสื้อถูกยืม

เสื้อตัวนี้มีกลิ่นสะอาดมาก

2. เกี่ยวกับผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์

เด็ก ๆ แจกไข่ต้มดี

คุณแม่ถูกยืมยกยอกเงิน

3. เกี่ยวกับผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ

สีเทา ๆ กะเทาะง่าย

กระทงลอยในสระนี้ได้

4. เกี่ยวกับขอบเขตของกระบวนการ
เรื่องมหาดาคำหลวงนำเทศน์มาก
เรื่องเช่นนี้ระวางไม่ได้
5. เกี่ยวกับเครื่องมือ
ผงชุรสปรงอาหารไม้คี่
เหล็กทอนนี้กะเพาะสี่คี่
6. เกี่ยวกับวัสดุ
เศษอาหารปรุงอาหารหมูได้เหมาะ
มอเตอร์ตัวนี้ประกอบเครื่องยนต์ได้
7. เกี่ยวกับสถานที่
ที่ทำการไปรษณีย์แห่งนี้สงวนชาติได้
สระแห่งนี้คือยกระหงสะควก
8. เกี่ยวกับผู้แสดงความรู้สึก และผู้รับความรู้สึก
 - 8.1 เกี่ยวกับผู้แสดงความรู้สึก
หลอนทรมานใจ
เขาพอใจความสวยของหลอน
 - 8.2 เกี่ยวกับผู้รับความรู้สึก
เรื่องสำคัญเช่นนี้ควรสนใจ
ผู้หญิงอย่างนี้น่าบูชา

บทบาทความหมาย หมายถึง บทบาทของประธานที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมาย ผู้เกี่ยวข้อง
 กับผลประโยชน์ ขอบเขตของกระบวนการ ฯลฯ ทั้งที่อธิบายไว้แล้วในประโยคเชิงรับ
ผู้กระทำ (agent) หมายถึง คำนามที่มีบทบาทเป็นผู้แสดงกริยา ผู้ก่อให้เกิดการแสดง
 กริยา ผู้แสดงความรู้สึก ผู้รับความรู้สึก ผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ หรือผู้บังคับ

คำกริยาในภาษาอังกฤษ

กริยาแสดงอาการ ได้แก่ คำกริยาในประโยคต่อไปนี้

Mary washed the clothes.

John throws the ball.

The prisoner marched.

กริยาแสดงความรู้สึก ได้แก่ คำกริยาในประโยคต่อไปนี้

I believed the rumour.

He appreciates the fact.

I liked his attitude.

กริยาแสดงความสัมพันธ์ ได้แก่ คำกริยาในประโยคต่อไปนี้

John is the leader.

John made Mary happy.

A tick represents an acceptance.

คำกริยาในภาษาไทย

กริยาแสดงอาการ ได้แก่ คำกริยาในประโยคต่อไปนี้

คุณแม่อ่านงาน

น้องชายกำลังเล่นฟุตบอล

เด็ก ๆ กำลังวิ่ง

กริยาแสดงความรู้สึก ได้แก่ คำกริยาในประโยคต่อไปนี้

เขาบูชาผู้พี่ของคุณ

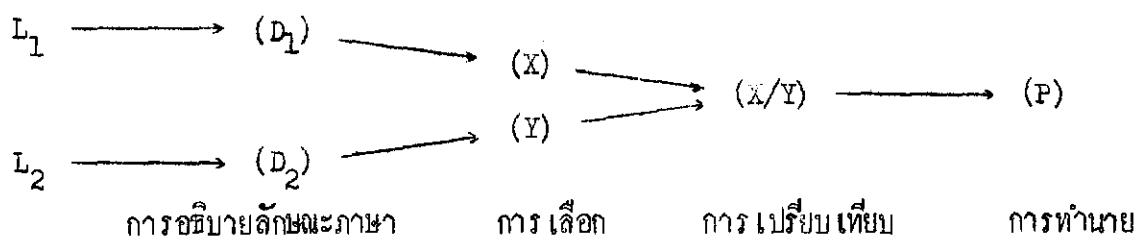
เด็ก ๆ ต้องเกรงใจผู้ใหญ่

เขาเชื่อเรื่องเขนนี้

วิธีดำเนินการศึกษา

ดำเนินการศึกษาโดยวิเคราะห์เปรียบเทียบประโยคเชิงรับภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ซึ่งกระทำเป็นขั้น ๆ ดังนี้

1. ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบโครงสร้างและบทบาทความหมายของทั้งสองภาษายึดวิธีการของ แรนคอล แอล วิทแมน (Randal L. Whitman) (Whitman, 1970 : 191-197) ซึ่งได้แบ่งขั้นตอนการดำเนินงานออกเป็นสี่ขั้น คือ การอธิบายลักษณะภาษา (description) การเลือก (selection) การเปรียบเทียบ (contrast) และการทำนาย (prediction) ดังแสดงด้วยแผนภาพต่อไปนี้

L_1 คือ ภาษาไทย

L_2 คือ ภาษาอังกฤษ

D_1 คือ การอธิบายลักษณะประโยคเชิงรับภาษาไทย

D_2 คือ การอธิบายลักษณะประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ

X คือ โครงสร้างและบทบาทความหมายของประโยคเชิงรับภาษาไทยที่เลือกไว้

Y คือ โครงสร้างและบทบาทความหมายของประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ

ที่เลือกไว้

P คือ การทำนายข้อผิดพลาดและปัญหาในการเรียนรู้ประโยคเชิงรับ

ภาษาอังกฤษที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาไทย

1.1 การอธิบายลักษณะภาษา จะอธิบายลักษณะของประโยคเชิงรับภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ตามแนว "ไวยากรณ์เลือกสรร"

1.2 การเลือก เกณฑ์ในการเลือกลักษณะภาษาเพื่อนำมาเปรียบเทียบกันนั้น จะพิจารณาทั้งโครงสร้างและบทบาทความหมายของคำนาม คำกริยา และคำคุณศัพท์ที่มีต่อกัน โดยคำนึงทั้งในส่วนที่คล้ายคลึงกันและส่วนที่แตกต่างกัน

1.3 การเปรียบเทียบ เปรียบเทียบโครงสร้าง และบทบาทความหมายที่เลือกไว้แล้ว เฉพาะส่วนที่มีความแตกต่างกัน และคาดว่าจะเป็นส่วนที่เป็นปัญหาต่อการเรียนรู้

1.4 การทำนายข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาไทย (interference errors) อันเนื่องมาจากการถ่ายทอดลักษณะไวยากรณ์และวิธีการเขียนจากภาษาไทย ไปสู่ภาษาอังกฤษ

2. เกณฑ์ในการเลือกประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษที่จะนำมาศึกษานั้น จะเลือกคำกริยา ที่สำรวจแล้วว่าปรากฏการใช้มากที่สุดจากรายการศัพท์ในหนังสือ A General Service List of English Words ของ ไมเคิล เวสต์ (Michael West) (West, 1957:1-588) มาแต่งประโยค

ส่วนประโยคเชิงรับภาษาไทย จะนำคำกริยาที่ใช้ในการวิเคราะห์ประโยคเชิงรับ ภาษาอังกฤษมาแปลเทียบเป็นภาษาไทยและแต่งประโยค

การตรวจสอบความถูกต้องของประโยคซึ่งเป็นข้อมูลทางภาษา สำหรับประโยคเชิงรับภาษาไทย จะใช้รายการประโยคที่แต่งขึ้นตามแนวไวยากรณ์เลือกสรร สอบถามอาจารย์ในคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ซึ่งสังกัดภาควิชาภาษาไทย สามท่านเพราะถือว่าเป็นเจ้าของภาษา และสำหรับประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ จะสอบถามอาจารย์ชาวต่างประเทศซึ่งสังกัดภาควิชาภาษาตะวันตก และภาควิชาภาษาศาสตร์สามท่านที่ เป็นเจ้าของภาษา โดยมีข้อกำหนดดังนี้

1. ให้กาเครื่องหมาย (✓) หน้าประโยคที่เจ้าของภาษาเห็นว่าสื่อความหมายได้ไม่ว่าจะมีสถานการณ์ประกอบ หรือไม่มีสถานการณ์ประกอบประโยคนั้น ๆ

2. สำหรับประโยคบางประโยคที่เจ้าของภาษาเห็นว่าอาจสื่อความหมายได้ หรือสื่อความหมายได้ดีขึ้น ถ้าแก้ไขหรือเพิ่มเติมคำบางคำก็ให้เจ้าของภาษาแก้ไขหรือเพิ่มเติมได้

3. ให้กาเครื่องหมาย (X) หน้าประโยคที่เจ้าของภาษาเห็นว่าไม่มีใครใช้กัน

เกณฑ์ในการเลือกประโยคที่ได้ตรวจสอบแล้วมา เป็นข้อมูลประกอบการศึกษาคำนี้ขึ้น
กำหนดว่าประโยคใดก็ตามที่เจ้าของภาษาคิดแต่สองคนขึ้นไปเห็นว่าใช้ได้ ก็จะนำประโยคดังกล่าว
มาประกอบ เป็นข้อมูลในการศึกษา

ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่องประโยคเชิงรับภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามแนวไวยากรณ์เลือกสรร นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทราบรายละเอียดเกี่ยวกับแนวความคิดและระบบของไวยากรณ์นี้ เสียก่อน เพื่อให้เข้าใจหลักการโดยส่วนรวมอันจะเป็นแนวทางให้สามารถศึกษาเรื่องประโยคเชิงรับได้ต่อไป และนอกจากนี้ผลงานวิจัยหรือผลการศึกษานักไวยากรณ์หลาย ๆ ท่าน ก็เป็นส่วนสำคัญต่อการศึกษาเรื่องดังกล่าว เพราะจะทำให้ข้อคิดที่มีประโยชน์ต่อการศึกษานี้ ซึ่งผู้วิจัยจะต้องคำนึงถึง ดังนั้นในบทนี้ผู้วิจัยจึงจะได้เสนอแนวความคิดและระบบที่เกี่ยวข้องกับไวยากรณ์เลือกสรร พร้อมทั้งเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ เรียงตามลำดับต่อไปนี้

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ

1. แนวความคิดเกี่ยวกับไวยากรณ์เลือกสรร

เอ็ม เอ. เค. ฮัลลiday (M.A.K. Halliday) เป็นผู้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับไวยากรณ์เลือกสรร เขาเชื่อว่า ธรรมชาติของภาษาจะมีความสัมพันธ์กับความต้องการในการใช้ภาษา และจะต้องตอบสนองหน้าที่ของภาษาในสังคมนั้น ๆ หน้าที่ดังกล่าวนี้คือ เครื่องกำหนดระบบต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้กัน เพราะฉะนั้น "ไวยากรณ์" ตามแนวความคิดของ ฮัลลiday จึงเกี่ยวข้องกับระบบการเลือกโครงสร้างต่าง ๆ ของภาษาเพื่อใช้สื่อสารกัน (Halliday.

1973 : 22)

ในการอธิบายไวยากรณ์เลือกสรรนั้น อาศัยความเข้าใจเรื่องตัวเลือก (options) เป็นหลัก ฮัลลiday เชื่อว่าระบบของภาษาประกอบด้วยตัวเลือกทางความหมายจำนวนมาก ซึ่งผู้พูดสามารถเลือกได้จากบริบท (context) ของสถานการณ์ต่าง ๆ ตัวเลือกทางความหมายเหล่านี้ก็คือ ความหมายต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ ซึ่งเรียกว่า "ศักยภาพแห่งความหมาย" (meaning potential) ตัวเลือกทั้งกล่าวนี้อาจมีความสัมพันธ์กันเป็นระบบ ดังนั้นระบบไวยากรณ์จึงอยู่ในรูป

ของระบบตัวเลือก (system of options) หรืออาจกล่าวได้ว่า ตามทฤษฎีไวยากรณ์นี้ ภาษามีสลักษณะเป็นระบบปิด (closed system) ซึ่งเป็นระบบของตัวเลือกทางความหมาย จำนวนมากมายที่ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของไวยากรณ์สามประการ ได้แก่ "องค์ประกอบด้าน ประสบการณ์ของบุคคล (experiential component) "องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล" (interpersonal component) และ "องค์ประกอบด้านการเรียบเรียง ข้อความ" (textual component) (อ้างจาก Kress. 1976 : 26 - 28) องค์ประกอบ ทั้งสามนี้จะสัมพันธ์กับหน่วยภาษาระดับต่าง ๆ ทุกระดับพร้อมกัน เช่น ประโยค วลี คำ และ แต่ละองค์ประกอบยังมีระบบย่อยอีก โดยระบบย่อยแต่ละระบบจะสัมพันธ์กับหน่วยภาษาระดับ ประโยค ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า องค์ประกอบของไวยากรณ์ทั้งสามประการจะเป็นเครื่องแสดง ให้เห็นหน้าที่ของภาษาในสังคมสามประการ อันได้แก่ "หน้าที่ด้านประสบการณ์ของบุคคล" (experiential function) "หน้าที่ในการแสดงบทบาททางสังคม" หรือ "หน้าที่ด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล" (interpersonal function) และ "หน้าที่ด้านการเรียบเรียง ข้อความ" (textual function)

นอกจากระบบปิดจะเป็นระบบของตัวเลือกทางความหมายจำนวนมากมายังได้กล่าวแล้ว นั้น ระบบปิดยังทำหน้าที่อธิบายลำดับขั้นพื้นฐานของไวยากรณ์ได้ดังต่อไปนี้คือ

1. หน่วย (unit) ประกอบขึ้นด้วยประโยค (sentence) อนุประโยค (clause) วลี (group) คำ (word) และหน่วยคำ (morpheme)
2. ประเภท (class) แต่ละหน่วยของภาษายังแบ่งออกเป็นประเภทย่อย ๆ ได้อีก เช่น ในหน่วยประโยค แบ่งออกเป็นสามประเภทคือ ประโยคเชิงเดี่ยว ประโยคความรวม และประโยคเชิงซ้อน หรือในหน่วยอนุประโยค แบ่งออกได้เป็นสองประเภทคือ อนุประโยคอิสระ (independent clause) และอนุประโยคไม่อิสระ (dependent clause) เป็นต้น
3. โครงสร้าง (structure) ได้แก่ โครงสร้างของประโยค อนุประโยค วลี คำ และหน่วยคำ
4. ระบบของภาษา (system) ประกอบขึ้นด้วยตัวเลือกทางความหมายจำนวนมาก ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวกำหนดโครงสร้างต่าง ๆ ของภาษาที่ใช้กัน

ระบบนิคจะทำหน้าที่กำหนดเรียกชื่อประเภทของคำตามหน้าที่ที่ปรากฏในประโยค เช่น คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ ฯลฯ ลักษณะของระบบนิคจึงมีดังนี้

1. ตัวเลือกของระบบนิคมีหน้าที่เฉพาะ (exclusive) เช่น ถ้าตัวเลือกเป็นประโยคเชิงรับแล้ว ก็จะไม่เป็นประโยคเชิงก่อผล (effective clauses) หรือประโยคเชิงบรรยาย (descriptive clauses)

2. ตัวเลือกของระบบหนึ่ง ๆ ในระบบนิคมีอยู่จำกัด (finite)

3. ความหมายของตัวเลือกต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กัน ถ้าความหมายของตัวเลือกใดตัวเลือกหนึ่งเปลี่ยนไป จะมีผลกระทบต่อตัวเลือกอื่น ๆ ในระบบนิคนั้นด้วย

องค์ประกอบทั้งสามด้านของภาษาโดยสรุป

1. องค์ประกอบด้านประสบการณ์ของบุคคล เป็นองค์ประกอบที่เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดหรือการแสดงออกซึ่งประสบการณ์ของผู้ใช้ภาษา ประสบการณ์ดังกล่าวนี้รวมความถึง ประสบการณ์ภายนอก และภายใน ซึ่งได้แก่ การที่ผู้ใช้ภาษาได้พบเห็น ได้แตะต้องสัมผัส ได้ยิน ได้กลิ่น ได้รส ได้แสดงความรู้สึก หรือแสดงความเข้าใจ องค์ประกอบด้านนี้จะแสดงให้เห็นหน้าที่ของภาษาด้านประสบการณ์ ระบบย่อยขององค์ประกอบด้านนี้สัมพันธ์กับหน่วยภาษาระดับประโยค คือ "ระบบความหมายสัมพันธ์ภายในประโยค" (transitivity system)

ระบบความหมายสัมพันธ์ภายในประโยคนี้ ฮัลลiday (Halliday, 1970 : 145 - 146) อธิบายว่า เป็นระบบที่ใช้เป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด หรือการแสดงออกของผู้ใช้ภาษา ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกระทำ เหตุการณ์ สภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนความรู้สึกนึกคิด และการสัมผัสด้วยประสาท ระบบความหมายสัมพันธ์ภายในประโยคนี้ จะแสดงหรือถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้ใช้ภาษาออกมาในรูปของหน่วยภาษา และโครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับประโยค ซึ่งก็คือ ประโยคหลักหรือประโยคเชิงเดียว หรืออาจกล่าวได้ว่า ระบบความหมายสัมพันธ์ภายในประโยค เป็นระบบที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างคำนามและคำกริยาในประโยค นั้นเอง

หน่วยของภาษาซึ่งเป็นเครื่องมือถ่ายทอดและแสดงประสบการณ์ของผู้ใช้ภาษา และเกี่ยวข้องกับระบบความหมายสัมพันธ์ภายในประโยค ได้แก่ กระบวนการ (process) ผู้ร่วมกระบวนการ (participant) ปัจจัยแวดล้อม (circumstance) ปัจจัยแสดงคุณลักษณะหรือคุณสมบัติ (attribute) และปัจจัยที่เทียบเท่ากัน (equative)

กระบวนการ เป็นตัวแทนทางภาษา (linguistic representation) ของประสบการณ์เกี่ยวกับ สภาพ ความสัมพันธ์ อากาการ การกระทำ ความรู้สึกนึกคิด ความเข้าใจ และการให้เหตุผล กระบวนการจะแสดงด้วยคำกริยา และปรากฏในภาคแสดง (predication) (อ้างจาก Kress. 1976 : 159) เช่น

Jupiter is the largest planet.

He's throwing stones.

Can you see a light ?

ผู้รวมกระบวนการ เป็นตัวแทนทางภาษา ซึ่งเกี่ยวข้องกับบุคคล สัตว์ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่สัมพันธ์กับกระบวนการ โดยเป็นผู้แสดงกริยา แสดงความรู้สึกนึกคิด ทรงสภาพ หรือแสดงความสัมพันธ์ โดยทั่วไปแล้วผู้รวมกระบวนการจะแสดงด้วยคำนามที่มีความสัมพันธ์กับคำกริยาของประโยค โดยไม่มีคำบุพบทมาขึ้น คำนามนี้จะปรากฏในส่วนประธาน (subject) หรือส่วนเติมเต็ม (complement)

บทบาทของผู้รวมกระบวนการ (participant roles) ที่สัมพันธ์กับกระบวนการได้แก่ บทบาททั้งแสดงในตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

1. I can tie the string. [บทบาทผู้แสดงกริยา (actor)]
2. Mary washed the clothes. [บทบาทเป้าหมาย (goal)]
3. He marched the prisoners. [บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา (causer)]
4. The ball bounced easily. [บทบาทผู้แสดงกริยาและผู้ที่ได้รับผลกระทบ (actor and affected)]
5. She kept the room clean. [บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ (attributor)]
6. John was the chairman. [บทบาทผู้ถูกบ่งชี้ (identified)]
7. He loves his son. [บทบาทผู้แสดงความรู้สึก (processor)]
8. The book was enjoyed (by John). [บทบาทผู้รับความรู้สึก (phenomenon)]
9. The movie pleased John. (บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก (causer of mental process))

ผู้ร่วมกระบวนการอาจมีบทบาทต่อกระบวนการได้มากกว่าหนึ่งบทบาท เช่น เป็นทั้งฝ่ายแสดง
 กิจกรรมและฝ่ายได้รับผลกระทบพร้อม ๆ กัน ดังในประโยค The ball bounced easily. และ
He shaved himself.

ปัจจัยแวดล้อม เป็นตัวแทนทางภาษาเกี่ยวกับเกณฑ์ หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
 กับกระบวนการ ปัจจัยแวดล้อมบางปัจจัยมีความสัมพันธ์กับกระบวนการน้อยกว่าผู้ร่วมกระบวนการ
 เพราะมักจะปรากฏในส่วนเสริม (adjunct) ได้ ในขณะที่ผู้ร่วมกระบวนการปรากฏในส่วนประธาน
 และส่วนเติมเต็มเท่านั้น

บทบาทของปัจจัยแวดล้อม (circumstantial roles) ที่สัมพันธ์กับกระบวนการได้แก่
 บทบาทดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

She sang a song. [บทบาทของเขตของกระบวนการ (range)]

He paid John some money. [บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผู้ผลประโยชน์
 (beneficiary)]

He sits on the chair. [บทบาทสถานที่ (place)]

She made this cake from flour. [บทบาทวัสดุ (material)]

The room is wide. [บทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ (attribute)]

He was the captain. [บทบาทของปัจจัยที่เทียบเท่ากัน (equative) หรือ
 บทบาทผู้บ่งชี้* (identifier)]

ปัจจัยแสดงคุณลักษณะ เป็นตัวแทนทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในด้านการ
 แสดงความสัมพันธ์เพื่อบอกลักษณะ หรือคุณสมบัติของผู้ร่วมกระบวนการ ปัจจัยแสดงคุณลักษณะ แสดง
 ถ้อยคำนามหรือคำคุณศัพท์ และปรากฏในส่วนเติมเต็ม เช่น

He was a captain.

The room is wide.

* บทบาทของปัจจัยที่เทียบเท่ากัน อาจเรียกได้ว่า บทบาทผู้บ่งชี้

ปัจจัยที่เทียบเท่ากัน เป็นตัวแทนทางภาษาที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการในด้านการแสดงความสัมพันธ์ เช่นเดียวกับปัจจัยแสดงคุณลักษณะ แต่มีบทบาทอธิบายความเทียบเท่ากันในลักษณะของผู้รวมกระบวนการ ปัจจัยที่เทียบเท่ากันนี้จะแสดงด้วยคำนาม และปรากฏในส่วนเติมเต็ม เช่น

John resembles his father.

He was the captain.

X equals Y.

2. องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เป็นองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมือในการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล ทั้งทางด้านสังคม และด้านการติดต่อสื่อสาร เช่น การแสดงบทบาทของผู้ถามและผู้ตอบ ในการถามและตอบ รวมทั้งการแสดงทัศนคติ และความคิดเห็นของผู้ถูกถาม ได้แก่ การเสนอความคิดเห็น การคาดคะเน ระบบย่อยขององค์ประกอบด้านนี้ที่สัมพันธ์กับประโยคได้แก่ "ระบบมาลาของประโยค" (mood and modality system) มาลาทางคำนาม mood ได้แก่ มาลาบอกเล่า มาลาคำถาม ส่วนมาลาทางคำนาม modality ได้แก่ มาลาเสนอแนะ และมาลาคาดคะเน เป็นต้น

3. องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงข้อความ เป็นองค์ประกอบที่ใช้เป็นเครื่องมือในการจัดระบบภาษาให้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกับบริบททางสถานการณ์การใช้ภาษา เพื่อให้ข้อมูลของผู้ใช้ภาษาเป็นที่ยอมรับและเข้าใจกันโดยทั่วไป องค์ประกอบด้านนี้เป็นเครื่องมือในการเรียบเรียงข้อความในข้อ เนื่องจากกลบกลืนกันและสื่อความหมายได้ ระบบย่อยขององค์ประกอบด้านนี้ที่สัมพันธ์กับประโยคได้แก่ "ระบบจัดหัวเรื่อง" และ "ระบบการจัดสาระภายในประโยค" (theme and information system)

แนวความคิดเกี่ยวกับไวยากรณ์เลือกสรรทั้งที่กล่าวไว้ในหัวข้อนี้แล้วนั้น อาจสรุปได้ว่าไวยากรณ์เลือกสรรถือว่าภาษาประกอบด้วยตัวเลือกทางความหมายจำนวนมากมายที่ผู้พูดสามารถเลือกได้จากบริบทของสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนั้นไวยากรณ์เลือกสรรจึงเป็นไวยากรณ์ที่อธิบายเรื่องระบบของตัวเลือกต่าง ๆ และตัวเลือกดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของไวยากรณ์สามองค์ประกอบ คือ องค์ประกอบด้านประสบการณ์ของบุคคล องค์ประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และ

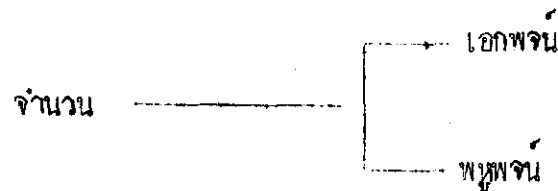
องค์ประกอบด้านการเรียบเรียงข้อความ องค์ประกอบทั้งสามนี้จะเป็นเครื่องแสดงให้เห็นหน้าที่สามประการของภาษาในแต่ละสังคมอันใดแต่ หน้าที่ด้านประสบการณ์ของบุคคล หน้าที่ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และหน้าที่ด้านการเรียบเรียงข้อความ แต่ในการศึกษารังนี้ ผู้วิจัยได้เน้นเรื่ององค์ประกอบด้านประสบการณ์ของบุคคลเป็นสำคัญ เพราะเป็นองค์ประกอบที่แสดงให้เห็นหน้าที่ของภาษาด้านประสบการณ์ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับระบบความหมายสัมพันธ์ภายในประโยค และยังเป็นระบบที่แสดงหรือถ่ายทอดประสบการณ์ของผู้ใช้ภาษาออกมาในรูปของประโยคหลักซึ่งเป็นประโยคเงื่อนไขสำคัญของประโยคเชิงรับที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาค้นคว้า

นอกจากเรื่องแนวความคิดเกี่ยวกับไวยากรณ์แล้ว ยังมีหัวข้อสำคัญที่ควรกล่าวถึงอีกเรื่องหนึ่งเรื่องคือ เรื่องระบบไวยากรณ์เลือกสรร ซึ่งเป็นระบบที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวเลือกทางความหมายต่าง ๆ โดยตรง

2. ระบบไวยากรณ์เลือกสรร

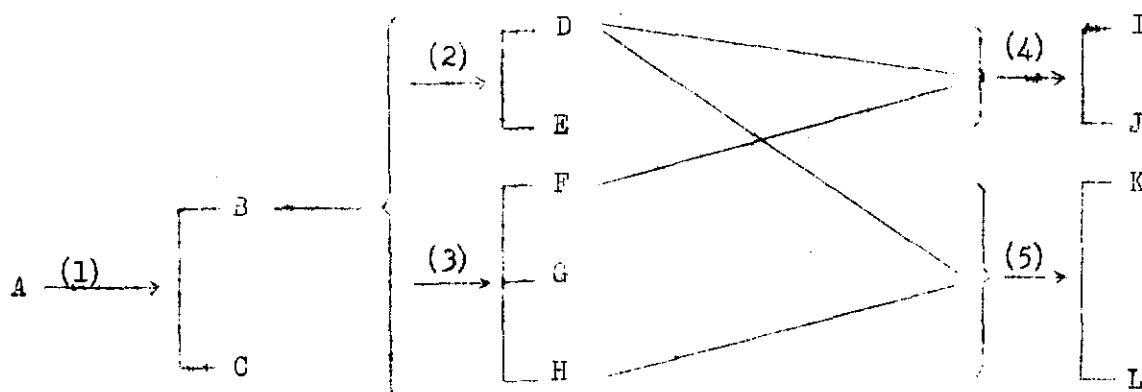
ดังที่กล่าวแล้วว่า "ไวยากรณ์เลือกสรร" เป็นไวยากรณ์ที่อธิบายเรื่องระเบียบของตัวเลือกใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากเงื่อนไขของการเลือกในการใช้ภาษาใดภาษาหนึ่ง ดังนั้นตัวเลือกดังกล่าวนี้อาจเป็นตัวเลือกทางความหมาย ซึ่งมาจากระบบไวยากรณ์นั่นเอง เมื่อผู้ใช้ภาษาต้องการกล่าวถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดก็สามารถเลือกตัวเลือกทางความหมาย เพื่อสื่อความเข้าใจให้ตรงตามที่ต้องการ จากความหมายที่มีให้เลือกทั้งหมด เช่น เมื่อต้องการกล่าวถึงเหตุการณ์ใดเหตุการณ์หนึ่ง ก็อาจจะเลือกตัวเลือกที่แสดงความหมายว่าเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นแล้ว เหตุการณ์นั้นกำลังจะเกิด หรือเหตุการณ์นั้นยังไม่ได้เกิดขึ้น ตัวเลือกจึงเอื้ออำนวยต่อผู้ใช้ภาษาทางด้านการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้มากมาย แม้ว่าตัวเลือกที่มีอยู่ในเงื่อนไขจะมีจำนวนจำกัดก็ตาม ระบบไวยากรณ์จึงเป็นระบบใหญ่ที่ประกอบด้วยระบบย่อย ๆ มากมาย

ตัวเลือกต่าง ๆ ของระบบไวยากรณ์เลือกสรรนี้สามารถเขียนแผนผังแสดงได้ เพื่อให้เห็นว่าระบบย่อยของไวยากรณ์หนึ่งระบบประกอบด้วยตัวเลือกอย่างน้อยตั้งแต่สองตัวเลือกขึ้นไป ซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการเลือกอย่างน้อยหนึ่งเงื่อนไข เช่นตัวเลือก "เอกพจน์" และ "พหูพจน์" จะอยู่ใต้เงื่อนไขของการเลือกคือ "จำนวน" ดังแผนผังต่อไปนี้

ซึ่งหมายความว่า ถ้า "จำนวน" ได้รับเลือกแล้ว "เอกพจน์" หรือ "พหูพจน์" จะได้รับเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง เพราะฉะนั้นการพูดถึงระบบใดระบบหนึ่ง ก็คือการพูดว่า "ถ้า ... ได้รับเลือกแล้ว ... หรือ ... ก็จะได้รับเลือก" (พรพิลาศ เรื่อง ไซคิวไทย 2524 : 22)

ระบบย่อยดังกล่าวนี้ เมื่อนำมาสัมพันธ์กันจะได้เครือข่ายระบบสัมพันธ์ (network of system) ดังแผนผัง

จากแผนผัง เครื่องหมายที่ใช้มีดังนี้

1. $\longrightarrow$ มีความหมายว่า เลือกต่อไป
2. $[$ มีความหมายว่า หรือ
3. $\{ []$ มีความหมายว่า และ
4. $\longrightarrow \} [$ มีความหมายว่า รวมกัน

ระบบที่ 1 ถ้าเลือก A แล้ว B หรือ C จะได้รับเลือก

ระบบที่ 2 และระบบที่ 3 เกิดจากการเลือก B และถ้าเลือก B แล้ว D และ E จะได้รับเลือก หรือ F, G และ H จะได้รับเลือก

ระบบที่ 4 ถ้าเลือก D และ F ร่วมกันแล้ว I และ J จะได้รับเลือก

ระบบที่ 5 ถ้าเลือก D และ H ร่วมกันแล้ว K และ L จะได้รับเลือก

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ระบบไวยากรณ์เป็นเครือข่ายระบบสัมพันธ์ ซึ่งประกอบด้วยระบบย่อยสามระบบที่เลือกมาจากองค์ประกอบทั้งสามด้านของภาษา และแต่ละระบบย่อยนี้ ยังมีเครือข่ายระบบสัมพันธ์แยกย่อยลงไปอีก แต่จะมีความสัมพันธ์กับหน่วยภาษาระดับต่าง ๆ ทุกหน่วย

หัวข้อต่อไปที่จะกล่าวถึงในบทนี้คือ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ

การศึกษาลักษณะประโยคเชิงรับ ส่วนใหญ่จะกล่าวถึงรูปโครงสร้างกรรมวาจก หรือประโยคที่มีคำกริยาแสดงให้เห็นว่า ประธานเป็นผู้ถูกกระทำ ซึ่งจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งของประโยคเชิงรับ ส่วนลักษณะที่เป็นรูปโครงสร้างกรรมวาจกนั้นยังมิได้ศึกษาไว้มากนัก จึงทำให้เห็นแนวโน้มของการศึกษาเรื่องประโยคเชิงรับว่า เน้นด้านไวยากรณ์มากกว่ากัน ดังจะได้เสนอแนวความคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งของต่างประเทศและของไทย พร้อมทั้งสรุปผลงานดังกล่าวซึ่งได้เป็นรากฐานให้กับการศึกษาครั้งนี้

เบอรี่ (Berry. 1977 : 158 - 159) เป็นผู้หนึ่งที่ทำให้ความสนใจต่อไวยากรณ์เลือกสรร และได้กล่าวถึงลักษณะประโยคกรรมวาจกอย่างกว้าง ๆ ไว้สองด้านคือ ประโยคกรรมวาจกที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำ และประโยคกรรมวาจกที่เกี่ยวข้องกับโครงสร้าง

1. ประโยคกรรมวาจกที่เกี่ยวข้องกับผู้กระทำ ได้แก่

1.1 ประโยคกรรมวาจกที่ปรากฏผู้กระทำ ได้แก่

The rose beds have been weeded by the gardener.

The lamp - post was hit by the car.

1.2 ประโยคกรรมมาจากที่ไม่ปรากฏผู้กระทำ เช่น

The rose beds have been weeded.

The lamp - post was hit.

2. ประโยคกรรมมาจากที่เกี่ยวของกับโครงสร้าง ได้แก่

2.1 ประโยคกรรมมาจากที่มีคำกริยาแสดงโครงสร้างกรรมมาจาก เช่น

The rose beds have been weeded.

The lamp - post was hit.

2.2 ประโยคกรรมมาจากที่มีคำกริยาแสดงโครงสร้างกรรมมาจาก และ
ประธานของประโยคมีบทบาทผู้กระทำ (actor) และเป็นเป้าหมายของเหตุ (goal of causing)
พร้อม ๆ กัน โดยผู้ก่อให้เกิดการกระทำ (causer) ไม่จำเป็นต้องปรากฏ เช่น

The door opened.

The teapot broke.

The milk warmed gradually.

เควิก และคณะ (Quirk et.al. 1972 : 808 - 811) ได้แบ่งประโยคกรรมมาจาก
ออกเป็นห้าประเภทดังนี้

1. ประโยคกรรมมาจากที่แสดงความสัมพันธ์โดยตรงระหว่างผู้ถูกกระทำ และ
ผู้กระทำ เช่น

The violin was made by my father.

This conclusion is hardly justified by the results.

ประโยคกรรมมาจากประเภทนี้จึงเหมือนกับประโยคกรรมมาจากที่ปรากฏผู้กระทำของ เบอร์รี

2. ประโยคกรรมมาจากที่อาจมีผู้กระทำมากกว่าหนึ่ง เช่น

Coal has been replaced by oil.

อาจมีความหมายว่า

Oil has replaced coal.

หรือ People in many countries have replaced coal by oil.

3. ประโยคกรรมวาจกที่ไม่ปรากฏผู้กระทำ เช่น

This difficulty can be avoided in several ways.

ประโยคประเภทนี้คือ ประโยคกรรมวาจกที่มีช่วยที่สละ และมีลักษณะเหมือนกับประโยคกรรมวาจกที่ไม่ปรากฏผู้กระทำของเบอร์รี

4. ประโยคกึ่งกรรม (quasi - passive) คือ ลักษณะประโยคที่คำกริยาอาจมีบทบาทเป็นกริยา หรือคุณศัพท์ก็ได้ เช่น

4.1 เมื่อมีบทบาทเป็นกริยา

We are encouraged to go on with the project.

John was interested in linguistics.

โครงสร้างนี้สามารถเปลี่ยนให้เป็นรูปกรรตุวาจกได้ดังนี้

Someone { encouraged us } to go on with the project.
 { made us encouraged }

Someone { interested John } in linguistics.
 { made John interested }

4.2 เมื่อมีบทบาทเป็นคุณศัพท์ สามารถขยายได้ด้วยกลุ่มคำต่อไปนี้คือ

quite, rather, more, very หรือใช้คำกริยา linking verbs เช่น feel, seem แทนที่ be ได้ เช่น

We feel rather encouraged to go on with the project.

John seemed very interested in linguistics.

5. ประโยคกรรมวาจกที่ไม่เปลี่ยนรูปเป็นโครงสร้างกรรตุวาจกและไม่ปรากฏผู้กระทำ เช่น

The house is already sold.

The agent already sells the house. (เจ้าของภาษาไม่ใช้กัน)

ลักษณะประโยคเช่นนี้ เควิร์ก อธิบายว่า ไม่ได้มีความหมายว่าถูกกระทำ แต่มีความหมายได้สองประการคือ

The house has already been sold.

The house is { already gone.
no longer available.

ประโยคกรรมาจกประเภทนี้จึงต่างกับประโยคกรรมาจกที่ไม่ปรากฏผู้กระทำของ เบอร์รี เพราะไม่สามารถเปลี่ยนกลับเป็นโครงสร้างกรรมาจกได้

ดังนั้นจึงกล่าวโดยสรุปได้ว่า ลักษณะประโยคกรรมาจกของ เควิร์ก มีดังนี้

1. มีโครงสร้างกรรมาจกชนิดผู้กระทำปรากฏ และผู้กระทำไม่ปรากฏ
2. มีโครงสร้างกึ่งกรรมาจก
3. มีโครงสร้างกรรมาจกชนิดผู้กระทำไม่ปรากฏ และเปลี่ยนรูปเป็นโครงสร้าง

กรรมาจกไม่ได้

โครงสร้างในประโยคกรรมาจกของ เควิร์ก มีส่วนที่แตกต่างกับของ เบอร์รี ทั้งนี้เพราะ เบอร์รี กล่าวว่าประโยคที่มีรูปโครงสร้างกรรมาจก โดยประธานจะเป็นบทบาทเป็นผู้กระทำ และเป็นเป้าหมายของเหตุการณ์ ๆ กัน ก็จัดว่าเป็นประโยคกรรมาจกด้วยเช่นกัน ในขณะที่ เควิร์ก ไม่ได้กล่าวถึงโครงสร้างดังกล่าวนี้เลย

มัวร์ (Muir, 1972 : 138 - 139) ได้อธิบายลักษณะของประโยคเชิงรับตามแนวไวยากรณ์เลือกสรรว่า ประโยคเชิงรับไม่อาจพิจารณาจากโครงสร้างกรรมาจกเพียงด้านเดียว เพราะบางประโยคมีความหมายเป็นประโยคเชิงรับ แต่กริยาแสดงโครงสร้างกรรมาจก เช่น

The poem recites well.

This coat buttons easily.

ดังนั้นในการศึกษาประโยคเชิงรับ จึงควรพิจารณาทั้งประโยคที่มีโครงสร้างกรรมาจก และโครงสร้างกรรมาจก นอกจากนี้เขายังเสริมว่า กริยาบางตัวไม่สามารถเปลี่ยนรูปเป็นโครงสร้างกรรมาจกได้ เช่น

He resembles his father.

He had a great set of cards.

สรุปแล้ว ประโยคเชิงรับของ มัวร์ และของ เบอร์รี่ มีลักษณะร่วมกันคือ การพิจารณาโครงสร้างของประโยคทั้งที่เป็นกรรมวาจกและกรรตุวาจก ในขณะที่เคอร์ริก กล่าวถึงเฉพาะโครงสร้างกรรมวาจกเท่านั้น แต่ประโยคเชิงรับของ เบอร์รี่ และ เคอร์ริก มีลักษณะร่วมกันหนึ่งประการ คือ การเน้นที่การปรากฏของผู้กระทำเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ ผลการศึกษาเรื่องลักษณะของประโยคเชิงรับแล้ว ยังมีนักไวยากรณ์หลายท่านที่ให้ความสนใจต่อเรื่องกระบวนการหรือคำกริยา และบทบาทความหมายของคำนามที่ขึ้นต่อคำกริยาเมื่อปรากฏในประโยคทั้งจะได้กล่าวเรียงตามลำดับเรื่องต่อไปดังนี้

กระบวนการ นักไวยากรณ์ที่อธิบายเรื่องกระบวนการอันเกี่ยวข้องกับแล มีความคล้ายคลึงกับกระบวนการที่ ฮัลลิเย่ ได้กล่าวถึงไว้ คือ

เซฟ (Chafe. 1970 : 96 - 104, 145 - 163) ได้กล่าวถึงเรื่องกระบวนการโดยแบ่งออกเป็น 11 ประเภทย่อย ๆ คือ

1. กระบวนการ (process) หมายถึง กระบวนการที่บอกสภาพการเปลี่ยนแปลงของผู้รวมกระบวนการซึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน เช่น

The wood dried.

2. การแสดงอาการ (action) หมายถึง กระบวนการที่แสดงอาการของผู้รวมกระบวนการในภาคประธาน เช่น

Harriet sang.

3. กระบวนการ และการแสดงอาการ (action - process) หมายถึง กระบวนการที่บอกทั้งสภาพการเปลี่ยนแปลงของคำนามที่แสดงบทบาท เป้าหมาย และแสดงการกระทำของผู้รวมกระบวนการด้วยพร้อม ๆ กัน เช่น

Michael dried the wood.

4. ผลประโยชน์ (benefactive) หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการได้หรือการเสียผลประโยชน์ของประธานในประโยค กระบวนการชนิดนี้แบ่งออกได้สามแบบดังนี้

4.1 ผลประโยชน์ และกระบวนการ (process benefactive) หมายถึง กระบวนการที่บอกสภาพการได้หรือการเสียผลประโยชน์ของประธานซึ่งแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ได้แก่

John won the first prize.

She lost some money.

4.2 ผลประโยชน์และการแสดงอาการ (action benefactive)
หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการแสดงอาการ หรือแสดงการกระทำเพื่อผู้เกี่ยวข้องกับ
ผลประโยชน์ เช่น

Mary sang for Tom.

Mary knitted Tom a sweater.

"sang" และ "knitted" ในประโยคที่หนึ่งและที่สอง เป็นกระบวนการชนิดผลประโยชน์และ
การแสดงอาการ และ "Tom" ในทั้งสองประโยค แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์

4.3 ผลประโยชน์ กระบวนการ และการแสดงอาการ (action process
benefactive) หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการกระทำเพื่อผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์
และในขณะเดียวกันก็เกี่ยวข้องกับการบอกสภาพการใดหรือการเสียผลประโยชน์ของผู้เกี่ยวข้องกับ
ผลประโยชน์ด้วย เช่น

Mary buys Tom a sweater.

John sent Mary some money.

"buy" และ "sent" เป็นกระบวนการชนิด ผลประโยชน์ กระบวนการ และการแสดงอาการ โดย
"Tom" และ "Mary" แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์

5. การแสดงอาการที่สมบูรณ์ (action completable) หมายถึง กระบวนการ
ที่แสดงอาการหรือแสดงการกระทำต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยสิ่งที่มีรับการกระทำจะเป็นตัวจำกัดขอบเขตของ
การกระทำให้เบบลง หรือหมายถึงกระบวนการที่ต้องการสิ่งใดสิ่งหนึ่งมาเสริมเพื่อให้ได้ใจความ
สมบูรณ์ เช่น

He sings a song.

Tom read "War and Peace".

"sing" และ "read" เป็นกระบวนการชนิด การแสดงอาการที่สมบูรณ์ และสิ่งที่จำกัดกระบวนการ
ให้เบบลงหรือเสริมกระบวนการให้สมบูรณ์ คือ "song" และ "War and Peace"

6. สถานที่ (locative) หมายถึง กระบวนการที่แสดงความเกี่ยวข้องกับสถานที่ เพื่อบอกตำแหน่งหรือที่อยู่ของประธานในประโยค ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามที่แสดงบทบาทสถานที่ กับกระบวนการ จะค้นหาคำพบท กระบวนการชนิดนี้แบ่งออกเป็นสามแบบ คือ

6.1 กระบวนการและสถานที่ (locative process) หมายถึง กระบวนการที่แสดงความเกี่ยวข้องกับการ เปลี่ยนแปลงสถานที่ของประธานในประโยค เช่น

Tom fell off the chair.

The ship sank into the sea.

"fell" และ "sank" เป็นกระบวนการชนิด กระบวนการและสถานที่ บอกการเปลี่ยนสถานที่ หรือตำแหน่งที่อยู่ของประธาน คือ "Tom" และ "the ship" ตามลำดับ

6.2 การแสดงอาการ และสถานที่ (locative action) หมายถึง กระบวนการที่แสดงอาการหรือแสดงการกระทำของประธานในประโยค ซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานที่ที่ แสดงอาการหรือแสดงการกระทำ เช่น

Mary danced under the tree.

Tom threw the ball behind the house.

"dance" และ "threw" เป็นกระบวนการชนิด การแสดงอาการและสถานที่ แสดงการกระทำ ของประธานโดยเกี่ยวข้องกับสถานที่ที่กระทำ คือ "the tree" และ "the house" ตามลำดับ

6.3 กระบวนการ และการแสดงอาการที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ (locative action process) หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการ เปลี่ยนแปลงสถานที่ของคำนามที่ แสดงบทบาท เป้าหมาย และในขณะที่แสดงการกระทำของประธานในประโยคในลักษณะที่ เกี่ยวข้องกับคำนามที่แสดงบทบาทสถานที่ด้วย เช่น

Tom threw the knife into the box.

Tom placed the book next to the telephone.

"threw" และ "placed" เป็นกระบวนการชนิดกระบวนการและการแสดงอาการที่เกี่ยวข้องกับ สถานที่ เพราะบอกตำแหน่งที่อยู่ของคำนามที่แสดงบทบาท เป้าหมายซึ่ง เปลี่ยนแปลงไป และในเวลา

เกี่ยวกับกิจกรรมกระทำของประธานในลักษณะที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ด้วย คำถามที่แสดงตำแหน่งที่อยู่ หรือสถานที่จากประโยคที่หนึ่งและที่สองตามลำดับจึงได้แก่ "the box" และ "the telephone"

กระบวนการทั้งหกประเภทดังกล่าวคือ กระบวนการ การแสดงอาการ กระบวนการและการแสดงอาการ ผลประโยชน์ การแสดงอาการที่สมบูรณ์และสถานที่ที่เราเห็นได้ความสามารถแยกออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ ๆ คือ กระบวนการที่บอกสภาพการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการ และกระบวนการที่แสดงอาการหรือการกระทำของกระบวนการ คำกริยาที่อยู่ในกระบวนการทั้งสองกลุ่มนี้มีวิธีทดสอบเพื่อให้เห็นความแตกต่างกันได้ดังนี้

คำกริยาในกระบวนการที่บอกสภาพการเปลี่ยนแปลงของกระบวนการ จะทดสอบได้ว่าสามารถตอบคำถาม "What happens ?" เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

What happened (to the wood) ? The wood (It) dried.

What happened to John ? He won the first prize.

คำกริยาในกระบวนการชนิดแสดงอาการ จะทดสอบได้ว่าสามารถตอบคำถาม "What does he do ?" หรือ "What does he do to her (it,...) ?" เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

What did Harriet do ? Harriet sang.

What did Michael do to the wood ? Michael dried the wood.

7. สภาวะและประสบการณ์ (experiential state) หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความรู้สึก หรือการแสดงอารมณ์ของประธานในประโยค กระบวนการชนิดนี้ได้แก่ คำกริยา want, know, like ในประโยคต่อไปนี้

Tom wanted a drink.

She knows the answer.

He liked the asparagus.

คำกริยาในกระบวนการชนิดนี้มีวิธีทดสอบได้ด้วยการถามคำถามว่า "What does he (she,...) + (verb of experiential state) ?" ดังเช่น ในประโยคตัวอย่างต่อไปนี้

What did Tom want? He wanted a drink.

What does she know? She knows the answer.

8. กระบวนการ และประสบการณ์ (experiential process) หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ที่โต้พบเห็น ได้เรียนรู้ ฯลฯ ของประธาน หรือกล่าวได้ว่า เป็นประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกทางประสาทสัมผัส คำกริยาพวกนี้ได้แก่ see, hear, feel, learn, remember ทั้งในประโยคต่อไปนี้

Tom saw a snake.

Tom heard an owl.

He felt the needle.

She learned the answer.

They remember the answer.

คำกริยาในกระบวนการนี้มีวิธีทดสอบได้ว่าสามารถตอบคำถาม "what happens?" เช่น

What happens ?

Tom saw a snake.

Tom heard an owl.

9. สภาวะ (state) หมายถึง กระบวนการที่บอกสภาพ ภาวะ หรือเงื่อนไข ที่เกิดขึ้นกับประธานในประโยค ดังตัวอย่าง

The wood is dry.

The dish was broken.

The rope was tight.

คำกริยาในกระบวนการชนิดนี้ไม่สามารถใช้ตอบคำถาม "what happened?" หรือ "what's happening?" ดังนั้นคำกริยาจึงกล่าวนี้จึงมีลักษณะตรงกันข้ามกับคำกริยาในกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพของประธาน เพราะไม่สามารถตอบคำถามข้างต้นนี้ได้

10. เครื่องแวดล้อม (ambient) หมายถึง กระบวนการที่บอกสภาพ ภาวะ หรือเงื่อนไขที่เกิดขึ้นกับประธานของประโยค ซึ่งปรากฏในรูป "It" เสมอ เช่น

It's hot.

It's Tuesday.

11. ผลประโยชน์เดชะสภาวะ (state benefactive) หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความเป็นเจ้าของ หรือการได้ครอบครอง หรือการเสียผลประโยชน์ของประธาน คำกริยาในกระบวนการประเภทนี้ ได้แก่ have, get, own, lose จึงปรากฏในประโยคต่อไปนี้

Tom has (has got) the tickets.

Tom owns a convertible.

Mary lost some money.

12. สภาวะที่สมบูรณ์ (completable state) หมายถึง กระบวนการที่ต้องการคำนามมาเสริม เพื่อให้มีความสมบูรณ์หรือชัดเจน เช่น คำกริยา cost, measure และ weigh ในประโยคต่อไปนี้

The candy costs ten baht.

Her waist measured 24 centimetres.

This book weighs a pound.

13. สภาวะเดชะสถานที่ (locative state) หมายถึง กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการแสดงตำแหน่งหรือสถานที่อยู่ของประธานในประโยค ระหว่างคำกริยา และคำนามที่บอกตำแหน่งหรือสถานที่จะค้นคว้าพบ เช่น ในตัวอย่างต่อไปนี้

The knife is in the box.

The cat is on the roof.

The key was under the rug.

คำกริยาในกระบวนการชนิดนี้มีวิธีทดสอบได้ว่า สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการแสดงสถานที่ คือ

"Where ...?" เช่น

Where is the knife ?

It is in the box.

กระบวนการทั้ง 13 ประเภทของ เซฟ ดังกล่าวเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่าสามารถแยกออกได้เป็นสามกลุ่มใหญ่ ๆ คือ

1. กระบวนการชนิกแสดงอาการ ซึ่งได้แก่ กระบวนการ ตรวจจับอาการ กระบวนการและการแสดงอาการ ผลประโยชน์ การแสดงอาการที่สมบูรณ์ และสถานที่
2. กระบวนการชนิกแสดงความรู้สึก ซึ่งได้แก่ สภาวะและประสบการณ์ และ กระบวนการและประสบการณ์
3. กระบวนการชนิกแสดงความสัมพันธ์ ซึ่งได้แก่ สภาวะ เครื่องแวดล้อม ผลประโยชน์และสภาวะ สภาวะที่สมบูรณ์ และสภาวะและสถานที่

ทั้งนั้นแนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องกระบวนการของ เทฟ จึงคล้ายคลึงกับของ ฮัลลิเกย์ เพราะมีหลักการแบ่งประเภทเหมือนกัน แม้ว่าจะมีรายละเอียดแตกต่างกันบ้างก็ตาม

นอกจากเรื่องกระบวนการ นักไวยากรณ์อีกหลายท่านก็ให้ความสนใจต่อเรื่องบทบาท ความหมายของคำนามที่มีต่อคำกริยาซึ่งมีความคล้ายคลึงกับของ ฮัลลิเกย์ แต่ก็จะเรียกชื่อแตกต่างกัน ไปบ้าง บทบาทของคำนามดังกล่าวนี้มีผู้กล่าวถึงไว้ดังนี้

เทฟ ได้กล่าวถึงบทบาทของคำนามที่มีต่อคำกริยาโดยแบ่งออกเป็น 10 ประเภทตามลักษณะ ที่ปรากฏร่วมกับคำกริยา ดังต่อไปนี้

1. คำนามที่แสดงบทบาทผู้แสดงกิริยา หรือผู้แสดงการกระทำ ในประโยคที่เกี่ยวข้อง กับกระบวนการแสดงอาการ คำนามดังกล่าวนี้ เทฟ แบ่งออกเป็น

- 1.1 ผู้กระทำ (agent) หมายถึง ผู้แสดงกิริยา หรือผู้แสดงการกระทำ ต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่ง เช่น "Harriet" และ "Michael" ในประโยคต่อไปนี้

Harriet sang. (Harriet เป็นผู้แสดงกิริยา)

Michael dried the wood. (Michael เป็นผู้แสดงการกระทำ

ต่อ wood)

- 1.2 ผู้เปลี่ยนแปลงสภาพ (patient) หมายถึง ผู้แสดงกิริยาที่เกี่ยวข้องกับ การเปลี่ยนแปลงสภาพของตัวเอง เช่น

The wood dried. (wood เป็นผู้แสดงการเปลี่ยนแปลงสภาพ)

The dish broke. (dish เป็นผู้แสดงการเปลี่ยนแปลงสภาพ)

2. คำนามที่แสดงบทบาทผู้แสดงความรู้สึก หรือแสดงอาการในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิกแสดงความรู้สึก คำนามดังกล่าวนี้ เซฟ เรียกว่า experiencer ซึ่งหมายถึง ผู้แสดงประสบการณ์ด้านความรู้สึก อารมณ์ ทางประสาทสัมผัส เช่น "Tom", "she" และ "he" ในประโยคต่อไปนี้

Tom saw a snake.

She feels the needle.

He learned new words.

3. คำนามที่แสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา ในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิก action process คำนามชนิดนี้ เซฟ เรียกว่า agent ซึ่งหมายถึง คน สัตว์ หรือสิ่งใดก็ตามที่เป็นผู้ก่อให้เกิดสิ่งใดสิ่งหนึ่งเปลี่ยนแปลงสภาพไป เช่น "Michael" ในประโยคต่อไปนี้เป็นผู้ทำให้ "wood" เปลี่ยนสภาพไป

Michael dried the wood.

4. คำนามที่แสดงบทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ ในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิกแสดงความสัมพันธ์ คำนามที่แสดงบทบาทนี้ เซฟ ใ้แบ่งออกเป็น

4.1 ผู้เปลี่ยนแปลงสภาพ (patient) หมายถึง ผู้แสดงคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการซึ่งกำหนดสภาพหรือเงื่อนไขที่เกิดขึ้นกับผู้แสดงคุณลักษณะนั้น ๆ เช่น "the wood" และ "the elephant" ในประโยคต่อไปนี้

The wood is dry.

The elephant is dead.

4.2 เครื่องแวดล้อม (ambient) หมายถึง ผู้แสดงคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการที่กำหนดสภาพหรือเงื่อนไขที่เกิดขึ้นกับผู้แสดงคุณลักษณะ ซึ่งปรากฏรูปเป็น "It" เสมอ เช่น

It's cool.

It's early.

It's Sunday.

5. คำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย ในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิดแสดงอาการ คำนามชนิดนี้ เชฟ เรียกว่า patient ซึ่งหมายถึง คน สัตว์ หรือสิ่งต่าง ๆ ที่ได้รับผลจากการกระทำ และคำกริยาที่ปรากฏต้องไม่ใช่คำกริยาที่มีรากศัพท์เกี่ยวกับคำกริยาแสดงสภาพแสดงเงื่อนไข หรือแสดงการเปลี่ยนแปลง เช่น คำว่า "sweater" และ "rope" ในประโยคต่อไปนี้

Mary knitted a sweater.

He cuts the rope.

6. คำนามที่แสดงบทบาทเป็นทั้งผู้แสดงกริยาและผู้ได้รับผลกระทบในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิดกระบวนการและการแสดงอาการ คำนามดังกล่าวนี้ เชฟ เรียกว่า patient ซึ่งหมายถึงคำนามที่ได้รับผลกระทบจากการกระทำของประธานอื่นเนื่องมาจากกระบวนการดังกล่าว เช่น "wood" ในประโยค

Michael dried the wood.

7. คำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผู้ผลประโยชน์ในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิด สภาวะ กระบวนการ และกระบวนการและการแสดงอาการ คำนามดังกล่าวนี้ เชฟ เรียกชื่อตามชนิดของกระบวนการดังนี้

7.1 ผลประโยชน์และสภาวะ (state beneficiary) หมายถึง คำนามที่แสดงการเป็นเจ้าของ หรือได้ครอบครองสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น "he" และ "she" ในตัวอย่างต่อไปนี้

He has a beautiful house.

She owns a new car.

7.2 ผลประโยชน์และกระบวนการ (process beneficiary) หมายถึง คำนามที่แสดงว่าเป็นผู้ได้รับ หรือเป็นผู้สูญเสียสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เช่น "we" และ "they" ในประโยคต่อไปนี้

We won the first prize. (we แสดงบทบาทเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์)

They lost the tickets. (they แสดงบทบาทเป็นผู้สูญเสีย

ผลประโยชน์)

7.3 ผลประโยชน์ กระบวนการ และการแสดงอาการ (action process beneficiary) หมายถึง คำนามที่แสดงบทบาทเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์จากประธาน เช่น "them" และ "teacher" ในประโยคตัวอย่าง

She buys them some sweet.

We give the teacher a present.

8. คำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิด กระบวนการและการแสดงอาการ ซึ่ง เชฟ เรียกว่า instrument คำนามที่แสดงบทบาทนี้ หมายถึงสิ่งที่ช่วยให้ประธานแสดงการกระทำ หรือแสดงกริยา แต่ไม่ใช่ตัวกระตุ้น หรือตัวริเริ่มให้เกิดการแสดงกริยา (motivating force) ซึ่งได้แก่ "knife" และ "bulldozer" ในตัวอย่างต่อไปนี้

Tom cut the rope with a knife.

The men widened the road with a bulldozer.

9. คำนามที่แสดงบทบาทสถานที่ในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิด สภาวะ การแสดงอาการ กระบวนการและการแสดงอาการ โดย เชฟ เรียกคำนามประเภทนี้ตามการปรากฏร่วมกับคำกริยาดังต่อไปนี้

9.1 สภาวะและสถานที่ (locative state) ได้แก่ "box" ในประโยค

The knife is in the box. ("box" บอกตำแหน่งที่อยู่ของประธาน "knife")

9.2 การแสดงอาการและสถานที่ (locative action) ได้แก่ "bed" ในประโยค

Tom crawls under the bed. ("bed" บอกตำแหน่งที่ประธาน กำลังทำกริยา "crawl")

9.3 กระบวนการ การแสดงอาการ และสถานที่ (locative action process) ได้แก่ "kitchen" ในประโยค

Tom fell into the kitchen. ("kitchen" บอกสถานที่
เป็นผลมาจากการกระทำของประธาน)

10. คำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการในประโยคที่เกี่ยวข้องกับ
กระบวนการชนิดแสดงอาการ เซฟ เรียกคำนามประเภทนี้ว่า complement ซึ่งหมายถึงคำนามที่
ทำให้คำกริยาที่ปรากฏในประโยคมีความหมายสมบูรณ์ หรือจำกัดขอบเขตของคำกริยาให้แคบลง เช่น
"game", "race" และ "pound" ในประโยคที่หนึ่ง, สอง และสาม ตามลำดับ

The children play a game.

Tom ran a race.

The book weighed a pound.

ฟิลมอร์ (Fillmore. 1970 : 376) เป็นนักไวยากรณ์ในกลุ่มไวยากรณ์การก (Case Grammar) ได้วิเคราะห์ภาษาโดยจำแนกบทบาทของคำนามที่มีต่อคำกริยาออกเป็นเจ็ดประเภทดังนี้

1. คำนามที่แสดงบทบาทเป็นผู้แสดงกริยาหรือแสดงการกระทำ และเป็นผู้ก่อให้เกิดการ
แสดงกริยาหรือแสดงการกระทำด้วยพร้อม ๆ กัน บทบาทเช่นนี้ ฟิลมอร์ เรียกว่า agentive
ซึ่งจะต้องเป็นคำนามที่หมายถึงสิ่งมีชีวิตเท่านั้น เช่น John ในประโยค

John opened the door.

2. คำนามที่แสดงบทบาทเป็นผู้แสดงความรู้สึกในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ
ชนิดแสดงความรู้สึก คำนามที่แสดงบทบาทดังกล่าวนี้เรียกว่า experiential case ซึ่งหมายถึง
สิ่งมีชีวิตที่แสดงประสบการณ์ความรู้สึกหรืออารมณ์ เช่น "John", "she" และ "John" ในประโยค
ที่หนึ่ง ที่สอง และที่สาม ตามลำดับ

John saw a snake.

She knows him well.

The movie interests John.

3. คำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิดแสดง
อาการ คำนามประเภทนี้ ฟิลมอร์ ได้แบ่งออกดังนี้

3.1 การของผู้เปลี่ยนแปลงสภาพ (factitive case) หมายถึง คำนามที่เกี่ยวข้องกับ บุคคล สัตว์ หรือสิ่งใดก็ตามที่แปลงสภาพไปจากเดิมอันเนื่องมาจากการกระทำของประธาน เช่น "boat," "mistake" และ "wood" ในประโยคต่อไปนี้

John sinks the boat.

She corrected the mistake.

She dried the wood.

3.2 กรรมกรก (objective case) หมายถึง คำนามที่มารับการกระทำของคำกริยา เช่น "money," "bedcloth" และ "door" ในตัวอย่างต่อไปนี้

She gave the children some money.

She removes the bedcloth.

He opened the door.

4. คำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิกแสดงอาการ แสดงความรู้สึก และแสดงความสัมพันธ์ คำนามประเภทนี้ ฟิลมอร์เรียกว่า dative case ซึ่งหมายถึงสิ่งมีชีวิตที่ได้รับผลกระทบจากกระบวนการชนิกแสดงอาการ ชนิกแสดงความรู้สึก และชนิกแสดงความสัมพันธ์ เช่น "John" ในประโยคต่อไปนี้

She gave John a new book.

John believed that he would win.

We persuaded John that he would win.

It was apparent to John that he would win.

5. คำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิกแสดงอาการ คำนามที่แสดงบทบาทนี้ ฟิลมอร์เรียกว่า instrumental case ซึ่งหมายถึงพลังหรือวัตถุที่ไม่มีชีวิตที่ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา เช่น "key" และ "wind" ในประโยคตัวอย่างต่อไปนี้

The key opened the door.

The wind opened the door.

6. คำนามที่แสดงบทบาทสถานที่ในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิดการแสดงอาการเฉพาะชนิดแสดงความสัมพันธ์ คำนามประเภทนี้เรียกว่า locative case เช่น "wall" และ "Chicago" ในตัวอย่างต่อไปนี้

John smeared paint on the wall.

It's windy in Chicago.

Chicago is windy.

7. คำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการชนิดแสดงอาการ คำนามประเภทนี้เรียกว่า factitive case ซึ่งหมายถึงคำนามที่เป็นผลมาจากการกระทำของประธานในประโยค หรือหมายถึงคำนามที่เป็นความหมายส่วนหนึ่งของคำกริยา เช่น "table" และ "race" ในประโยคต่อไปนี้

He built a table.

He ran a race.

แดมเบิร์ต (อ้างจาก Pongsri Lekawatana, 1970 : 56 - 61) ได้กล่าวถึง คำนามที่แสดงบทบาทวัสดุตามแนวไวยากรณ์การก โดยเรียกคำนามชนิดนี้ว่า material ซึ่งหมายถึง เนื้อสารของสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นหรือเป็นผลมาจากการกระทำของประธาน คำนามดังกล่าวนี้จึงเกี่ยวข้องกับคำนามที่เป็นผลมาจากการกระทำซึ่งเรียกว่า factitive case และมีหลักสังเกต คำนามประเภทนี้ได้ว่า คำกริยาในประโยคมักจะโต้แย้ง กลุ่มของคำต่อไปนี้คือ make, create, build ฯลฯ ตัวอย่างของคำนามที่แสดงบทบาทวัสดุได้แก่ คำว่า "flour" ทั้งในตัวอย่างต่อไปนี้ซึ่งจะมีคำบุพบท "from" หรือ "with" นำหน้า

Suda made bread from flour.

Suda made bread with flour.

แดมเบิร์ต กล่าวว่า "flour" จะแสดงบทบาทวัสดุ และมีความหมายเหมือนกับประโยคต่อไปนี้คือ

Suda used (took) flour to make bread.

วิธีทดสอบว่าคำนามใดแสดงบทบาทวัสดุหรือไม่ ก็ให้ตั้งคำถามทดสอบดังนี้

With what suda made bread ? Suda made bread with flour.

What did suda use (take) to make bread ? Suda used (took) flour to make bread.

"flour" เป็นคำนามที่ใช้ตอบคำถามดังกล่าวได้ จึงจัดว่าเป็นคำนามที่แสดงบทบาทวัตถุ

เบอร์รี่ (Berry. 1977 : 158 - 159) ได้กล่าวถึงคำนามที่แสดงบทบาทเป็นผู้แสดง
กิริยา และเป็นเป้าหมายของเหตุ (goal of causing) ในประโยคที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ
ชนิกแสดงอาการ ตัวอย่างคำนามประเภทนี้ ได้แก่ "door" และ "dish" ในประโยคต่อไปนี้

He opened the door.

She broke the dish.

"door" และ "dish" เป็นทั้งผู้แสดงกิริยา และผู้ได้รับผลกระทบ เพราะต่างก็แสดงกิริยา "open" และ
"broke" ตามลำดับ และในขณะที่เดียวกันก็ถูกประธานก่อให้เกิดการแสดงกิริยา กล่าวเช่นเดียวกัน
ดังนั้น "he" และ "she" จึงเป็นผู้ก่อเหตุ (actor of causing)

ผลการศึกษา เรื่องบทบาทของคำนามที่มีต่อคำกริยาทั้งของ เซฟ และของ ฟิลมอร์ นั้นสรุป
ได้ว่ามีลักษณะร่วมกันถึงเจ็ดประเภทคือ บทบาทผู้แสดงกิริยา บทบาทผู้แสดงความรู้สึก บทบาท
ผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ บทบาทเป้าหมาย บทบาทเครื่องมือ บทบาทสถานที่ และ
บทบาทขอบเขตของกระบวนการ โดยวิธีการอธิบายคำนามแต่ละบทบาทนั้นมีลักษณะใกล้เคียงกัน
ถึงแม้ว่านักไวยากรณ์ทั้งสองท่านจะยึดทฤษฎีภาษาศาสตร์ที่แตกต่างกันก็ตาม ส่วนผลการศึกษาของ
แลมเบิร์ต นั้นมีสิ่งที่แตกต่างจากของ เซฟ และของ ฟิลมอร์ คือ ได้อธิบายเรื่องคำนามที่แสดง
บทบาทวัตถุพร้อมทั้งให้หลักสังเกตคำนามที่แสดงบทบาทดังกล่าวด้วย แต่ เซฟ ฟิลมอร์ และ เบอร์รี่
ไม่ได้กล่าวถึงคำนามประเภทนี้เลย อย่างไรก็ตามแนวความคิดของ เบอร์รี่ เกี่ยวกับเรื่องคำนาม
ที่แสดงบทบาทผู้แสดงกิริยา และเป้าหมายของเหตุนี้ได้อธิบายโดยนักไวยากรณ์เลือกสรร เป็นหลักซึ่งเมื่อ
นำมาเปรียบเทียบกับคำนามที่แสดงบทบาทผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบของ เซฟ และ ฟิลมอร์
แล้วจะมีความคล้ายคลึงกันมาก ดังนั้นแนวความคิดทั้งหมดที่ได้กล่าวแล้วนั้น จึงเป็นแนวทางให้การ
ศึกษา เรื่องประโยคเชิงรับ ทั้งในด้านโครงสร้างของประโยค ซึ่งมีทั้งรูปกรรมวาจกและกรรตุวาจก

และคำแปลความหมายของคำนามที่มีต่อคำกริยา เพราะว่าข้อเท็จจริงหรือวิธีการอธิบายของนักไวยากรณ์
ทั้งกล่าวจะแตกต่างกับไวยากรณ์ที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาค้นคว้า แต่สิ่งเหล่านี้ช่วยทำให้ผู้วิจัยและผู้สนใจ
ได้พิจารณาภาษาอย่างละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น

สำหรับการศึกษาเรื่องประโยคเชิงรับในภาษาไทยนั้น พรพิลาศ เรื่องโซติวิทย์
(พรพิลาศ เรื่องโซติวิทย์ 2524 : 5 - 14) ได้รวบรวมผลงานของนักไวยากรณ์บางท่านที่
อธิบายลักษณะประโยคกรรม ประโยคการิต และโครงสร้างกรรมวาจก ผลงานดังกล่าวสรุปได้
ดังนี้

ประโยคที่มีคำกริยาเกี่ยวกับการกระทำ แต่ประธานไม่ใช่ผู้กระทำหรือผู้ก่อให้เกิดการกระทำ
มีผู้อธิบายไว้ได้แก่

1. ประโยคกรรมที่อธิบายไว้โดย พระยาอุปกิตศิลปสาร (พระยาอุปกิตศิลปสาร 2522 :
211 - 213) เช่น

ตามีถูก (เสื้อ) กิน	(กรรมการก)
หนังสือถูก (ครู) ให้ศิษย์อ่าน	(กรรมการก)
วัดนี้สร้างแต่ครั้งไหน	(กรรมการก ละคำว่า "ถูก")
ขนมนี้ กินดี	(กรรมการก ละคำว่า "ถูก")
ตามี เลี้ยงกินเสียแล้ว	(กรรมการกที่เกิดจากการย้ายตำแหน่งมา เป็น

ประธาน)

2. ประโยคกรรมที่อธิบายไว้โดย จินต กามสุทธิ (จินต กามสุทธิ 2522 :
36 - 79) ได้แก่ รูปประโยคต่อไปนี้

เขาถูก (โคม) คุรุตี	(คำว่า "ถูก" หรือ "โดน" ปรากฏหน้ากริยาหลัก)
ไฟถูกจุดสันติทำให้ไหม้	(คำว่า "ถูก ... ทำให้" เป็นส่วนกริยา)
หนังสือเขียนสนุก	(ละ *ที่เขียนโดยคนบางคน* ในโครงสร้างลึก)
หนังสือเล่มนี้เขียนโดยสันติ	(มี *โดย + นามวลี* ปรากฏ)
เขาได้รับเชิญไปงานเลี้ยง	(คำว่า "ได้รับ" ปรากฏหน้ากริยาแท้)
หนังสือขาด	("ขาด" เป็นกรรมกริยา)

3. โครงสร้างกรรมวาจกของ อุณ วโรตมสิกขิตถ์ (อุณ วโรตมสิกขิตถ์ 1963 : 39) เช่น

เด็กถูกรูตี ("ถู" เป็นกริยา และ "รูตี" เป็นประโยคซึ่งทำหน้าที่ส่วนเติมเต็ม)

4. โครงสร้างกรรมวาจกของ กัญญา สีนขวานนท์ (กัญญา สีนขวานนท์ 1969 : 206 - 209) เช่น

เขาถู (โชน) (พ่อ) ดู (ประธาน "เขา" ใ้รับการกระทบกระเทือนจากการกระทำ หรือสภาพ "ถู" เป็นกริยาของประธาน และ "พ่อดู" หรือ "ดู" ปรากฏในโครงสร้างลึก คือ "พ่อดูเขา")

นักเรียนถูครูให้ทำการบ้าน (มีส่วนกริยา "ให้" แทรกอยู่)

ชาวกินอ้อย (ไม่มี "ถู" ปรากฏหน้าคำกริยา แต่มีคำกริยาวิเศษณ์

ปรากฏหลังคำกริยา)

หนังสือเล่มนี้เขียนโดยนาย ก (คำว่า "โดย" ปรากฏหน้าผู้กระทำ หรือผู้ก่อให้เกิดการกระทำ)

5. โครงสร้าง "ถู" ของ พงษ์ศรี เลชะวันนะ (พงษ์ศรี เลชะวันนะ 1970 : 127 - 139) ได้แบ่งประโยคต่อไปนี้

สุกถูกเพื่อเปิดจดหมาย (ประธาน "สุก" ใ้รับผลกระทบทางจิตใจ "ถูก" เป็นกริยา) คำกริยาในโครงสร้างดังกล่าวนี้ ต้องเป็นคำกริยาที่แสดงการกระทำ (activity verb) เท่านั้น

6. ประโยคการิตของ พระยาอุปกิตศิลปสาร เช่น

ศิษย์ถูกครูให้อ่านหนังสือ (ประธานเป็นผู้รับใช้ เรียกว่า "การิตการก")

ประโยคกรรม โครงสร้างกรรมวาจก และหน่วยสร้าง "ถู" จะมีผู้ถูกกระทำเป็นประธาน ดังที่พระยาอุปกิตศิลปสาร เรียกว่า "กรรมการก" (พระยาอุปกิตศิลปสาร 2522 : 211)

กัญญา สีนขวานนท์ เรียกว่า "objective case" (กัญญา สีนขวานนท์ 1969 : 15 - 16)

และ พงษ์ศรี เลชะวันนะ เรียกว่า "experiential case" เช่น "เขา" ใน เขาถูกพ่อดู (พงษ์ศรี เลชะวันนะ 1970 : 122)

ประโยคการิต จะมีผู้รับใช้ (การิตการก) เป็นประธาน เช่น "เขา" ใน เขาถูกครูให้อ่านหนังสือ

ผลการศึกษาของนักไวยากรณ์ทั้งสี่ท่านนี้ ทำให้เห็นการปรากฏของคำในประโยคดังนี้

1. ประโยคที่มีคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" เช่น

เขาโดนพ่อ

เขาถูกครูให้อ่านหนังสือ

2. ประโยคที่มีคำว่า "โดย" เช่น

หนังสือเล่มนี้เขียนโดยนาย ก

3. ประโยคที่ไม่มีคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" หรือ "โดย" ปรากฏ เช่น

วัดนี้สร้างแต่ครั้งไหน

ชนมนี้ก็ดี

หนังสือเล่มนี้อ่านสนุก

4. ประโยคที่มีกรรมกริยาปรากฏ เช่น

ข้ามแดน

5. ประโยคที่มีคำว่า "ได้รับ" เช่น

เขาได้รับเชิญจากเธอ

ฉะนั้นจึงสรุปได้ว่า ประโยคที่มีคำกริยาชนิดการแสดง แต่ประธานไม่ใช่ผู้กระทำ หรือผู้ก่อให้เกิดการกระทำ ได้แก่ประโยคที่มีประธานเป็นผู้ถูกกระทำ หรือผู้ถูกให้กระทำ (ผู้รับใช้) ซึ่งอาจมีคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" หรือ "โดย + ผู้กระทำ" อย่างใดอย่างหนึ่งปรากฏหน้าคำกริยาได้

พรพิลาศ เรื่องโชติวิทย์ มีความเห็นว่า งานวิจัยดังกล่าวนี้ยังไม่ครอบคลุมบางลักษณะของประโยคเชิงรับ กล่าวคือ ไม่ได้กล่าวถึงประธานที่แสดงบทบาทอื่น นอกจากผู้ถูกกระทำหรือผู้ถูกให้กระทำ ซึ่งได้แก่ เครื่องมือ วัสดุ สถานที่ ขอบเขตของกระบวนการ ฯลฯ ทั้งนี้เพราะนักไวยากรณ์เหล่านี้มุ่งอธิบายเฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ต้องการศึกษาเท่านั้น จึงสมควรที่จะศึกษาลักษณะประโยคเชิงรับที่ประธานมีบทบาทครอบคลุมมากกว่า ประโยคกรรม ประโยคการิต

การอธิบายลักษณะภาษา

การศึกษาคำนี้จะอธิบายลักษณะภาษาโดยอาศัยไวยากรณ์เลือกสรรเป็นหลัก ในบทนี้จะอธิบายลักษณะของภาษาไทย ภาษาอังกฤษ เฉพาะประโยคเชิงรับ

ภาษาไทย

ประโยคภาษาไทยที่น่ามาศึกษาคือ ประโยคเชิงรับที่มีระบบความหมายสัมพันธ์ภายในประโยค* เป็นหลัก แต่ก่อนที่จะกล่าวถึงประโยคเชิงรับภาษาไทยนั้น จะอธิบายระบบประโยคที่มีความเกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับเสียก่อน

ประโยคที่เกี่ยวข้องกับระบบความหมายสัมพันธ์ภายในประโยค หรือเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการ ผู้รวมกระบวนการ และปัจจัยแวดล้อม คือ ประโยคเชิงเดี่ยว หรือประโยคหลัก ซึ่งเป็นประโยคที่ควบคุมเงื่อนไขการเกิดประโยคประเภทต่าง ๆ ประโยคหลักแบ่งออกเป็นสองประเภทคือ ประโยคเชิงแสดง และประโยคเชิงสภาพ แต่ในที่นี้จะกล่าวถึงเฉพาะประโยคเชิงแสดงเท่านั้น เพราะเป็นประโยคที่มีความเกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับที่ต้องการศึกษา

ประโยคเชิงแสดง หมายถึง ประโยคที่มีคำกริยาชนิดการแสดง ซึ่งรวมทั้งการแสดงผลอาการ และการแสดงความรู้สึก ทั้งเช่น ประโยคต่อไปนี้

เขากดแตรรด (กด เป็นคำกริยาชนิดแสดงผลอาการ)

ทุกคนเข้าใจเขาคี (เข้าใจ เป็นคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก)

ประโยคเชิงแสดงแบ่งออกเป็นสองประเภทโดยพิจารณาจาก

1. ประโยคที่มีบทบาทของคำนามสัมพันธ์กับคำกริยา ประโยคเชิงแสดงประเภทนี้แบ่งย่อยออกได้อีกสองแบบ คือ

* คำอธิบาย เรื่ององค์ประกอบคำประสมการณของมุกด หน้า 14

1.1 ประโยคเชิงก่อผล หมายถึงประโยคที่มีคำกริยาชนิดการแสดง ซึ่งมีค่านามแสดงบทบาทเป้าหมาย ผู้แสดงกิริยา และเป้าหมาย ผู้รับความรู้สึก หรือผู้แสดงความรู้สึกมารับการกระทำจากประธานของประโยค เช่น

แม่ค้ากลั๊กใบทอง (ผู้แสดงกิริยา + กริยา + เป้าหมาย)

หลอนดูควักควยสนุ (ผู้แสดงกิริยาและเป้าหมาย + กริยา)

ทุกคนเข้าใจเขาคี้ (ผู้แสดงความรู้สึก + กริยา + ผู้รับความรู้สึก)

เขามานาใจหลอน (ผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก + กริยา + ผู้แสดงความรู้สึก)

1.2 ประโยคเชิงบรรยาย หมายถึงประโยคที่มีกระบวนการชนิดการแสดงซึ่งมีประธานแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา ผู้แสดงกิริยา หรือผู้แสดงความรู้สึก และไม่จำเป็นต้องมีค่านามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย ผู้แสดงความรู้สึก หรือผู้รับความรู้สึก มารับการกระทำจากประธาน เช่น ประโยคต่อไปนี้

ข้าศึกจมนเรือรบ (ผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา + กริยา + ผู้แสดงกิริยา)

นักร้องสาวคนนี้ร้องเพลงเก่งมาก (ผู้แสดงกิริยา + กริยา)

ทุกคนกังวลเรื่องนี้ (ผู้แสดงความรู้สึก + กริยา)

2. ประโยคที่มีบทบาทความหมายของประธานดังต่อไปนี้คือ เป็นผู้แสดงกิริยา เป็นผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา เป็นทั้งผู้แสดงกิริยาและเป้าหมาย หรือเป็นผู้รับการกระทำจากประธาน ประโยคเชิงแสดงประเภทนี้จึงแบ่งย่อยออกได้สามแบบคือ

2.1 ประโยคเชิงก่อกิริยา (operative clauses) หมายถึงประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทเป็นผู้แสดงกิริยา หรือผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เจ้าชโหมยกกกา (ประธานมีบทบาทเป็นผู้แสดงกิริยา)

เขาคิคเสตมป (ประธานมีบทบาทเป็นผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา)

2.2 ประโยคเชิงสะท้อน (middle clauses) หมายถึงประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทเป็นทั้งผู้แสดงกิริยาและเป้าหมาย หรือเป็นผู้แสดงกิริยาด้วยตัวเองไม่มีบุคคลใด หรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดมากระตุ้นให้แสดงกิริยา ดังในตัวอย่างต่อไปนี้

เขาซึ่งนำหมักตัวเอง (ประธานมีบทบาทเป็นผู้แสดงกิริยาและเป้าหมาย)

สุนัขกระโดดข้ามรั้ว (ประธานมีบทบาทเป็นผู้แสดงกิริยาด้วยตัวเอง)

2.3 ประโยคเชิงรับ (receptive clauses) หมายถึงประโยคที่บทบาท

ความหมายของประธานคือกิริยาในประโยคจะระบุว่าเป็นผู้ถูกกระทำ เป็นผลมาจากการกระทำ * ฯลฯ
ประโยคเชิงรับพิจารณาได้จากประโยคเชิงก่อกิริยา ดังตัวอย่าง

ประโยคเชิงก่อกิริยา : แม่กำลังไล่วัว : ประโยคเชิงรับ : วัวตกลูกแน่นมาก

ประโยคเชิงก่อกิริยา : เจ้าของบ้านจับขโมยได้ : ประโยคเชิงรับ : ขโมยถูกเจ้าของบ้านจับได้

ประโยคเชิงก่อกิริยา : เขายึดหนังสือ : ประโยคเชิงรับ : หนังสือเล่มนี้ยึดไม่ได้แล้ว

จากการพิจารณาประโยคเชิงแสดงทั้งสองประเภท สามารถเขียนตารางแสดงชนิดของ
ประโยคเชิงแสดงทั้งหมดได้ดังนี้

ประโยค	เชิงก่อกิริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
เชิงก่อผล	ประธาน : ผู้แสดงกิริยา พอลซึ่งนำตาลทราย	ประธาน : ผู้แสดงกิริยา + เป้าหมาย เขาซึ่งนำหมักตัวเอง	ประธาน : เป้าหมาย น้ำตาลทรายถูกนี้ซึ่งพอล
เชิงบรรยาย	ประธาน : ผู้ก่อให้เกิดการ แสดงกิริยา ข้าศึกจมนเรือรบ	ประธาน : ผู้ก่อให้เกิดการ แสดงกิริยา + ผู้แสดงกิริยา หินกำลังจมน	ประธาน : ผู้แสดงกิริยา + ผู้ได้รับผลกระทบ เรือรบจมนเพราะข้าศึก

จากตารางนี้สรุปได้ว่า ถ้าจำแนกประโยคเชิงแสดงออกเป็นสองประเภทใหญ่ ๆ ดังกล่าว
จะได้ประโยคลักษณะย่อย ๆ หกลักษณะดังนี้

* คูณนิยามศัพท์เฉพาะ เรื่องประโยคเชิงรับ หน้า 4 - 7

1. ประโยคเชิงก่อผล - เชิงก่อกริยา ประธานจะมีบทบาทเป็นผู้แสดงกริยา เช่น พ่อค้า ชั่งน้ำหนักทราย

2. ประโยคเชิงก่อผล - เชิงสะท้อน ประธานจะมีบทบาทเป็นทั้งผู้แสดงกริยาและเป้าหมาย เช่น เขาชั่งน้ำหนักตัวเอง

3. ประโยคเชิงก่อผล - เชิงรับ ประธานจะมีบทบาทเป้าหมาย เช่น น้ำหนักทราย ถูกชั่งพอดี

4. ประโยคเชิงบรรยาย - เชิงก่อกริยา ประธานจะมีบทบาทก่อให้เกิดการแสดงกริยา เช่น ข้าศึกจมเรือรบ

5. ประโยคเชิงบรรยาย - เชิงสะท้อน ประธานจะมีบทบาทเป็นทั้งก่อให้เกิดการแสดงกริยาและผู้แสดงกริยา เช่น หินกำลังจม

6. ประโยคเชิงบรรยาย - เชิงรับ ประธานจะมีบทบาทเป็นทั้งผู้แสดงกริยาและผู้ได้รับผลกระทบ เช่น เรือรบจมเพราะข้าศึก

นอกจากประโยคเชิงแสดงจะมีความเกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับแล้ว คำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลักก็มีความสำคัญต่อการพิจารณาประโยคเชิงรับด้วย เพราะคำกริยาทั้งกล่าวนี้จะเป็นตัวกำหนดขอบเขตของการเกิดประโยคเชิงรับ ดังจะได้กล่าวถึงต่อไปนี้

คำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก แบ่งออกเป็นสองประเภท คือ คำกริยาชนิดการแสดงและคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ แต่ในที่นี้จะกล่าวเฉพาะคำกริยาชนิดการแสดงเท่านั้น เพราะเป็นคำกริยาที่มีความเกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับที่จะศึกษา

คำกริยาชนิดการแสดง ได้แก่คำกริยาแสดงอาการ และคำกริยาแสดงความรู้สึกซึ่งปรากฏในประโยคเชิงแสดงและประโยคเชิงรับ คำกริยาประเภทนี้แบ่งออกเป็นสองกลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 เป็นคำกริยาที่ปรากฏในประโยคเชิงบรรยาย ได้แก่ ม้วน ระเบิด ลกร่วงให้ ยื่น หัวเราะ คำกริยาในกลุ่มนี้แบ่งย่อยได้อีกสองแบบคือ

กลุ่มที่ 1.1 เป็นคำกริยาที่ปรากฏในประโยคเชิงก่อกริยา ประโยคเชิงสะท้อน และประโยคเชิงรับ เช่น ม้วน ระเบิด ลก

กลุ่มที่ 1.2 เป็นคำกริยาที่ปรากฏเฉพาะในประโยคเชิงสะท้อนเท่านั้น ไม่ปรากฏ
ในประโยคเชิงก่อกิริยาและประโยคเชิงรับ เช่น ร้องไห้ ยิ้ม หัวเราะ

คำกริยาทั้งสองกลุ่มนี้สามารถเขียนตารางแสดงการปรากฏในประโยคได้ดังนี้

คำกริยากลุ่มที่ 1.1

ประโยค คำกริยา	เชิงก่อกิริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
มัน ระเบิด ลค	พี่สาวกำลังมันดม คนงานกำลังระเบิดถ้ำ พ่อค้าครวาคาสินค้า	โบไมมันเอง ภูเขาไฟระเบิด น้ำลค	ผมมัน ๆ มันง่าย ถ้ำระเบิดแล้ว ราคาสินค้าจำเป็นลคแล้ว

คำกริยากลุ่มที่ 1.2

ประโยค คำกริยา	เชิงก่อกิริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
ร้องไห้ ยิ้ม หัวเราะ	- - -	น้องร้องไห้ เด็ก ๆ ยิ้ม เขาหัวเราะ	- - -

กลุ่มที่ 2 เป็นคำกริยาที่ปรากฏในประโยคเชิงก่อผล ได้แก่ ไข ชั่ง ช้อน ต้ม ทุ
บ ฯลฯ คำกริยาเหล่านี้แบ่งย่อยได้สองแบบ คือ

กลุ่มที่ 2.1 เป็นคำกริยาที่ปรากฏในประโยคเชิงก่อกิริยา ประโยคเชิงสะท้อน และประโยคเชิงรับ เช่น ชั่ง ช้อน ภู

กลุ่มที่ 2.2 เป็นคำกริยาที่ปรากฏในประโยคเชิงก่อกิริยา และประโยคเชิงรับ เท่านั้น เช่น ไข ค้ม บูลา

คำกริยาทั้งสองกลุ่มนี้สามารถเขียนตารางแสดงการปรากฏในประโยคได้ดังนี้

คำกริยา กลุ่มที่ 2.1

ประโยค คำกริยา	เชิงก่อกิริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
ชั่ง ช้อน ภู	พ่อค้าชั่งน้ำหนักทราย เธอช้อนเงิน คนรับใช้กำลังตักพื้น	เขาชั่งน้ำหนักตัวเอง เธอช้อนตัวโน้น หล่อนตักถ้วยสบู	น้ำหนักทรายภูนี้ซึ่งพ่อค้า เงินช้อนในตู้ไม่ได้ พื้นห้องรับแขกดูสะอาด

คำกริยา กลุ่มที่ 2.2

ประโยค คำกริยา	เชิงก่อกิริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
ไข ค้ม บูลา	เขาไขนาฬิกา เด็ก ๆ กำลังค้มไข เราควรบูลาผู้มีพระคุณ	— — —	นาฬิกาไขแล้ว ไขค้มแล้ว ผู้มีพระคุณควรบูลา

สำหรับการวิเคราะห์ประโยคเชิงรับนั้น ผู้วิจัยได้พิจารณาสองด้านคือ ด้านโครงสร้างของประโยค และด้านบทบาทความหมายของคำนามที่มีต่อคำกริยา ซึ่งจะกล่าวถึงตามลำดับดังนี้

โครงสร้างของประโยค พิจารณาได้จากปรากฏ และตำแหน่งของการปรากฏของวลีสำนวนชนิดในประโยค ได้แก่

1. นามวลี หมายถึง วลีที่ปรากฏในตำแหน่งของส่วนประธาน หรือในตำแหน่งของส่วนเติมเต็ม นามวลีจะประกอบด้วยคำหลัก (headword) หนึ่งคำ และอาจมีส่วนประกอบวางหน้าหรือหลังคำหลักก็ได้ โดยนามวลีอาจจะอยู่ในรูปของวลีหลักคำเดียวหรือวลีหลักกับส่วนขยาย และส่วนขยายนี้อาจจะเป็นคำ กลุ่มคำ หรือรูปประโยคก็ได้ ดังตัวอย่าง

<u>ส่วนประกอบที่นำหน้านามวลี</u>	<u>หลัก</u>	<u>ส่วนประกอบหลังนามวลี</u>
	เด็ก ๆ	
นาย	วิชัย	ผู้ใหญ่บ้าน
เด็กชาย	สมบัติ	น้องชายคนเล็กของเขา
	เด็ก	ที่กำลังอ่านหนังสือคนนั้น

2. กริยวลี หมายถึง วลีที่ปรากฏในตำแหน่งของคำกริยา กริยวลีอาจประกอบด้วยคำกริยาเพียงคำเดียวหรือมากกว่าหนึ่งขึ้นไป โดยมีคำกริยาหลักเพียงคำเดียวเท่านั้น ส่วนประกอบของกริยาหลักอาจจะวางอยู่หน้าหรือหลังก็ได้ เช่น

<u>ส่วนประกอบหน้ากริยาหลัก</u>	<u>กริยาหลัก</u>	<u>ส่วนประกอบหลังกริยาหลัก</u>
กำลังจะ	อาบน้ำ	คะ
น่าจะ	ไป	ได้แล้ว
คงจะไม่	ตก	แล้ว

3. พิเศษวลี* หมายถึง วลีที่ปรากฏในส่วนเสริม พิเศษวลีแบ่งย่อยออกเป็นสองชนิด คือ

3.1 วิเศษวลี เป็นพิเศษวลีที่ปรากฏในรูปคำวิเศษณ์ (adverb) ซึ่งอาจประกอบด้วยคำวิเศษณ์คำเดียวหรือมากกว่าหนึ่งก็ได้ เช่น

(กริยา)	<u>วิเศษวลี</u>
(เติม)	<u>เร็ว</u>
(กิน)	<u>อวยจิ้ง</u>
(พูก)	<u>มากที่สุด</u>
(หัก)	<u>ที่นี่ ขณะนี้</u>
(นำอะไรตรง)	<u>กันอย่างละเอียดรอบคอบ</u> แล้ว

3.2 นามวลี เป็นพิเศษวลีที่อยู่ในรูปของคำนามและคำนาม ประกอบกันโดยคำนามจะอยู่หน้าคำนาม ดังตัวอย่าง

<u>นามวลี</u>	<u>นามวลี</u>
บน	กำแพง
ใน	ลิ้นชัก
ใต้	เท้ากับข้าว
เหนือ	ศีรษะของเขา
ที่	บ้านเพื่อน

วลีทั้งสามชนิดนี้จะปรากฏในโครงสร้างของประโยคเชิงเดี่ยว ซึ่งมีโครงสร้าง คือ ส่วนประธาน ส่วนกริยา ส่วนเติมเต็ม และส่วนเสริม ดังจะได้อธิบายต่อไปนี้

1. ส่วนประธาน หมายถึงส่วนที่อยู่ในรูปของนามวลี โดยปรากฏตำแหน่งแรกสุดและตามด้วยคำกริยา เช่น

คุณแม่ของเขา ไปจ่ายตลาด (นามวลี)
เด็กที่กำลังอ่านหนังสือคนนั้น เรียนเก่งมาก (นามวลี)

นายมายิ่ง เสียตาย (นามวลี)

2. ส่วนกริยา หมายถึงส่วนที่อยู่ในรูปของกริยาลี และ เป็นส่วนที่ปรากฏต่อจากส่วนประธาน เช่น

ฝนคงจะไม่ตกแล้ว (กริยาลี)

เด็ก ๆ กำลังกินข้าวอยู่ (กริยาวลี)

เธอจะไปไหนแล้ว (กริยาวลี)

3. ส่วนเติมเต็ม หมายถึงส่วนที่อยู่ในรูปของนามวลี และปรากฏต่อจากส่วนกริยา เช่น

ทหารยิงการร้าย (นามวลี)

รัฐบาลส่งเสริมการศึกษาทุกระดับ (นามวลี)

เด็กคนนี้มีคล้ายพ่อของเขามาก (นามวลี)

4. ส่วนเสริม หมายถึงส่วนที่ปรากฏในรูปของวิเศษณ์หรือบุพบทวิเศษณ์ โดยอาจจะปรากฏหน้าประธาน หน้าคำกริยาหลัก หลังคำกริยาหลัก หรือปรากฏท้ายประโยค เช่น

เมื่อวานนี้ชายแปลกหน้าคนหนึ่งมาที่นี่ (วิเศษณ์)

ฝนตกจะไม่ตกในเขตนี้ (วิเศษณ์ และบุพบทวิเศษณ์ ตามลำดับที่ปรากฏ)

เขาพูดเร็วมากในที่ประชุมวันก่อน (วิเศษณ์ บุพบทวิเศษณ์ และวิเศษณ์ ตาม

ลำดับที่ปรากฏ)

โครงสร้างที่สำคัญและเป็นโครงสร้างที่ทุกประโยคมีร่วมกันคือ โครงสร้างของ ส่วนประธาน และส่วนกริยา เพราะฉะนั้นโครงสร้างของประโยคเชิงเดียว จึงประกอบด้วยโครงสร้างหลักสอง โครงสร้างดังกล่าว ส่วนเติมเต็มและส่วนเสริมไม่จำเป็นต้องปรากฏทุกครั้งไปในประโยค

บทบาทความหมายของคำนามและคำกริยา เมื่อพิจารณาโครงสร้างแต่ละส่วนจะเห็นได้ว่า ทั้งคำกริยาและคำนามที่ปรากฏจะมีบทบาทความหมายต่อกัน และมีความเกี่ยวข้องกับระบบความหมายสัมพันธ์ภายในประโยค บทบาทของความหมายดังกล่าวมีดังต่อไปนี้

1. กระบวนการ หมายถึงความหมายที่แสดงจากคำกริยาที่เกี่ยวข้องกับการแสดงอาการ การแสดงความรู้สึก และการแสดงความสัมพันธ์ แต่กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับในภาษาไทยมีสองแบบคือ

1.1 กระบวนการชนิดแสดงอาการ หมายถึงกระบวนการที่มีคำกริยาดังในตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

เด็กคนนี้มีกริยา ให้ แก่ แม่ (ผู้แสดงกริยา + กริยาแสดงอาการ + เป้าหมาย

ปรากฏในประโยค)

คุณพ่อกำลังโทรศัพท์ (ผู้แสดงกิริยา + กิริยาแสดงอาการ + เป้าหมายไม่ปรากฏในประโยค)

เขาถาม (ผู้ก่อให้เกิดการ แสดงกิริยา + กิริยาแสดงอาการ + ผู้แสดงกิริยา)

กระบวนการชนิดแสดงอาการ มีผู้แสดงกิริยาหรือผู้ก่อให้เกิดการ แสดงกิริยาปรากฏในส่วนประธาน และมีเป้าหมายหรือผู้แสดงกิริยา ปรากฏในส่วนเติมเต็มซึ่งเป็นส่วนที่ไม่บังคับจะปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มของคำกริยานั้น ๆ

1.2 กระบวนการชนิดแสดงความรู้สึก หมายถึงกระบวนการที่มีคำกริยาถึงตัวอย่างต่อไปนี้

ทุกคนเข้าใจเขาคี (ผู้แสดงความรู้สึก + กิริยาแสดงความรู้สึก + ผู้รับความรู้สึกปรากฏในประโยค)

เขารักหล่อนอย่างจริงจัง (ผู้แสดงความรู้สึก + กิริยาแสดงความรู้สึก + ผู้รับความรู้สึกปรากฏในประโยค)

เขาทรนใจหล่อน (ผู้ก่อให้เกิดการ แสดงความรู้สึก + กิริยาแสดงความรู้สึก + ผู้แสดงความรู้สึกปรากฏในประโยค)

กระบวนการชนิดแสดงความรู้สึกจะมีผู้แสดงความรู้สึกหรือผู้ก่อให้เกิดการ แสดงความรู้สึกปรากฏในส่วนประธาน และมีผู้รับความรู้สึกหรือผู้แสดงความรู้สึกปรากฏในส่วนเติมเต็ม ผู้รับความรู้สึกในส่วนเติมเต็มนี้ไม่บังคับ จะปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มของคำกริยาในประโยค

2. ผู้ร่วมกระบวนการ หมายถึงความหมายที่แสดงจากคำนามที่หมายถึงสิ่งมีชีวิต หรือไม่มีชีวิตที่ปรากฏร่วมอยู่ในกระบวนการชนิดแสดงอาการ และชนิดแสดงความรู้สึก และอยู่ในรูปของนามวลี ดังตัวอย่าง

เขาชักนำหน้าตัวเอง (ผู้ร่วมกระบวนการ เป็นทั้งผู้แสดงกิริยาและเป้าหมาย + กิริยาแสดงอาการ)

เขาตกเตล็ด (ผู้ร่วมกระบวนการ เป็นผู้แสดงกิริยา + กิริยาแสดงอาการ + เป้าหมาย)

ทุกคนเข้าใจเขาคือ (ผู้ร่วมกระบวนการเป็นผู้แสดงความรู้สึก + กริยา
แสดงความรู้สึก + ผู้รับความรู้สึก)

บทบาทของผู้ร่วมกระบวนการอาจมีมากกว่าหนึ่งบทบาท เช่น มีบทบาทเป็นผู้แสดงกริยา และเป้าหมาย
พร้อม ๆ กัน เช่น "เขา" ใน เขาซึ่งนำหนักตัวเอง

3. ปัจจัยแวดล้อม หมายถึงความหมายที่แสดงจากถ้อยคำอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาในฐานะ
ที่เป็นเงื่อนไขหรือเกณฑ์ต่าง ๆ ที่แวดล้อมคำกริยา เช่น เป็นเครื่องมือช่วยให้การกระทำมีความ
สะดวกรวดเร็วขึ้น หรือเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์จากการกระทำ เป็นต้น ปัจจัยแวดล้อมอยู่ในรูป
ของนามวลี ตัวอย่างของบทบาทปัจจัยแวดล้อมได้แก่

เขาคืนเงินแก่ฉัน (ฉันมีบทบาทเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์)

หญิงคนนั้นคอยหมั่นคอยเขาบ้าง ๆ (เข้างาน ๆ มีบทบาทเครื่องมือ)

คุณยายทำขนมเนื่องจากแม่และไข่ (แม่และไข่ มีบทบาทวัสดุ)

น้องกำลังคว่ำจานบนโต๊ะ (โต๊ะ มีบทบาทสถานที่)

ลูกชายคนเล็กของเขาเรียนดนตรี (ดนตรี มีบทบาทขอบเขตของกระบวนการ)

ปัจจัยแวดล้อม มีความสัมพันธ์ต่อกระบวนการน้อยกว่าผู้ร่วมกระบวนการ ทั้งนี้เพราะปรากฏในส่วน
เสริมโดยมีคำบุพบทขึ้นระหว่างกระบวนการและส่วนเสริม แต่ผู้ร่วมกระบวนการที่ปรากฏหลัง
กระบวนการ เช่น เป้าหมายหรือผู้รับความรู้สึก จะไม่มีบุพบทตาม

ประโยคบางประโยค อาจมีปัจจัยแวดล้อมที่ปรากฏหลังคำบุพบทในส่วนเสริมได้มากกว่า
หนึ่งปัจจัย เช่น ปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ จะเกิดร่วมกับปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับ
เครื่องมือ ดังตัวอย่าง

หล่อนแต่งเขา ที่ห้อง ควมมีพิภพ

ข้างสี่กำลังทาสี ผนัง ควมแปร่งทาสี

"ห้อง" ในประโยคแรก และ "ผนัง" ในประโยคที่สอง เป็นปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับสถานที่
จะเกิดร่วมกับปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือ คือ "มีพิภพ" และ "แปร่งทาสี" ในประโยค
ที่หนึ่งและที่สอง ตามลำดับ

ในส่วนที่เกี่ยวกับบทบาทความหมาย สรุปได้ว่าบทบาทความหมายของคำกริยา ก็คือกระบวนการ และบทบาทความหมายของคำนาม ก็คือผู้รวมกระบวนการ และปัจจัยแวดล้อม โดยผู้รวมกระบวนการ จะมีความสัมพันธ์ต่อกระบวนการมากกว่าปัจจัยแวดล้อมต่อกระบวนการ

เมื่อพิจารณาโครงสร้างของประโยคและบทบาทความหมายที่ปรากฏในประโยค สามารถเขียนตารางแสดงให้เห็นส่วนที่ตรงกันได้อีกดังนี้

โครงสร้าง	ส่วนประธาน	ส่วนกริยา	ส่วนเติมเต็ม	ส่วนเสริม
บทบาทความหมาย	ผู้รวมกระบวนการ	กระบวนการ	ผู้รวมกระบวนการ ปัจจัยแวดล้อม	ปัจจัยแวดล้อม

โครงสร้างและบทบาทความหมายของคำนามและคำกริยาที่ปรากฏตรงกันทั้งในตาราง สรุปได้ว่า ในโครงสร้างของส่วนประธาน คำนามที่ปรากฏจะแสดงบทบาทผู้รวมกระบวนการ ในโครงสร้างของส่วนกริยา คำกริยาที่ปรากฏจะแสดงบทบาทกระบวนการ ในโครงสร้างของส่วนเติมเต็ม คำนามที่ปรากฏอาจจะแสดงบทบาทผู้รวมกระบวนการหรือปัจจัยแวดล้อมอย่างใดอย่างหนึ่ง และโครงสร้างของส่วนเสริม คำนามที่ปรากฏจะแสดงบทบาทปัจจัยแวดล้อม ดังนั้นในการวิเคราะห์ประโยค จะแสดงให้เห็นส่วนที่ตรงกันดังกล่าวได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ประโยค	หล่อน	กู	ตัว	ก๊วยสนู้
โครงสร้าง	ส่วนประธาน	ส่วนกริยา	ส่วนเติมเต็ม	ส่วนเสริม
บทบาทความหมาย	ผู้รวมกระบวนการ มีบทบาทผู้แสดงกริยา	กระบวนการชนิด แสดงอาการ	ผู้รวมกระบวนการ มีบทบาทเป้าหมาย	ปัจจัยแวดล้อม มีบทบาทเครื่องมือ

จากตารางแสดงประโยคข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าส่วนประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกริยา ส่วนกริยาประกอบด้วยคำกริยาแสดงอาการ ส่วนเติมเต็มประกอบด้วยคำนามแสดงบทบาทเป้าหมายรับการกระทำจากประธาน และส่วนเสริมประกอบด้วยคำนามแสดงบทบาทเครื่องมือโดยมีคำบุพบทหน้าหน้า

ทั้งกระบวนการ ผู้ร่วมกระบวนการ และปัจจัยแวดล้อมทั้งที่กล่าวแล้วนั้น มีความสำคัญต่อการพิจารณาลักษณะประโยคเชิงรับภาษาไทย เพราะจะมีความสำคัญต่อการกำหนดประเภทของประโยคเชิงรับตามชนิดของกระบวนการและบทบาทของผู้ร่วมกระบวนการ และปัจจัยแวดล้อมที่ปรากฏในประโยค ซึ่งจะกล่าวถึงตามลำดับดังต่อไปนี้

กระบวนการ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ ได้แก่ กระบวนการชนิดแสดงอาการ และกระบวนการชนิดแสดงความรู้สึก ทั้งที่กล่าวแล้วในเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก

ผู้ร่วมกระบวนการ ผู้ร่วมกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ จะแสดงบทบาทดังต่อไปนี้

1. เมื่อปรากฏในส่วนประธาน ผู้ร่วมกระบวนการที่ปรากฏในส่วนประธานจะแสดงบทบาทดังนี้

1.1 บทบาทผู้แสดงกริยา เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะประธานของประโยคซึ่งเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการ เช่น "ชาวสวน" และ "นายช่าง" ในประโยคต่อไปนี้

ชาวสวน เก็บผลไม้สุก

นายช่าง ซ่อมทีวี

1.2 บทบาทผู้แสดงความรู้สึก เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะประธานของประโยคซึ่งเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก เช่น "เรา" และ "ทุกคน" ในตัวอย่างต่อไปนี้

เรา เคารพผู้อาวุโส

ทุกคน กังวลเรื่องนี้

1.3 บทบาทผู้อำนาจให้เกิดการแสดงความรู้สึก เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะประธานของประโยคซึ่งหมายถึงสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ และเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก เช่น "เขา" และ "การกระทำของเขา" ในประโยคต่อไปนี้

เขามานใจหลอน

การกระทำของเขาทำให้หลอนผิควัง

1.4 บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะประธานของประโยคและเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการ โดยเป็นผู้ก่อให้เกิดคำนามในส่วนเติมเต็มแสดงกิริยา เช่น "เขา" และ "คนงาน" ในประโยคต่อไปนี้ เป็นผู้ทำให้ "เรือ" และ "ถ้ำ" แสดงกิริยา "จม" และ "ระเบิด" ตามลำดับ

เขามเรือซำศึก

คนงานกำลังระเบิดถ้ำ

โครงสร้างของประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการ แสดงกิริยาจะคล้ายคลึงกับโครงสร้างของประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกิริยา ดังตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>
เขา	จม	เรือซำศึก
ชาวสวน	เก็บ	ผลไม้สุก

ประโยคแรก ประธานคือ "เขา" มีบทบาทเป็นผู้ทำให้คำนามในส่วนเติมเต็มคือ "เรือซำศึก" แสดงกิริยา "จม" ส่วนประโยคที่สองประธานคือ "ชาวสวน" มีบทบาทเป็นผู้แสดงกิริยา "เก็บ" และคำนาม "ผลไม้" ซึ่งปรากฏในส่วนเติมเต็มเป็นสิ่งที่มารับการกระทำของประธาน

2. เมื่อปรากฏในส่วนเติมเต็ม ผู้รวมกระบวนการที่ปรากฏในส่วนเติมเต็มจะแสดงบทบาทดังนี้

2.1 บทบาทเป้าหมาย เป็นบทบาทที่ปรากฏในรูปของคำนามที่หมายถึง คน สัตว์ หรือสิ่งไม่มีชีวิตซึ่ง เป็นผู้มารับการกระทำหรือเป็นผลของการกระทำโดยตรงจากประธาน คำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายจะเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการ ซึ่งได้แก่คำว่า "นักโทษ" และ "ขนมเบื้อง" ที่ปรากฏในส่วนเติมเต็มของประโยคต่อไปนี้

เขตรึงนักโทษกับหลักประหาร

คุณยายทำขนม เบื้อง

2.2 บทบาทผู้แสดงความรู้สึก เป็นบทบาทที่ปรากฏในรูปของคำนามในฐานะที่เป็นผู้ถูกกระทำหรือถูกกระตุ้นให้เกิดการแสดงความรู้สึกโดยเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก ดังเช่น คำนามในส่วนเติมเต็มของประโยคต่อไปนี้

เขาหมั่นใจหลอน

การกระทำของ เขาทำให้หลอนผิคนหัวง

2.3 บทบาทผู้รับความรู้สึก เป็นบทบาทที่ปรากฏในรูปของคำนามที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก โดยจะทำหน้าที่เป็นผู้รับหรือ เป็นสิ่งที่รับการแสดงความรู้สึกของประธานที่มีบทบาทเป็นผู้แสดงความรู้สึก คำนามที่แสดงบทบาทนี้จะหมายถึงสิ่งที่มีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ ดังตัวอย่างคำนามที่ปรากฏในส่วนเติมเต็มของประโยคต่อไปนี้

ทุกคนเข้าใจเขาดี (ผู้รับความรู้สึก เป็นสิ่งมีชีวิต)

เขารู้จักสถานที่แห่งนี้ดี (ผู้รับความรู้สึก เป็นสิ่งไม่มีชีวิต)

2.4 บทบาทผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ เป็นบทบาทที่ปรากฏในส่วนเติมเต็มและมีความเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการโดยเป็นผู้รับการกระทำจากประธานในประโยค และในขณะเดียวกันก็เป็นผู้แสดงกิริยา เพราะเนื่องมาจากการก่อกิริยาของประธานจึงกล่าว ตัวอย่างคำนามที่แสดงบทบาทนี้ได้แก่ "เรือข้าศึก" และ "ถ้ำ" ในประโยคต่อไปนี้

เขาจมเรือข้าศึก

คนงานกำลังระเบิดถ้ำ

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า คำนามที่ปรากฏในส่วนประธานซึ่งได้แก่ "เขา" และ "คนงาน" และคำนามที่ปรากฏในส่วนเติมเต็ม ซึ่งได้แก่ "เรือข้าศึก" และ "ถ้ำ" มีบทบาทความหมายแตกต่างกัน ทั้งนี้ เพราะคำนามในส่วนประธานไม่สามารถแสดงกิริยา "จม" และ "ระเบิด" ได้ เป็นแต่ถูกทำให้ คำนามในส่วนเติมเต็มแสดงกิริยาจึงกล่าวเท่านั้น เพราะฉะนั้นคำว่า "เรือข้าศึก" และ "ถ้ำ" จึงมีบทบาทผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบพร้อม ๆ กัน ถ้าไม่มีบุคคลใดหรือสิ่งใดมาทำให้เรือข้าศึกจม หรือทำให้ถ้ำระเบิดแล้ว คำนามทั้งสองก็จะไม่แสดงกิริยาจึงกล่าว

บทบาทอีกชนิดหนึ่งของคำนามที่มีต่อคำกริยาและมีความสำคัญต่อการกำหนดประเภทของประโยคเชิงรับ คือบทบาทปัจจัยแวดล้อมซึ่ง เป็นบทบาทที่เกี่ยวข้องกับ เกณฑ์หรือเงื่อนไขต่าง ๆ

แวดลอมคำกริยา คำนามที่แสดงบทบาททั้งกล่าวนี้จะหมายถึงสิ่งไม่มีชีวิตที่ปรากฏในส่วนเสริม ซึ่งได้แก่ บทบาทเครื่องมือ วัสดุ สถานที่ และขอบเขตของกระบวนการ หรือหมายถึงสิ่งมีชีวิต หรือไม่มีชีวิตก็ได้ที่ปรากฏในส่วนเติมเต็มหรือส่วนเสริม ซึ่งได้แก่ บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ก็จะได้อธิบายรายละเอียดบทบาทต่อไป

ปัจจัยแวดลอม ที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ จำแนกบทบาทได้ดังนี้

1. บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ เป็นบทบาทที่อยู่ในรูปของคำนามและมีความเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการในฐานะ เป็นผู้ได้รับผลประโยชน์ หรือ เสียผลประโยชน์อันเนื่องมาจากการแสดงกริยาหรือแสดงการกระทำของประธาน คำนามที่แสดงบทบาทนี้จะ เป็นสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ เช่น นามวลี และคำนาม ที่ชี้ชัดเส้นใต้ในประโยคต่อไปนี้

ครูแจกรางวัลนักเรียนที่มีความประพฤติดี

แสงสว่างให้ความสดใสต่อ (แก่) สถานที่แห่งนี้

เขาขโมยเงินฉัน

คำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์จะปรากฏต่อจากคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย โดยอาจจะอยู่ในส่วนเติมเต็ม หรือส่วนเสริม ดังนั้นโครงสร้างประโยคที่มีผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ปรากฏอยู่ภายในจึงมีสองโครงสร้างคือ

1.1 โครงสร้างที่ประกอบด้วย ส่วนประธาน + ส่วนกริยา + ส่วนเติมเต็ม

โครงสร้างชนิดนี้มีคำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ปรากฏในตำแหน่งส่วนเติมเต็ม เช่นเดียวกับคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย และจะไม่มีคำบุพบท แก่ ให้ ให้แก่ จาก ต่อ คั่นระหว่างคำนามทั้งสองบทบาทนี้ ตัวอย่างโครงสร้างประโยคที่แสดงโครงสร้างชนิดนี้ได้แก่

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>

ครู	แจก	รางวัล นักเรียนที่มีความประพฤติดี

ผู้แสดงอาการ	กระบวนการชนิดแสดงอาการ	เป้าหมาย ผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์

จากประโยคข้างต้นจะเห็นได้ว่าส่วนประธานคือ "ครู" มีบทบาทเป็นผู้แสดงกริยา ส่วนกริยา คือ คำว่า "แจก" เป็นคำกริยาในกระบวนการชนิดแสดงอาการ และส่วนเติมเต็มประกอบด้วยคำนาม

สองคำที่มีบทบาทสองชนิดคือ บทบาทเป้าหมาย และบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ตามลำดับ

1.2 โครงสร้างที่ประกอบด้วย ส่วนประธาน + ส่วนกริยา + ส่วนเติมเต็ม + ส่วนเสริม โครงสร้างชนิดนี้มีค่านามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ปรากฏในส่วนเสริม และค่านามที่แสดงบทบาทเป้าหมายจะปรากฏในส่วนเติมเต็ม ระหว่างค่านามที่แสดงบทบาททั้งสองชนิดนี้มีค่านามบทบาทน้อยอยู่เสมอ ตัวอย่างประโยคที่แสดงโครงสร้างชนิดนี้ได้แก่

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>บทบาท</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
แสงสว่าง	ให้	ความสวัสดี	คอ(เถ)	สถานที่แห่งนี้
ผู้แสดงกริยา	กระบวนการชนิดแสดงอาการ	เป้าหมาย	ผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์	

จากประโยคดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ส่วนประธานคือ "แสงสว่าง" เป็นบทบาทเป็นผู้แสดงกริยา ส่วนกริยาคือคำว่า "ให้" เป็นคำกริยาในกระบวนการชนิดแสดงอาการ ส่วนเติมเต็มคือ "ความสวัสดี" เป็นค่านามที่แสดงบทบาทเป้าหมายและส่วนเสริมคือ "สถานที่แห่งนี้" เป็นค่านามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ซึ่งจะมีค่านามบทบาทนำหน้าเสมอ

คำกริยาที่พบในประโยคที่มีค่านามแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ได้แก่ เก็บ ขอ ขโมย จ่าย จอง แจก ชื้อ แยก บอก ส่ง ให้

ค่านามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์นี้ต่างจากค่านามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย ทั้งนี้เพราะคำกริยาที่ปรากฏในประโยคที่มีค่านามแสดงบทบาทดังกล่าว ยังต้องการค่านามมาเสริมเพื่อให้ใจความสมบูรณ์หรือชัดเจนขึ้น เช่น ถ้ากล่าวว่า "ครูแจกรางวัล" ก็ไม่ทราบว่า แจกให้ใคร ต้องอาศัยค่านามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์มาเสริม เพื่อให้ทราบว่า "ครูแจกรางวัลแก่นักเรียนที่มีความประพฤติดี" ส่วนคำกริยาในประโยคที่เกี่ยวข้องกับเป้าหมายนั้นไม่ต้องการผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์มาเสริมความอีก เช่น "ครูกำลังอธิบายวิธีการอ่านที่ถูกต้องแก่นักเรียน" ถ้ากล่าวว่า "ครูกำลังอธิบายนักเรียน" ก็ได้ใจความสมบูรณ์แล้ว "นักเรียน" จึงแสดงบทบาทเป้าหมาย และนามวลี "วิธีการอ่านที่ถูกต้อง" จึงเป็นตัวจำกัดขอบเขตของคำกริยาให้แคบลงเท่านั้น

2. บทบาทเครื่องมือ เป็นบทบาทที่ปรากฏในรูปคำนามที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการในฐานะที่เป็นตัวทำให้การกระทำต่าง ๆ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี หรือช่วยให้การกระทำนั้น ๆ มีความสะดวกรวดเร็วขึ้น คำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือนี้จะปรากฏในส่วนเสริม โดยมีคำบุพบท "ด้วย" หรือ "โดย" นำหน้า และหมายถึงสิ่งไม่มีชีวิตเท่านั้น ดังเช่น นาม และนามวลีที่ขีดเส้นใต้ในประโยคต่อไปนี้

แม่ทุบหัวปลาด้วยมีด

เขาเปิดกระป๋องด้วยคีมก้ามนี้

เขาไปอเมริกาโดยสายการบินไทย

คำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือเมื่อมีคำบุพบท "ด้วย" นำหน้า คำนามนั้นจะหมายถึงสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ช่วยให้การกระทำสำเร็จไปได้ หรือรวดเร็วขึ้น เช่น "มีด" และ "คีมก้ามนี้" ในประโยคที่หนึ่งและที่สอง และเมื่อคำนามดังกล่าวนำด้วยคำบุพบท "โดย" จะหมายถึงคำนามที่เกี่ยวข้องกับพาหนะ เช่น "สายการบินไทย" ในประโยคที่สาม

3. บทบาทวัตถุ เป็นบทบาทที่ปรากฏในรูปคำนามที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการในฐานะที่เป็นเนื้อสารสำคัญของเป้าหมายที่เกิดจากการกระทำของประธาน หรือเป็นผลมาจากการกระทำของประธาน คำนามที่แสดงบทบาทวัตถุจะปรากฏในส่วนเสริม โดยมีคำบุพบท "จาก" หรือ "ด้วย" นำหน้า และหมายถึงสิ่งไม่มีชีวิต ดังเช่น นาม และนามวลีที่ขีดเส้นใต้ในประโยคต่อไปนี้

สุกทำขนมด้วยแป้ง

คุณยายทำขนม เบื้องจากแป้งและไข่

เขาผลิตเครื่องจักรจากเหล็กคุณภาพดี

นามและนามวลีดังกล่าวจะเป็นเนื้อสารสำคัญของสิ่งที่เกิดขึ้นจากการกระทำของประธาน เช่น "แป้ง" ในประโยคที่หนึ่ง เป็นเนื้อสารสำคัญของขนมซึ่งเป็นผลมาจากการกระทำของประธาน หรือ "เหล็กคุณภาพดี" ในประโยคที่สามก็เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเครื่องจักร เป็นต้น

ประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำนามที่แสดงบทบาทวิสสุ มีวิธีทดสอบได้โดยการตั้งคำถามไต่สวนแบบ กังนี้

ก. สุคาทำขนมปังกล้วย (จาก) อะไร สุคาทำขนมปังกล้วย (จาก) แป้ง

ข. สุคาใช้อะไรทำขนมปัง สุคาใช้แป้งทำขนมปัง

คำนามที่สามารถตอบคำถาม "อะไร" ในประโยคดังกล่าวได้ จักว่า เป็นคำนามที่แสดงบทบาทวิสสุ เนื่องจากคำนามที่แสดงบทบาทวิสสุ อาจมีคำบุพบท "ด้วย" นำหน้าได้ คำนามชนิดนี้เมื่อปรากฏในประโยคจึงมีโครงสร้างคล้ายกับคำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือซึ่งมีคำบุพบท "ด้วย" นำได้เช่นกัน แต่จะมีความแตกต่างกันดังนี้

3.1 คำนามที่แสดงบทบาทวิสสุ เมื่อนำมาใช้ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว สภาพของคำนามดังกล่าวจะต้องเปลี่ยนไป เช่น แป้ง เมื่อนำมาทำขนมปัง จะแปรสภาพตัวเอง ส่วนคำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือ เมื่อนำมาช่วยประกอบการกระทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว จะไม่แปรสภาพตัวเอง เช่น "มีด" ในประโยค แม่ทุบหัวปลาด้วยมีด

3.2 คำนามที่แสดงบทบาทวิสสุ ใช้คำบุพบท "จาก" นำหน้าได้ ส่วนคำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือ ใช้บุพบทดังกล่าวหน้าไม่ได้ เช่น

สุคาทำตุ๊กตาจากผ้า ("ผ้า" แสดงบทบาทวิสสุ)

สุคาทำตุ๊กตาคัวยกายและเข็ม ("กายและเข็ม" แสดงบทบาทเครื่องมือ)

"ผ้า" เป็นคำนามที่แสดงบทบาทวิสสุ เพราะเป็นเนื้อผ้าที่ประกอบขึ้นเป็นตุ๊กตา ส่วน "กายและเข็ม" เป็นคำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือช่วยในการทำตุ๊กตาเท่านั้น

3.3 คำกริยาที่เกี่ยวข้องกับคำนามที่แสดงบทบาทวิสสุ จะเป็นคำกริยาที่แสดงการกระทำและมีผลของการกระทำเกิดขึ้น เช่น สุคาทำตุ๊กตาจากผ้า คำกริยา "ทำ" เป็นคำกริยาแสดงการกระทำและมีผลของการกระทำเกิดขึ้นคือ ตุ๊กตา ส่วนคำกริยาที่เกี่ยวข้องกับบทบาทเครื่องมือจะแสดงการกระทำนั้น ไม่มีผลที่เกิดขึ้นตามมาด้วย

4. บทบาทสถานที่ เป็นบทบาทที่ปรากฏในรูปคำนามที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการในฐานะที่เป็นคำแสงแหล่ง หรือแสงบริเวณที่เกิดการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง คำนามชนิดนี้

จะปรากฏในส่วนเสริม โดยมีคำบุพบทบอกสถานที่นำ เช่น "โต๊ะ" "สุสาน" และ "น้องชาย" ในประโยคต่อไปนี้

น้องกำลังคว่ำจานบนโต๊ะ

สับเห็ดผัดในสุสาน

เขาแย่งขนมจากน้องชาย

"โต๊ะ" "สุสาน" และ "น้องชาย" ต่างก็เป็นคำนามที่แสดงบทบาทสถานที่ บอกบริเวณหรือแหล่งที่ประธานแสดงกิริยา ประโยคที่เกี่ยวข้องกับบทบาทสถานที่มีวิธีทดสอบได้โดยใช้คำถามที่แสดงสถานที่ ได้แก่ "ที่ไหน" และ "ไหน" คำนามใดที่สามารถตอบคำถามดังกล่าวได้ คำนามนั้นจะต้องแสดงบทบาทสถานที่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ก. น้องคว่ำจานที่ไหน น้องคว่ำจานบนโต๊ะ (โต๊ะ แสดงบทบาทสถานที่)

ข. สับเห็ดผัดที่ไหน สับเห็ดผัดในสุสาน (สุสาน แสดงบทบาทสถานที่)

ค. เขาแย่งขนมจากไหน เขาแย่งขนมจากร้านนี้ (ร้านนี้ แสดงบทบาทสถานที่)

คำนามที่แสดงบทบาทสถานที่ซึ่งมีคำบุพบท "จาก" นำหน้านี้ เมื่อปรากฏในประโยคจะมีโครงสร้างคล้ายกับคำนามที่แสดงบทบาทวัตถุซึ่งมีคำบุพบท "จาก" นำได้เช่นกัน แต่คำนามที่แสดงบทบาททั้งสองมีข้อแตกต่างกันดังนี้

4.1 คำนามที่แสดงบทบาทวัตถุ ใช้คำบุพบท "จาก" หรือ "ด้วย" ตัวใดตัวหนึ่ง นำหน้าคำนามนั้น ๆ ได้ แต่คำนามที่แสดงบทบาทสถานที่ใช้คำบุพบท "ด้วย" นำหน้าไม่ได้ ดังนั้น คำนามใดที่ใช้บุพบท "จาก" นำหน้า แต่ใช้บุพบท "ด้วย" นำไม่ได้ นามคำนั้นจะแสดงบทบาทสถานที่ ดังคำนามที่ปรากฏในส่วนเสริมของประโยคต่อไปนี้

เขาแย่งขนมจากน้องชาย (น้องชายแสดงบทบาทสถานที่)

และไม่ใช่ว่า * เขาแย่งขนมด้วยน้องชาย เพราะไม่ถูกต้องตามหลักภาษา

* ประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์

4.2 คำนำที่แสดงบทบาทวัตถุ จะทดสอบโดยใช้คำถามที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ เช่น "ที่ไหน" และ "ไหน" ไม่ได้ แต่คำนำที่แสดงบทบาทสถานที่สามารถทดสอบจากคำถามดังกล่าวได้ คำนำที่แสดงบทบาทสถานที่ซึ่งมีคำบุพบท "จาก" นำหน้านั้น พรพิลาศ เรื่อง โชติวิทย์ (พรพิลาศ เรื่อง โชติวิทย์ 2524 : 50 - 51) กล่าวว่าโครงสร้างของประโยคคล้ายคำนำที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ซึ่งมีคำบุพบท "จาก" นำหน้าเช่นเดียวกัน เช่น

สุกาคอดแหวนจากมาลี (แสดงบทบาทสถานที่)

สุกาซื้อแหวนจากมาลี (แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์)

"มาลี" ในประโยคแรกแสดงบทบาทสถานที่ ส่วนในประโยคที่สองแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์และคำนำทั้งสองบทบาทต่างก็มีบุพบท "จาก" นำหน้าเหมือนกัน วิธีทดสอบความแตกต่างระหว่างบทบาททั้งสองนี้จึงพิจารณาจาก

4.2.1 คำนำที่แสดงบทบาทสถานที่ที่จะเกี่ยวข้องกับการแสดงกิริยาเพื่อระบุว่าประธานทำอะไรสิ่งหนึ่งที่ใด ดังนั้น "มาลี" ในประโยคที่สองจึงแสดงบทบาทสถานที่ เพราะบอกว่าในขณะที่ประธานคือ "สุกา" แสดงกิริยา "คอดแหวน" นั้น แหวนอยู่ที่มาลี

4.2.2 คำนำที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์นั้นไม่ว่าจะระบุว่าประธานแสดงกิริยาหรือกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ใด ดังนั้น "มาลี" ในประโยคที่สองจึงไม่ได้แสดงบทบาทสถานที่ แต่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ เพราะเมื่อสุกาซื้อแหวน แหวนอาจจะไม่ได้อยู่ที่มาลีก็ได้ ถ้าต้องการระบุสถานที่ก็จะต้องเพิ่มเติมคำนำที่แสดงบทบาทสถานที่ลงไปด้วย ดังเช่นวลีที่ขีดเส้นใต้ในตัวอย่าง

สุกาซื้อแหวนจากมาลีที่บ้านของเข

วลีที่ขีดเส้นใต้ เป็นคำนำที่แสดงบทบาทสถานที่ เพราะเกี่ยวข้องกับคำกริยาที่ระบุว่า สุกาซื้อแหวนจากมาลีที่ใด

5. บทบาทขอบเขตของกระบวนการ เป็นบทบาทที่ปรากฏในรูปของคำนำที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการและคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก ในฐานะที่เป็นตัวจำกัดขอบเขตของคำกริยาดังกล่าวให้แคบลง คำนำที่แสดงบทบาทนี้จะหมายถึงสิ่งไม่มีชีวิตที่ปรากฏในส่วนเติมเต็มเท่านั้น ดังเช่นตัวอย่างต่อไปนี้

ลูกชายคนเล็กของเขาเรียนดนตรี

คำรวจสงสัยเขาเรื่องนี้

ประโยคที่หนึ่ง "ดนตรี" เป็นคำนามที่ทำหน้าที่จำกัดขอบเขตของคำกริยา "เรียน" ให้แคบลงเป็นเรียนดนตรี ไม่ใช่เรียนวิชาอื่น

ประโยคที่สอง "เรื่องนี้" เป็นคำนามที่ทำหน้าที่จำกัดขอบเขตของคำกริยา "สงสัย" ให้ทราบว่าเรื่องที่คำรวจสงสัยคืออะไรคือเรื่องนี้ ไม่ใช่เรื่องอื่น

คำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการบางคำอาจจะไม่ปรากฏในประโยคได้ เมื่อเกิดร่วมกับคำกริยาบางคำ เช่น

พ่อชอบ (บุหรี) จักมาก

เขาออกแบบ (ฉวคล้าย) เสื้อเก่ง

โครงสร้างของประโยคที่มีคำนามแสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการนี้ จะสังเกตได้ว่าไม่มีคำบุพบทใด ๆ มาคั่นระหว่างคำกริยาและคำนามที่แสดงบทบาทดังกล่าว ซึ่งลักษณะนี้ทำให้ความแตกต่างจากโครงสร้างประโยคที่มีคำนามแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ เครื่องมือวัสดุ หรือสถานที่ ชนิดใดชนิดหนึ่งปรากฏ เพราะโครงสร้างประเภทนี้จะมีคำบุพบทคั่นระหว่างคำกริยา และคำนามที่แสดงบทบาทใดบทบาทหนึ่งดังที่ได้กล่าวไปแล้ว

ชนิดของกระบวนการ และบทบาทของคำนามที่มีต่อคำกริยาดังที่ได้กล่าวแล้วนั้นจะปรากฏในประโยคหลักซึ่งเป็นประโยคที่ใช้เป็นหลักในการกำหนดประโยคเชิงรับ ดังนั้นในการอธิบายลักษณะและประเภทของประโยคเชิงรับต่อไปนี้ จึงต้องอธิบายในลักษณะที่มีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการและบทบาทต่าง ๆ ของคำนามด้วย

เกณฑ์ในการกำหนดประโยคเชิงรับ

ประโยคเชิงรับในภาษาไทยกำหนดขึ้นจากการพิจารณาประโยคหลักเพียงประเภทเดียว คือประโยคเชิงแสดงซึ่งมีคำกริยาชนิดแสดงอาการ และชนิดแสดงความรู้สึกโดยคำนึงถึงบทบาทต่าง ๆ

ของคำนามที่สัมพันธ์กับคำกริยาในประโยค และบทบาทของประธานในประโยคเป็นสำคัญ ทั้งจะได้กล่าวถึงที่ละประเภทตามเกณฑ์ที่กำหนดดังนี้

ประโยคเชิงรับที่เกิดจากการพิจารณาบทบาทของคำนามที่สัมพันธ์กับคำกริยาในประโยค แบ่งออกได้เป็นสองประเภท คือ

1. ประโยคเชิงรับที่กำหนดขึ้นจากประโยคเชิงก่อกมล หรือประโยคที่มีคำกริยากลุ่มที่สอง*

เช่น

เขาถูกพ่อตำหนิ (บทบาทเป้าหมาย + ถูก + ผู้แสดงกริยา + กริยา)

คนประเภทนี้อ่าหักทลายเลย (บทบาทเป้าหมาย + กริยา)

ผ้าบาง ๆ นี่คือลู่หมาใต้ (บทบาทเครื่องมือ + กริยา + บทบาทเป้าหมาย +

ส่วนเสริมกริยา)

2. ประโยคเชิงรับที่กำหนดขึ้นจากประโยคเชิงบรรยาย หรือประโยคที่มีคำกริยากลุ่มที่หนึ่ง** เช่น

ร่มคันนี้กว้างยาก (บทบาทผู้แสดงกริยา และผู้ได้รับผลกระทบ + กริยา)

การขอคนที่คิดแค้นไปก็ (บทบาทเครื่องมือ + กริยา + บทบาทผู้แสดงกริยาและ
ผู้ได้รับผลกระทบ)

บ้านย่านสลัมถูกไฟไหม้ (บทบาทสถานที่ + ถูก + ผู้แสดงกริยา + กริยา)

ประโยคเชิงรับที่พิจารณาจากบทบาทของประธานในประโยค จะแบ่งออกตามประเภทของบทบาทความหมายซึ่งปรากฏในส่วนประธาน ดังต่อไปนี้

1. ประโยคเชิงรับที่บทบาทความหมายในส่วนประธานมีบทบาทผู้ร่วมกระบวนการ ประโยคเชิงรับประเภทนี้ได้แก่ ประโยคที่มีบทบาทความหมายต่อไปนี้ปรากฏ

1.1 บทบาทเป้าหมาย ประโยคเชิงรับที่ประธานแสดงบทบาทเป้าหมายเป็นประโยคเชิงรับที่กำหนดขึ้นจากประโยคเชิงก่อกมลซึ่งมีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกริยา และมี

* หมายความว่าเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหน้า 48

** หมายความว่าเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหน้า 46 - 47

คำกริยาชนิดแสดงอาการในกลุ่มที่สอง เท่านั้นปรากฏในประโยค เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

ซึ่งถูกเลือกเป็นท่อน ๆ

ไซกองนี้วางบนฟาง.

ละครเรื่องนี้แสดงดีมาก

1.2 บทบาทผู้แสดงกริยาและผู้ได้รับผลกระทบ ประโยคเชิงรับประเภทนี้กำหนดจากประโยคเชิงบรรยายที่ประธานแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา โดยมีคำกริยาชนิดแสดงอาการกลุ่มที่หนึ่ง เท่านั้น ปรากฏในประโยค เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

เรือรบจมเพราะข้าศึก

เรือทอดสมอแล้ว

ถ้ำระเบิดแล้ว

1.3 บทบาทผู้แสดงความรู้สึก ประโยคเชิงรับประเภทนี้กำหนดจากประโยคเชิงก่อกมลที่มีประธานแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก โดยมีคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกในกลุ่มที่สอง หรือกำหนดจากประโยคเชิงบรรยายที่มีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงความรู้สึก โดยมีคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกในกลุ่มที่หนึ่ง ตัวอย่างประโยคเชิงรับประเภทนี้ได้แก่

หล่อนผิดหวัง (คำกริยาจากประโยคเชิงก่อกมล)

หล่อนทรมานจิตใจ (คำกริยาจากประโยคเชิงบรรยาย)

1.4 บทบาทผู้รับความรู้สึก ประโยคเชิงรับประเภทนี้ กำหนดจากประโยคเชิงก่อกมลซึ่งมีคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกกลุ่มที่สอง โดยประธานของประโยค มีบทบาทผู้แสดงความรู้สึก ตัวอย่างของประโยคเชิงรับประเภทนี้ได้แก่

ชายคนนี้เข้าใจยาก

สิ่งศักดิ์สิทธิ์ควรบูชาอย่างยิ่ง

2. ประโยคเชิงรับที่บทบาทความหมายในส่วนประธานแสดงบทบาทปัจจัยแวดล้อม ประโยคเชิงรับประเภทนี้ได้แก่ ประโยคที่มีบทบาทความหมายต่อไปนี้ปรากฏ

2.1 บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ประโยชน์เชิงรับประเภทนี้กำหนดจาก ประโยชน์เชิงก่อผลที่ประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกิริยา โดยคำกริยาในประโยคจะเป็นคำกริยาชนิด แสดงอาการ กลุ่มที่สองเท่านั้น เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

เขาถูกขโมยปากกา

คนไม่พอกันครองรถนำทุกวัน

ชายคนนี้ควรสนับสนุน

2.2 บทบาทเครื่องมือ ประโยชน์เชิงรับประเภทนี้กำหนดจากประโยคเชิงก่อผล ที่ประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกิริยา หรือกำหนดจากประโยคเชิงบรรยายที่ประธานแสดงบทบาท ผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา โดยคำกริยาในประโยคจะต้องเป็นคำกริยาชนิดแสดงอาการ เท่านั้น เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

กระเบื้องชนิกมุงหลังคามันดี (คำกริยาจากประโยคเชิงก่อผล)

กระต่ายแข่งห่อพิศุติ (คำกริยาจากประโยคเชิงก่อผล)

การชกนี้ดีคแสดงม่ได้ (คำกริยาจากประโยคเชิงบรรยาย)

ทีมค้านี้เป็ทกรบ่งดี (คำกริยาจากประโยคเชิงบรรยาย)

2.3 บทบาทวัตถุ ประโยชน์เชิงรับประเภทนี้กำหนดจากประโยคเชิงก่อผลที่ ประธานมีบทบาทผู้แสดงกิริยา หรือกำหนดจากประโยคเชิงบรรยายที่ประธานมีบทบาทผู้ก่อให้เกิด การแสดงกิริยา โดยมีคำกริยาชนิดแสดงอาการเท่านั้นปรากฏในประโยค ดังตัวอย่างต่อไปนี้

เนื้อวัวนี้ปรุงอาหารอร่อย (คำกริยาจากประโยคเชิงก่อผล)

ผลไม้เหล่านี้ผลิตอาหารสำเร็จรูปได้ (คำกริยาจากประโยคเชิงก่อผล)

ชิ้นส่วนย่อย ๆ เหล่านี้ประกอบวิทยุได้ (คำกริยาจากประโยคเชิงบรรยาย)

2.4 บทบาทสถานที่ ประโยชน์เชิงรับประเภทนี้กำหนดจากประโยคเชิงก่อผลที่ ประธานมีบทบาทผู้แสดงกิริยา หรือกำหนดจากประโยคเชิงบรรยายที่ประธานมีบทบาทผู้ก่อให้เกิด การแสดงกิริยา หรือมีบทบาทผู้แสดงกิริยา โดยคำกริยาในประโยคจะต้องเป็นคำกริยาชนิดแสดง อาการเท่านั้น เช่น

ฝาน้ำส้มสายชู (คำกริยาจากประโยคเชิงก่อกวน)

สมุทธานิเทศน์ (คำกริยาจากประโยคเชิงก่อกวน)

สรวลเยาะเย้ย (คำกริยาจากประโยคเชิงบรรยาย)

2.5 บทบาทของบทละคร บทละคร ประโยคเชิงรับประเภทนี้กำหนดจาก ประโยคเชิงก่อกวนที่ประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกิริยา หรือกำหนดจากประโยคเชิงบรรยายที่ประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกิริยา โดยคำกริยาที่ปรากฏในประโยคจะต้องเป็นคำกริยาชนิดแสดงอาการ เท่านั้น เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

เรื่องทุกข์ร้อน (คำกริยาจากประโยคเชิงก่อกวน)

คณิตศาสตร์สอนยาก (คำกริยาจากประโยคเชิงก่อกวน)

จังหวัดสกลนคร (คำกริยาจากประโยคเชิงบรรยาย)

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ประโยคเชิงรับสามารถจะจำแนกตามบทบาทของประธานที่ปรากฏ และ ประธานทั้งกล่าวนี้จะแสดงบทบาทใด ย่อมขึ้นอยู่กับ การเลือกภาษาที่จะเลือกประโยคชนิดใดกับ ประโยคเชิงรับ นอกจากนี้ยังขึ้นอยู่กับ การกำหนดว่า ประธานจะมีบทบาทเป็นผู้รวมกร ะบวนการหรือ เป็นปัจจัยแวดล้อม นั่นคือ ถ้าผู้เลือกภาษากำหนดให้ประธานของประโยคเชิงรับมีบทบาทผู้รวมกร ะบวนการ ผู้เลือกภาษาจะเลือกประโยคดังต่อไปนี้

1. ประโยคเชิงก่อกวน และประโยคเชิงรับ พร้อม ๆ กัน จะใช้ประโยคเชิงรับที่ประธาน มีบทบาทเป้าหมาย ผู้แสดงความรู้สึก และผู้รับความรู้สึก โดยมีคำกริยาอยู่ในกลุ่มที่สอง
2. ประโยคเชิงบรรยาย และประโยคเชิงรับพร้อม ๆ กัน จะใช้ประโยคเชิงรับที่ประธาน มีบทบาทผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ ผู้แสดงความรู้สึก และผู้รับความรู้สึก โดยมีคำกริยาอยู่ในกลุ่มที่หนึ่ง

แต่ถ้าผู้เลือกภาษากำหนดให้ประธานมีบทบาทปัจจัยแวดล้อม ผู้เลือกภาษาจะเลือกประโยคต่อไปนี้

- 1) ประโยคเชิงก่อกวน และประโยคเชิงรับพร้อม ๆ กัน จะใช้ประโยคเชิงรับที่

ประธานเป็นบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ เครื่องมือ วัสดุ สถานที่ และขอบเขตของกระบวนการ โดยมีคำกริยาอยู่ในกลุ่มที่สอง

2. ประโยคเชิงบรรยายและประโยคเชิงรับพร้อม ๆ กัน จะใช้ประโยคเชิงรับที่ประธานมีบทบาท เครื่องมือ วัสดุ สถานที่ และขอบเขตของกระบวนการ โดยมีคำกริยาอยู่ในกลุ่มที่หนึ่ง

ประโยคเชิงรับที่เกิดจากการเลือกทั้งกล่าวแล้วนี้ เมื่อพิจารณาโครงสร้างภายในประโยคระหว่างการมีผู้กระทำปรากฏ และการไม่มีผู้กระทำปรากฏ จะทำให้แบ่งประเภทของประโยคเชิงรับออกเป็นประเภทย่อย ๆ ใ้ข้อที่สองประเภทคือ ประโยคเชิงรับที่มีผู้กระทำปรากฏ และประโยคเชิงรับที่ไม่มีผู้กระทำปรากฏ ซึ่งจะกล่าวถึงประเภทดังนี้

ประโยคเชิงรับที่มีผู้กระทำปรากฏในประโยค หมายถึงประโยคเชิงรับที่มีผู้แสดงกริยาผู้แสดงความรู้สึก ผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก หรือผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยาในประโยค ผู้กระทำที่ปรากฏนี้อาจจะเกิดในตำแหน่งต่าง ๆ กันของประโยคเชิงรับดังต่อไปนี้

1. ประโยคเชิงรับที่มีโครงสร้างกรรมาจก ผู้กระทำอาจปรากฏหลังคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" เช่น

จดหมายถูกคุณแม่เปิด (ผู้กระทำมีบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา)

เจ้าทรัพย์โดนโจรทำอันตราย (ผู้กระทำมีบทบาทผู้แสดงกริยา)

เขาถูกตำรวจสงสัย (ผู้กระทำมีบทบาทผู้แสดงความรู้สึก)

หล่อนถูกเขาทรมานใจ (ผู้กระทำมีบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก)

2. ประโยคเชิงรับที่มีโครงสร้างกรรตุจก ผู้กระทำอาจปรากฏหลังคำว่า "โดย" "เพราะ" หรือ "เนื่องจาก" เช่น

รูปปั้นนี้วาดโดยจิตรกร (ผู้กระทำมีบทบาทผู้แสดงกริยา)

หล่อนผิดหวังเพราะ (เนื่องจาก) การกระทำของเขา (ผู้กระทำมีบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก)

3. ประโยคเชิงรับที่มีคำว่า "ได้รับ" ปรากฏหน้าคำกริยา ผู้กระทำจะปรากฏหลังคำว่า "จาก" เช่น

เขาได้รับอนุญาตจากบิดามารดา (ผู้กระทำมีบทบาทผู้แสดงกริยา)

ประโยคเชิงรับที่ไม่มีผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ละผู้แสดงกิริยา ผู้แสดงความรู้สึก ผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก หรือผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยาในประโยค ผู้กระทำที่ละทิ้งกล่าวนี้แยกออกเป็น

1. ผู้กระทำที่ละไว้ในประโยคเชิงรับที่มีโครงสร้างกรรมจาก เมื่อส่วนกริยามีคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" นำหน้า ผู้กระทำไม่จำเป็นต้องปรากฏ เช่น

จดหมายถูกเปิด

เจ้าทรัพย์โดนทำอันตราย

2. ประโยคที่มีคำ "โดย" หลังคำกริยา หรือมีคำว่า "ได้รับ" นำคำกริยา ผู้กระทำในกรณีดังกล่าวอาจจะไวได้ ไม่จำเป็นต้องปรากฏ แต่จะต้องมีส่วนเสริมอื่นปรากฏในตำแหน่งของผู้กระทำ ถึงแม้หน่วยเสริมที่ขีดเส้นใต้ในประโยคต่อไปนี้ จะปรากฏแทนผู้กระทำ

รูปร่างนี้ว่าสวยงามมาก

เขาได้รับอนุญาตแล้ว

3. ประโยคเชิงรับที่มีโครงสร้างกรรมจาก โดยปกติแล้วจะไม่มีผู้กระทำปรากฏ เช่น
- น้ำมันควรสำรวจในเขตนี้
- กระทงลอยในสระหน้าบ้านไ้

จากการอธิบายเรื่องประโยคเชิงรับทั้งหมด ทำให้สรุปลักษณะสำคัญ ๆ ของประโยคเชิงรับในภาษาไทยได้ดังนี้

1. คำกริยาที่ปรากฏในประโยคเชิงรับจะเป็นคำกริยาชนิดแสดงอาการและชนิดแสดงความรู้สึกเท่านั้น

2. ประธานของประโยคเชิงรับจะมีบทบาทดังต่อไปนี้

- 2.1 บทบาทของผู้รวมกระบวนการ ได้แก่

2.1.1 บทบาทเป้าหมาย

2.1.2 บทบาทผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ

2.1.3 บทบาทผู้แสดงความรู้สึก

2.1.4 บทบาทผู้รับความรู้สึก

2.2 บทบาทของปัจจัยแวดล้อม ใกล้เคียง

2.2.1 บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์

2.2.2 บทบาทเครื่องมือ

2.2.3 บทบาทวัสดุ

2.2.4 บทบาทสถานที่

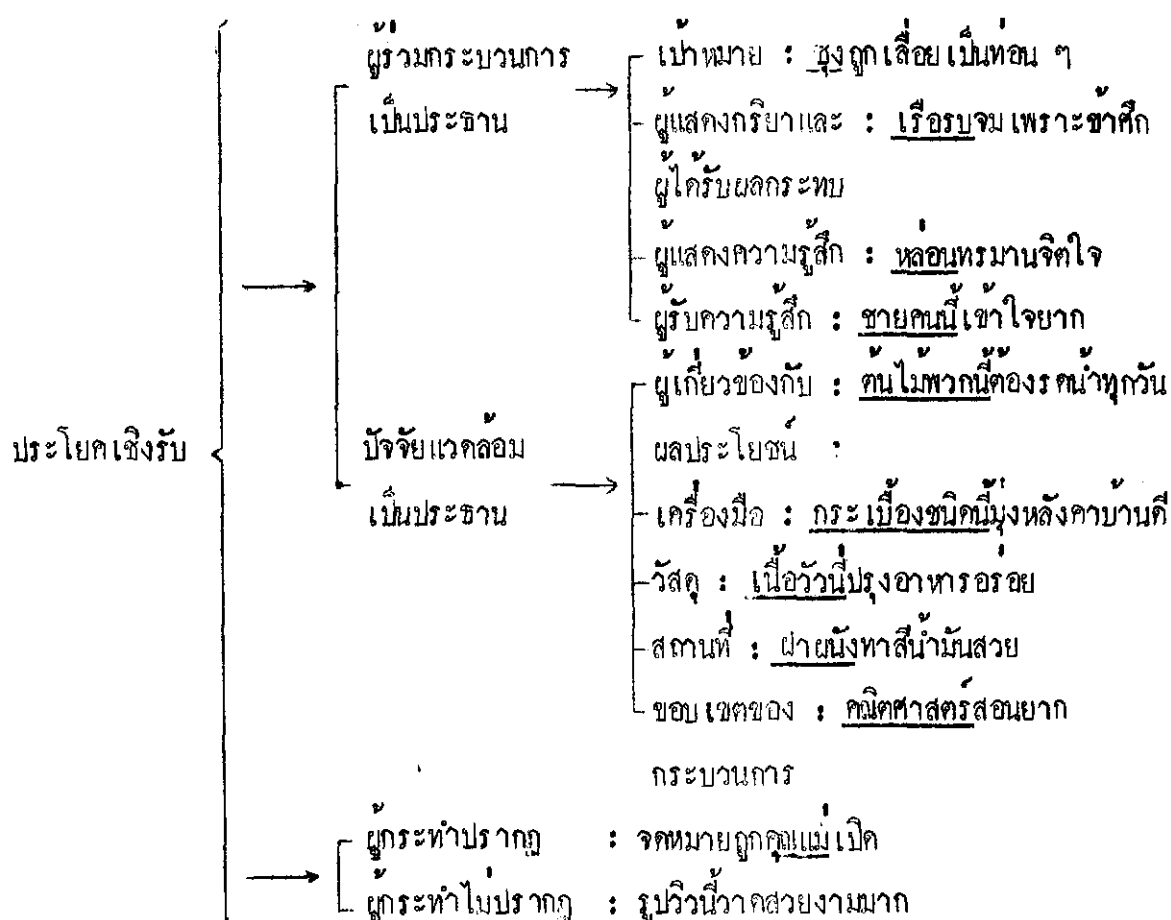
2.2.5 บทบาทขอบเขตของกระบวนการ

3. เมื่อพิจารณาคำผู้กระทำในประโยค ประโยคเชิงรับจะแบ่งออกเป็น

3.1 ประโยคเชิงรับชนิดผู้กระทำปรากฏ

3.2 ประโยคเชิงรับชนิดผู้กระทำไม่ปรากฏ

ดังนั้นแผนภูมิของประโยคเชิงรับในภาษาไทยเมื่อเน้นบทบาทของประธานและการปรากฏของผู้กระทำในประโยคจะแสดงไว้ดังนี้

จากแผนภูมิดังกล่าว ทำให้เห็นได้ว่าประโยชน์เชิงรับที่เกิดจากการกำหนดบทบาทของประธาน และการพิจารณาการปรากฏของผู้กระทำในประโยชน์นั้น อาจมีชื่อเรียกได้ถึง 15 แบบดังนี้

1. ประโยชน์เชิงรับประเภทเป้าหมาย - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยชน์เชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยชน์เชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทเป้าหมาย และมีผู้แสดงกิริยาปรากฏในประโยชน์ โครงสร้างของประโยชน์จะมีรูปกรรมมาจาก หรือกรรมตุลาจากก็ได้ ดังตัวอย่าง

เจ้าทรัพย์โศกโศรทำอันตราย

รูปวินีวาคโดยจิตรกร

เขาได้รับอนุญาตจากบิดามารดา

2. ประโยชน์เชิงรับประเภทเป้าหมาย - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยชน์เชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยชน์เชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทเป้าหมาย และผู้แสดงกิริยาไม่ปรากฏในประโยชน์ โครงสร้างของประโยชน์จะมีรูปกรรมมาจาก หรือกรรมตุลาจากก็ได้ เช่นประโยชน์ต่อไปนี้

เจ้าทรัพย์โศกทำอันตราย

รูปวินีวาคสวयงามมาก

เขาได้รับอนุญาตแล้ว

3. ประโยชน์เชิงรับประเภทผู้แสดงกิริยาและผู้รับผลกระทบ - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยชน์เชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกัน คือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยชน์เชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทเป็นทั้งผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ และผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยาปรากฏในประโยชน์ โครงสร้างของประโยชน์จะมีรูปกรรมมาจาก เช่น

ดูเสื้อผ้าถุง เขาบิดสนิท

จดหมายถูกคุณแม่เปิด

4. ประโยชน์เชิงรับประเภทผู้แสดงกิริยาและผู้รับผลกระทบ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยชน์เชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกัน คือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ

ประโยชน์เชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทเป็นทั้งผู้แสดงกิริยา และผู้ได้รับผลกระทบ โดยผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยาไม่ปรากฏในประโยค โครงสร้างของประโยคจะมีรูปกรรมาจก หรือกรรตุวาจก ก็ได้ เช่น

ตัวเลือกถูกนิพนธ์

ถ้าระเบิดแล้ว

5. ประโยคเชิงรับประเภทผู้แสดงความรู้สึก - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกัน คือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธานและผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงความรู้สึก และผู้อุบัติให้เกิดการแสดงความรู้สึก ปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมาจก เช่นตัวอย่าง

หลอนนึกหวังเพราะการกระทำของเขา

หลอนถูกเขาทรمانจิตใจ

6. ประโยคเชิงรับประเภทผู้แสดงความรู้สึก - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกัน คือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงความรู้สึก และผู้อุบัติให้เกิดการแสดงความรู้สึก ไม่ปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างของประโยคเป็นรูปกรรมาจก หรือกรรตุวาจกอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

หลอนทรมานจิตใจ

หลอนนึกหวัง

7. ประโยคเชิงรับประเภทผู้รับความรู้สึก - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกัน คือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทผู้รับความรู้สึก และผู้แสดงความรู้สึกปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างประโยคจะเป็นรูปกรรมาจกดังตัวอย่าง

เขาโดนตำราวจสงสัย

เขาถูกหลอนลื้ม

8. ประโยคเชิงรับประเภทผู้รับความรู้สึก - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกัน คือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธานและผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทผู้รับความรู้สึก และผู้แสดงความรู้สึกไม่ปรากฏในประโยค โครงสร้างของประโยคเป็นรูปกรรมาจหรือกรรตุวาท ก็ได้ เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

เขา โคนงสัย

สิ่งศักดิ์สิทธิ์ ครอบงำอย่างยิ่ง

9. ประโยคเชิงรับประเภทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกัน คือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ และผู้แสดงกิริยาปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างของประโยคเป็นรูปกรรมาจ เช่นประโยคต่อไปนี้

เขาถูก เค็ม โมยปากกา

เขาถูก เพื่อน ยักยอกเงิน

10. ประโยคเชิงรับประเภทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกัน คือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ และผู้แสดงกิริยา ไม่ปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างของประโยคเป็นรูปกรรมาจ หรือกรรตุวาท ดังตัวอย่าง

เขาถูก ขโมย ปากกา

น้องชาย ขอยืม เงินยาก

คนไม่ พวง น้ำ ทุกวัน

11. ประโยคเชิงรับประเภทเครื่องมือ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกันคือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทเครื่องมือ ผู้แสดงกิริยาและผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยาไม่ปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างของประโยคเป็นรูปกรรมาจเสมอ ดังตัวอย่าง

ขวาน คาม ไม้ เป็นดี

สินค้านวนาครอบสวยมาก

การชวคนักเสตมบได้

12. ประโยคเชิงรับประเภทวิสตุ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือก
ซึ่งได้รับเลือกร่วมกันคือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภท
นี้มีประธานแสดงบทบาท วิสตุ ผู้แสดงกิริยา และผู้อำนาจให้เกิดการแสดงกิริยาไม่ปรากฏในประโยค
โครงสร้างของประโยคเชิงรับประเภทนี้จะ เป็นรูปกรรตุจากเสมอ ดังตัวอย่าง

แบ่งและใช้ทำขนม เบื่องอรรอย

หลักคุณภาพที่ประภีร์ เครื่องจักรแบบใหม่ได้

ชิ้นส่วนย่อย ๆ เหล่านี้ประกอบวิทย์ได้

13. ประโยคเชิงรับประเภทสถานที่ - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือก
ซึ่งได้รับเลือกร่วมกัน คือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้
มีประธานแสดงบทบาท สถานที่ ผู้แสดงกิริยา หรือผู้อำนาจให้เกิดการแสดงกิริยาปรากฏในประโยค
และโครงสร้างของประโยคเป็นรูปกรรมาจากเท่านั้น เช่นประโยคต่อไปนี้

แขนขาของน้องชายถูกเขาพัน

ศีรษะของขโมยถูกตำรวจยิง

ผ้าผืนนี้ถูกกลิ้งด้วยลูกกลิ้ง

ใบหน้าถูกไฟส่อง

14. ประโยคเชิงรับประเภทสถานที่ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่
ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกัน คือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยค
เชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทสถานที่ ผู้แสดงกิริยาหรือผู้อำนาจให้เกิดการแสดงกิริยาไม่
ปรากฏในประโยค และโครงสร้างของประโยคเป็นรูปกรรมาจาก หรือกรรตุจากก็ได้ เช่น
ประโยคต่อไปนี้

แขนขาของน้องชายถูกพัน

โต๊ะตัวนี้คว่ำจานได้

สุสานแห่งนี้ยังคงไม่มีญาติ

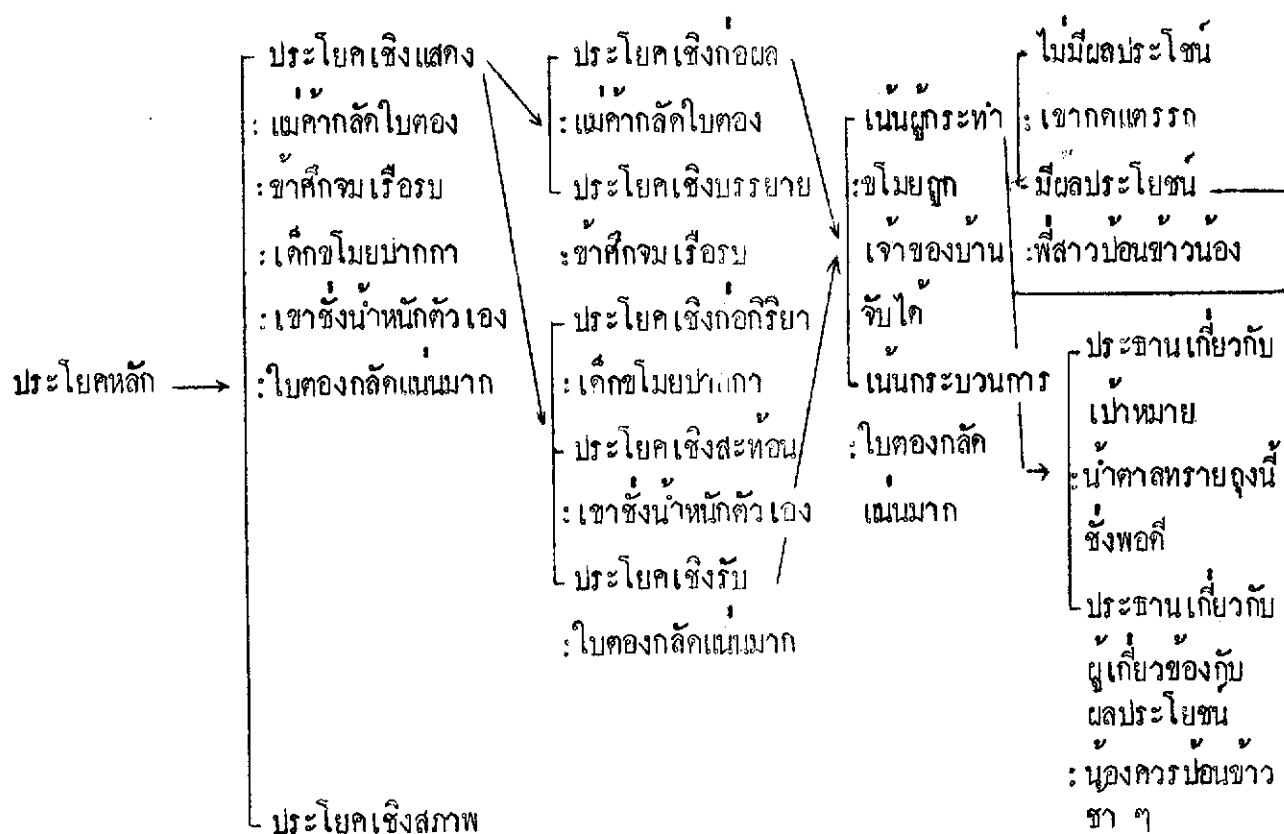
15. ประโยคเชิงรับประเภทขอบเขตกระบวนการ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกันคือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธานและผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาท ขอบเขตของกระบวนการ ผู้แสดงกิริยา หรือผู้แสดงความรู้สึกไม่ปรากฏในประโยค และโครงสร้างของประโยคเชิงรับประเภทนี้จะ เป็นรูปกรรตุวาจกเสมอ ดังตัวอย่าง

เรื่องนี้ เตือนกันยาก

จังหวัด ใกล้กรุงเทพฯ

เรื่องนี้ น่าสงสัย

ในการอธิบายลักษณะของประโยคเชิงรับและประโยคต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ โดยใช้ไวยากรณ์เลือกสรร เป็นหลักทั้งที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้น อาจสรุปได้ว่าทั้งประโยคเชิงรับ และประโยคต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับจะ เกิดขึ้นจากการเลือกของผู้ใช้ภาษาว่าจะเลือกใช้ประโยคชนิดใด โดยมีประโยคหลักเป็นประโยคเงื่อนไขสำคัญของการเกิดประโยคชนิดต่าง ๆ ซึ่งสามารถเขียนแผนภูมิแสดงให้เห็นระบบประโยคทั้งหมดได้ดังนี้

แผนภูมิข้างต้นอธิบายได้ดังนี้

1. ถ้าเลือกประโยคหลัก ก็จะมีโอกาสเลือกประโยคเชิงแสดงหรือประโยคเชิงสภาพ
2. ถ้าเลือกประโยคเชิงแสดง ก็จะมีโอกาสเลือกตัวเลือกสองชุด โดยชุดที่หนึ่งมีประโยคเชิงก่อผล และประโยคเชิงบรรยาย เป็นตัวเลือก และชุดที่สองมีประโยคเชิงก่อกิริยา ประโยคเชิงสะท้อน และประโยคเชิงรับ เป็นตัวเลือก
3. ถ้าเลือกประโยคเชิงก่อผล พร้อมกับประโยคเชิงรับ ก็จะมีโอกาสเลือก ประโยคเชิงเน้น ผู้กระทำ หรือประโยคเชิงเน้นกระบวนการ
4. ถ้าเลือกประโยคเชิงเน้นผู้กระทำ ก็จะมีโอกาสเลือกประโยคเชิงไม่มีผลประโยชน์ หรือประโยคเชิงมีผลประโยชน์
5. ถ้าเลือกประโยคเชิงเน้นผู้กระทำพร้อมกับประโยคเชิงมีผลประโยชน์ ก็จะมีโอกาสเลือกประโยคที่ประธานเกี่ยวกับเป้าหมาย หรือประโยคที่ประธานเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์

นอกจากจะใช้ไวยากรณ์เลือกสรร เป็นหลักในการอธิบายระบบประโยคประเภทต่าง ๆ ในภาษาไทย ซึ่งรวมถึงประโยคเชิงรับ และการจำแนกบทบาทของคำนามที่มีต่อคำกริยาเมื่อปรากฏในประโยคแล้ว ผู้วิจัยก็ได้นำไวยากรณ์เดียวกันนี้เป็นหลักในการอธิบายระบบประโยคในภาษาอังกฤษ และบทบาทของคำนามที่มีต่อคำกริยา ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความเกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยต้องการศึกษาทั้งสิ้น จึงจะได้กล่าวถึงโดยละเอียดต่อไป

ภาษาอังกฤษ

ดังได้กล่าวแล้วว่าในการศึกษารังนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาเฉพาะประโยคเชิงรับซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับระบบความหมายสัมพันธ์ภายในประโยค แต่ก่อนที่จะกล่าวถึงประโยคเชิงรับ ควรที่จะกล่าวถึงประโยคที่มีความเกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับเสียก่อน เพื่อจะได้เห็นแนวทางหรือเงื่อนไขของการเกิดประโยคเชิงรับ ประโยคดังกล่าวนี้ก็คือ ประโยคหลักซึ่งเป็นประโยคที่เกี่ยวข้องกับระบบความหมายสัมพันธ์ภายในประโยค หรือเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่าง กระบวนการ ผู้ร่วมกระบวนการ และปัจจัยแวดล้อม ประโยคหลักนี้จะทำหน้าที่ควบคุมเงื่อนไขของการเกิดประโยคประเภทต่าง ๆ และแบ่งออกได้เป็นสองประเภท

คือ ประโยคเชิงแสดง และประโยคเชิงสภาพ ประโยคทั้งสองประเภทนี้มีความเกี่ยวข้องกับ
ประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษซึ่งจะได้อธิบายเรียงตามลำดับดังนี้

ประโยคเชิงแสดง หมายถึงประโยคที่มีคำกริยาชนิดกรแสดงซึ่งรวมทั้งการแสดงอาการ
และการแสดงความรู้สึก ดังตัวอย่าง

Mary washed the clothes. (คำกริยาชนิดแสดงอาการ)

I believed the rumour. (คำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก)

ประโยคเชิงแสดงนี้ยังแบ่งย่อยออกได้เป็นสองประเภทโดยพิจารณาจาก

1. ประโยคที่มีบทบาทของคำนามสัมพันธ์กับคำกริยาในประโยค ประโยคเชิงแสดงที่พิจารณา
จากความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของคำนามและคำกริยากลับแล้ว แบ่งออกได้สองแบบย่อย คือ

1.1 ประโยคเชิงก่อกมล หมายถึงประโยคที่มีคำกริยาชนิดกรแสดง ซึ่งมีคำนาม
แสดงบทบาท เป้าหมาย ผู้รับความรู้สึก หรือผู้แสดงความรู้สึก บทบาทใดบทบาทหนึ่ง มารับการ
กระทำจากประธาน เช่น

Mary washed the clothes. (ผู้แสดงกิริยา + กริยา + เป้าหมาย)

Mary washed herself. (ผู้แสดงกิริยาและเป้าหมาย + กริยา)

I believed the rumour. (ผู้แสดงความรู้สึก + กริยา + ผู้รับความรู้สึก)

The movie interested John. (ผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก +
กริยา + ผู้แสดงความรู้สึก)

1.2 ประโยคเชิงบรรยาย หมายถึงประโยคที่มีคำกริยาชนิดกรแสดงซึ่งไม่ต้องการ
คำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย ผู้รับความรู้สึก หรือผู้แสดงความรู้สึก มารับการกระทำของประธาน
จะมีแต่คำนามที่แสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา ผู้แสดงกิริยา ผู้แสดงความรู้สึก หรือผู้ก่อให้เกิด
การแสดงความรู้สึก เท่านั้น ปรากฏเป็นประธานในประโยค เช่น

He marched the prisoners. (ผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา + กริยา +
ผู้แสดงกิริยา)

We danced. (ผู้แสดงกิริยา + กริยา)

Mary watched the game. (ผู้แสดงความรู้สึก + กริยา + ผู้รับความรู้สึก)

The movie pleased John. (ผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก + กริยา

+ ผู้แสดงความรู้สึก)

ประโยคแรกนั้นผู้แสดงกริยา "march" คือ "the prisoners" โดยมีประธานคือ "he" เป็นผู้หรือกระตุ้นให้เกิดการแสดงกริยา ส่วนประธานในประโยคที่สอง และที่สามคือ "we" และ "Mary" เป็นผู้แสดงกริยา "dance" และ "watch" ตามลำดับด้วยตัวเอง ไม่มีผู้ใดหรือสิ่งใดมากระตุ้นทั้งสิ้น และสำหรับประโยคที่สี่นั้นมีประธานคือ "the movie" แสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก โดยผู้แสดงความรู้สึก "please" คือ "John"

2. ประโยคที่มีบทบาทความหมายของประธานทั้งต่อไปนี้เป็นผู้แสดงกริยา เป็นผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา เป็นทั้งผู้แสดงกริยาและเป้าหมาย หรือเป็นผู้รับการกระทำจากประธานในประโยค ประโยคเชิงแสดงประเภทนี้จึงแบ่งย่อยได้สามแบบ คือ

2.1 ประโยคเชิงก่อกริยา หมายถึงประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทเป็นผู้แสดงกริยา หรือเป็นผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา ดังตัวอย่าง

Our mother is cooking rice. (ผู้แสดงกริยา)

She stood the baby on the box (ผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา)

2.2 ประโยคเชิงสะท้อน หมายถึงประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทเป็นทั้งผู้แสดงกริยาและเป้าหมายพร้อม ๆ กัน หรือเป็นผู้แสดงกริยาค้วยตนเอง ไม่มีบุคคลใดหรือสิ่งใดมากระตุ้นให้เกิดการกระทำ ดังในประโยคต่อไปนี้

She washed herself. (ผู้แสดงกริยาและเป้าหมาย)

We marched. (ผู้แสดงกริยาค้วยตัวเอง)

2.3 ประโยคเชิงรับ หมายถึงประโยคที่มีบทบาทความหมายของประธานต่อคำกริยาจะระบุว่าเป็นผู้ถูกกระทำ เป็นผลมาจากการกระทำ ฯลฯ ประโยคเชิงรับพิจารณาได้จากประโยคเชิงก่อกริยาดังในตัวอย่างต่อไปนี้

ประโยคเชิงก่อกิริยา : She washed the clothes.

ประโยคเชิงรับ : The clothes were washed. (ประธานมีบทบาทเป้าหมายรับการกระทำ จาก "she")

: The clothes washed easily. (ประธานมีบทบาทเป้าหมายรับการกระทำจาก "she")

ประโยคเชิงก่อกิริยา : She stood the baby on the box.

ประโยคเชิงรับ : The baby was stood on the box. (ประธานมีบทบาทผู้แสดงกิริยา และผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อกิริยาของ "she")

จากการพิจารณาประโยคเชิงแสดงทั้งสองประเภท สามารถเขียนตารางแสดงชนิดของ
ประโยคเชิงแสดงทั้งหมดได้ดังนี้

ประโยค	เชิงก่อกิริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
เชิงก่อผล	ประธาน : ผู้แสดงกิริยา She washed the clothes.	ประธาน : ผู้แสดงกิริยาและเป้าหมาย She washed (herself).	ประธาน : เป้าหมาย The clothes were washed.
เชิงบรรยาย	ประธาน : ผู้ก่อให้เกิดการ แสดงกิริยา She danced the girl.	ประธาน : ผู้ก่อให้เกิดการ แสดงกิริยาและ ผู้แสดงกิริยา The girl danced.	ประธาน : ผู้แสดงกิริยา และผู้ได้รับ ผลกระทบ The girl was danced.

จากตารางนี้สรุปได้ว่า ถ้าจำแนกประโยคเชิงแสดงออกเป็นสองประเภทใหญ่ ๆ ก็กล่าว
จะได้ประโยคย่อย ๆ หลักๆ ดังนี้

1. ประโยคเชิงก่อกำเนิด - เชิงก่อกิริยา จะมีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกิริยา เช่น
She washed the clothes.

2. ประโยคเชิงก่อกำเนิด - เชิงสะท้อน จะมีประธานแสดงบทบาท ผู้แสดงกิริยาและ
เป้าหมาย เช่น She washed herself.

3. ประโยคเชิงก่อกำเนิด - เชิงรับ จะมีประธานแสดงบทบาทเป้าหมาย เช่น
The clothes were washed.

4. ประโยคเชิงบรรยาย - เชิงก่อกิริยา จะมีประธานแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการ
แสดงกิริยา เช่น She danced the girl.

5. ประโยคเชิงบรรยาย - เชิงสะท้อน จะมีประธานแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการ
แสดงกิริยา และผู้แสดงกิริยาด้วยตัวเอง เช่น The girl danced.

6. ประโยคเชิงบรรยาย - เชิงรับ จะมีประธานแสดงบทบาทเป็นผู้แสดงกิริยาและ
ผู้ได้รับผลกระทบจากการก่อกิริยาของประธานในประโยคเชิงก่อกิริยา เช่น The girl was
danced.

ประโยคเชิงสภาพ หมายถึงประโยคที่มีคำกริยาขึ้นต้นแสดงความสัมพันธ์ เพื่อบอกคุณลักษณะ
หรือคุณสมบัติของคำนามที่ปรากฏในส่วนประธานหรือส่วนเติมเต็ม หรือบอกความเทียบเท่ากัน
ระหว่างคำนามในส่วนประธานกับคำนามในส่วนเติมเต็ม ดังตัวอย่าง

John is very rich.

John made Mary happy.

John is the leader.

A tick represents an acceptance.

ประโยคแรก คำกริยา "is" ทำหน้าที่บอกคุณลักษณะหรือสภาพของคำนามในส่วนประธาน "John"
ในลักษณะที่สัมพันธ์กับคำคุณศัพท์ "rich" ในส่วนเติมเต็ม

ประโยคที่สองคำกริยา "made" ทำหน้าที่บอกคุณลักษณะหรือสภาพของคำนามในส่วนเติมเต็ม "Mary" ในลักษณะที่สัมพันธ์กับคำนามในส่วนประธาน "John" ซึ่งมีบทบาทเป็นผู้ก่อกิริยา และสัมพันธ์กับคำคุณศัพท์ในส่วนเติมเต็มคือ "happy"

ประโยคที่สาม คำกริยา "is" ทำหน้าที่บอกความเทียบเท่ากันระหว่างคำนามในส่วนประธาน "John" และคำนามในส่วนเติมเต็ม คือ "leader"

ประโยคที่สี่ คำกริยา "represent" ทำหน้าที่บอกความเทียบเท่ากันระหว่างคำนามในส่วนประธาน "tick" กับคำนามในส่วนเติมเต็ม "acceptance"

ทั้งประโยคเชิงแสดงและประโยคเชิงสภาพทั้งที่ได้กล่าวแล้วนั้น มีความเกี่ยวข้องกับคำกริยาที่ปรากฏในประโยคแต่ละประเภท ทั้งนี้เพราะการที่จะกำหนดชื่อเรียกเป็นประโยคเชิงแสดงหรือประโยคเชิงสภาพนั้นต้องพิจารณาคำกริยาเป็นสำคัญ จึงควรที่จะได้กล่าวถึงคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลักด้วย

คำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก

คำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก แบ่งออกเป็นสองประเภทคือ คำกริยาชนิดการแสดง และคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ ซึ่งจะได้อธิบายถึงที่ละประเภทดังต่อไปนี้

1. คำกริยาชนิดการแสดง ได้แก่ คำกริยาชนิดแสดงอาการและคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก คำกริยาประเภทนี้แบ่งออกได้เป็นสองกลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 เป็นคำกริยาที่ปรากฏเฉพาะในประโยคเชิงบรรยาย เช่น march, open, ring, go, grow และ smile คำกริยาในกลุ่มที่ 1 นี้ยังแบ่งย่อยออกอีกได้สองแบบคือ

กลุ่ม 1.1 เป็นคำกริยาที่ปรากฏได้ทั้งในประโยคเชิงก่อกิริยา ประโยคเชิงสะท้อน และประโยคเชิงรับ คำกริยาในกลุ่มนี้ เช่น march, open และ ring

กลุ่ม 1.2 เป็นคำกริยาที่ปรากฏเฉพาะในประโยคเชิงสะท้อนเท่านั้น จะไม่ปรากฏในประโยคเชิงก่อกิริยาและประโยคเชิงรับ คำกริยาในกลุ่มนี้ เช่น คำว่า go, grow และ smile

คำกริยาทั้งสองกลุ่มนี้สามารถเขียนตารางแสดงการปรากฏในประโยคได้ดังนี้

คำกริยากรุ่ม 1.1

ประโยค คำกริยา	เชิงกกริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
march	He marched the soldiers.	The soldiers marched.	The soldiers were marched.
open	He opened the window.	The window opened.	The window was opened.
ring	She rang the bell.	The bell rang.	The bell was rung.

คำกริยากรุ่ม 1.2

ประโยค คำกริยา	เชิงกกริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
go	-	He went.	-
grow	-	The tree grows.	-
smile	-	They smile.	-

กรุ่มที่ 2 เป็นคำกริยาที่ปรากฏเฉพาะในประโยคเชิงกอดเท่านั้น เช่น คำว่า brush, hit, wash, buy, hold, neglect คำกริยาในกรุ่มที่ 2 นี้ ยังแบ่งย่อยได้อีกสองแบบคือ

กลุ่ม 2.1 เป็นคำกริยาที่ปรากฏได้ทั้งในประโยคเชิงก่อกิริยา ประโยคเชิง
สะท้อน และประโยคเชิงรับ คำกริยาในกลุ่มนี้ เช่น brush, hit และ wash

กลุ่ม 2.2 เป็นคำกริยาที่ปรากฏเฉพาะในประโยคเชิงก่อกิริยา และประโยค
เชิงรับเท่านั้น คำกริยาในกลุ่มนี้ เช่น buy, hold และ neglect

คำกริยาทั้งสองกลุ่มนี้สามารถเขียนตารางแสดงการปรากฏในประโยคได้ดังนี้

คำกริยา กลุ่ม 2.1

ประโยค คำกริยา	เชิงก่อกิริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
brush	She brushed the floor.	She brushed.	The floor was brushed.
hit	He hit the ball.	He hit himself.	The ball was hit.
wash	She washes the clothes.	She washes herself.	The clothes are washed.

คำกริยา กลุ่ม 2.2

ประโยค คำกริยา	เชิงก่อกิริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
buy	John bought his sister a book.	-	The book was bought his sister.
hold	She's holding the baby.	-	The baby is being held.
neglect	She neglected her son.	-	Her son was neglected.

2. คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ ได้แก่ คำกริยาที่เกี่ยวข้องกับการบอกลักษณะหรือบอกคุณสมบัติของคำนามในส่วนประธาน หรือคำนามในส่วนเติมเต็ม ในลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับคำคุณศัพท์ในส่วนเติมเต็มที่ทำหน้าที่บอกลักษณะหรือบอกคุณสมบัติต่าง ๆ หรือในลักษณะที่สัมพันธ์กับคำนาม ซึ่งบอกความเทียบเท่ากันเมื่อปรากฏในส่วนเติมเต็ม คำกริยาชนิดนี้ทำให้เกิดประโยคเชิงสภาพ ดังเช่นคำ be, grow และ turn ในประโยคต่อไปนี้

John is very rich.

She grew pale.

He turned hostile.

John is a teacher.

คำกริยาแสดงความสัมพันธ์นี้แบ่งออกได้เป็นสามกลุ่มคือ

กลุ่มที่ 1 เป็นคำกริยาที่บอกลักษณะหรือคุณสมบัติของคำนามในส่วนประธาน หรือคำนามในส่วนเติมเต็ม ในลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับคำคุณศัพท์ในส่วนเติมเต็ม ซึ่งบอกลักษณะหรือคุณสมบัติต่าง ๆ คำกริยาในกลุ่มนี้ยังแบ่งย่อยออกได้เป็นสองแบบ คือ

กลุ่ม 1.1 เป็นคำกริยาที่ปรากฏไ้ทั้งในประโยคเชิงก่อกิริยา ประโยคเชิงสะท้อน และประโยค

เชิงรับ เช่น คำว่า keep, make และ turn

กลุ่ม 1.2 เป็นคำกริยาที่ปรากฏได้เฉพาะในประโยคเชิงสะท้อนเท่านั้น เช่น

คำว่า appear, look และ seem

คำกริยาทั้งสองกลุ่มนี้สามารถเขียนตารางแสดงการปรากฏในประโยคได้ดังนี้

คำกริยากกลุ่ม 1.1

ประโยค คำกริยา	เชิงก่อกิริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
keep	She kept the room clean.	The room kept clean.	The room was kept clean.
make	He makes her happy.	She is happy	She was made happy.
turn	The rain turns the leaves green.	The leaves turn green.	The leaves are turned green.

คำกริยากรุป 1.2

ประโยค คำกริยา	เชิงกิริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
appear	-	They appeared young.	-
look	-	She looks nice.	-
seem	-	He seemed smart.	-

กรุปที่ 2 เป็นคำกริยาที่เกี่ยวข้องกับการบอกตำแหน่งที่อยู่ของคำนามในส่วประธาน หรือเกี่ยวข้องกับการบอกว่ำนามในส่วประธานได้มีการเปลี่ยนแปลงสภาพของตัวเอง คำกริยาในกลุ่มนี้จะปรากฏในประโยคที่แสดงความหมายเทียบเท่ากับประโยคเชิงบรรยายในประโยคเชิงแสดง ดังเช่นคำกริยาในประโยคต่อไปนี้

John is in the garden.

She is growing.

He turns.

คำกริยา "is" ในประโยคแรก แสดงตำแหน่งที่อยู่ของ "John" และมีความหมายเท่ากับคำว่า "exist" ส่วนคำกริยา "grow" และ "turn" ในประโยคที่สองและที่สามนั้น จะแสดงการเปลี่ยนแปลงสภาพของประธาน คือ "she" และ "he" ตามลำดับ

กรุปที่ 3 เป็นคำกริยาที่เกี่ยวข้องกับการบอกความเทียบเท่ากันของคำนามในส่วประธาน กับคำนามในส่วเติมเต็ม เพื่อให้ทราบรูปลักษณะ (identity) หรือหน้าที่ของคำนามในส่วประธานนั้น ๆ หรือแสดงสภาพของประธานในประโยค คำกริยาในกลุ่มนี้เช่นคำว่า be, get, turn, remain represent, resemble และสามารถแบ่งย่อยออกได้เป็นสองแบบ คือ

กรุป 3.1 เป็นคำกริยาที่ปรากฏได้ในประโยคเชิงกิริยา และประโยคเชิงรับ เช่น คำกริยาใน be, represent และ resemble คำกริยากรุปนี้จะทำให้ประโยคเชิงสภาพ

มีลักษณะเหมือนกับประโยคเชิงกอมล คือ เปลี่ยนโครงสร้างเป็นประโยคเชิงรับได้

กลุ่ม 3.2 เป็นคำกริยาที่ปรากฏได้เฉพาะในประโยคเชิงสะท้อนเท่านั้น เช่น

คำกริยา get, turn และ remain

คำกริยาทั้งสองกลุ่มนี้สามารถเขียนตารางแสดงการปรากฏในประโยคได้ดังนี้

คำกริยา กลุ่ม 3.1

ประโยค คำกริยา	เชิงกกริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
be	John is the leader.	-	The leader is John.
represent	He represents his people.	-	His people are represented by him.
resemble	He resembles his father.	-	His father resembles him.

คำกริยา กลุ่ม 3.2

ประโยค คำกริยา	เชิงกกริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ
get	-	He got a new car.	-
remain	-	They remain silent.	-
turn	-	He turned out a good student.	-

They do it.

He has been helping me more.

The children are talking loudly.

3. ส่วนเติมเต็ม เป็นส่วนที่อยู่ในรูปของนามวลี หรือคำคุณศัพท์ และปรากฏต่อจาก ส่วนกริยา เช่น "leader of the party," "a terrible fool" และ "very angry" ในประโยคต่อไปนี้

My uncle became leader of the party.

He felt a terrible fool.

The Prime Minister seemed very angry.

4. ส่วนเสริม เป็นส่วนที่อยู่ในรูปของวิเศษณ์หรือบุพบทวลี โดยอาจจะปรากฏ หน้าประธาน หน้าคำกริยา หลังคำกริยา หรือท้ายประโยค ดังเช่นคำและกลุ่มคำที่ขีดเส้นใต้ในประโยคต่อไปนี้

Yesterday we bought a lot of cakes.

We seldom sell this kind of food in our house.

They speak very rapidly in front of the class.

He came to visit his parents once a week.

ในบรรดาโครงสร้างทั้งสี่นี้ โครงสร้างที่สำคัญและเป็นโครงสร้างที่ทุกประโยคมีร่วมกัน คือ ส่วนประธาน และ ส่วนกริยา เพราะฉะนั้นโครงสร้างของประโยคเชิงเดี่ยว จึงประกอบด้วยโครงสร้างหลักสองโครงสร้าง โดยที่ส่วนเติมเต็มและส่วนเสริมไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยคทุกครั้ง

โครงสร้างของประโยคที่แบ่งออกเป็นสี่โครงสร้างย่อยนั้น เมื่อพิจารณาความเกี่ยวข้องระหว่างคำกริยาและคำนามที่มีต่อกันนั้นจะเห็นได้ว่า ความเกี่ยวข้องดังกล่าวทำให้สามารถกำหนดบทบาทต่าง ๆ ของคำกริยา และคำนามในลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับระบบความหมายสัมพันธ์ในประโยคได้ดังนี้

บทบาทความหมายของคำกริยา ก็คือกระบวนการซึ่งหมายถึงความหมายที่แสดงจากคำกริยาชนิดแสดงอาการ ชนิดแสดงความรู้สึก หรือชนิดแสดงความสัมพันธ์ กระบวนการที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษมีสามชนิด คือ

1. กระบวนการชนิดแสดงอาการ หมายถึงกระบวนการที่มีคำกริยาเกี่ยวกับการแสดงอาการ ดังตัวอย่าง

They're throwing a ball. (ผู้แสดงกริยา + กริยา + เป้าหมายปรากฏในประโยค)

It's raining. (ผู้แสดงกริยา + กริยา + เป้าหมายไม่ปรากฏในประโยค)

He has shaved (himself). ผู้แสดงกริยาและเป้าหมาย + กริยา)

He marched the prisoners. (ผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา + กริยา + ผู้แสดงกริยา)

กระบวนการชนิดแสดงอาการ มีผู้แสดงกริยา ผู้แสดงกริยาและเป้าหมาย หรือผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา ปรากฏในส่วนประธาน และมีเป้าหมาย หรือผู้แสดงกริยาปรากฏในส่วนเติมเต็ม ซึ่งเป็นส่วนที่ไม่บังคับ จะปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มของคำกริยาในประโยคนั้น ๆ

2. กระบวนการชนิดแสดงความรู้สึก หมายถึงกระบวนการที่มีคำกริยาเกี่ยวกับการแสดงความรู้สึก ดังตัวอย่าง

It convinces you. (ผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก + กริยา + ผู้แสดง + ความรู้สึก)

They believe her. (ผู้แสดงความรู้สึก + กริยา + ผู้รับความรู้สึก)

The movie pleased (John). (ผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก + กริยา + ผู้แสดงความรู้สึก)

Mary watched (the game). (ผู้แสดงความรู้สึก + กริยา + (ผู้รับความรู้สึก))

กระบวนการชนิดแสดงความรู้สึกมีผู้แสดงความรู้สึก หรือถูกทำให้เกิดการแสดงความรู้สึกปรากฏในส่วนประธาน และมีผู้แสดงความรู้สึกหรือผู้รับความรู้สึกปรากฏในส่วนเติมเต็มตามลำดับ ส่วนเติมเต็มที่มีคำนามแสดงบทบาททั้งสองบทบาทนี้อาจจะปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มของคำกริยาในประโยค ดังเช่น "John" และ "the game" ในประโยคที่สามและที่สี่นั้นไม่จำเป็นต้องปรากฏในประโยค

3. กระบวนการชนิดแสดงความสัมพันธ์ หมายถึงกระบวนการที่มีคำกริยาเกี่ยวกับการบอกลักษณะหรือบอกคุณสมบัติของคำนามในส่วนประธาน หรือคำนามในส่วนเติมเต็ม ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Mary kept the room clean. (ถูกทำให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ + กริยา + ผู้แสดงคุณลักษณะ + ปัจจัยแสดงคุณลักษณะ)

John was happy. (ผู้แสดงคุณลักษณะ + กริยา + ปัจจัยแสดงคุณลักษณะ)

The president is our teacher. (ผู้ถูกบ่งชี้ + กริยา + ปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากันหรือบ่งชี้)

He resembled his father. (ผู้ถูกบ่งชี้ + กริยา + ปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน หรือบ่งชี้)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่าในกระบวนการชนิดแสดงความสัมพันธ์นั้น ประธานของประโยคจะมีบทบาท ถูกทำให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ ผู้แสดงคุณลักษณะ และบทบาทผู้ถูกบ่งชี้ และส่วนเติมเต็มของประโยคจะมีบทบาทดังนี้ คือ บทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ บทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ และบทบาทผู้บ่งชี้ และมีข้อสังเกตได้ว่า คำนามที่แสดงบทบาทผู้แสดงคุณลักษณะนั้นมีที่ปรากฏในประโยคได้ถึงสองตำแหน่งคือ ในส่วนเติมเต็ม และในส่วนประธาน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับกลุ่มของคำกริยาในประโยค ดังเช่นประโยคที่หนึ่ง และที่สอง ตามลำดับ

บทบาทความหมายของคำนาม หมายถึงบทบาทของคำนามที่ปรากฏในส่วนประธาน ส่วนเติมเต็ม และส่วนเสริม โดยมีบทบาทเป็นผู้ร่วมกระบวนการ และปัจจัยแวดล้อม ซึ่งจะได้กล่าวถึงตามลำดับต่อไป

1. บทบาทของผู้รวมกระบวนการ เป็นบทบาทที่แสดงความหมายได้จากคำนามที่หมายถึงคน สัตว์ หรือสิ่งใดก็ตามที่ปรากฏร่วมกับคำกริยาชนิดแสดงอาการ ชนิดแสดงความรู้สึก หรือชนิดแสดงความสัมพันธ์ โดยจะอยู่ในรูปของนามวลี ในส่วนประธาน หรือส่วนเติมเต็ม เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

They are drinking water. (ผู้แสดงกริยา และ เป้าหมาย ตามลำดับที่ปรากฏ)

The book frightened her. (ผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึกและผู้แสดงความรู้สึกตามลำดับที่ปรากฏ)

Mary is very beautiful. (ผู้แสดงคุณลักษณะ)

The sign represents an acceptance. (ผู้ถูกบ่งชี้และถูกชี้ตามลำดับที่ปรากฏ)

บทบาทของผู้รวมกระบวนการอาจจะมีมากกว่าหนึ่งบทบาท เช่น มีบทบาทเป็นผู้แสดงกริยา และ เป้าหมายพร้อม ๆ กัน หรือมีบทบาทเป็นผู้แสดงกริยาและผู้ได้รับผลกระทบพร้อม ๆ กัน เช่น "Mary" และ "the soldiers" ในประโยคที่หนึ่งและที่สอง ตามลำดับ

Mary washed herself.

He marched the soldiers.

2. บทบาทปัจจัยแวดล้อม เป็นบทบาทที่แสดงความหมายได้จากคำนามหรือคำคุณศัพท์ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับกระบวนการในฐานะที่เป็นเงื่อนไข หรือเป็นเกณฑ์ต่าง ๆ แวดล้อมกระบวนการ โดยจะปรากฏในรูปของคำนาม คำสรรพนาม หรือคำคุณศัพท์อย่างใดอย่างหนึ่งในส่วนเติมเต็มหรือส่วนเสริมแล้วแต่ชนิดของบทบาทปัจจัยแวดล้อมนั้น ๆ ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

He gave John some money. (ผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ปรากฏในส่วนเติมเต็ม)

He opened the door with a key. (เครื่องมือ ปรากฏในส่วนเสริม)

He makes wine from grapes. (วัสดุ ปรากฏในส่วนเสริม)

They sit on the chair. (สถานที่ ปรากฏในส่วนเสริม)

He rowed a boat. (ขอบเขตของกระบวนการ ปรากฏในส่วนเติมเต็ม)

Mary is beautiful. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะ ปรากฏในส่วนเติมเต็ม)

He resembles his father. (ผู้ถูกชี้ ปรากฏในส่วนเติมเต็ม)

บทบาทของปัจจัยแวดล้อมบางปัจจัย เช่น บทบาทเครื่องมือ บทบาทวัตถุ หรือบทบาทสถานที่ จะมีความสัมพันธ์ต่อกระบวนการน้อยกว่าผู้รวมกระบวนการที่ไม่ต่อกระบวนการ เพราะปรากฏในส่วนเสริม และมีคำบุพบทคั่นระหว่าง ส่วนกริยาและส่วนเสริม แต่บทบาทผู้รวมกระบวนการที่ปรากฏหลังกระบวนการ เช่น บทบาทเป้าหมาย หรือบทบาทปรากฏการณ์ จะไม่มีคำบุพบทใด ๆ มาคั่น

ประโยคบางประโยคอาจจะมีบทบาทปัจจัยแวดล้อมได้มากกว่าหนึ่งบทบาท เช่น บทบาทสถานที่ จะเกิดร่วมกับบทบาทเครื่องมือในประโยคเดียวกัน ดังตัวอย่าง

She shot him in this room with a gun.

"the room" แสดงบทบาทสถานที่ และปรากฏร่วมกับ บทบาทเครื่องมือ คือ "a gun" ในประโยคเดียวกัน

ดังนั้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทความหมายสามารถสรุปได้ว่า บทบาทความหมายของคำกริยาก็คือ กระบวนการ ส่วนบทบาทความหมายของคำนามก็คือ ผู้รวมกระบวนการ และปัจจัยแวดล้อม โดยผู้รวมกระบวนการจะมีความสัมพันธ์ต่อกระบวนการมากกว่าปัจจัยแวดล้อมต่อกระบวนการ

ทั้งโครงสร้างประโยคและบทบาทความหมายของคำนามและคำกริยาก็กล่าว สามารถเขียนตารางแสดงให้เห็นส่วนที่ตรงกันได้อดังนี้

โครงสร้างประโยค	ส่วนประธาน	ส่วนกริยา	ส่วนเติมเต็ม	ส่วนเสริม
	ผู้รวมกระบวนการ	กระบวนการ	ผู้รวมกระบวนการ ปัจจัยแวดล้อม	ปัจจัยแวดล้อม

โครงสร้างประโยคและบทบาทความหมายของคำนามและคำกริยาที่ปรากฏในตารางสรุปไว้ในโครงสร้างของส่วนประธาน คำนามที่ปรากฏจะแสดงบทบาทผู้รวมกระบวนการ ในโครงสร้างของส่วนกริยา คำกริยาที่ปรากฏจะแสดงบทบาทกระบวนการ ในโครงสร้างของส่วนเติมเต็ม คำนามที่ปรากฏจะแสดงบทบาทผู้รวมกระบวนการหรือปัจจัยแวดล้อมอย่างใดอย่างหนึ่ง และคำคุณศัพท์ที่ปรากฏจะแสดงบทบาทปัจจัยแวดล้อม และในโครงสร้างของส่วนเสริม คำนามที่ปรากฏจะแสดงบทบาทปัจจัยแวดล้อม

ดังนั้นในการวิเคราะห์ประโยค จะแสดงให้เห็นส่วนที่ตรงกันระหว่างโครงสร้างของประโยคกับบทบาทความหมาย ใจดังนี้

ประโยค	Mary She	washes is	her clothes very beautiful	quickly.
ส่วนโครงสร้าง	ส่วนประธาน	ส่วนกริยา	ส่วนเติมเต็ม	ส่วนเสริม
บทบาทความหมาย	ผู้รวมกระบวนการ	กระบวนการ	ผู้รวมกระบวนการ และปัจจัยแวดล้อม	

จากตารางซึ่งแสดงให้เห็นส่วนที่ตรงกันระหว่างโครงสร้างของประโยค และบทบาทความหมายของคำนามและคำกริยา จะเห็นได้ว่า ทั้ง "Mary" และ "She" นั้นต่างก็เป็นประธานที่แสดงบทบาทผู้รวมกระบวนการ โดยเป็นผู้แสดงกริยา และเป็นผู้แสดงคุณลักษณะตามลำดับ คำกริยา "wash" และ "is" เป็นกระบวนการชนิดแสดงอาการ และชนิดแสดงความสัมพันธ์ "her clothes" และ "very beautiful" ซึ่งปรากฏในส่วนเติมเต็ม จะแสดงบทบาทผู้รวมกระบวนการโดยเป็นเป้าหมาย และแสดงบทบาทปัจจัยแวดล้อมโดยเป็นปัจจัยแสดงคุณลักษณะตามลำดับ และ "quickly" ซึ่งปรากฏในส่วนเสริมนั้นไม่ได้แสดงบทบาทความหมาย แต่มีหน้าที่ประกอบคำกริยาที่ปรากฏในส่วนกริยา

บทบาทความหมายของคำกริยาและคำนามทั้งกล่าวข้างต้นนี้ มีความสำคัญต่อการกำหนดประเภทต่าง ๆ ของประโยคเชิงรับ ดังนั้นในหัวข้อต่อไปนี้จะกล่าวถึงบทบาทของคำกริยาและคำนามที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ

บทบาทความหมายของคำกริยาและคำนามที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ

ประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษจะแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามบทบาทความหมายของคำกริยาและคำนามที่มีต่อกัน ซึ่งจะได้อธิบายอย่างละเอียดประเภทยังนี้

บทบาทความหมายของคำกริยาที่มีความสำคัญต่อการกำหนดประเภทของประโยคเชิงรับนั้นขึ้นอยู่กับชนิดของกระบวนการซึ่งมีอยู่สองชนิดคือ กระบวนการชนิดการแสดง และกระบวนการชนิดแสดงความสัมพันธ์ กระบวนการทั้งสองชนิดนี้ได้อธิบายถึงแล้วในเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก

สำหรับบทบาทความหมายของคำนามที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับได้แก่ บทบาทของกรรมกระบวนการ และบทบาทของปัจจัยแวดล้อม ซึ่งจะอธิบายเรียงตามลำดับดังนี้

บทบาทของกรรมกระบวนการ กรรมกระบวนการจะมีบทบาทต่างกันออกไปตามตำแหน่งที่ปรากฏในประโยค ซึ่งจะได้อธิบายดังต่อไปนี้

1. เมื่อปรากฏในส่วนประธาน กรรมกระบวนการที่ปรากฏในส่วนประธานจะมีบทบาทดังนี้

1.1 บทบาทผู้แสดงกิริยา เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะประธานของประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงอาการ โดยจะเป็นผู้แสดงกิริยา เช่น "he" และ "the lion" ในประโยคที่หนึ่ง และที่สอง ตามลำดับ

He shaved his customer.

The lion is eating fresh meat.

1.2 บทบาทผู้แสดงความรู้สึก เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะประธานของประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก โดยจะเป็นผู้แสดงความรู้สึก เช่น "she" "he" ในประโยคตัวอย่าง

She remembered the story.

He knew the fact.

1.3 บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะประธานของประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก โดยเป็นผู้ก่อให้เกิดการกระตุ้นให้คำนามในส่วนเติมเต็มแสดงความรู้สึก บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึกนั้นอาจจะอยู่ในรูปของคำนามที่หมายถึงสิ่งมีชีวิต หรือไม่มีชีวิตก็ได้ เช่น "the monkey" และ "the story" ในประโยคตัวอย่าง

The monkey amused the children.

The story frightened her.

1.4 บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะประธานของประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงอาการ โดยเป็นผู้ก่อให้เกิดการกระตุ้นให้คำนามในส่วนเติมเต็มแสดงกริยา เช่น "he" และ "she" ในประโยคต่อไปนี้

He marched the soldiers.

She danced the children.

โครงสร้างของประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยาจะเหมือนกับโครงสร้างของประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกริยา ดังตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>
He	marched	the soldiers.
She	drinks	water.

ประโยคแรกมีประธาน "he" แสดงบทบาทเป็นผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา "march" เพราะเป็นผู้กระตุ้นให้คำนามในส่วนเติมเต็มคือ "the soldiers" แสดงกริยาดังกล่าว ตัวประธานเองไม่ใช่ผู้แสดงกริยา

ประโยคที่สอง มีประธาน "she" แสดงบทบาทเป็นผู้แสดงกริยาคือตัวเอง ไม่มีบุคคลใดหรือสิ่งใดมากระตุ้นให้แสดงกริยา เพราะฉะนั้นคำนามในส่วนเติมเต็ม "water" จึงมีบทบาทนำหมายรับการกระทำจากประธานดังกล่าว

จากการพิจารณาบทความความหมายที่ปรากฏในโครงสร้างของสองประโยคข้างที่กล่าวมาแล้วนั้น จะเห็นได้ว่าถึงแม้ว่าประโยคที่สองจะมีโครงสร้างเหมือนกัน คือประกอบด้วย ส่วนประธาน + ส่วนกริยา + ส่วนเติมเต็ม แต่บทความความหมายที่ปรากฏในส่วนประธาน และส่วนเติมเต็มจะต่างกันถึงแสดงให้เห็นในตัวอย่างเปรียบเทียบแล้ว

1.5 บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะประธานของประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์กลุ่มที่ 1.1* โดยเป็นผู้ก่อหรือเป็นสาเหตุให้คำนามในส่วนเติมเต็มมีการแสดงคุณลักษณะหรือคุณสมบัติต่าง ๆ หรือสภาพทั้งตัวอย่าง

She kept the room clean.

He made them quiet.

ทั้ง "she" และ "he" ที่ปรากฏในส่วนประธานนั้นมีบทบาทเป็นผู้ทำให้คำนามในส่วนเติมเต็มคือ "the room" และ "them" แสดงสภาพ "clean" และ "quiet" ตามลำดับ

1.6 บทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะประธานของประโยคที่มีคำกริยาแสดงความสัมพันธ์กลุ่ม 1.2* โดยเป็นผู้แสดงลักษณะ หรือแสดงสภาพของตัวเอง ซึ่งมีปัจจัยแสดงคุณลักษณะในส่วนเติมเต็มทำหน้าที่บรรยายลักษณะหรือสภาพของประธานดังกล่าวในลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับคำกริยาในประโยคนั้น ๆ ดังเช่น "John" และ "they" ในตัวอย่าง

John was happy.

They appeared young.

1.7 บทบาทผู้ถูกบ่งชี้ เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะประธานของประโยค ซึ่งมี

* คู่มืออธิบายเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก หน้า 85 - 86

* คู่มืออธิบายเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก หน้า 85 - 86

คำกริยาแสดงความสัมพันธ์กลุ่ม 3.1* โดยเป็นผู้แสดงความเทียบเท่ากันกับคำนามที่ปรากฏ
ในส่วนเติมเต็มซึ่งแสดงบทบาทเป็นผู้หนึ่ง หรือมีบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน เช่น
"the president" และ "he" ในตัวอย่างจะแสดงความเทียบเท่า "John"
และ "his father" ตามลำดับ

The president is John.

He resembles his father.

2. เมื่อปรากฏในส่วนเติมเต็ม ผู้รวมกระบวนการที่ปรากฏในส่วนเติมเต็มจะมี
บทบาทดังนี้

2.1 บทบาทผู้แสดงความรู้สึก เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะผู้ถูกกระทำหรือถูก
กระตุ้นให้เกิดการแสดงความรู้สึกจากการออกกริยาของประธานที่มีบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความ
ความรู้สึกในประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก เช่น "the children"
และ "her" ในประโยคตัวอย่าง

The monkey amused the children.

The thief frightened her.

2.2 บทบาทผู้รับความรู้สึก เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะเป็นผู้รับความรู้สึก
จากการแสดงความรู้สึกของประธานในประโยค บทบาทผู้รับความรู้สึกในตำแหน่งดังกล่าวนี้
อาจจะหมายถึงสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ ดังเช่น "the fact" และ "him"
ในประโยคต่อไปนี้

He knew the fact.

She remembered him.

* คู่อธิบายเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก หน้า 86 - 87

2.3 บทบาทเป้าหมาย เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะเป็นผู้รับการกระทำจากประธาน หรือเป็นผลของการกระทำโดยตรงจากประธานในประโยค ซึ่งมีคำกริยาชนิดแสดงอาการกลุ่มที่ 2* คำนามที่แสดงบทบาทดังกล่าวนี้อาจจะหมายถึงสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ ดังเช่นคำนามที่ขีดเส้นใต้ในประโยค ตัวอย่าง

She washed the clothes.

My mother made a big cake.

2.4 บทบาทผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะเป็นผู้แสดงกิริยาเพราะถูกประธานในประโยคกระตุ้นให้เกิดการแสดงกิริยา คำนามที่แสดงบทบาทนี้จะหมายถึงสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ และมีความเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการกลุ่มที่ 1** ดังเช่นคำนามที่ขีดเส้นใต้ในประโยคต่อไปนี้

He sunk the boat.

He marched the soldiers.

"the boat" และ "the prisoner" จะแสดงกิริยา "sunk" และ "marched" ตามลำดับ ได้เมื่อได้รับการกระตุ้นจากประธานในประโยค เพราะฉะนั้นทั้ง "the boat" และ "the soldiers" จึงมีบทบาทเป็นทั้งผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบพร้อม ๆ กัน

2.5 บทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ เป็นบทบาทที่ปรากฏในฐานะเป็นผู้แสดงลักษณะหรือสภาพของตัวเอง เพราะเนื่องมาจากการที่คำนามในส่วนประธานเป็นผู้ก่อหรือเป็นต้นเหตุให้เกิดการแสดงดังกล่าว คำนามที่แสดงบทบาทผู้แสดงคุณลักษณะนี้จะหมายถึงสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ โดยจะปรากฏในประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์กลุ่ม 1.1*** ดังตัวอย่างคำนามที่ขีดเส้นใต้ในประโยคต่อไปนี้

She kept the room clean.

He made them quiet.

* คำอธิบายเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก หน้า 83 - 84

** คำอธิบายเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก หน้า 82 - 83

*** คำอธิบายเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก หน้า 85

บทบาทของปัจจัยแวดล้อม เป็นบทบาทความหมายอีกชนิดหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการกำหนดประเภทต่าง ๆ ของประโยคเชิงรับ โดยจะปรากฏในรูปของคำนามในส่วนเติมเต็มและส่วนเสริม หรือปรากฏในรูปคำคุณศัพท์ในส่วนเติมเต็ม โดยจะทำหน้าที่เป็นเกณฑ์หรือเงื่อนไขต่าง ๆ แวดล้อมคำกริยาในประโยค บทบาทปัจจัยแวดล้อมนี้แบ่งออกได้เป็น 7 ประเภทคือ บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ บทบาทเครื่องมือ บทบาทวัสดุ บทบาทสถานที่ บทบาทขอบเขตของกระบวนการ บทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ และบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดต่อไป

1. บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ เป็นบทบาทที่แสดงไวยากรณ์คำนามซึ่งเกี่ยวข้องกับกริยานิคแสดงอาการ หรือคำกริยานิคแสดงความสัมพันธ์ในฐานะเป็นผู้ได้รับผลประโยชน์จากการกระทำของประธานในประโยค คำนามดังกล่าวนี้อาจจะหมายถึงสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ โดยจะปรากฏในส่วนเติมเต็ม หรือส่วนเสริม ดังตัวอย่าง

He bought her an interesting book.

He told the idea to her.

They gave the door a coat of paint.

She made him a good wife.

It costs John five shillings.

จากตัวอย่างข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า โครงสร้างของประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์นั้นมีอยู่สองโครงสร้างคือ

1.1 โครงสร้างที่ประกอบด้วย ส่วนประธาน + ส่วนกริยา + ส่วนเติมเต็ม + ส่วนเติมเต็ม โครงสร้างชนิดนี้มีค่านามแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ปรากฏในส่วนเติมเต็มส่วนแรก และมีค่านามแสดงบทบาทเป้าหมายปรากฏในส่วนเติมเต็มส่วนที่สอง โดยคำกริยาในประโยค คือคำกริยานิคแสดงอาการ แต่คำกริยาในประโยคเป็นคำกริยานิคแสดงความสัมพันธ์ คำนามในส่วนเติมเต็มส่วนที่สองจะแสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ*

* ศึกษานิยามเรื่องคำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ หน้า 107

ระหว่างคำนามในส่วนเติมหลังสองจะไม่คำบุพบทใด ๆ มากั้น โครงสร้างของประโยค
ที่ห้คำนามแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ปรากฏในตำแหน่งนี้แสดงได้ดังนี้

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>
He	bought	her	an interesting book

ผู้แสดงทริยา คำกริยาแสดงอาการ ผู้เกี่ยวข้องกับผล เป้าหมาย

ส่วนประธาน	ส่วนกริยา	ส่วนเติมเต็ม	ส่วนเติมเต็ม
She	made	him	a good wife.

ผู้แสดงคุณลักษณะ	คำกริยาแสดงความรู้สึก สัมผัส	ผู้เกี่ยวข้องกับผล ประโยชน์	ขอบเขตของ กระบวนการ

จากตัวอย่างดังกล่าว จะเห็นว่าเมื่อคำกริยาในประโยคเป็นคำกริยานิเทศแสดงอาการ ส่วนประธานของประโยคจะมีบทบาทผู้แสดงอาการ และคำนามในส่วนเติมเต็มส่วนแรกจะแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผู้ประโยชน์ ส่วนคำนามในส่วนเติมเต็มส่วนที่สองจะแสดงบทบาทเป้าหมาย แต่คำกริยาในประโยคมาจากคำกริยานิเทศแสดงความสัมพันธ์ ส่วนประธานของประโยคจะมีบทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ และคำนามในส่วนเติมเต็มส่วนแรกจะแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผู้ประโยชน์ ส่วนคำนามในส่วนเติมเต็มส่วนที่สองจะแสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ

1.2 โครงสร้างที่ประกอบด้วย ส่วนประธาน + ส่วนกริยา + ส่วนเติมเต็ม + ส่วนเสริม โครงสร้างของประโยคประเภทนี้มีคํานามแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ปรากฏในส่วนเสริม โดยมีคำบุพบท "to" หรือ "for" นำหน้าเสมอ ส่วนคํานามที่แสดงบทบาทเป้าหมายจะปรากฏในส่วนเติมเต็ม โครงสร้างชนิดนี้ดัดแปลงมาจากโครงสร้างชนิดแรกนั่นเอง โดยย้ายตำแหน่งของคํานามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ให้ไปปรากฏในส่วนเสริม และจะเกิดไวยากรณ์ประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงอาการเท่านั้น ตัวอย่างประโยคที่แสดงโครงสร้างชนิดนี้ ได้แก่

ส่วนประธานส่วนกริยาส่วนเติมเต็มส่วนเสริม

He bought an interesting book for her.

They send a postcard to him.

ผู้แสดงกริยา คำกริยา คำกริยาที่แสดง เป้าหมาย ผู้ที่เกี่ยวข้องกับ
ผลประโยชน์

จากตัวอย่างจะเห็นได้ว่า คำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์จะปรากฏในส่วนเสริมได้ โดยมีคำบุพบท "to" หรือ "for" นำหน้า โครงสร้างประโยคชนิดนี้ทำให้ได้หลักสังเกตว่าคำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ คำนามนั้นจะมีคำบุพบททั้งกล่าวมาได้ และสามารถที่จะย้ายตำแหน่งจากส่วนเสริมกลับไปอยู่ในส่วนเติมเต็มร่วมกับคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายได้ เช่นเดียวกับโครงสร้างข้อ 1.1 ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

He bought interesting book for her —————> He bought her an interesting book.

They send a postcard to him —————> They send him a postcard

คำกริยาที่ปรากฏในประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ได้แก่คำว่า book, bring, charge, give, hand, keep, offer, order, owe, pass, pay, promise, pour, sell, send, tell, throw แต่มีคำกริยาบางคำไม่ปรากฏร่วมกับคำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ คำกริยาดังกล่าวนี้อีกได้แก่คำว่า explain, publish, suggest, teach ดังนั้นส่วนเติมเต็มที่ปรากฏต่อจากคำกริยาเหล่านี้จึงแสดงบทบาทเป้าหมาย ทั้งนี้เพราะคำกริยาในประโยคมีความหมายสมบูรณ์ในตัวเองอยู่แล้ว ไม่จำเป็นต้องมีความหมายใด ๆ มาเสริมอีก ดังตัวอย่าง

The teacher explains John (some English problems).

จากประโยคข้างต้นนี้ "John" เป็นคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย รับการกระทำจาก
ประธานซึ่งแสดงบทบาท ผู้แสดงกิริยา "explain" ประโยคนี้จึงมีใจความสมบูรณ์ใน
ตัวเองอยู่แล้ว คือจะกล่าวแต่เพียง "The teacher explains John" ก็ได้
ส่วนนามวลี "some English problems" จะทำหน้าที่จำกัดขอบเขตของคำกริยาให้
แคบลงว่า สิ่งที่ประธานแสดงกิริยา "explain" คือ "some English
problems" ไม่ใช่ explains French, arithmetic หรือเรื่องอื่น ๆ "some
English problems" จึงแสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ ซึ่งเป็นบทบาทที่จะ
ไต่ถามถึงต่อไป

เพราะฉะนั้นคำกริยาที่ปรากฏในประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำนามที่แสดงบทบาทผู้
เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ จึงต่างกับคำกริยาที่ปรากฏในประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำนามที่
แสดงบทบาทเป้าหมาย เพราะคำกริยาที่ปรากฏในประโยคชนิดแรก เป็นคำกริยาที่ไม่มี
ใจความสมบูรณ์ในตัวเอง ต้องมีคำนามแสดงบทบาทเป้าหมายมารับการกระทำจึงจะได้
ความหมายชัดเจน ดังตัวอย่าง

She gave him some sweet.

ประโยคนี้กล่าวเฉพาะ "She gave him." ก็จะไม่ได้อรรถาธิบายสมบูรณ์ คือไม่
ทราบว่าประธานให้สิ่งใดกับคำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ซึ่งก็คือ "him"
จะต้องมีคำนามแสดงบทบาทเป้าหมายมารับการกระทำเพื่อให้ทราบว่าสิ่งที่ให้คือ "some
sweet"

2. บทบาทเครื่องมือ เป็นบทบาทที่แสดงด้วยคำนามซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับคำ
กริยาชนิดแสดงอาการและชนิดแสดงความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นตัวช่วยให้การกระทำต่าง ๆ
ของประธานสำเร็จลุล่วงด้วยดี หรือช่วยให้การกระทำนั้น ๆ มีความสะดวกรวดเร็ว
หรือง่ายขึ้น คำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือจะหมายถึงคำนามที่เกี่ยวกับสิ่งมีชีวิตหรือสิ่ง
ไม่มีชีวิต และจะปรากฏในส่วนเสริมของประโยค ดังเช่นคำนามในประโยคต่อไปนี้

She opened the door with a key.

He determines the size of the crop with scientific
method.

These children go to school by bus.

He drove her mad with his temper.

"a key", "scientific method", "bus", และ "his temper" ต่างก็เป็นคำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือเพราะช่วยในประธานกระทำสิ่งต่าง ๆ ได้สะดวกรวดเร็วขึ้น
คำนามที่แสดงบทบาทดังกล่าวนี้สังเกตได้จากคำบุพบท "with" นำหน้า เมื่อคำนามนั้น
เกี่ยวข้องกับเครื่องมือ วิธีการ หรือสิ่งใดก็ตามที่ช่วยให้การกระทำต่าง ๆ สำเร็จได้
รวดเร็วหรือลดลง เช่น "a key", "scientific method" ในประโยค
ที่หนึ่งและสอง และ "his temper" ในประโยคที่สี่ หรือคำนามนั้นอาจจะมีคำบุพบท
"by" นำหน้า เมื่อมีความหมายเกี่ยวข้องกับพาหนะ เช่น "bus" ในประโยคที่สาม
เป็นต้น

3. บทบาทวิสฤ เป็นบทบาทที่แสดงกี่ยวคำนามและความเกี่ยวข้องกับคำกริยา
ชนิดแสดงอาการในฐานะที่เป็นเนื้อสารสำคัญของคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายซึ่งเกิดมาจากการกระทำหรือเป็นผลมาจากการกระทำของประธาน คำนามที่แสดงบทบาทดังกล่าวนี้จะ
เกี่ยวข้องกับสิ่งไม่มีชีวิตและปรากฏในส่วนเสริมของประโยค ดังตัวอย่าง

The tailor makes a coat from / with striped cloth.

He carved an interesting ornament from / with a piece of wood.

"striped cloth" และ "a piece of wood" ต่างก็เป็นคำนามที่หมายถึงเนื้อสาร
สำคัญของ "coat" กับ "ornament" ตามลำดับ ระหว่างคำนามที่แสดงบทบาท
เป้าหมายกับคำนามที่แสดงบทบาทวิสฤจะกี่ยวคำบุพบท "from" หรือ "with"

ประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำนามที่แสดงบทบาทวิสฤ มีวิธทดสอบได้โดยการใส่คำถาม
ดังในตัวอย่าง คำนามใดที่ไร้ตอบคำถามดังกล่าวได้ คำนามนั้นจะมีบทบาทวิสฤดังคำนามใน
ประโยคต่อไปนี้

With what Suda made bread?

Suda made bread from / with flour. (บทบาทวิสฤ)

What did Suda use (take) to make bread?

Suda used (took) flour to make bread. (บทบาทวัสดุ)

โครงสร้างของประโยคที่มีคำนามแสดงบทบาทวัสดุ จะคล้ายคลึงกับโครงสร้างของประโยคที่มีคำนามแสดงบทบาทเครื่องมือปรากฏ เพราะคำนามทั้งสองบทบาทที่ปรากฏในส่วนเสริมของประโยคนี้จะมีคำบุพบท "with" นำหน้าได้ทั้งคู่ แต่มีหลักสังเกตความแตกต่างระหว่างคำนามที่แสดงบทบาททั้งสองนี้ ดังต่อไปนี้

3.1 คำนามที่แสดงบทบาทวัสดุจะแสดงความหมายว่า เมื่อนำคำนามนั้น ๆ มาใช้ทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดแล้ว คำนามนั้นจะเปลี่ยนสภาพของตัวเอง เช่น "flour" ในประโยค She made bread from flour. ส่วนคำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือจะแสดงความหมายว่าเมื่อนำคำนามนั้น ๆ มาประกอบการทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดของประธานแล้ว คำนามนั้นจะไม่เปลี่ยนสภาพของตัวเอง เช่น "a key" ใน He opened the door with a key.

3.2 คำนามที่แสดงบทบาทวัสดุใช้คำบุพบท "from" นำหน้าได้ แต่คำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือ ใช้คำบุพบท "from" นำหน้าไม่ได้ จะใช้ "with" นำหน้าเท่านั้น ดังตัวอย่าง

Suda made bread from flour.

Suda made a doll with needle and thread.

* Suda made a doll from needle and thread.

คำนามที่แสดงบทบาทวัสดุ และคำนามที่แสดงบทบาทเครื่องมือ จะปรากฏในประโยคเดียวกันโดยใช้คำสันธาน "and" เชื่อมไม่ได้ ดังนั้นประโยคต่อไปนี้จึงไม่เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

Suda made bread from flour and an over.

* เป็นประโยคที่ไม่ถูกต้องตามหลักภาษา

4. บทบาทสถานที่ เป็นบทบาทที่แสดงด้วยคำนามซึ่งเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการในฐานะที่เป็นคำแสดงแหล่งหรือบริเวณที่เกิดการกระทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยจะปรากฏในส่วนเสริมของประโยค ซึ่งมีคำบุพบทบอกสถานที่ เช่น in, on, under นำหน้า

He aimed the gun at his head.

He was driving his car in the park.

The children sleep on the bed.

คำนามที่ขีดเส้นใต้ในประโยคตัวอย่าง ข้างบนเป็นคำนามที่แสดงบทบาทเพื่อบอกบริเวณหรือแหล่งที่เกิดการแสดงกริยา เพราะสามารถใช้ตอบคำถามที่ทดสอบคำนามซึ่งแสดงบทบาทสถานที่ได้ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Where did she aim the gun? She aimed the gun at his head.

Where was he driving his car? He was driving his car in the park.

Where do the children sleep? The children sleep on the bed.

5. บทบาทขอบเขตของกระบวนการ เป็นบทบาทที่แสดงด้วยคำนามที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการในฐานะเป็นคำจำกัดขอบเขตของคำกริยาให้แคบลง และจะต้องเป็นคำนามที่หมายถึงสิ่งไม่มีชีวิตเท่านั้น โดยปรากฏในส่วนเติมเต็มของประโยค ดังเช่นคำนามในตัวอย่างต่อไปนี้

Everyone plays football.

They rowed the lake.

She sings a sweet song.

ประโยคที่หนึ่ง " football " เป็นคำที่กำหนดว่ากิจกรรมของคำกริยา "play " เป็น play football ไม่ใช่ play tennis หรือ play badminton.
ประโยคที่สอง " the lake " เป็นคำที่กำหนดว่ากิจกรรมของคำกริยา "row" เป็น row the lake ไม่ใช่ row the river หรือ row the sea.

ประโยคที่สาม "a sweet song" เป็นคำที่ทำหน้าที่จำกัดขอบเขตของคำกริยา "sing" เป็น sing a sweet song ไม่ใช่ sing a slow song หรือ sing a quick song

คำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการตามแนวไวยากรณ์เลือกสรรนี้มีความแตกต่างจากคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย ดังนี้

5.1 คำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ เมื่อปรากฏในประโยคจะใช้คำ reflexive pronoun แทนที่ไม่ได้ แต่คำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายเมื่อปรากฏในประโยคอาจใช้คำ reflexive pronoun แทนที่ได้ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างเปรียบเทียบ

Everyone plays football. เปลี่ยนเป็น Everyone plays himself. ไม่ได้

She washed the clothes เปลี่ยนเป็น She washed herself. ได้

5.2 คำนามที่แสดงบทบาทของกระบวนการเมื่อปรากฏในประโยค จะมีคำคุณศัพท์ที่แสดงบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะมาปรากฏต่อท้ายไม่ได้ แต่คำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายเมื่อปรากฏในประโยคจะมีคำคุณศัพท์ที่แสดงบทบาทดังกล่าวปรากฏต่อท้ายได้ ดังตัวอย่างเปรียบเทียบ

She sings a song. ไม่ใช่ She sings a song sweet.

He painted the door. อาจเขียนได้ว่า He painted the door green.

5.3 ความสัมพันธ์ระหว่างคำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการกับคำกริยาบางคำอาจมีคำบุพบทขึ้นได้ และคำนามดังกล่าวนี้จะปรากฏในส่วนเสริมของประโยค ส่วนคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายเมื่อปรากฏในประโยคจะไม่มีคำบุพบทใด ๆ ขึ้นระหว่างคำกริยากับคำนามที่แสดงบทบาทดังกล่าว ดังแสดงในตัวอย่างต่อไปนี้

He jumped the wall. เมื่อมีคำบุพบทปรากฏ He jumped over
the wall.

He ran the race. เมื่อมีคำบุพบทปรากฏ He ran in the race.

He rowed the lake. เมื่อมีคำบุพบทปรากฏ He rowed across
the lake.

She washed the clothes. ไม่ใช่ว่า She washed in the
clothes.

He painted the door. ไม่ใช่ว่า He painted on the
door.

5.4 คำนามที่แสดงบทบาทของประธานของการกระทำ ดังเกตได้ว่าเป็น
คำนามที่มีรากศัพท์หรือมีความหมายเป็นส่วนหนึ่งของคำกริยาที่ปรากฏในประโยค แต่คำนามที่
แสดงบทบาทเป้าหมายไม่มีลักษณะเช่นนี้ ตัวอย่างของคำนามที่แสดงบทบาทของประธานของการกระทำ
ที่โลกลาวแล้วนี้ ได้แก่

He sings a song.

She dreamt a terrible dream.

She fought a good fight.

He died a miserable death.

5.5 คำนามที่แสดงบทบาทของประธานของการกระทำไม่ใช่คำนามที่มีรากศัพท์
มาจากคำกริยาหรือมีความหมายเป็นส่วนหนึ่งของคำกริยา และมีหน้าที่จำกัดขอบเขตของคำ
กริยาให้แคบลงนี้ สามารถแบ่งได้เป็นสองประเภทคือ คำนามที่มีความหมายเป็นรูปธรรม
(concrete noun) และคำนามที่มีความหมายเป็นนามธรรม (abstract noun)
ลักษณะข้อนี้จะแตกต่างจากคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายตรงที่ คำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย
นั้นไม่ได้มีหน้าที่เช่นเดียวกับคำนามที่แสดงบทบาทของประธานของการกระทำ แต่มีความหมาย
เห็นได้ชัดว่าเป็นคนหรือเป็นสิ่งที่มีการกระทำจากประธานในประโยค ตัวอย่างของคำนาม
ที่แสดงบทบาทของประธานของการกระทำเมื่อปรากฏในรูปของคำนามที่มีความหมายเป็นรูปธรรม
และนามธรรมตามลำดับ ได้แก่

He flew the whole distance. (มีความหมายเป็นคำนามรูปธรรม)

She suffered a severe shock. (มีความหมายเป็นคำนามนามธรรม)

5.6 คำนามที่แสดงบทบาทของกระบวนการบางคำอาจจะหมายถึง คำนามที่เกี่ยวข้องกับการวัด (measure item) คำนามประเภทนี้ปรากฏในส่วน ประธานของประโยคไม่ได้ ในขณะที่คำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายและเกี่ยวข้องกับการวัด จะปรากฏในส่วนประธานของประโยคได้ ซึ่งจะเห็นได้จากตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้

He paid five shillings. (บทบาทของกระบวนการ)

He ran four miles. (บทบาทของกระบวนการ)

He cut off five yards (of materials) (บทบาทเป้าหมาย)

He bought five pounds (of potatoes) (บทบาทเป้าหมาย)

คำนามที่เกี่ยวข้องกับการวัดซึ่งปรากฏในประโยคที่สามและที่สี่นั้น เป็นคำนามแสดงบทบาท เป้าหมาย ทั้งนี้เพราะคำนามดังกล่าวได้ระบุด้านหลักไว้คือ "materials" และ "potatoes" ตามลำดับ ดังนั้น สิ่งที่มีการกระทำจากประธานของประโยคซึ่ง แสดงกิริยา "cut off" และ "bought" ก็คือ "materials which are five feet yards" และ "potatoes which were weighed five pounds"

6. บทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ เป็นบทบาทที่แสดงด้วยคำคุณศัพท์หรือคำ สำนวนนาม ซึ่งจะปรากฏในส่วนเติมเต็มของประโยค และเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดง ความสัมพันธ์ โดยจะมีฐานะดังต่อไปนี้

6.1 นอกคุณลักษณะของบุคคลคุณลักษณะในกรณีนี้ผู้แสดงคุณลักษณะปรากฏใน ส่วนประธาน และปัจจัยแสดงคุณลักษณะอยู่ในรูปของคำคุณศัพท์หรือคำนาม ดังตัวอย่าง

That man is smart. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะเป็นคำคุณศัพท์).

She is a teacher. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะเป็นคำนาม).

6.2 นอกคุณลักษณะของผู้แสดงคุณลักษณะในกรณีที่ผู้แสดงคุณลักษณะปรากฏ
ในส่วนเติมเต็ม และผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะปรากฏในส่วนประธานของประโยค
โดยปัจจัยแสดงคุณลักษณะจะอยู่ในรูปคำคุณศัพท์ ดังตัวอย่าง

She kept the room clean. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะที่ทำหน้าที่บอก
ลักษณะของคำนามในส่วนเติมเต็มคือ "the room"

She made the door open. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะที่ทำหน้าที่บอกลักษณะ
ของคำนามในส่วนเติมเต็มคือ "the door"

บทบาทของปัจจัยแสดงคุณลักษณะที่อยู่ในรูปของคำคุณศัพท์ นอกจากจะปรากฏใน
ประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์แล้ว ยังอาจจะปรากฏในประโยคที่มีคำกริยาแสดง
อาการใดอีกด้วย โดยตำแหน่งที่ปรากฏนั้นจะอยู่ต่อจากคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย และ
ทำหน้าที่บอกลักษณะของคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายดังกล่าว ดังตัวอย่าง

He drinks his coffee black. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะที่ทำหน้าที่บอก
ลักษณะของคำนาม " coffee" ซึ่งแสดงบทบาทเป้าหมาย)

She grew her hair long. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะที่ทำหน้าที่บอก
ลักษณะของคำนาม " hair" ซึ่งแสดงบทบาทเป้าหมาย)

He painted the door green. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะที่ทำหน้าที่บอก
ลักษณะของคำนาม " the door " ซึ่งแสดงบทบาทเป้าหมาย)

He rang the bell loud. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะที่ทำหน้าที่บอกลักษณะ
ของคำนาม " the bell " ซึ่งแสดงบทบาทเป้าหมาย)

คำคุณศัพท์ที่มีบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะนี้ เมื่อปรากฏในประโยค จะแสดงบทบาท
สองบทบาท คือ

ก. บทบาทของปัจจัยแสดงคุณลักษณะเชิงพรรณนา (depictive attributive)
เป็นบทบาทที่ทำหน้าที่บอกหรือบรรยายลักษณะของคำนามที่มีบทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ เมื่อประโยค
นั้น ๆ เกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ และบอกหรือบรรยายลักษณะของคำนาม
ที่แสดงบทบาทเป้าหมายเมื่อประโยคดังกล่าวเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการ ในแง่ที่

แสดงให้เห็นลักษณะของคำนามที่แสดงบทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ หรือคำนามที่แสดงบทบาท
เป้าหมาย ดังกล่าว ดังตัวอย่างเรื่องความดำกับจากประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงความ
สัมพันธ์ และประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงอาการ

They think her happy.

He drinks his coffee black.

"happy " และ " black " แสดงบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะเชิงพรรณนาเพราะต่าง
ก็บอกลักษณะของ " her " และ " his coffee " ดังนั้นคือ "She is thought
happy " และ "While he is drinking his coffee, it is black."

ข. บทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะเชิงผล (resultative attributive)
เป็นบทบาทที่มีหน้าที่บอกหรือบรรยายลักษณะของคำนามที่มีบทบาทผู้แสดงคุณลักษณะเมื่อประโยค
นั้น ๆ เกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ หรือบรรยายลักษณะของคำนามที่แสดง
บทบาทเป้าหมายเมื่อประโยคนั้น ๆ เกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงอาการ ในแง่ที่บอกให้
ทราบว่าคำนามที่แสดงบทบาทดังกล่าวทั้งสองบทบาทมีลักษณะอย่างไรอย่างหนึ่ง เนื่องมาจากการ
ก่อกำเนิดหรือการกระทำของประธานในประโยค ดังตัวอย่างเรื่องความดำกับจากคำกริยา
แสดงความสัมพันธ์ และคำกริยาชนิดแสดงอาการ ในประโยคต่อไปนี้

She is made happy.

He painted the door green.

"happy " และ " green " แสดงบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะเชิงผลเพราะต่างก็บรรยาย
ลักษณะของ " she " และ " the door " ดังนั้นคือ "Someone makes her
happy " และ "The door was green because he painted it" ซึ่งความหมาย
ของแต่ละประโยคนั้นแสดงให้เห็นว่าการที่ " she " และ " the door " มีลักษณะ
" happy " และ " green " ตามลำดับนั้น เป็นผลมาจากการกระทำหรือการก่อกำเนิด
ของประธาน

7. บทบาทของปัจจัยแสดงการเทียบเท่ากัน เป็นบทบาทที่แสดงด้วยคำสามัญนาม หรือคำวิสามัญนาม ซึ่งปรากฏในส่วนเติมเต็มของประโยคที่มีความเกี่ยวข้องกับคำกริยานิเทศ แสดงความสัมพันธ์ในฐานะที่เป็นเครื่องบอกความเท่าเทียมกันระหว่างคำนามที่มีบทบาทถูกบ่งชี้ กับคำนามที่มีบทบาทปัจจัยแสดงการเทียบเท่ากัน เช่นคำนามที่ขีดเส้นใต้ในประโยคต่อไปนี้

You're the tall one. (บทบาทปัจจัยแสดงการเทียบเท่ากันมีหน้าที่บอกให้ทราบว่า "you" ซึ่งมีบทบาทเป็นผู้ถูกบ่งชี้ชนกคือคน ๆ หนึ่งเกี่ยวกับ "the tall one")

X equals Y (บทบาทปัจจัยแสดงการเทียบเท่ากันมีหน้าที่บอกให้ทราบว่า "X" ซึ่งมีบทบาทเป็นผู้ถูกบ่งชี้ชนกเท่ากับ Y)

He resembles his father. (บทบาทปัจจัยแสดงการเทียบเท่ากันมีหน้าที่บอกให้ทราบว่า "he" ซึ่งมีบทบาทเป็นผู้บ่งชี้ชนกคล้าย "his father")
บทบาทปัจจัยแสดงการเทียบเท่ากันกับบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ ทั้งที่กล่าวแล้วนี้มีความแตกต่างกันคือ บทบาทของปัจจัยแสดงคุณลักษณะอาจจะอยู่ในรูปคำคุณศัพท์ซึ่งปรากฏในส่วนเติมเต็มของประโยคเชิงแสดงที่มีคำกริยานิเทศการแสดงใด แต่บทบาทของปัจจัยแสดงการเทียบเท่ากันจะไม่ปรากฏในประโยคเชิงแสดง ส่วนความคล้ายคลึงระหว่างบทบาทปัจจัยทั้งสองนี้คือ เป็นบทบาทที่อยู่ในรูปของคำนามและปรากฏในส่วนเติมเต็มของประโยคเชิงสภาพ ซึ่งมีคำกริยานิเทศแสดงความสัมพันธ์ และการปรากฏของปัจจัยทั้งสองนี้จะเกี่ยวข้องกับคำกริยาต่างกลุ่มกัน กล่าวคือ

บทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะจะปรากฏในประโยคเชิงสภาพที่มีคำกริยานิเทศแสดงความสัมพันธ์กลุ่ม 1.2* และมีโครงสร้างประโยคคือ ส่วนประธาน (ป) + ส่วนกริยา (ก) + ส่วนเติมเต็ม (ต) ประโยคที่มีบทบาทดังกล่าวนี้ปรากฏ มีวิธีทดสอบได้โดยการตั้งคำถามที่ชนกถาม "What" หรือ "How" เช่น

* ดูคำอธิบายเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลักหน้า 85 - 86

โครงสร้างประโยค ท ก ป ป ก ท
 What is John? John is a teacher.

 How rich is John? John is very rich.

จากตัวอย่างประโยคข้างต้นนี้ บทบาทคำนามในส่วนประธานคือ ผู้แสดงคุณลักษณะและบทบาทของคำนามหรือคำคุณศัพท์ในส่วนเติมเต็มคือ บทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ ประโยคเชิงสภาพที่มีปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏนี้จะกลับโครงสร้างโดยเอาส่วนเติมเต็มมาเป็นส่วนประธานไม่ได้ เพราะความหมายไม่เหมือนเดิม เช่น

John is a teacher ไม่มีความหมายเหมือนกัน A teacher is John.

John is very rich ไม่มีโครงสร้างเป็น Very rich is John.

ส่วนบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากันนั้นจะปรากฏในประโยคเชิงสภาพที่มีคำกริยาแสดงความสัมพันธ์กลุ่ม 3.1* และมีโครงสร้างประโยคเป็นส่วนประธาน + ส่วนกริยา + ส่วนเติมเต็ม ประโยคที่มีบทบาทดังกล่าวนี้ปรากฏจะทดสอบได้โดยการตั้งคำถามที่ขึ้นต้นด้วย "Which" หรือ "Who (Whom)" เช่น

โครงสร้างประโยค

 ท ก ป ป ก ท
 Which is John? The tall one is John
 Which is the tall one? John is the tall one
 What equals x ? Y equals x
 Who resembles John? His father resembles John.

จากตัวอย่างประโยคข้างต้นนี้ บทบาทคำนามในส่วนประธานคือ ผู้ถูกบ่งชี้และบทบาทของคำนามในส่วนเติมเต็มคือ ปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน ประโยคเชิงสภาพที่มีบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากันปรากฏ สามารถจะกลับโครงสร้างระหว่างส่วนประธานและส่วนเติมเต็มได้ดังตัวอย่าง

* ดูคำอธิบายเรื่องคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลักหน้า 86 - 87

John is the leader. มีความหมายเท่ากับ The leader is John.
 x equals y . มีความหมายเท่ากับ y equals x .

ทั้งประโยคเชิงแสดงและประโยคเชิงสภาพทั้งที่กล่าวแล้วนั้น จะเป็นเงื่อนไขสำคัญของการเกิดประโยคเชิงรับในภาษาอังกฤษ ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันไปตามชนิดของคำกริยาและบทบาทของคำนามที่ปรากฏในประโยคเงื่อนไขทั้งสองชนิดนั้น ดังนั้นในการจำแนกประโยคเชิงรับออกเป็นประเภทต่าง ๆ จึงมีเกณฑ์กำหนดไว้ 2 ประการคือ เกณฑ์ที่พิจารณาจากบทบาทของคำนามที่ห่อคำกริยา และเกณฑ์ที่พิจารณาจากบทบาทต่าง ๆ กันของประธานในแต่ละประโยค เกณฑ์ทั้งสองประเภทนี้จะได้กล่าวเรียงตามลำดับต่อไปในเรื่องเกณฑ์ในการกำหนดประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ

เกณฑ์ในการกำหนดประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ

เกณฑ์ในการกำหนดประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษมีดังต่อไปนี้

1. เกณฑ์ที่พิจารณาจากบทบาทของคำนามที่ห่อคำกริยา เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ข้อนี้ จะได้ประโยคเชิงรับที่มีลักษณะดังนี้

1.1 ประโยคเชิงรับที่เกิดจากการเลือกประโยคเชิงกอนวล หรือประโยคที่มีคำกริยากลุ่มที่ 2 ดังตัวอย่าง

ประโยคเชิงกอนวล Mary washed the clothes. ประโยคเชิงรับ The clothes were washed.

The movie interested John

John was interested in the movie.

1.2 ประโยคเชิงรับที่เกิดจากการเลือกประโยคเชิงบรรยายหรือประโยคที่มีคำกริยากลุ่มที่ 1 ดังตัวอย่าง

ประโยคเชิงบรรยาย He marched the prisoners ประโยคเชิงรับ The prisoners
were marched.

Mary watched the game. ประโยคเชิงรับ The game was
watched carefully.

1.3 ประโยคเชิงรับที่เกิดจากการเลือกประโยคเชิงสภาพ หรือประโยคที่มี
คำกริยากรุ่มที่ 3 ดังตัวอย่าง
ประโยคเชิงสภาพ John made Mary happy ประโยคเชิงรับ Mary was made happy.

John is the leader The leader is John.

2. เกณฑ์พิจารณาจากบทบาทความหมายต่าง ๆ ของประธานในประโยค เมื่อ
พิจารณาตามเกณฑ์นี้จะได้ประโยคเชิงรับที่มีบทบาทความหมายของประธานเป็นผู้ร่วมกระบวนการ
และประโยคเชิงรับที่มีบทบาทความหมายของประธานเป็นปัจจัยแวดล้อม ซึ่งจะกล่าวถึงที่ละ
ประเภทดังต่อไปนี้

2.1 ประโยคเชิงรับที่มีบทบาทความหมายของประธานเป็นผู้ร่วมกระบวนการ
ประโยคเชิงรับประเภทนี้ ได้แก่ประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทต่อไปนี้

2.1.1 บทบาทเป้าหมาย ประโยคเชิงรับประเภทนี้เกิดจากการเลือก
ประโยคเชิงก่อกมล ซึ่งมีคำกริยานิเสธแสดงอาการกรุ่มที่ 2 เป็นประโยคเงื่อนไข ดังตัวอย่าง

His shoes were flung.

This man shaved easily.

We are attacked at night.

2.1.2 บทบาทผู้แสดงกิริยาและผู้ที่ได้รับผลกระทบ ประโยคเชิงรับ
ประเภทนี้เกิดจากการเลือกประโยคเชิงบรรยาย ซึ่งมีคำกริยานิเสธแสดงอาการกรุ่มที่ 1 เป็น
ประโยคเงื่อนไข ดังตัวอย่าง

The prisoners are marched.

The window closed violently.

His wet hair dried quickly.

2.1.3 บทบาทผู้แสดงความรู้สึก ประโยคเชิงรับประเภทนี้เกิดจากการเลือกประโยคเชิงก่อกมล ซึ่งมีคำกริยากลุ่มที่ 2 หรือเกิดจากการเลือกประโยคเชิงบรรยาย ซึ่งมีคำกริยากลุ่มที่ 1 เป็นประโยคเงื่อนไข และคำกริยาในประโยคทั้งสองประเภทนี้จะเป็นคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกเท่านั้น ดังเช่นประโยคต่อไปนี้

Many people are attracted by the show.

She was disappointed by the play.

Mary was astonished by her son.

2.1.4 บทบาทผู้รับความรู้สึก ประโยคเชิงรับประเภทนี้เกิดจากการเลือกประโยคเชิงก่อกมลซึ่งมีคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกกลุ่มที่ 2 เป็นประโยคเงื่อนไข โดยคำนามที่แสดงบทบาทผู้รับความรู้สึกอาจจะหมายถึงสิ่งมีชีวิตหรือไม่มีชีวิตก็ได้ ดังตัวอย่าง

The news was believed firmly.

He was considered a fool.

The movie was enjoyed by students.

2.1.5 บทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ ประโยคเชิงรับประเภทนี้เกิดจากการเลือกประโยคเชิงสภาพซึ่งมีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์กลุ่ม 1.1 เป็นประโยคเงื่อนไข ประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทดังกล่าวนี้ จะมีปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏต่อจากคำกริยา เพื่อบอกคุณลักษณะของคำนามในส่วนประธาน ดังตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

The room was kept clean.

She was made happy.

The leaves are turned brown.

2.1.6 บทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน ประโยคเชิงรับประเภทนี้เกิดจากการเลือกประโยคเชิงสภาพ ซึ่งมีคำกริยาแสดงความสัมพันธ์กลุ่ม 3.1 เป็นประโยคเงื่อนไข เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

Sounds are represented by phonetic symbols.

His father resembles (is resembled) (by) his son.

My sister was the teacher.

2.2 ประโยคเชิงรับที่มีบทบาทความหมายของประธานเป็นปัจจัยแวดล้อม
ประโยคเชิงรับประเภทนี้ได้แก่ ประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทต่อไปนี้

2.2.1 บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ ประโยคเชิงรับประเภทนี้
เกิดจากการเลือกประโยคเชิงก่อกองที่มีคำกริยาชนิดแสดงอาการ หรือเกิดจากการเลือกประโยค
เชิงสภาพที่มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์กลุ่ม 1.1 เป็นประโยคเงื่อนไข ดังตัวอย่าง

His sister was bought a book. (คำกริยาชนิดแสดงอาการ)

The door is given a coat of paint. (คำกริยาชนิดแสดงอาการ)

He was made a good wife. (คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์)

2.2.2 บทบาทเครื่องมือ ประโยคเชิงรับประเภทนี้เกิดจากการเลือก
ประโยคเชิงก่อกองหรือประโยคเชิงบรรยายที่มีคำกริยาชนิดแสดงอาการ หรือเกิดจากการเลือก
ประโยคเชิงสภาพที่มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์กลุ่ม 1.1 เป็นประโยคเงื่อนไข
ดังตัวอย่าง

The chair broke the window violently (คำกริยาชนิด
แสดงอาการ)

The chemical solution curled your hair badly.
(คำกริยาชนิดแสดงอาการ)

This broom made the room clean. (คำกริยาชนิดแสดง
ความสัมพันธ์)

2.2.3 บทบาทวัตถุ ประโยคเชิงรับประเภทนี้เกิดจากการเลือก
ประโยคเชิงก่อกอง หรือประโยคเชิงบรรยาย ที่มีคำกริยาชนิดแสดงอาการเท่านั้น เป็นประโยค
เงื่อนไข ดังเช่นตัวอย่าง

This cloth makes a coat well. (คำกริยาจาก
ประโยชน์เชิงกมล)

Coal produces gas mostly. (คำกริยาจากประโยชน์
เชิงกมล)

Younger men were formed the party. (คำกริยา
จากประโยชน์เชิงบรรยาย)

2.2.4 บทบาทสถานที่ ประโยชน์รับประเพณีเกิดจากการเลือก
ประโยชน์เชิงกมลหรือประโยชน์เชิงบรรยาย ที่มีคำกริยาชนิดแสดงอาการเท่านั้น เป็น
ประโยชน์เงื่อนไข ดังตัวอย่างเช่น

His head is aimed directly. (คำกริยาจาก
ประโยชน์เชิงกมล)

Her lips were kissed gently. (คำกริยาจาก
ประโยชน์เชิงกมล)

This shop curls her hair well. (คำกริยาจาก
ประโยชน์เชิงบรรยาย)

2.2.5 บทบาทของเจ้าของกระบวนการ ประโยชน์รับประเพณี
เกิดจากการเลือกประโยชน์เชิงกมล หรือประโยชน์เชิงบรรยายที่มีคำกริยาชนิดแสดงอาการ
เท่านั้น เป็นประโยชน์เงื่อนไข ดังประโยคต่อไปนี้

English was taught me by that teacher.
(คำกริยาจากประโยชน์เชิงกมล)

All the wrongs are forgiven easily. (คำกริยาจาก
ประโยชน์เชิงกมล)

A strange dream was dreamt very often.
(คำกริยาจากประโยชน์เชิงบรรยาย)

ประเภทต่าง ๆ ของประโยชน์เชิงรับที่กล่าวมาแล้วทั้งหมด สรุปได้ดังนี้

1. ประโยชน์เชิงรับที่ประธานมีบทบาทผู้รวมกระบวนการ ประโยชน์เชิงรับประเภทนี้เกิดจากการเลือก ดังต่อไปนี้

1.1 เลือกประโยชน์เชิงก่อผลรวมกับประโยชน์เชิงรับ จะได้ประโยชน์เชิงรับที่ประธานแสดงบทบาทเป้าหมาย บทบาทผู้แสดงความรู้สึก และบทบาทผู้รับความรู้สึกโดยมีค่ากิริยาชนิการแสดงในกลุ่มที่ 2

1.2 เลือกประโยชน์เชิงบรรยายรวมกับประโยชน์เชิงรับ จะได้ประโยชน์เชิงรับที่ประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกิริยาและผู้ที่ได้รับผลกระทบ บทบาทผู้แสดงความรู้สึก และบทบาทผู้รับความรู้สึกโดยมีค่ากิริยาชนิการแสดงในกลุ่มที่ 1.1

1.3 เลือกประโยชน์เชิงสภาพรวมกับประโยชน์เชิงรับ จะได้ประโยชน์เชิงรับที่ประธานแสดงบทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ และบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน โดยมีค่ากิริยาชนิการแสดงความสัมพันธ์ในกลุ่มที่ 1.1 และ 3.1 ตามลำดับ

2. ประโยชน์เชิงรับที่ประธานมีบทบาทปัจจัยแวดล้อม ประโยชน์เชิงรับประเภทนี้เกิดจากการเลือกดังต่อไปนี้

2.1 เลือกประโยชน์เชิงก่อผลรวมกับประโยชน์เชิงรับ จะได้ประโยชน์เชิงรับที่ประธานมีบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ บทบาทเครื่องมือ บทบาทวัตถุประสงค์ บทบาทสถานที่ และบทบาทขอบเขตของกระบวนการโดยมีค่ากิริยาชนิการแสดงในกลุ่มที่ 2

2.2 เลือกประโยชน์เชิงบรรยายรวมกับประโยชน์เชิงรับ จะได้ประโยชน์เชิงรับที่ประธานมีบทบาทเครื่องมือ บทบาทวัตถุประสงค์ บทบาทสถานที่ และบทบาทขอบเขตของกระบวนการ โดยมีค่ากิริยาชนิการแสดงในกลุ่ม 1.1

2.3 เลือกประโยชน์เชิงสภาพรวมกับประโยชน์เชิงรับ จะได้ประโยชน์เชิงรับที่ประธานมีบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ และบทบาทเครื่องมือ โดยมีค่ากิริยาชนิการแสดงความสัมพันธ์ในกลุ่ม 1.1

ประโยคเชิงรับที่แบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ตามบทบาทของประธานที่ปรากฏในประโยคนั้น เมื่อพิจารณาตามการปรากฏของผู้กระทำในประโยค อาจจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ

1. ประโยคเชิงรับที่มีผู้กระทำปรากฏในประโยค โดยผู้กระทำอาจหมายถึงผู้กระทำที่แสดงบทบาทโดยบทบาทหนึ่งดังต่อไปนี้คือ บทบาทผู้แสดงกิริยา บทบาทผู้แสดงความรู้สึก บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ และบทบาทผู้บังชี้ (หรือบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน) ผู้กระทำดังกล่าวนี้จะปรากฏร่วมกับ "by" โดยอยู่ตามหลัง "by" เมื่อคำกริยาในประโยคเป็นคำกริยาชนิดการแสดง หรือคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกเช่นแสดงใจใน "be" หรือไม่มี "by" ปรากฏ เมื่อคำกริยาในประโยคคือคำกริยาใน "be" โครงสร้างของประโยคเชิงรับที่มีคำกริยาชนิดการแสดง หรือคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกเช่นแสดงใจใน "be" นี้จะมีรูปโครงสร้างกรรมวาจก ส่วนประโยคเชิงรับที่มีคำกริยา "be" จะมีรูปโครงสร้างกรรมวาจก ตัวอย่างของประโยคเชิงรับประเภทนี้ ได้แก่

Mary's dress was changed by her. (ผู้กระทำมีบทบาทผู้แสดงกิริยา)

The games are watched by students. (ผู้กระทำมีบทบาทผู้แสดงความรู้สึก)

The children were frightened by the movie. (ผู้กระทำมีบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก)

The soldiers are marched by him. (ผู้กระทำมีบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา)

The door was painted green by them. (ผู้กระทำมีบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ)

Father is resembled by his son. (ผู้ถูกกระทำมีบทบาทผู้บังชี้หรือปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน)

The leader is John. (ผู้กระทำมีบทบาทผู้บังชี้หรือปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน)

2. ประโยคเชิงรับที่ไม่ปรากฏผู้กระทำในประโยค ได้แก่ประโยคเชิงรับที่มีคำกริยา
ชนิดการแสดง และชนิดแสดงความสัมพันธ์ซึ่งไม่วานคำกริยา "be" โดยจะละผู้กระทำที่มีบทบาท
ดังต่อไปนี้คือ บทบาทผู้แสดงกริยา บทบาทผู้แสดงความรู้สึก บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความ
รู้สึก บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ และบทบาทผู้
บ่งชี้ โครงสร้างของประโยคเชิงรับประเภทจะเป็นรูปกรรมาจก หรือกรรตุจากก็ได้
ตัวอย่างเช่น

The candle is lit. (โครงสร้างกรรมาจกละผู้กระทำที่มีบทบาทผู้แสดงกริยา)

The key opened the door easily. (โครงสร้างกรรตุจากละผู้กระทำที่มี
บทบาทผู้แสดงกริยา)

The news was believed. (โครงสร้างกรรมาจกละผู้กระทำที่มีบทบาทผู้แสดง
ความรู้สึก)

I am worried. (โครงสร้างกรรมาจกละผู้กระทำที่แสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการ
แสดงความรู้สึก)

The baby was danced. (โครงสร้างกรรมาจกละผู้กระทำที่แสดงบทบาท
ผู้ก่อให้เกิดการแสดงกริยา)

The iron was beaten flat. (โครงสร้างกรรมาจกละผู้กระทำที่แสดง
บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ)

Y is represented. (โครงสร้างกรรมาจกละผู้กระทำที่มีบทบาทผู้บ่งชี้)

เนื่องจากประโยคเชิงรับแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้มากมายตามชนิดของคำกริยา
ตามบทบาทความหมายของประธานในประโยค และตามการปรากฏของผู้กระทำในประโยคเชิงรับ
การตัดสินใจว่าประโยคใดเป็นประโยคเชิงรับ จึงมีหลักสังเกตโดยสรุปดังนี้

1. มีคำกริยาชนิดแสดงอาการ แสดงความรู้สึก และแสดงความสัมพันธ์ ปรากฏใน
ประโยค

2. ประธานของประโยคจะมีบทบาทดังต่อไปนี้

2.1 บทบาทของผู้รวมกระบวนการ ได้แก่บทบาทต่อไปนี้

2.1.1 บทบาทเป้าหมาย

2.1.2 บทบาทผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ

2.1.3 บทบาทผู้แสดงความรู้สึก

2.1.4 บทบาทผู้รับความรู้สึก

2.1.5 บทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ

2.1.6 บทบาทผู้บังคับหรือบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน

2.2 บทบาทของปัจจัยแวดล้อม ได้แก่บทบาทต่อไปนี้

2.2.1 บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์

2.2.2 บทบาทเครื่องมือ

2.2.3 บทบาทวัตถุ

2.2.4 บทบาทสถานที่

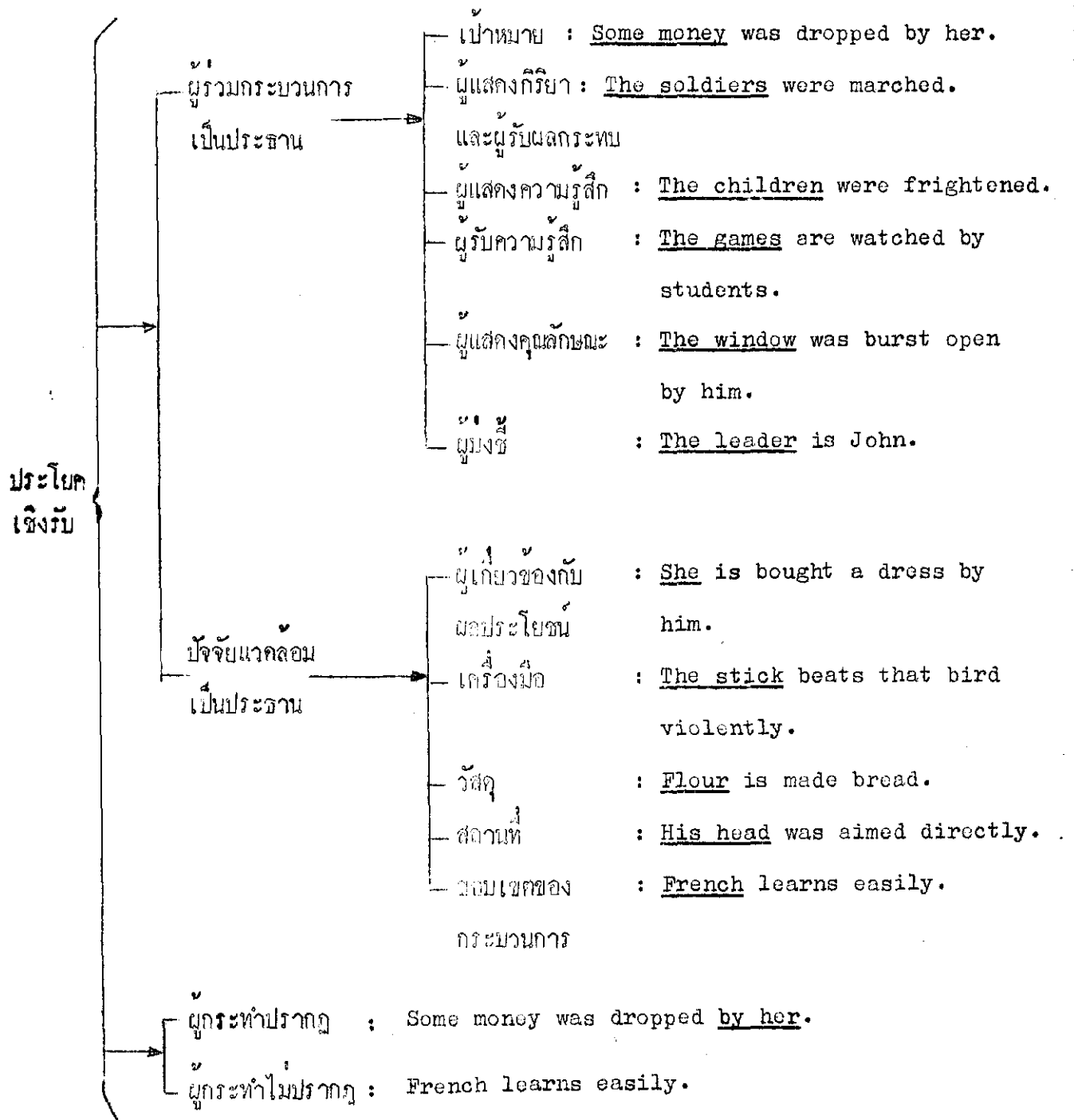
2.2.5 บทบาทขอบเขตของกระบวนการ

3. อาจจะมีผู้กระทำปรากฏในประโยคหรือไม่ก็ได้ ดังนั้นประโยคเชิงรับที่พิจารณาการปรากฏของผู้กระทำในประโยคจึงแบ่งออกเป็น 2 แบบคือ

3.1 ประโยคเชิงรับ - ผู้กระทำปรากฏ

3.2 ประโยคเชิงรับ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ

จากลักษณะสำคัญของประโยคเชิงรับทั้งหมดสามารถเขียนแผนภูมิที่ใช้แสดงระบบประโยค
เชิงรับเพื่อเน้นที่บทบาทของประธานและการปรากฏของผู้กระทำในประโยค ได้ดังนี้

หลักในการพิจารณาประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษซึ่งได้กล่าวมาแล้ว ถ้าคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างประธานในประโยคและการปรากฏของผู้กระทำ จะทำให้แบ่งประโยคเชิงรับออกเป็น 21 ประเภท ดังจะกล่าวโดยละเอียดในเรื่องการแบ่งประเภทของประโยคเชิงรับต่อไป

การแบ่งประเภทของประโยคเชิงรับ

ประโยคเชิงรับที่พิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างบทบาทของประธาน และผู้กระทำในประโยค จะทำให้แบ่งประเภทของประโยคเชิงรับออกเป็น 21 ประเภท ดังนี้

1. ประโยคเชิงรับประเภทเป้าหมาย - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่มีตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทเป้าหมาย และมีผู้แสดงกิริยาปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น ดังตัวอย่าง

Some money was dropped by her .

His obedient son are beaten by him.

2. ประโยคเชิงรับประเภทเป้าหมาย - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่มีตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทเป้าหมาย และมีผู้แสดงกิริยาไม่ปรากฏในประโยค โครงสร้างของประโยคเชิงรับประเภทนี้จะ เป็นรูปกรรมวาจกหรือกรรพวาจกก็ได้ เช่น ประโยคต่อไปนี้

The ball was hit hard.

This plan improved easily.

3. ประโยคเชิงรับประเภทผู้แสดงความรู้สึก - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่มีตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงความรู้สึก และผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก ปรากฏในประโยค โครงสร้างของประโยคเชิงรับประเภทนี้จะ เป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น ดังตัวอย่าง

Many people are attracted by the show.

She was disappointed by the play.

4. ประโยคเชิงรับประเภทยุแสดงความรู้สึก - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทยุแสดงบทบาทผู้แสดงความรู้สึก และผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึกไม่ปรากฏในประโยค โครงสร้างของประโยคเชิงรับประเภทยุจะเป็นรูปกรรมวาจกหรือกรรตุวาจกก็ได้ ดังตัวอย่าง

Mary was astonished.

John pleases.

5. ประโยคเชิงรับประเภทยุรับความรู้สึก - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกัน ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยครับประเภทยุแสดงบทบาทผู้รับความรู้สึกและผู้แสดงความรู้สึกปรากฏในประโยค โครงสร้างของประโยคเชิงรับประเภทยุจะเป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น เช่น

The news was believed firmly by him.

The movie was enjoyed by students.

6. ประโยคเชิงรับประเภทยุรับความรู้สึก - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทยุแสดงบทบาทผู้รับความรู้สึก และผู้แสดงความรู้สึกไม่ปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น ดังตัวอย่าง

The news was believed.

He was considered a fool.

7. ประโยคเชิงรับประเภทยุแสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้ร่วมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทยุแสดงบทบาทผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ และผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยาปรากฏในประโยคโดยโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น ดังตัวอย่าง

The water has been frozen by the north wind.

The soldiers were marched by him.

8. ประโยคเชิงรับประเภทยุคแสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้รวมกระบวนการเป็นประธานและผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทยุคมีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกิริยาและผู้ได้รับผลกระทบ และผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยาไม่ปรากฏในประโยคโครงสร้างของประโยคเชิงรับประเภทยุคจะเป็นรูปกรรมวาจก หรือกรรมวาจกก็ได้ ดังตัวอย่าง

The soldiers were marched.

The car drives easily.

9. ประโยคเชิงรับประเภทยุคแสดงคุณลักษณะ - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้รวมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทยุคมีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ และผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะไม่ปรากฏในประโยคโดยโครงสร้างของประโยคเชิงรับประเภทยุคจะมีรูปกรรมวาจกเท่านั้น ดังตัวอย่าง

The window was burst open by him.

He is held tight by a robber.

10. ประโยคเชิงรับประเภทยุคแสดงคุณลักษณะ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้รวมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทยุคมีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ และผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะไม่ปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

She was driven mad.

She was judged guilty.

11. ประโยคเชิงรับประเภทยุค (หรือปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน) - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้รวมกระบวนการเป็นประธานและผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทยุคมีประธานแสดงบทบาทผู้ ^{ม่งชี้} และผู้ถูก ^{ม่งชี้} ไม่ปรากฏในประโยคโดยโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น เช่นตัวอย่างต่อไปนี้

Father is resembled by his son.

The leader is John.

12. ประโยคเชิงรับประเภทผู้บังคับ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ผู้รวมกระบวนการเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทผู้บังคับ และผู้บังคับไม่ปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น เช่น

An acceptance is represented.

Father is resembled.

13. ประโยคเชิงรับประเภทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกร่วมกันคือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ และผู้แสดงกิริยา ในประโยคเชิงรับกิริยาหรือผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะในประโยคเชิงสภาพ ปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น ดังตัวอย่างเช่น

She was bought a dress by him. (ผู้กระทำเป็นบทบาทผู้แสดงกิริยา)

He was made a good wife by her. (ผู้กระทำเป็นบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ)

14. ประโยคเชิงรับประเภทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธานและผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์และผู้แสดงกิริยา ในประโยคเชิงรับกิริยา หรือผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะในประโยคเชิงสภาพ ไม่ปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น เช่นประโยคต่อไปนี้

Her mother is given a birthday present. (ผู้กระทำที่ละไว้มีบทบาทผู้แสดงกิริยา)

He was made a good wife. (ผู้กระทำที่ละไว้มีบทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ)

15. ประโยคเชิงรับประเภทเครื่องมือ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่ตัวเลือกได้รับเลือกรวมกันคือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธานและผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทเครื่องมือและผู้แสดงกิริยา ผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา หรือผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะไม่ปรากฏในประโยค โดยโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรตุวาจกเท่านั้น เช่นประโยคต่อไปนี้

The stick beats that bird violently. (ผู้กระทำที่ละไว้ในที่บทบาทผู้แสดงกิริยา)

Explosives crack the safe efficiently. (ผู้กระทำที่ละไว้ในที่บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา)

His blow knocked him flat easily. (ผู้กระทำที่ละไว้ในที่บทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ)

16. ประโยคเชิงรับประเภทวัสดุ - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่มีตัวเลือกได้รับเลือกรวมกันคือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธาน และผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทวัสดุโดยมีผู้แสดงกิริยาปรากฏในประโยค และโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจก ดังตัวอย่าง

Flour is made bread by my mother.

This piece of wood can be carved by him.

17. ประโยคเชิงรับประเภทวัสดุ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่มีตัวเลือกได้รับเลือกรวมกันคือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธานและผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทวัสดุ โดยผู้แสดงกิริยาไม่ปรากฏในประโยค และโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจกหรือกรรตุวาจกอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่นตัวอย่าง

This piece of wood can be carved.

This cloth makes a coat well.

18. ประโยคเชิงรับประเภทสถานที่ - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่มีตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธานและผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทสถานที่ โดยผู้แสดงกิริยาหรือผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยาจะปรากฏในประโยค และโครงสร้างของประโยคเป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น ดังตัวอย่าง

His head was aimed directly by him. (ผู้กระทำมีบทบาทผู้แสดงกิริยา)

This room can be danced by the children. (ผู้กระทำมีบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา)

19. ประโยคเชิงรับประเภทสถานที่ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่มีตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธาน และผู้กระทำไม่ปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทสถานที่โดยผู้แสดงกิริยา ผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา ผู้แสดงความรู้สึกหรือผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะจะไม่ปรากฏในประโยค และโครงสร้างของประโยคเป็นรูปกรรมวาจกหรือกรรตุวาจกอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังตัวอย่าง

His head was aimed directly. (ผู้กระทำที่ละไว้มีบทบาทผู้แสดงกิริยา)

The spot on the wall should shoot immediately. (ผู้กระทำที่ละไว้มีบทบาทผู้แสดงกิริยา)

The grass sat comfortably. (ผู้กระทำที่ละไว้มีบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยา)

This place watched the game well. (ผู้กระทำที่ละไว้มีบทบาทผู้แสดงความรู้สึก)

The ground buried them alive deeply. (ผู้กระทำที่ละไว้มีบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงคุณลักษณะ)

20. ประโยคเชิงรับประเภทขอบเขตของกระบวนการ - ผู้กระทำปรากฏ หมายถึงประโยคเชิงรับที่มีตัวเลือกได้รับเลือกร่วมกันคือ ปัจจัยแวดล้อมเป็นประธานและผู้กระทำปรากฏ ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ โดยมีผู้แสดงกิริยาปรากฏในประโยค และโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจกเท่านั้น ดังตัวอย่าง

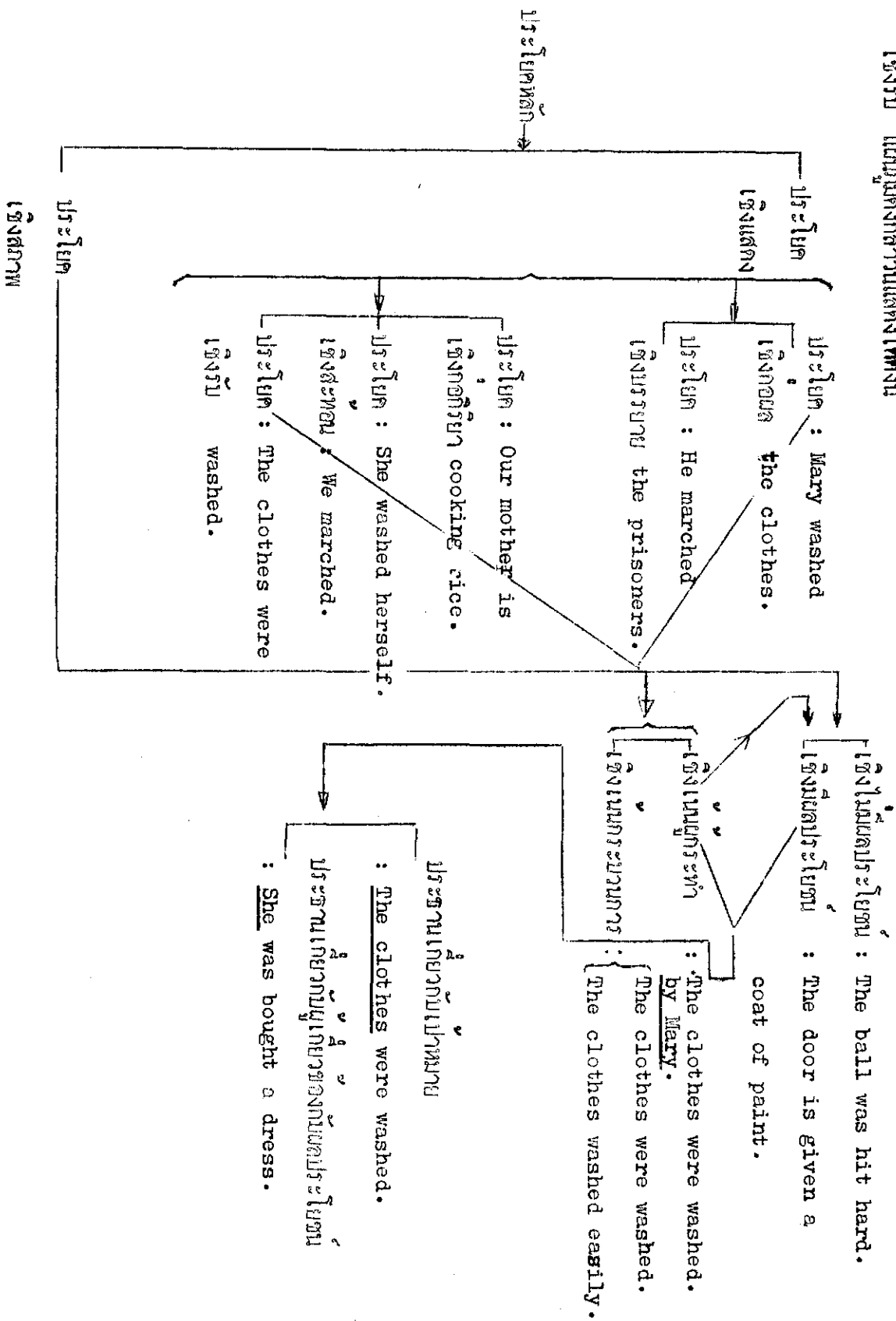
History is taught by the teacher.

The boat was rowed by him.

21. ประโยคเชิงรับประเภทขอบเขตของกระบวนการ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ หมายถึง
ประโยคเชิงรับที่มีตัวเลือกซึ่งได้รับเลือกเหมือนกันคือ บัจจุบันแวดล้อมเป็นประธานและผู้กระทำไม่ปรากฏ
ประโยคเชิงรับประเภทนี้มีประธานแสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ โดยผู้แสดงกิจจะจะไม่ปรากฏ
ในประโยค และโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจกหรือกรรตุวาจกอย่างใดอย่างหนึ่ง ดัง
ตัวอย่าง

Music was talked all night.

French learns easily.

จากแผนภูมินี้อธิบายได้ว่า

1. ถ้าเลือกประโยคหลักก็จะมีโอกาสเลือกประโยคเชิงแสดงหรือประโยคเชิงสภาพ
2. ถ้าเลือกประโยคเชิงแสดงก็จะมีโอกาสเลือกตัวเลือกสองชุด โดยชุดหนึ่งมีประโยคเชิงก่อกมล และประโยคเชิงบรรยายเป็นตัวเลือก และชุดที่สองมีประโยคเชิงก่อกิริยา ประโยคเชิงสะท้อน และประโยคเชิงรับเป็นตัวเลือกรวมอยู่ด้วย
3. ถ้าเลือกประโยคเชิงก่อกมลพร้อมกับประโยคเชิงรับ ก็จะมีโอกาสเลือกประโยคเชิงเน้นผู้กระทำหรือประโยคเชิงเน้นกระบวนการ
4. ถ้าเลือกประโยคเชิงเน้นผู้กระทำ ก็จะมีโอกาสเลือกประโยคเชิงไม่มีผลประโยจน์ หรือประโยคเชิงมีผลประโยจน์
5. ถ้าเลือกประโยคเชิงเน้นผู้กระทำพร้อมกับประโยคเชิงมีผลประโยจน์ ก็จะมีโอกาสเลือกประโยคที่ประธานเกี่ยวกับเป้าหมาย หรือประโยคที่ประธานเกี่ยวกับผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์
6. ถ้าเลือกประโยคเชิงสภาพก็จะมีโอกาสเลือกประโยคเชิงมีผลประโยจน์ หรือประโยคเชิงไม่มีผลประโยจน์

การ เปรียบเทียบลักษณะภาษา

ภาษาไทยและภาษาอังกฤษที่ใช้ไวยากรณ์เลือกสรร เป็นแนวทางในการอธิบายนั้น มีทั้งลักษณะที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน ลักษณะที่คล้ายคลึงกันย่อมจะไม่เป็นปัญหาต่อการเรียนภาษา อังกฤษของนักเรียนไทย แต่กลับช่วยให้การเรียนนั้นง่ายขึ้นด้วย เพราะนักเรียนสามารถนำ ความรู้ที่มีอยู่ในภาษาแม่มาใช้ในภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างภาษา ทั้งสอง ในทางตรงกันข้าม นักเรียนจะมีอุปสรรคในการเรียนรู้ เมื่อลักษณะภาษาทั้งสองนี้ แตกต่างกัน เพราะจะนำไปสู่ข้อผิดพลาดต่าง ๆ ในการใช้ภาษา

ความแตกต่างระหว่างลักษณะภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ แบ่งออกได้เป็นห้าประเภท คือ

1. ความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่ปรากฏในประโยค
2. ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ
3. ความแตกต่างระหว่างบทบาทความหมายของคำนามและคำคุณศัพท์
4. ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของประโยคเชิงรับ
5. ความแตกต่างระหว่างเกณฑ์ในการตัดสินประโยคเชิงรับที่เกี่ยวข้องกับประโยค

เชิงสภาพ

ความแตกต่างทั้งกล่าวนี้จะ ไกล่กลำถึงไทยละ เอเชีย พร้อมกับทำนายข้อผิดพลาดที่เกิดจาก การแทรกแซงของภาษาไทยตามลำดับต่อไป

1. ความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลัก

ความแตกต่างระหว่างคำกริยาที่ปรากฏในประโยคหลักในภาษาไทย และภาษาอังกฤษ มีดังต่อไปนี้

- 1.1 ความแตกต่างระหว่าง tense, aspect และ modal
- 1.2 ความแตกต่างระหว่างคำกริยาแสดงความสัมพันธ์
- 1.3 ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของคำกริยากลุ่มที่มีประธานแสดงบทบาทเป็นผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก (causative) ความแตกต่างทั้งสามประการนี้จะกล่าวเรียงตามลำดับต่อไป

1.1 ความแตกต่างระหว่าง tense, aspect และ modal ทั้ง tense, aspect และ modal นี้ มีความเกี่ยวข้องกับเรื่องเวลา (time) ทั้งนี้เพราะในประโยคต่าง ๆ ที่ใช้สื่อความหมายกันนั้น ไม่ว่าจะเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ จะมีเวลาปรากฏอยู่ในความหมายด้วยเสมอ ถึงแม้ว่าประโยคนั้น ๆ จะไม่มีคำบอกเวลากำกับอยู่ก็ตาม

ในประโยคหนึ่ง ๆ นั้น tense และ เวลา มีความผูกพันกันมาก จึงมีคนเป็นจำนวนมากเข้าใจผิดคิดว่า tense และ เวลา เป็นเรื่องเดียวกัน ซึ่งที่จริงแล้วควรจะไต่แยกเรื่องทั้งสองนี้ออกจากกัน ทั้งนี้เพราะ tense ในภาษาอังกฤษมีอยู่เพียงสอง tense คือ ปัจจุบันกาล (present tense) และ อดีตกาล (past tense) โดยสังเกตได้จากคำกริยาในประโยค กล่าวคือ เมื่อเป็นปัจจุบันกาล คำกริยาจะอยู่ในรูปกริยารากฐาน (base form) หรืออาจเติมปัจจัย -s ท้ายคำกริยา และเมื่อเป็นอดีตกาล อาจจะเติมปัจจัย -ed ท้ายคำกริยา หรือเปลี่ยนรูปไปจากคำกริยารากฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนเวลานั้นแบ่งออกได้สามชนิดคือ เวลาในปัจจุบัน (present time) เวลาในอดีต (past time) และ เวลาในอนาคต (future time) ซึ่งจะสังเกตได้จากคำบอกเวลาที่ปรากฏในประโยคนั้น ๆ หรือสังเกตจากความหมายที่เป็นไปได้ โดยไม่จำเป็นต้องมีคำบอกเวลากำกับอยู่ด้วย ดังตัวอย่างเปรียบเทียบในประโยคต่อไปนี้

I hear a noise outside. (present tense และ present time)

The sun rises in the east and sets in the west. (present tense, present time, past time และ future time)

The train leaves tonight from Chicago. (present tense, future time)

He says good - bye to his girlfriend then turns sadly away and boards the plane to Vietnam. (present tense, past time)

I'd rather you paid me now. (past tense, present time)

Columbus discovered America more than 400 years ago. (past tense, past time)

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า คำกริยาในประโยคจะเป็นเครื่องแสดงให้เห็นเฉพาะ tense เท่านั้น ไม่สามารถจะบ่งบอกเวลาได้ถูกต้องตามรูปที่ปรากฏ นั่นคือ เมื่อมีรูปเป็น present tense อาจจะมีเวลาเป็นปัจจุบัน อดีต หรืออนาคตก็ได้ หรือเมื่อมีรูปเป็น past tense อาจมีเวลาเป็นปัจจุบันหรืออดีต แล้วแต่สถานการณ์ในประโยคนั้น ๆ ความแตกต่างระหว่าง tense และเวลาในลักษณะนี้นั้น ประพจน์ พฤษณีประภา (ประพจน์ พฤษณีประภา 1968 : 5-18) ได้ตีพิมพ์ให้เห็นความแตกต่างว่า tense เป็นปัจจัยที่เติมท้ายคำกริยาเพื่อให้สามารถแยกเวลาในอดีตและในปัจจุบันออกจากกัน โดยอาศัยองค์ประกอบเรื่องประโยคเป็นสื่อต่อการทำความเข้าใจ ส่วนเวลานั้นจะทราบได้โดยอาศัยความหมายเป็นหลักในการพิจารณา จะสังเกตจากรูปคำกริยาที่ปรากฏไม่ได้ ดังนั้นในการพิจารณาเรื่อง tense จึงดูได้จากคำกริยา ดังตัวอย่าง

I eat rice. (present tense)

He eats rice. (present tense)

We ate rice. (past tense)

He walked. (past tense)

คำกริยาใน tense ทั้งสอง tense นี้สามารถกระจายให้มีโครงสร้างซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เช่น คำกริยา "eat" อาจกระจายได้เป็น am eating, was eating, will be eating, have been eaten ซึ่งจะอยู่ในเรื่อง aspect ก็จะกล่าวถึงต่อไป แต่ก็ไม่ได้นิยามความว่าการที่มีเพียงสอง tense เท่านั้น จะทำให้ผู้ใช้ภาษาไม่สามารถสื่อความได้ครบถ้วน ทั้งนี้

เพราะอาจให้ tense ที่อยู่ในรูปของคำกริยารากฐานง่าย ๆ สื่อความหมายได้ ถ้าผู้ใช้ภาษารู้ว่าสถานการณ์ขณะที่ใช้ภาษานั้นเป็นอย่างไร เช่น อาจพูดว่า "The train leaves tonight from Chicago." ก็แสดงความหมายเป็น future time ได้เช่นเดียวกัน ถึงแม้ว่าคำกริยาในประโยคจะเป็น present tense ก็ตาม ทั้งนี้เพราะในประโยคดังกล่าวมีคำว่า "tonight" เป็นตัวกำหนดว่าในขณะที่ผู้พูดกล่าวประโยคนี้เหตุการณ์ในประโยคยังไม่เกิดขึ้น

จากการอธิบายเรื่องความสัมพันธ์ของ tense และ time ข้างต้นนี้ ทำให้สังเกตเห็นได้ว่าคำกริยาที่ปรากฏในประโยคภาษาไทยนั้น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปไปตาม tense และ time นั่นคือไม่ว่าเหตุการณ์ในประโยคจะเป็นปัจจุบันกาล หรืออดีตกาล ก็ตาม คำกริยาก็จะคงรูปเดิมเสมอ ไม่มีการเติมวิภัติปัจจัย แต่เมื่อเป็น past tense อาจจะมีคำที่แสดงให้เห็นชัดพอควรว่าคำกริยาได้เกิดขึ้นแล้ว เช่นคำว่า "ได้" "แล้ว" เป็นต้น ดังตัวอย่าง

แม่บอข้าพเจ้าแล้วเมื่อเช้านี้

เด็ก ๆ ไปโรงเรียนทุกวัน

เขาได้แข่งขันกับทีมเยาวชน

แต่คำกริยาที่ปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษ จะมีการเปลี่ยนแปลงรูปไปตาม tense, time และประธานของประโยค ดังตัวอย่าง

He drinks a lot of beer. (present tense, present time และประธานมีรูปเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3)

I eat rice. (present tense, present time และประธานมีรูปเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 1)

The children go to school every day. (present tense, present time และประธานมีรูปเป็นพหูพจน์)

She wore long hair. (past tense, past time และประธานมีรูปเป็นเอกพจน์บุรุษที่ 3)

They smoked a lot. (past tense, past time และประธานเป็นรูป พหูพจน์)

จากตัวอย่างคำกริยาในประโยคภาษาอังกฤษดังกล่าว จะเห็นว่าเมื่อเหตุการณ์ใน ประโยคเป็น present tense คำกริยาจะต้องสอดคล้องกับประธานของประโยคที่เป็น เอกพจน์หรือพหูพจน์ และเมื่อเหตุการณ์เป็น past tense คำกริยาก็จะผันไปตาม tense ดังกล่าวด้วย

สำหรับ aspect ที่ปรากฏในประโยคนั้น เป็นลักษณะที่แสดงไวยากรณ์คำกริยาแสดง อาการ โดย aspect จะแบ่งออกเป็นสองชนิดคือ aspect ที่แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ อดีตและดำเนินถึงปัจจุบันหรือเพิ่งจะเสร็จสิ้นลงไปแล้วอย่างสมบูรณ์ (perfective) และ aspect ที่แสดงเหตุการณ์ที่กำลังเกิดขึ้นในขณะนั้น หรือกระทำติดต่อกัน ๆ กัน (imperfective) ดังตัวอย่าง

He has been a teacher. (perfective)

I have eaten the apple. (perfective)

I am eating the apple. (imperfective)

He is writing his proposal. (imperfective)

"has been" และ "have eaten" ในประโยคแรกและประโยคที่สอง แสดงให้เห็นคำบ อกว่า การกระทำนั้นเกิดขึ้นมาตั้งแต่อดีตและดำเนินมาถึงปัจจุบัน และการกระทำนั้นเพิ่ง จะเสร็จสิ้นลงไปแล้วอย่างสมบูรณ์ ประโยคแรก และประโยคที่สอง จึงมีลักษณะเป็น aspect ชนิด perfective ส่วน "am eating" และ "is writing" ในประโยค ที่สามและที่สี่ แสดงให้เห็นว่าการกระทำนั้นกำลังเกิดขึ้นอยู่ในปัจจุบัน และการกระทำนั้นกระทำ ติดต่อกัน ๆ กัน ประโยคที่สามและสี่จึงมีลักษณะเป็น aspect ชนิด imperfective

เนื่องจาก aspect เป็นเรื่องของกรณณ์คำกริยาที่แสดงความหมายว่าเหตุการณ์นั้น มีความสมบูรณ์ในตัวเอง (perfective) และเหตุการณ์นั้นกำลังกระทำอยู่ (imperfective หรือ progressive) aspect ในประโยคภาษาไทยจึงสังเกตที่คำกริยาไม่ได้ เพราะคำกริยา

จะไม่เปลี่ยนแปลงรูป นอกจากจะสังเกตจากคำขยายในส่วนเสริม เช่น "แล้ว" "เรียบร้อยแล้ว" "เพิ่งจะ" "ไป" "มา" "อยู่" เมื่อลักษณะประโยคเป็น perfective หรือสังเกตที่คำว่า "กำลัง" หรือ "ยัง ... อยู่" ซึ่งปรากฏในส่วนกริยา เมื่อลักษณะประโยคเป็น imperfective ดังตัวอย่าง

ผมซื้อตัวแล้ว (perfective)

เขาทำการบ้านเรียบร้อยแล้ว (perfective)

เขาเพิ่งจะนอนหลับ (perfective)

หล่อนเดินไปแล้ว (perfective)

รถเสียมาสองวันแล้ว (perfective)

ฝนตกอยู่ตลอดคืน (perfective)

เด็ก ๆ กำลังเล่นฟุตบอล (imperfective)

คนงานกำลังขุดดินในสวน (imperfective)

นายช่างกำลังซ่อมทีวี (imperfective)

เขายังอ่านหนังสืออยู่ (imperfective)

aspect ในประโยคภาษาอังกฤษนั้นสังเกตได้จากคำกริยาที่ปรากฏ กล่าวคือ ถ้าประโยคมีลักษณะเป็น aspect ชนิด perfective คำกริยาหลักจะอยู่ในรูป past participle โดยมีคำกริยาใน "have" นำหน้า และเมื่อประโยคมีลักษณะเป็น aspect ชนิด imperfective คำกริยาหลักจะอยู่ในรูป present participle โดยมีคำกริยาใน "be" นำหน้า ทั้งคำกริยาใน "have" และ "be" นั้น จะต้องผันตามประธานของประโยค

He has already read that book. (perfective)

We have cleaned the floor. (perfective)

He is singing. (imperfective)

They are listening to the music. (imperfective)

ส่วนเรื่อง modal นั้นก็คือคำกริยาช่วย (auxiliary verbs) ที่ให้ความหมายทางไวยากรณ์ เมื่อปรากฏในประโยคจะทำหน้าที่โยงความสัมพันธ์ระหว่างคำกริยาชนิดแสดงอาการกับเงื่อนไขต่าง ๆ ซึ่งบอกสภาพของการแสดงอารมณ์หรือทัศนคติดังต่อไปนี้คือ การบังคับ (obligation) ความจำเป็น (necessity) ความเป็นไป (possibility) การขออนุญาต (permission) ความสามารถ (ability) ความเต็มใจ (willingness) ความตั้งใจ (intention) การทำนาย (prediction) เป็นต้น

modal ที่ปรากฏในประโยคภาษาไทยจะวางอยู่หน้าคำกริยาหลักของประโยคเสมอไม่ว่าประโยคจะมีรูปเป็นบอกเล่า คำถาม หรือปฏิเสธ และเมื่อประโยคมีรูปปฏิเสธ โดยปกติจะเติมคำว่า "ไม่" ไว้หลังคำ modal ซึ่งยกเว้นคำ modal บางคำที่อาจจะเติมคำว่า "ไม่" ไว้หน้าหรือหลังก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหมายของประโยคนั้น ๆ ดังตัวอย่าง

นักเรียนต้องปฏิบัติตามกฎของโรงเรียน (แสดงการบังคับ)

พยานต้องไม่กล่าวเท็จ (แสดงการบังคับ)

เขาไม่ต้องไปโรงเรียนแล้ว (แสดงความจำเป็น)

ฉันจะไม่ทำเช่นนั้นอีก (แสดงความตั้งใจ)

เขาอาจจะต้องพูดเช่นนั้น (แสดงความจำเป็น)

ฝนอาจจะตกหนักคืนนี้ (แสดงความเป็นไปได้)

เขาจะช่วยเหลือคุณหากคุณบอกเขา (แสดงความเต็มใจ)

ฉันจะไปพบคุณทันทีที่ฉันเสร็จงาน (แสดงความตั้งใจ)

เขาควรจะมาถึงที่นี่ตั้งแต่ 10 นาฬิกาแล้ว (แสดงการทำนาย)

modal ที่ปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษ จะอยู่ในรูปของคำกริยาช่วยเช่นเดียวกัน และวางอยู่หน้าคำกริยาหลักของประโยค เมื่อรูปประโยคเป็นบอกเล่า หรือวางไว้หน้าประโยคเมื่อรูปประโยคเป็นคำถาม เมื่อประโยคเป็นปฏิเสธก็สามารถเติม "not" หลังคำกริยานั้น ๆ ดังตัวอย่าง

You must go now. (แสดงการบังคับ)

There must be a mistake. (แสดงความจำเป็น)

He may have missed the train. (แสดงความเป็นไปได้)

Might I smoke in here ? (แสดงการขออนุญาต)

The child can't swim well. (แสดงความสามารถ)

He will help you if you ask him. (แสดงความเต็มใจ)

I will write as soon as I can. (แสดงความตั้งใจ)

The game should be finished by now. (แสดงการทำนาย)

tense, aspect และ modal ทั้งที่กล่าวแล้วทั้งหมดนี้ เมื่อเกี่ยวข้องกับประโยคภาษาไทยจะเห็นได้ว่าไม่มีความยุ่งยากซับซ้อน ทั้งนี้เพราะคำกริยาหลักของประโยคจะคงรูปเดิมเสมอ แต่เมื่อนักเรียนต้องใช้ประโยคภาษาอังกฤษ ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว นักเรียนจะพบปัญหาและสร้างข้อผิดพลาดมากมาย ดังจะได้อธิบายถึงดังนี้คือ

1.1.1 ข้อผิดพลาดอันเนื่องมาจากการที่นักเรียนไม่สามารถใช้รูปคำกริยาได้ถูกต้อง ไม่สามารถผันคำกริยาไปตาม tense, aspect และ modal ได้ ทั้งนี้เพราะภาษาไทยขาดลักษณะบังคับกับเรื่องรูปคำกริยา นักเรียนจึงมักจะสับสน และใช้โครงสร้างของคำกริยาผิด ๆ กล่าวคือ ใช้คำกริยาไม่สอดคล้องกับประธาน ไม่เปลี่ยนแปลงกริยาไปตาม tense, aspect และ modal หรือผันคำกริยาไม่ถูกต้อง ดังตัวอย่าง

*He drink a lot of beer.

*She weared long hair.

*She sweeping the floor.

*She may have eat fried rice.

*She been here for 5 years.

ถ้านักเรียนไม่สามารถใช้คำกริยาในประโยคได้ถูกต้องก็เป็นสิ่งที่แน่นอนเหลือเกินว่านักเรียนย่อมจะสับสนต่อการใช้คำกริยาในประโยคเชิงรับด้วย โดยเฉพาะในโครงสร้างกรรมวาจก

1.1.2 ข้อผิดพลาดอันเนื่องมาจากการที่นักเรียนไม่เข้าใจความแตกต่างระหว่าง

* ประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษา

ความหมายของประโยคที่มีลักษณะเป็น aspect ชนิด perfective และประโยคที่มีความหมายเป็น past ทำให้นักเรียนเลือกใช้รูปคำกริยาได้ไม่ถูกต้อง ข้อผิดพลาดลักษณะนี้จะเห็นได้จากประโยคต่อไปนี้

I was eating the apple.

I am eating the apple.

I have eaten the apple.

ประโยคแรกนั้นมีคำกริยาเกี่ยวข้องกับการกระทำซึ่งกำลังดำเนินอยู่ในอดีต และขณะนี้การกระทำนั้นได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ส่วนประโยคที่สองมีคำกริยาเกี่ยวข้องกับการกระทำซึ่งกำลังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน และประโยคที่สามมีคำกริยาเกี่ยวข้องกับการกระทำที่เริ่มในอดีตและเพิ่งจะได้เสร็จสิ้นอย่างสมบูรณ์แล้วในปัจจุบัน ดังนั้นประโยคที่หนึ่งและที่สองจึงแตกต่างกันในเรื่องเวลาเท่านั้น แต่มี aspect ชนิดเดียวกันคือ imperfective ส่วนประโยคที่สองและที่สาม แตกต่างกันทั้งเรื่อง tense และ aspect เพราะประโยคที่สองมีความหมายเป็นปัจจุบัน เน้นว่ากำลังกระทำอยู่ ประโยคที่สามมีความหมายว่าเหตุการณ์นั้นได้เสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้วและเป็น aspect ชนิด perfective นักเรียนเป็นจำนวนมากที่ไม่สามารถแยกความแตกต่างว่าเมื่อไรจะใช้คำกริยาในรูป perfective เมื่อไรจะใช้คำกริยาในความหมายเป็น past จึงเขียนประโยคที่แสดงความหมายผิด ๆ แทนที่จะใช้คำกริยาเป็น perfective ก็ใช้ past tense แทน เช่น ประโยค He has been living here for 3 years. ก็อาจจะใช้เป็น *He lived here for 3 years. หรือ *He was living here for 3 years. เป็นต้น

1.1.3 ความผิดพลาดอันเนื่องมาจากเรื่องการใช้ modal ที่เกิดร่วมกับ aspect ชนิด perfective ความผิดพลาดลักษณะนี้เนื่องมาจากนักเรียนยังไม่เข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ว่า เมื่อใช้รูปคำกริยาถึงกล่าวข้างต้นแล้วนั้น การกระทำที่แสดงได้จากคำกริยาในประโยคจะมีความหมายตรงกันข้าม และเหตุการณ์ในประโยคนั้นจะแสดงความหมายเป็น past ด้วย ดังเช่นประโยคต่อไปนี้

*ประโยคไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ของภาษา

He should have come here.

It didn't rain after all, so I needn't have taken my umbrella.

ประโยคแรกนั้นคำ modal แสดงการทำนาย ซึ่งการกระทำที่เกิดขึ้นจริง ๆ นั้นจะมีความหมายตรงกันข้าม คือ "เขาไม่ไ้มาที่นี่" ส่วนประโยคที่สองมี modal แสดงความจำเป็น และการกระทำที่เกิดขึ้นจริง ๆ จะมีความหมายตรงกันข้ามเช่นเดียวกันคือ "ฉันก็ร้อนมาด้วย" มีนักเรียนเป็นจำนวนมากที่ไม่เข้าใจความหมายของประโยคเช่นนี้อย่างแท้จริง จึงมีผลกระทบอย่างมากต่อการแปลความหมายเป็นภาษาไทย คือ นักเรียนจะแปลความหมายตรงกันข้ามกับความเป็นจริง และทำให้ข้อความนั้น ๆ ผิดไป

1.2 ความแตกต่างระหว่างคำกริยาแสดงความสัมพันธ์ คำกริยาแสดงความสัมพันธ์ที่ปรากฏในประโยคภาษาไทย จะทำหน้าที่บรรยายลักษณะของคำนามในส่วนประธาน ดังเช่น คำกริยา "นอน" "สวย" "เหมือน" ในประโยคต่อไปนี้

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
ชายคนนี้	นอน		มาก
น้องสาวของเขา	สวย		
เขา	เหมือน	พ่อ	

เมื่อจำแนกตามการปรากฏในประโยค "นอน" "สวย" และ "เหมือน" จะอยู่ในตำแหน่งของส่วนกริยา

คำกริยาประเภทนี้ในประโยคภาษาอังกฤษจะทำหน้าที่อธิบายลักษณะของคำนามในส่วนประธานหรือคำนามในส่วนเติมเต็ม ในลักษณะที่สัมพันธ์กับปัจจัยแสดงคุณลักษณะ หรือเป็นคำกริยาที่ทำหน้าที่บอกความสัมพันธ์ระหว่างคำนามในส่วนประธานกับคำนามในส่วนเติมเต็ม ดังเช่น คำกริยา "be", "make", "represent", "resemble" ในประโยคต่อไปนี้

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>
She	is	beautiful.
She	made	the room clean.
John	was	the leader.
He	resembles	his father.

คำกริยา "is" และ "made" ในประโยคที่หนึ่งและประโยคที่สองจะทำหน้าที่อธิบายลักษณะของคำนามในส่วนประธาน และส่วนเติมเต็มตามลำดับ ส่วนคำกริยา "was" และ "resemble" ในประโยคที่สามและที่สี่จะทำหน้าที่บอกความสัมพันธ์ระหว่างคำนามในส่วนประธานกับคำนามในส่วนเติมเต็ม จากประโยคตัวอย่างดังกล่าวนี้จะเห็นได้ว่า คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ที่ปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษอาจจะเกี่ยวข้องกับบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ หรือบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน เพื่อออกลักษณะของคำนามในส่วนประธานของประโยค

จากการเปรียบเทียบคำกริยาชนิดนี้ในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จะเห็นได้ว่าสิ่งที่ เป็นปัญหาคือนักเรียนก็คือ บทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะที่ปรากฏในส่วนเติมเต็มในประโยคภาษาอังกฤษ เช่นคำว่า "beautiful" และ "clean" ในประโยคที่หนึ่งและที่สอง ตามลำดับ นักเรียนมักจะเข้าใจว่าคำประเภทนี้มีหน้าที่เหมือนคำกริยาแสดงความสัมพันธ์ในประโยคภาษาไทย ดังนั้นเมื่อแต่งประโยคที่มีบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏจึงอาศัยการแปลเทียบกับประโยคภาษาไทย และเขียนประโยคในลักษณะดังต่อไปนี้

She is beautiful. นักเรียนจะเปลี่ยนรูปประโยคเป็น *She beautiful.

She is tall. นักเรียนจะเปลี่ยนรูปประโยคเป็น *She tall.

การที่นักเรียนแต่งประโยคโดยไม่มีคำในกริยา "be" ปรากฏ เพราะเข้าใจว่า "beautiful" และ "tall" มีหน้าที่เป็นคำกริยาเหมือนคำว่า "สวย" และ "ผอม" จึงน่าที่จะมีโครงสร้างประโยคเหมือนกัน คือ วางต่อจากส่วนประธาน โดยไม่ต้องมีคำกริยาแสดงความสัมพันธ์มาคั่น ความเข้าใจผิดเช่นนี้ทำให้เกิดปัญหาต่อการทำความเข้าใจโครงสร้างของประโยคหลัก

ปัญหาอีกประการหนึ่งก็คือ นักเรียนสับสนต่อการเปลี่ยนรูปคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ให้สอดคล้องกับประธาน tense, modal และ aspect ทั้งนี้เพราะคำกริยาทั้งหลายจะต้องผันตามประธาน tense และ aspect เช่นเดียวกับคำกริยาชนิดการแสดง ในขณะที่คำกริยาชนิดนี้เมื่อปรากฏในประโยคภาษาไทยจะคงรูปเดิมเสมอ ดังตัวอย่างเปรียบเทียบ

พี่ได้ชายคนนี้ดีมาก

เขาเป็นหมอ

น้องสาวของเขาสวย

She is beautiful.

They are smart.

He was diligent.

He will be a doctor.

He must have been a doctor.

นักเรียนเป็นจำนวนมากที่สับสนต่อการเปลี่ยนแปลงรูปคำกริยาใน "be" ทั้งนี้เพราะไม่ทราบว่า เมื่อไรควรที่จะใช้รูปใด จึงแต่งประโยคผิด ๆ เสมอ ดังตัวอย่าง

*She are beautiful.

*I is happy.

*They was running.

*You must have be a doctor.

คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์อีกกลุ่มหนึ่งที่ไม่ปรากฏในประโยคเชิงรับภาษาไทย เช่น คำว่า drive, find, force, keep, make, think คำกริยาเหล่านี้เป็นคำกริยาที่ปรากฏได้ทั้งในประโยคเชิงก่อกำริ และประโยคเชิงสภาพ เมื่อปรากฏในประโยคเชิงก่อกำริ คำกริยาทั้งหลายจะมีความหมายเทียบเท่าคำกริยาชนิดการแสดง และเมื่อปรากฏในประโยคเชิงสภาพ คำกริยาเหล่านี้ก็มีความหมายเทียบเท่ากับคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ ดังจะเห็นได้จากตัวอย่างประโยคต่อไปนี้

ประโยคเชิงกอกิริยา

He found her unconscious.

= He found her and she was unconscious.

She made the tea weak

= She made the tea in such a way
that it was weak.

ประโยคเชิงสภาพ

He found her attractive.

= He considered that she was
attractive.

She made the tea weak.

= She caused the tea to become
weak. (by adding water)

และเมื่อคำกริยากลุ่มนี้ปรากฏในประโยคเชิงกอกิริยา โครงสร้างของประโยคจะคล้าย
กับคำกริยากลุ่ม appoint, call, choose, consider, elect, nominate เมื่อปรากฏใน
ประโยคเชิงกอกิริยา คือละกริยา "to be" ไว้ เช่น ประโยคต่อไปนี้

We appointed him (to be) our leader. He found her (to be) unconscious.

We elected him (to be) president. She made the tea (to be) weak.

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนไทยในกรณีคำกริยากลุ่มนี้มีสองประการ คือ

1.2.1 ปัญหาประการแรกเกิดจากการที่นักเรียนไม่ทราบความหมายของคำกริยา
กลุ่มดังกล่าวเมื่อปรากฏในประโยคเชิงสภาพ และเข้าใจว่าคำกริยาพวกนี้ก็คือคำกริยาชนิดการ
แสดง เพราะมีโครงสร้างประโยคเหมือนกันทุกประการ จึงทำให้นักเรียนแปลความหมายของ
ประโยคอย่างผิด ๆ

1.2.2 ปัญหาประการที่สอง เกิดจากการที่คำกริยากลุ่ม appoint, call,
choose ดังกล่าวมีปรากฏในโครงสร้างของประโยคภาษาไทย โดยโครงสร้างของประโยค
ประกอบด้วยประโยคหลักและประโยคย่อยที่มาเสริมใจความประโยคแรกให้ชัดเจนขึ้น ดังตัวอย่าง

เราแต่งตั้งเขาเป็นหัวหน้าของพวกเขา (ประโยคหลักคือ เราแต่งตั้งเขาและประโยคย่อย
คือ เขาเป็นหัวหน้า)

เขาคิดว่าหล่อน (เป็นคน) โง่ (ประโยคหลัก คือ เขาคิด และประโยคย่อยคือ หล่อน (เป็นคน) โง่).

พวกเราเลือกเขาเป็นประธานาธิบดี (ประโยคหลัก คือ พวกเราเลือกเขา และประโยคย่อยคือ เขาเป็นประธานาธิบดี)

เขาพบว่าหล่อนหมดสติ (ประโยคหลักคือ เขาพบ และประโยคย่อยคือ หล่อนหมดสติ)

ข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นเป็นผลมาจากการแทรกแซงของภาษาไทยที่ใช้ส่วนเสริมคำกริยา "เป็น" และ "ว่า" เพราะทำให้นักเรียนใช้การแปลเทียบจากคำสองคำนี้เป็น "is" และ "that") และเมื่อประโยคใดมีคำสรรพนามปรากฏแทนคำนาม หลังคำกริยาถึงกล่าว นักเรียนก็จะยังสับสนเรื่องการใช้สรรพนามด้วย ทั้งนี้เพราะในโครงสร้างของประโยคภาษาไทย คำสรรพนามจะมีรูปเดียวเสมอไม่ว่าจะปรากฏในส่วนประธาน หรือส่วนเติมเต็มก็ตาม ดังนั้นข้อผิดพลาดดังต่อไปนี้จึงเกิดขึ้นเมื่อนักเรียนแต่งประโยคใช้คำกริยาถึงกล่าว

*We appointed he is our leader.

*He considers that she a fool.

*He found that she unconscious.

1.3 ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของคำกริยาที่ประธานแสดงบทบาท

เป็นผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก (causative) คำกริยาที่กลุ่มนี้กล่าวนี้ เช่น amuse, confuse, frighten เป็นคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก เมื่อปรากฏในประโยคภาษาไทยจะเป็นคำว่า "ทำให้" ปรากฏอยู่หน้าคำกริยาเสมอ โดยประธานของประโยคจะแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก และคำนามที่แสดงบทบาทผู้แสดงความรู้สึกจะวางแทรกระหว่างส่วนกริยาถึงตัวอย่าง

ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้เด็กตกใจ

หนังสือคณิตศาสตร์เล่มนี้ทำให้เขาสนใจ

เมื่อเปลี่ยนโครงสร้างของประโยคข้างต้นให้เป็นประโยคเชิงรับ ประธานของประโยคจะมีบทบาทผู้แสดงความรู้สึก หรือผู้รับความรู้สึก บทบาทที่โดยบทบาทหนึ่ง ดังตัวอย่าง

เด็กตกใจ (ประธานมีบทบาทผู้แสดงความรู้สึก)

เขาสนใจหนังสือคณิตศาสตร์เล่มนี้ (ประธานมีบทบาทผู้แสดงความรู้สึก)

เรื่องเช่นนี้ไม่ควรตกใจ (ประธานมีบทบาทผู้รับความรู้สึก)

คำกริยากลุ่มดังกล่าวนี้เมื่อปรากฏในประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษจะมีโครงสร้างรูปกรรมาจก หรือกรรตุวาทจกก็ได้ กล่าวคือ เมื่อมีรูปกรรมาจกจะปรากฏคู่กับคำกริยาใน "be" และมีคำบุพบทซึ่งเป็นลักษณะประจำคำของกริยาแต่ละตัวปรากฏอยู่ด้วยเสมอ โดยที่ประธานของประโยคจะมีบทบาทผู้แสดงความรู้สึกเท่านั้น เช่น

The book pleased John. ประโยคเชิงรับคือ John pleased. หรือ

John was pleased (by the book).

The movie interests her. ประโยคเชิงรับคือ She is interested (in the movie).

คำกริยา "please" และ "interest" ที่ปรากฏในประโยคเชิงก่อกิริยานั้นมีความหมายว่าประธานเป็นผู้ก่อให้เกิดความสนใจหรือเกิดความพอใจ แต่ถ้าเปลี่ยนโครงสร้างของคำกริยาให้อยู่ในรูปของ be + present participle ประโยคก็ยังคงความหมายเดิมอยู่ ดังเช่น

The book was pleasing. (หนังสือก่อให้เกิดความพอใจ)

The movie is interesting. (ภาพยนตร์ก่อให้เกิดความสนใจ)

จากการเปรียบเทียบให้เห็นความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของคำกริยากลุ่มนี้ในประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ทำให้สามารถมองเห็นข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนดังนี้

1.3.1 นักเรียนจะสับสนเรื่องการใช้รูปคำกริยาระหว่าง be + present participle รูป be + past participle และรูป infinitive เพราะไม่ทราบว่าควรใช้คำกริยาแต่ละรูปเมื่อไร ในความหมายว่าอย่างไร และเมื่อเปลี่ยนโครงสร้างของประโยคเป็นประโยคเชิงรับ ก็จะใช้คำกริยาปะปนกันไปหมด ดังตัวอย่าง

*The book was pleased. (ใช้ในความหมายว่า หนังสือเล่มนี้น่าสนใจ)

*She is interesting the movie. (ใช้ในความหมายว่า หลอนสนใจ
หนังเรื่องนี้)

*She interested the movie. (ใช้ในความหมายว่า หลอนสนใจหนัง
เรื่องนี้)

1.3.2 นักเรียนใช้คำบุพบทไม่ถูกต้องกับคำกริยานั้น ๆ หรือไม่ใช่คำบุพบทใด ๆ เลย ปัญหาข้อนี้ครูสามารถแก้ไขได้โดยอธิบายให้นักเรียนเข้าใจ โครงสร้างลึกของคำกริยาที่ต้องปรากฏคู่กับคำบุพบท ด้วยการทดสอบจากคำแสดงคำถาม "What" โดยให้สังเกตว่าในการถามคำถามด้วย What นี้ จะมีคำบุพบทประจำคำกริยาแต่ละคำปรากฏหน้า What คำบุพบทดังกล่าวนี้เปลี่ยนแปลงไปได้ ก็จะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

With what was John pleased ? John was pleased with the book.

In what is she interested ? She is interested in the movie.

1.3.3 นักเรียนจะสับสนต่อการใช้คำกริยาคุณศัพท์ขยายคำนาม เมื่อคำกริยา
ดังกล่าวปรากฏในรูปของ present participle และ past participle คือไม่ทราบว่า
ควรจะเลือกรูปใดไปใช้ขยายคำนามเพื่อที่จะให้มีความหมายตรงตามที่ต้องการ ดังนั้นจึงมักจะ
พบข้อผิดพลาดดังต่อไปนี้

*She was reading an interested book.

*The frightening child was crying.

ครูสามารถแก้ไขปัญหานี้ได้โดยการอธิบายให้นักเรียนเข้าใจความแตกต่างระหว่างคำนาม
ที่มีคำกริยาบุพบท present participle หรือรูป past participle ขยาย เพราะถ้านักเรียน
ใช้ผิด ความหมายก็จะผิดไปด้วย

2. ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวกับประโยคเชิงรับ

ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างพื้นฐานที่เกี่ยวกับประโยคเชิงรับ ได้แก่ ความแตกต่าง
ต่อไปนี้

2.1 ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของส่วนเพิ่มเติม

2.2 ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของส่วนเสริม

ความแตกต่างทั้งสองประการนี้จะได้อธิบายเรียงตามลำดับ ดังนี้

2.1 ความแตกต่างทางคำโครงสร้างของส่วนเพิ่มเติม โครงสร้างของส่วนเพิ่มเติมในภาษาไทย และภาษาอังกฤษมีความแตกต่างกัน เพราะส่วนเพิ่มเติมในภาษาไทย หมายถึงส่วนที่อยู่ในรูปของนามวลีเท่านั้น เช่น

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเพิ่มเติม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
ทหาร	ยิง	ผู้ก่อการร้าย	
ชายคนนั้น	คล้าย	พ่อของเขา	มาก
ฉัน	ชอบ	เงิน	จากน้องชาย

แต่ส่วนเพิ่มเติมในภาษาอังกฤษ หมายถึง ส่วนที่อยู่ในรูปนามวลีหรือคำคุณศัพท์ก็ได้ เช่น

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเพิ่มเติม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
My uncle	became	leader of the party	
He	felt	a terrible fool.	
The Prime Minister	seemed	angry.	

ในกรณีที่ภาษาไทยไม่มีคำคุณศัพท์ปรากฏในส่วนเพิ่มเติมนี้เอง ที่มีผลต่อการแปลเทียบเมื่อนักเรียนแต่งประโยคภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาแสดงความสัมพันธ์และปัจจัยแสดงคุณลักษณะ กล่าวคือนักเรียนมักจะละคำกริยาแสดงความสัมพันธ์ และย้ายปัจจัยแสดงคุณลักษณะไปปรากฏในส่วนกริยาแทน ดังได้กล่าวแล้วในหัวข้อที่ 1.2

2.2 ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของคำขยายในส่วนเสริม คำขยายประเภท intensifier ที่ประกอบคำกริยาชนิดการแสดงและชนิดแสดงความสัมพันธ์ในประโยคภาษาไทย จะปรากฏในส่วนเสริมหลังคำกริยาทั้งสองชนิดเสมอ หรืออาจจะปรากฏต่อจากส่วนเพิ่มเติม แต่เมื่อ

คำขยายทั้งกล่าวนี้ปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษ อาจจะวางหน้า หลัง หรือแทรกระหว่าง
คำกริยา หรือวางหน้าปัจจัยแสดงคุณลักษณะ

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนเสริม</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเสริม</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
เขา		ขโมย		เงิน	บ่อย
น้องสาว		สวย	มาก		
He		walks	quickly.		
He	beautifully	sings.			
She		is willingly.			
		welcomed .			
The sister		is	very	beautiful.	

การที่ภาษาไทยมีคำขยายปรากฏในส่วนเสริมหลังส่วนกริยาเท่านั้น ทำให้นักเรียนสับสน
ต่อการใช้คำขยายทั้งกล่าวในประโยคภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะกรณีที่ต้องวางคำขยายแทรกระหว่าง
คำกริยา นักเรียนมักจะวางผิดตำแหน่ง หรือเมื่อปรากฏหน้าปัจจัยแสดงคุณลักษณะ นักเรียนจะใช้
การแปลเทียบกับภาษาไทย โดยวางคำขยายไว้หลังปัจจัยแสดงคุณลักษณะ ดังตัวอย่าง

*She had been frequently beaten.

*They have been always making the same mistake.

*She beautiful very.

3. ความแตกต่างระหว่างบทบาทความหมายของคำนามและคำคุณศัพท์

ความแตกต่างระหว่างบทบาทความหมายของคำนามและคำคุณศัพท์ที่ปรากฏในประโยคไทย
และภาษาอังกฤษ ได้แก่ ความแตกต่างต่อไปนี้

3.1 ความแตกต่างระหว่างบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับวลีประโยชน์

3.2 ความแตกต่างระหว่างบทบาทขอบเขตของกระบวนการ

3.3 ความแตกต่างระหว่างบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ

3.4 ความแตกต่างระหว่างบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน

ความแตกต่างดังกล่าวนี้จะไต่กล่าวเรียงตามลำดับต่อไปนี้

3.1 ความแตกต่างระหว่างบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ความแตกต่างระหว่างบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์นี้ หมายถึงความแตกต่างดังต่อไปนี้

3.1.1 คำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ เมื่อปรากฏในประโยคภาษาไทยจะอยู่ในตำแหน่งของส่วนเสริม โดยมีคำบุพบท "ให้" "แก่" "ให้แก่" "นำหน้าหรือ" อยู่ในตำแหน่งของส่วนเสริมเต็ม หลังคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย เมื่อละคำบุพบทดังกล่าว แต่เมื่อปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษจะอยู่ในตำแหน่งของส่วนเสริมเต็มหน้าคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย เมื่อละคำบุพบท และอยู่ในส่วนเสริมเมื่อไม่ละคำบุพบท "to" หรือ "for" ดังตัวอย่างเปรียบเทียบ

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเสริมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
ครู	แจก	รางวัล	ให้/แก่/ให้แก่ <u>นักเรียนที่มีความประพฤติดี</u>
ครู	แจก	รางวัล <u>นักเรียนที่มีความประพฤติดี</u>	
He	bought	<u>her</u> an interesting book.	
He	bought	an interesting book <u>for her.</u>	

3.1.2 คำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในภาษาไทย หมายถึงผู้ได้รับผลประโยชน์และผู้เสียผลประโยชน์ เช่น

นักเรียนที่มีความประพฤติดี ได้รับรางวัล (ผู้ได้รับผลประโยชน์)
ฉันถูกขโมยเงิน (ผู้เสียผลประโยชน์)

ส่วนคำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในภาษาอังกฤษ หมายถึงผู้ได้รับผลประโยชน์
อย่างเกี่ยวเนื่อง เช่น

She was bought an interesting book. (ผู้ได้รับผลประโยชน์)

He was made a good wife. (ผู้ได้รับผลประโยชน์)

3.1.3 คำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในภาษาไทย จะเปลี่ยน
ตำแหน่งกับคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายในส่วนเติมเต็มไม่ได้ เช่น

ครูแจกรางวัล (แก่) นักเรียนที่มีความประพฤติดี
ไม่ใช่ว่า ครูแก่นักเรียนที่มีความประพฤติดี รางวัล

ส่วนคำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในภาษาอังกฤษ จะสลับตำแหน่งกับ
คำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายได้ และเมื่อสลับตำแหน่งแล้วจะปรากฏในส่วนเติมเต็มทั้งคู่ เช่น

He bought an interesting book for her.

= He bought her an interesting book.

He gave her a book.

= He gave a book to her.

3.1.4 โครงสร้างประโยคภาษาไทยที่มีบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ปรากฏ
จะเป็นรูปกรรมวาจก หรือกรรตุวาจกก็ได้ เช่น

ฉันถูกขโมยเงิน (โครงสร้างกรรมวาจก)

นักเรียนที่มีความประพฤติดีได้รับรางวัล (โครงสร้างกรรตุวาจก)

โครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษที่มีบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ปรากฏเป็นรูป
กรรมวาจกเสมอ เช่น

She was bought an interesting book.

They were sent a card.

ความแตกต่างระหว่างบทบาททั้งกล่าวนี ทำให้นักเรียนเกิดปัญหาหลายประการ ซึ่งจะได้
กล่าวถึงดังต่อไปนี้

ปัญหาประการแรกเกิดจากความแตกต่างเรื่องการใช้คำสรรพนามที่แสดงบทบาท
เป้าหมาย กับคำสรรพนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในประโยคภาษาอังกฤษ นักเรียนจะ
สับสนต่อการเลือกใช้คำบุพบทหน้าหน้า เมื่อย้ายตำแหน่งของบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ให้ไป
ปรากฏในส่วนเสริม ทั้งนี้เพราะนักเรียนไม่ทราบว่าเมื่อไรจะใช้คำบุพบท "to" และเมื่อไรจะใช้
คำบุพบท "for" และเมื่อเลือกใช้ตัวใดตัวหนึ่งแล้ว ก็ไม่ทราบว่ามีความหมายแตกต่างกันอย่างไร
จึงมักจะใช้สลับกันเสมอ นักเรียนบางคนก็มีวิธีแก้ปัญหาคือการท่องจำว่าคำกริยาใดบ้างใช้กับ "to"
คำใดบ้างใช้กับ "for" โดยไม่ได้เข้าใจความหมายที่แท้จริงเลย ซึ่งปัญหาข้อนี้เน้นครูที่สอนควรจะ
หาทางแก้ไขด้วยการอธิบายลักษณะประจำคำของคำกริยากับคำบุพบท โดยแยกให้เห็นโครงสร้างหลัก
ของประโยค พร้อมกับบอกความหมายของการใช้คำบุพบทแต่ละคำด้วย

ปัญหาอีกประการหนึ่งเกิดจากรื่องตำแหน่งของบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ที่ปรากฏ
ในประโยค สำหรับภาษาไทยนั้น คำสรรพนามที่แสดงบทบาทดังกล่าวจะปรากฏต่อจากคำสรรพนามที่แสดง
บทบาทเป้าหมายเสมอ กล่าวคือเมื่อไม่มีคำบุพบท "ให้" "แก่" หรือ "ให้แก่" คำสรรพนามที่แสดง
บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์จะปรากฏในส่วนเติมเต็ม และเมื่อมีคำบุพบทดังกล่าวหน้าหน้า
คำสรรพนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ก็จะปรากฏในส่วนเสริม แต่ในประโยคภาษาอังกฤษ
เมื่อละคำบุพบท "to" หรือ "for" คำสรรพนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์
จะปรากฏต่อจากคำกริยา และคำสรรพนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายก็จะปรากฏต่อจากคำสรรพนามที่แสดง
บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ แต่อยู่ในตำแหน่งของส่วนเติมเต็มเดียวกัน ความแตกต่างทาง
กันโครงสร้างของบทบาททั้งสอง ทำให้นักเรียนเข้าใจว่า โครงสร้างของคำสรรพนามที่แสดงบทบาท
ผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ และคำสรรพนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย ในประโยคภาษาอังกฤษ มีลักษณะ
ตรงกับโครงสร้างในภาษาไทย เพราะบทบาทดังกล่าวต่างก็อยู่ในรูปคำนาม หรือนามวลี
เหมือนกัน แต่ถ้ามองจากการเปรียบเทียบแล้ว ครูสามารถจะอธิบายความแตกต่างให้นักเรียน
เข้าใจได้ว่า โครงสร้างของทั้งสองบทบาทในภาษาทั้งสองมีตำแหน่งที่ปรากฏไม่ตรงกัน ถึงตาราง
เปรียบเทียบ

ส่วนประธาน	ส่วนกริยา	ส่วนเติมเต็ม	ส่วนเติมเต็ม
ครู	แจก	รางวัล	นักเรียนที่มีความประพฤติดี
แม่	ป้อน	ข้าว	น้อง
(บทบาทเป้าหมาย + บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์)			
He	bought	her	an interesting book.
She	sends	them	a card.
(บทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ + บทบาทเป้าหมาย)			

"รางวัล" และ "ข้าว" แสดงบทบาทเป้าหมาย ส่วน "นักเรียนที่มีความประพฤติดี" และ "น้อง" แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ในขณะที่ "her" และ "them" ซึ่งมีตำแหน่งตรงกับ "รางวัล" และ "ข้าว" แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ และ "an interesting book" กับ "a card" ซึ่งปรากฏในส่วนเติมเต็ม เช่นเดียวกับ "her" และ "them" จะแสดงบทบาทเป้าหมาย

ความแตกต่างดังกล่าวนี้ ทำให้นักเรียนนำโครงสร้างที่เคยใช้ในภาษาไทยไปใช้ปะปนกับประโยคภาษาอังกฤษ เพราะมีความมีลักษณะเหมือนกัน โดยกลับตำแหน่งระหว่างบทบาทเป้าหมายกับบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ เช่น

*He bought an interesting book her.

*She sends a card them.

ปัญหาประการสุดท้ายเกิดจากกรณีภาษาไทยมีบทบาทผู้เสียผลประโยชน์ปรากฏในประโยค อาจจะทำให้เด็กเข้าใจว่าบทบาทของคำว่า "me" : ในประโยคต่อไปนี้แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ด้วย ซึ่งเป็นความเข้าใจที่ผิด เพราะบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ในประโยคภาษาอังกฤษตามแนว "ไวยากรณ์เลือกสรร" นั้น พิจารณาเฉพาะผู้ได้ผลประโยชน์เท่านั้น เพราะฉะนั้น "me" จึงแสดงบทบาทเป้าหมาย และสถานที่ ตามลำดับ เช่น

He robbed me some money. (บทบาทเป้าหมาย)

He stole some money from me. (บทบาทสถานที่)

He borrowed some book from me. (บทบาทสถานที่)

3.2 ความแตกต่างระหว่างบทบาทขอบเขตของกระบวนการ คำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการทำให้เกิดปัญหาต่อผู้เรียน มีอยู่สองลักษณะ คือ

3.2.1 เมื่อคำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการปรากฏในประโยคภาษาไทย จะสังเกตไวยากรณ์ระหว่างคำกริยาในประโยค กับคำนามดังกล่าว จะไม่มีคำบุพบทใด ๆ มาคั่น ดังตัวอย่าง

เด็ก ๆ กำลังเล่นกีฬา	ไม่ใช่ว่า	เด็ก ๆ กำลังเล่นเกี่ยวกับกีฬา
เขาร้องเพลงสากล	ไม่ใช่ว่า	เขาร้องในเพลงสากล
เขาพายเรือ	ไม่ใช่ว่า	เขาพายใน/บนเรือ

ในขณะที่คำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการบางคำ เมื่อปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษ อาจมีคำบุพบทคั่นระหว่างคำกริยากับคำนามดังกล่าว ดังตัวอย่าง

He jumped the wall. = He jumped over the wall.

He ran the race. = He ran in the race.

He rowed the lake. = He rowed across the lake.

3.2.2 คำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการบางคำในภาษาอังกฤษ เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากคำกริยาในประโยค ลักษณะเช่นนี้ไม่มีในภาษาไทย เนื่องจากนิมิตไวยากรณ์คำกริยามีแนวโน้มแทนคำนามดังกล่าว เช่น

She dreamt a terrible dream. (เขอดันร้าย)

He died a miserable death. (เขาคายอย่างทุกข์ทรมาน)

ข้อผิดพลาดของผู้เรียนที่เกิดจากกรณีแรกก็คือ จะเกิดความสับสนเมื่อเทียบโครงสร้างของประโยคภาษาอังกฤษที่มีคำนามแสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ กับโครงสร้างของประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำนามแสดงบทบาทสถานที่ ซึ่งอาจมีคำบุพบทคั่นระหว่างคำกริยากับคำนามที่แสดงบทบาทสถานที่ได้เช่นเดียวกัน นักเรียนมักจะแยกไม่ออกว่า นามใดแสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ และนามคำใดแสดงบทบาทสถานที่ในกรณีพบประโยคทั้งสองลักษณะนี้ เพราะมีโครงสร้างเหมือนกัน ดังตัวอย่าง

ส่วนประธานส่วนกริยาส่วนเติมเต็มส่วนเสริม

He

jumped

(over) the wall.

He

aimed

the gun at his head.

คำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการคือ "the wall" และคำนามที่แสดงบทบาทสถานที่คือ "his head" คำนามทั้งสองบทบาทนี้มีคำบุพบทนำหน้าจะปรากฏในส่วนเสริมเหมือนกัน ถ้าครูไม่อธิบายอย่างชัดแจ้งว่า คำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการนั้นอาจจะคำบุพบทได้ ส่วนคำนามที่แสดงบทบาทสถานที่นั้นละคำบุพบทไม่ได้ และเกณฑ์นี้คือสิ่งที่กำหนดความแตกต่างระหว่างบทบาทขอบเขตของกระบวนการและบทบาทสถานที่ นักเรียนคงจะหาความแตกต่างไม่ได้แน่นอน และจะเข้าใจเอาเองว่า "the wall", "the race" และ "the lake" ในประโยคตัวอย่างข้างต้น ต่างก็แสดงบทบาทสถานที่เหมือนกันหมด

ส่วนข้อผิดพลาดที่เกิดจากกรณีที่สองก็คือ นักเรียนจะแต่งประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการอย่างผิด ๆ คือ จะใช้คำวิเศษณ์แทนคำนามดังกล่าว ทั้งนี้เพราะอาศัยการแปลเทียบจากประโยคในภาษาไทย และนำลักษณะของไวยากรณ์ไทยไปใช้ในภาษาอังกฤษ เช่น ถ้าต้องการแต่งประโยคว่า "เธอฝันร้าย" นักเรียนก็จะใช้ว่า "She dreamt terribly." หรือ "She dreamt badly." โดยไม่ทราบว่าประโยคที่ถูกต้องคือ "She dreamt a terrible dream." หรือประโยคที่ว่า "เขาตายอย่างทุกข์ทรมาน" นักเรียนก็จะใช้ว่า "He died miserably." แทนที่จะใช้ว่า "He died a miserable death." เป็นต้น

3.3 ความแตกต่างระหว่างบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ ความแตกต่างข้อนี้เกิดจากการที่ในโครงสร้างของประโยคภาษาไทยไม่มีคำคุณศัพท์แสดงบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏในส่วนเติมเต็ม แต่ในโครงสร้างของประโยคภาษาอังกฤษมีปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏในส่วนเติมเต็มได้ โดยทำหน้าที่บรรยายลักษณะของคำนามในส่วนประธาน หรือในส่วนเติมเต็ม ความแตกต่างดังกล่าวนี้ทำให้เกิดปัญหาต่อการใช้ปัจจัยแสดงคุณลักษณะในประโยคภาษาอังกฤษสองประการคือ ประการแรก วางปัจจัยแสดงคุณลักษณะผิดตำแหน่ง ปัญหาข้อนี้ก็กล่าวถึงแล้วในเรื่องปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของส่วนเติมเต็ม ข้อ 2.1 ส่วนปัญหาอีกประการหนึ่งเกิดจากการที่ในประโยค

ภาษาอังกฤษมีบทบาทของปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏในส่วนเติมเต็มคู่กับคำนามที่แสดงบทบาท
เป้าหมาย เมื่อคำกริยาในประโยคเป็นคำกริยาชนิดการแสดงผล หรือปรากฏคู่กับคำนามที่แสดง
บทบาทผู้แสดงคุณลักษณะ เมื่อคำกริยาในประโยคเป็นคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ ทั้งตัวอย่าง
ประโยค

He painted the door green. (คำกริยาชนิดการแสดงผล)

She rang the bell loud. (คำกริยาชนิดการแสดงผล)

She grew her hair long. (คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์)

He kept the room clean. (คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์)

คำคุณศัพท์ที่แสดงบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะทั้งเช่นคำว่า green, loud, long และ clean
ในประโยคหนึ่ง สอง สาม และสี่ ตามลำดับ นักเรียนจะเข้าใจสืบสวนว่าคำคุณศัพท์ที่ปรากฏ
ทั้งกล่าวอาจมีหน้าที่ทั้งสองประการ คือ มีหน้าที่ประกอบคำนามในส่วนเติมเต็ม หรือมีหน้าที่
ประกอบคำกริยาในประโยค และในการกำหนดว่าคำคุณศัพท์ดังกล่าวจะมีหน้าที่อย่างไหน นักเรียน
จะอาศัยความหมายในประโยคที่แปลเทียบเป็นภาษาไทยเป็นเกณฑ์ในการตัดสิน กล่าวคือ ถ้าคำที่
ปรากฏคู่กับคำนามในส่วนเติมเต็มมีความหมายประกอบคำนามนั้น ๆ นักเรียนก็จะตัดสินว่าคำดังกล่าว
คือคำคุณศัพท์ และเมื่อมีความหมายเหมือนกับประกอบคำกริยา นักเรียนก็จะตัดสินว่าคำดังกล่าวคือ
คำวิเศษณ์ และในกรณีหลังนี้นักเรียนมักจะใช้รูปคำวิเศษณ์แทนคำคุณศัพท์ ข้อผิดพลาดที่กล่าวมา
แล้วนี้จะเห็นได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

He painted the door green. ภาษาไทยใช้ว่า เขาทาประตูสีเขียว

She grew her hair long. ภาษาไทยใช้ว่า หลอนไว้ผมยาว

She rang the bell loud. ภาษาไทยใช้ว่า หลอนสั่นกระดังดัง

He kept the room clean. ภาษาไทยใช้ว่า เขาจัดห้องสะอาด

คำคุณศัพท์ในสองประโยคแรกคือ "green" และ "long" จากความหมายในภาษาไทยดูเหมือน
ว่ามีหน้าที่ประกอบคำนามคือ "the door" และ "her hair" ตามลำดับ นักเรียนจึงตัดสิน
ให้คำทั้งสองนี้มีหน้าที่เป็นคำคุณศัพท์ ส่วนคำว่า "loud" และ "clean" ในประโยคที่สามและ

ที่สี่นี้เมื่อพิจารณาจากความหมายในภาษาไทย ดูเหมือนว่ามีหน้าที่ประกอบคำกริยา "rang" และ "kept" ตามลำดับ นักเรียนจึงตัดสินใจให้ "loud" และ "clean" เป็นคำวิเศษณ์

ความสับสนดังกล่าวนอกจากจะเกิดจากการยึดความหมายที่แปลเป็นภาษาไทยแล้ว นักเรียนยังเกิดความสับสนเพราะมีประโยคบางประโยคที่มีคำวิเศษณ์ปรากฏท้ายประโยคคู่กับคำนาม ซึ่งทำให้เกิดความสงสัยว่าเมื่อไรคำที่ปรากฏต่อจากคำนามจะอยู่ในรูปคำคุณศัพท์ และเมื่อไรคำดังกล่าวจะอยู่ในรูปคำวิเศษณ์ดังตัวอย่างเปรียบเทียบต่อไปนี้

He jumped the wall high. (คำคุณศัพท์)

He jumped the wall quickly. (คำวิเศษณ์)

He painted the door green. (คำคุณศัพท์)

He painted the door neatly. (คำวิเศษณ์)

การที่ประโยคบางประโยคมีคำคุณศัพท์ปรากฏท้ายคำนามในส่วนเดิมเดิมได้ และในขณะเดียวกันก็อาจมีคำวิเศษณ์ปรากฏต่อจากคำนามดังกล่าวได้เช่นเดียวกัน ทำให้ให้นักเรียนใช้รูปประโยคไม่ถูกต้อง ทั้งนี้เพราะไม่ทราบว่าคำกริยาตัวใดบ้างที่มีคำคุณศัพท์ปรากฏท้ายประโยค หรือคำกริยาใดบ้างที่มีเฉพาะคำวิเศษณ์ปรากฏท้ายประโยคเท่านั้น และเนื่องจากประโยคที่นักเรียนได้พบเป็นส่วนใหญ่ คือ ประโยคที่มีรูปคำวิเศษณ์ขยายคำกริยาปรากฏอยู่ท้ายประโยค จึงเป็นการยากที่จะให้นักเรียนตัดสินใจว่าประโยคนั้น ๆ ควรมีคำคุณศัพท์หรือคำวิเศษณ์ปรากฏ ดังเช่น

He jumped the wall quick/quickly.

She rang the bell loud/loudly.

She dug the ground deep/deeply.

ปัญหาดังกล่าวนี้นักครูควรแก้ไขได้โดยการให้นักเรียนได้ทราบความหมายของการที่มีคำคุณศัพท์หรือการที่มีคำวิเศษณ์ปรากฏว่าต่างกันอย่างไร พร้อมทั้งแยกโครงสร้างของประโยคให้เห็นว่าเมื่อมีคำคุณศัพท์ปรากฏ คำคุณศัพท์จะอยู่ในส่วนเดิมเดิม และเมื่อมีคำวิเศษณ์ปรากฏ คำวิเศษณ์จะอยู่ในส่วนเสริม เพื่อนักเรียนจะได้ทราบว่า คำทั้งสองชนิดนี้มีหน้าที่ต่างกันอย่างไร

3.4 ความแตกต่างระหว่างบทบาทของปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน ความแตกต่างชนิดนี้เกิดขึ้นเฉพาะกรณีที่คำนามซึ่งแสดงบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากันนั้นนอกหน้าที่ของ

ประธานในประโยค กล่าวคือ เมื่อปัจจัยชนิดนี้ปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษ จะต้องมีคำนำหน้าคำนาม (article) "the" ปรากฏอยู่ด้วยเสมอ เช่น John is the leader. แต่เมื่อปรากฏในประโยคภาษาไทยจะไม่มีคำนำหน้านามปรากฏอยู่ด้วย ทั้งนี้เพราะภาษาไทยไม่มีคำนำหน้าคำนามใช้ เช่น จอห์นเป็นหัวหน้า เป็นต้น

แต่เนื่องจากคำนามที่แสดงบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากันนั้นไม่ว่าจะปรากฏในประโยคภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ตาม จะอยู่ในตำแหน่งส่วนเติมเต็มเหมือนกัน และมีหน้าที่บอกความเทียบเท่ากันระหว่างคำนามในส่วนประธานกับคำนามในส่วนเติมเต็ม หรือบอกหน้าที่ประธานในประโยคเช่นเดียวกัน ทั้งตัวอย่าง

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>
He	resembles	his father.
John	is	the leader.
เขา	คล้าย	พ่อของเขา
จอห์น	เป็น	หัวหน้า

โครงสร้างประโยคเช่นนี้นักเรียนบางคนยังมีความเข้าใจผิด เพราะคิดว่าคำนามที่ปรากฏในส่วนเติมเต็มนั้นไม่ว่าจะเป็นในภาษาไทย หรือในภาษาอังกฤษก็ตาม จะมีบทบาทเป็นผู้รับการกระทำจากประธานของประโยค ความเข้าใจผิดเช่นนี้เกิดจากการที่นักเรียนเทียบโครงสร้างของประโยคที่มีคำกริยาประเภทนี้กับโครงสร้างประโยคที่มีคำกริยาชนิดการแสดง ซึ่งมีคำนามในส่วนเติมเต็มเป็นผู้รับการกระทำจากประธาน เช่น แม่คือลูก "ลูก" จะเป็นผู้รับการกระทำจากประธานคือ "แม่" ความเข้าใจผิดดังกล่าวนี้ครูจะแก้ไขได้ โดยให้นักเรียนไต่ถามว่า คำนามใดก็ตามที่ปรากฏในส่วนเติมเต็มของประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ คำนามนั้นไม่ได้มีหน้าที่เป็นผู้รับการกระทำ แต่เป็นผู้เสริมความในประโยคเพื่อบอกความเทียบเท่ากัน หรือบอกหน้าที่ของประธานในประโยค

4. ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของประโยคเชิงรับในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

ความแตกต่างชนิดนี้เป็นความแตกต่างระหว่างโครงสร้างของประโยคเชิงรับทั้งสองภาษา ซึ่งจะไต่แยกกล่าวถึงความแตกต่างที่ละประเภทตามลำดับ คือ

4.1 ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างรูปกรรมาจก

4.2 ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างรูปกรรตุจก

4.1 ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยกรูปกรรมาจก โครงสร้างกรรมาจกในประโยคเชิงรับภาษาไทยมีลักษณะโดยสรุปดังนี้

4.1.1 คำกริยาในประโยคมีคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" นำหน้า และคำกริยาหลักนี้ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปคำโดยการเติมวิภคิปัจจัย เมื่อคำกริยาหลักมีคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" นำหน้า จะแสดงความหมายในทางไม่คือประธานของประโยค เช่น

เขาถูก (พ่อ) ลงโทษ

เขาโดน (แม่) ตี

4.1.2 ผู้กระทำจะปรากฏหรือไม่ปรากฏในประโยคก็ได้ ถ้ามีผู้กระทำปรากฏคำนามที่แสดงบทบาทผู้กระทำจะวางแทรกระหว่างคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" และคำกริยาหลักของประโยค เช่น "พ่อ" และ "แม่" ในประโยคต่อไปนี้

เขาถูกพ่อลงโทษ

เขาโดนแม่ตี

ส่วนโครงสร้างกรรมาจกในประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษมีลักษณะดังนี้

4.1.3 มีคำกริยาใน "be" นำหน้าคำกริยาหลักซึ่งต้องอยู่ในรูปของคำกริยาของที่สาม (past participle) เสมอ และคำกริยาใน "be" นี้ จะเปลี่ยนแปลงรูปไปตาม tense, aspect และ modal ทั้งตัวอย่าง

He was beaten (by his father).

The students must have been punished (by their teacher).

4.1.4 ผู้กระทำจะปรากฏหรือไม่ปรากฏก็ได้ ถ้ามีผู้กระทำปรากฏในประโยค คำนามที่แสดงบทบาทผู้กระทำจะต้องปรากฏหลังคำว่า "by" เสมอ เช่น

He was beaten by his father.

The students must have been punished by their teacher.

จากการเปรียบเทียบโครงสร้างกรรมวาจกของประโยคเชิงรับทั้งสองภาษา ทำให้เห็นความแตกต่างดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างของคำกริยาในประโยคเชิงรับภาษาไทย ไม่ต้อง

เปลี่ยนแปลงรูปของคำกริยา ส่วนโครงสร้างของคำกริยาในประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ มีความซับซ้อนมากกว่า ทั้งนี้เพราะนอกจากจะต้องเพิ่มคำกริยาใน "be" หน้าคำกริยาหลักแล้ว คำกริยาใน "be" นี้จะต้องผันให้สอดคล้องกับ tense, aspect, modal และประธานของประโยค และนอกจากนี้จะต้องเปลี่ยนคำกริยาหลักให้อยู่ในรูปของคำกริยาของที่สามด้วยเสมอ ความซับซ้อนของส่วนกริยาในประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษนี้ ทำให้เกิดปัญหาคอนนักเรียนสองประการคือ ประการแรก นักเรียนจะมีข้อผิดพลาดเรื่องการใช้คำกริยาใน "be" กล่าวคือ อาจจะตัดคำกริยาใน "be" ทิ้งไปไม่ใส่ไว้ในประโยค หรือไม่สามารถผันรูปของคำกริยาใน "be" ให้สอดคล้องกับ tense, aspect, modal และประธานของประโยค ส่วนประการที่สองก็คือนักเรียนมักจะผิดพลาดเรื่องการใช้คำกริยาหลัก เพราะไม่สามารถผันคำกริยาได้ถูกต้อง เนื่องจากลักษณะดังกล่าวไม่มีในภาษาไทย ตัวอย่างของข้อผิดพลาดที่มักจะได้พบได้แก่

*Mary dressed by her mother.

*The game are watch.

*He should been hitted.

*This house is builded in 1950.

2. โครงสร้างกรรมวาจกในประโยคเชิงรับภาษาไทย เมื่อมีคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" นำหน้าคำกริยาหลัก จะแสดงความหมายในทางไม่ดีต่อประธานของประโยค แต่สำหรับประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษนั้นอาจใช้โครงสร้างดังกล่าวได้ทั้งในความหมายที่ดี และไม่ดีต่อประธานของประโยค เช่น

He was beaten by his father.

She is given a prize.

3. โครงสร้างกรรมวาจกในประโยคเชิงรับภาษาไทย เมื่อมีผู้กระทำปรากฏ คำนามที่แสดงบทบาทดังกล่าวจะวางไว้หลังคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" หรือหน้าคำกริยาหลัก แต่ในประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ ผู้กระทำจะวางไว้ท้ายประโยคหลังคำว่า "by" เสมอ

ความแตกต่างในข้อสอง และข้อสามนั้นไม่ได้เป็นปัญหาต่อนักเรียน เพราะไม่ได้เป็นความแตกต่างที่เกิดจากภาษาไทยขาดลักษณะดังกล่าว แต่เป็นความแตกต่างเพราะการปรากฏต่างตำแหน่งกันเท่านั้น ดังนั้นความแตกต่างระหว่างโครงสร้างกรรมวาจกของประโยคเชิงรับทั้งสองภาษา ที่สร้างปัญหาให้กับนักเรียนจึงเป็นความแตกต่างเรื่องโครงสร้างของคำกริยานั้นเอง

4.2 ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยคกรรมวาจก โครงสร้างชนิดนี้ในประโยคเชิงรับภาษาไทย มีลักษณะโดยสรุปดังนี้

4.2.1 คำกริยาหลักของประโยค ไม่มีคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" นำหน้า แต่อาจมีคำว่า "ได้รับ" นำหน้าได้ เมื่อต้องการแสดงความหมายในทางที่ดีต่อประธานของประโยค เช่น

นโยบายการคำนับนี้กำหนดเข้มงวดมาก

เขาได้รับเชิญจากเจ้าภาพ

4.2.2 โครงสร้างของประโยคอาจมีผู้กระทำปรากฏหรือไม่ปรากฏในประโยคก็ได้ เมื่อมีผู้กระทำปรากฏ คำนามที่แสดงบทบาทผู้กระทำจะปรากฏท้ายประโยค หลังคำว่า "โดย" หรือเมื่อส่วนกริยามีคำว่า "ได้รับ" นำหน้าคำกริยาหลัก ผู้กระทำจะปรากฏท้ายประโยคหลังคำว่า "จาก" เช่น

รูปปั้นนี้วาดโดยจิตรกร

เขาได้รับเชิญจากเจ้าภาพ

4.2.3 โครงสร้างของประโยคที่ไม่มีผู้กระทำปรากฏ ประธานจะต้องมีคำขยาย เช่น "นี้, นั้น ..." ประกอบอยู่ด้วยเสมอ เพื่อบ่งชี้ให้แน่นอน และมีคำขยายกริยา เช่น "ดี, ไม่ดี, มาก ..." ปรากฏในส่วนเสริมทุกครั้ง เช่น

รูปวีนีวาคสวยงามมาก

นโยบายการคำขวัญที่กำหนดเข้มงวดมาก

โครงสร้างชนิดนี้ในประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษมีลักษณะพอสรุปได้ คือ

4.2.4 คำกริยาของประโยคจะเปลี่ยนแปลงรูปไปตาม tense โดยไม่มีคำกริยาใน "be" ปรากฏเช่นในโครงสร้างกรรมาจก และจะต้องมีคำวิเศษณ์ประกอบคำกริยาเสมอ โดยคำวิเศษณ์ดังกล่าวนี้ได้แก่คำที่ลงท้ายด้วย "ly" และคำวิเศษณ์ "well" โดยอาจจะวางไว้หลังคำกริยา หรือวางไว้ท้ายประโยคอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังตัวอย่าง

The floor sits comfortably.

The milk warmed gradually.

The key opened the door easily.

4.2.5 โครงสร้างชนิดนี้จะไม่มีการปรากฏในประโยค ก็จะได้เห็นได้จากตัวอย่างประโยคในข้อ 4.2.4

จากการเปรียบเทียบโครงสร้างชนิดนี้ในประโยคเชิงรับทั้งสองภาษา จะเห็นได้ว่าความแตกต่างที่เกิดขึ้นในโครงสร้างประโยค เช่น ความแตกต่างระหว่างการที่ประโยคเชิงรับในภาษาไทยอาจมีผู้กระทำปรากฏได้ แต่ในภาษาอังกฤษไม่มีผู้กระทำปรากฏ เป็นความแตกต่างเพียงเล็กน้อย และไม่ได้ทำให้เด็กเรียนเกิดปัญหาในการเรียนรู้ แต่สิ่งที่จะเป็นปัญหาคือ นักเรียนส่วนใหญ่จะไม่ค่อยได้พบเห็นลักษณะประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษที่มีโครงสร้างกรรมาจก จึงเข้าใจว่าประโยคดังกล่าวข้างต้นคือประโยคเชิงกิริยา เพราะส่วนกริยาของประโยคก็เหมือนกับประโยคทั่วไป ความเข้าใจผิดเช่นนี้จะมีผลต่อการแปลความหมาย หรือการตีความในประโยค เพราะจะทำให้ความหมายกลับตรงกันข้ามได้ ครูจึงควรแก้ปัญหาด้วยการให้นักเรียนเข้าใจในโครงสร้างและความหมายของประโยคเชิงรับประเภทนี้เสียก่อน โดยการอธิบายเปรียบเทียบกับลักษณะประโยคเชิงรับในภาษาไทย นักเรียนจึงจะสามารถเข้าใจโครงสร้างและความหมายของประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษดังกล่าวได้

5. ความแตกต่างระหว่างเกณฑ์ในการตัดสินประโยคเชิงรับที่เกี่ยวกับประโยคเชิงสภาพ

ความแตกต่างข้อนี้เกิดจากการถือเกณฑ์ที่ว่าประโยคเชิงกิริยาในภาษาไทยที่มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ปรากฏ ไม่สามารถเปลี่ยนโครงสร้างให้เป็นประโยคเชิงรับได้ ส่วนประโยคเชิงกิริยาในภาษาอังกฤษที่มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ ปรากฏร่วมกับคำคุณศัพท์ที่แสดงบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ และปรากฏร่วมกับคำนามในส่วนเติมเต็ม หรือมีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ปรากฏร่วมกับคำนามในส่วนเติมเต็มที่แสดงบทบาทปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน ประโยคเชิงกิริยาที่มีคุณสมบัติดังกล่าวนี้ สามารถเปลี่ยนโครงสร้างให้เป็นประโยคเชิงรับได้ การกำหนดเกณฑ์เช่นนี้มีผลต่อการพิจารณาจากโครงสร้างของประโยคดังตัวอย่างเปรียบเทียบดังต่อไปนี้

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>
เขา	เป็น	หัวหน้า
เขา	เหมือน	พ่อ
She	kept	the room clean.
He	is	the leader.
He	resembles	his father.

จากการเปรียบเทียบโครงสร้างของประโยคเชิงกิริยาทั้งสองภาษาจะเห็นว่า มีส่วนที่คล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ จะแตกต่างกันในกรณีที่ประโยคเชิงกิริยาในภาษาไทย ไม่มีคำคุณศัพท์แสดงบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏกับคำนามในส่วนเติมเต็ม เหมือนกับประโยคในภาษาอังกฤษ แต่ถึงแม้ว่าประโยคของทั้งสองภาษาจะมีโครงสร้างคล้ายคลึงกันเป็นส่วนใหญ่ก็ตาม ภาษาทั้งสองนี้ก็ยังคงเกณฑ์ในการตัดสินเรื่องการเปลี่ยนโครงสร้างเป็นประโยคเชิงรับไว้ต่างกัน ทั้งจะได้นำกล่าวถึงสาเหตุของความแตกต่างกันที่ละเอียดกว่าดังต่อไปนี้

การที่ภาษาไทยถือว่าประโยคเชิงสภาพยังคงกล่าวเปลี่ยนเป็นประโยคเชิงรับไม่ได้ นั่นมีเหตุที่จะอธิบายไว้สองประการดังนี้

1. คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ในภาษาไทย ซึ่งแบ่งออกได้เป็นสองกลุ่มนั้น คือ คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ที่มีหน้าที่บรรยายลักษณะของประธานในประโยค เช่น คำกริยา "สวย" และ "ผอม" ในประโยค

น้องสาวของเขาสวย

ชายคนนั้นผอมมาก

คำกริยาทั้งสองนี้ต้องการคำนามใด ๆ มาเสริมความอีก ก็ทำให้ประโยคมีใจความสมบูรณ์แล้ว โครงสร้างประโยคเช่นนี้จึงเปลี่ยนให้เป็นประโยคเชิงรับไม่ได้ เพราะประโยคมีโครงสร้างเพียงสองส่วนคือ ส่วนประธาน และส่วนกริยา

ส่วนคำกริยาอีกกลุ่มหนึ่งจะทำหน้าที่บอกความเทียบเท่ากันระหว่างคำนามในส่วนประธานกับคำนามในส่วนเติมเต็ม หรือเป็นคำกริยาที่เกี่ยวข้องกับการบอกหน้าที่ของคำนามในส่วนประธาน ในลักษณะที่มีความสัมพันธ์กับคำนามในส่วนเติมเต็ม ดังเช่น คำกริยา "เหมือน" และ "เป็น" ใน

เขาเหมือนพ่อ

เขาเป็นหัวหน้า

คำกริยาทั้งสองนี้ต้องการคำนามในส่วนเติมเต็มมาเสริมให้ใจความของประโยคสมบูรณ์ แต่ก็ไม่สามารถเปลี่ยนให้เป็นประโยคเชิงรับได้ ทั้งจะเห็นได้จากลักษณะของประโยคคำถามที่ไขทุกข้อ เรื่องการเปลี่ยนโครงสร้างเป็นประโยคเชิงรับนั้น จะไม่กลับโครงสร้างประโยคหรือลงเสียงหนัก เพื่อเน้นคำได้เช่นเดียวกับประโยคภาษาอังกฤษ เช่น ถ้าต้องการถามเกี่ยวกับหน้าที่ของแดง เพื่อให้ได้คำตอบว่า "แดงเป็นหัวหน้า" ก็จะต้องประโยคคำถามว่า

<u>ประธาน</u>	<u>กริยา</u>	<u>เติมเต็ม</u>	<u>ประธาน</u>	<u>กริยา</u>	<u>เติมเต็ม</u>
คนไหน	คือ	แดง	คนตัวสูง	คือ	แดง

ผู้ตั้งคำถามจะไม่นิยมกลับรูปประโยคว่า "แดงคือคนไหน" และผู้ตอบก็จะไม่นิยมกลับประโยคว่า "แดงคือคนตัวสูง" และถึงแม้ว่าจะมีบุคคลบางกลุ่มใช้ประโยคดังกล่าวบ้าง ก็ไม่ถือว่าความหมายของประโยคผิดไปจากเดิม เพราะยังสื่อความเจืออยู่ คือต้องการอยากรู้จักแดงว่าเป็นคนไหน

ลักษณะจากตัวอย่างทั้งสองนี้จึงเป็นเครื่องยืนยันให้เห็นว่าประโยคเชิงสภาพในภาษาไทยจะไม่มี
การเปลี่ยนโครงสร้างเป็นประโยคเชิงรับ

สำหรับภาษาอังกฤษนั้นถือว่าประโยคเชิงสภาพที่มีคุณสมบัติดังแสดงในตัวอย่างเปรียบเทียบ
สามารถเปลี่ยนให้เป็นประโยคเชิงรับได้ ทั้งนี้เพราะ

1. มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์กลุ่มหนึ่ง เช่น คำกริยา "keep" และ "grow"
เมื่อปรากฏในประโยคซึ่งมีปัจจัยแสดงคุณลักษณะอยู่ในส่วนเดิมเดิมร่วมกับคำนามแล้ว คำกริยา
ดังกล่าวจะเป็นคำกริยาที่ทำให้ประโยคเชิงสภาพประเภทนี้มีโครงสร้างและความหมายเทียบเท่า
กับประโยคเชิงแสดง ประโยคเชิงสภาพดังกล่าวนี้ จึงเปลี่ยนให้เป็นประโยคเชิงรับได้ เช่น

ประโยคเชิงก่อกิริยา

ประโยคเชิงรับ

She kept the room clean.

The room was kept clean.

She grew her hair long.

Her hair was grown long.

2. คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ ชนิดที่ปรากฏร่วมกับคำนามที่แสดงบทบาทปัจจัยแสดง
ความเทียบเท่ากันเมื่อปรากฏในประโยคเชิงก่อกิริยาในภาษาอังกฤษ ประโยคดังกล่าวนี้จะ
เปลี่ยนโครงสร้างเป็นประโยคเชิงรับได้ ซึ่งจะทดสอบได้จากการถามคำถามที่ขึ้นต้นด้วย
"which" หรือ "what" เมื่อผู้ถามต้องการทราบว่า "คนไหนคือจอห์น" และ "อะไรเท่ากับ X"
ดังตัวอย่าง

<u>เดิมเดิม</u>	<u>กริยา</u>	<u>ประธาน</u>	<u>กริยา</u>	<u>เชิงก่อกิริยา</u>	<u>เชิงรับ</u>
Which	is	John ?		John is the	The tall one is John.
				tall one.	
Which	is	John ?		The tall one	John is the tall one.
				is John.	
What	does	X	equal?	X equals Y.	Y equals X .
					(y is equalled by X)
What	equals	X ?		Y equals X .	X equals Y .
					(X is equalled by Y)

โครงสร้างของประโยคคำถามที่ใช้ทดสอบนี้สามารถใช้เป็นเกณฑ์ในการสรุปได้ว่า ประโยคเชิงสภาพ
 ในประโยคภาษาอังกฤษอาจเปลี่ยนให้เป็นประโยคเชิงรับได้ ทั้งนี้เพราะคำที่ใช้แสดงคำถามคือ "which"
 และ "what" นั้น ผู้ตั้งคำถามสามารถแยกแยะให้ผู้ตอบได้ทราบว่า ผู้ถามต้องการคำตอบแบบใด
 สิ่งที่เป็นเครื่องแยกแยะคำตอบก็คือการลงเสียงเน้นหนักในคำที่ถาม เมื่อต้องการเน้นที่คำนามตัวใด
 ก็จะลงเสียงหนักที่คำนามตัวนั้น ลักษณะเช่นนี้จึงเหมือนกับการตั้งประโยคคำถามที่มีคำกริยาขึ้นแสดง
 อาการ เช่น ประโยค "John saw everybody." ถ้าผู้ถามต้องการเน้นที่คำว่า "John" ก็จะตั้ง
 คำถามว่า "Who saw John?" ซึ่งจะได้คำตอบว่า "John saw everybody." และเปลี่ยนให้เป็น
 ประโยคเชิงรับคือ "Everybody was seen by John." ในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้ถามเน้นที่คำว่า
 "everybody" ก็จะตั้งคำถามว่า "Who did John see?" ซึ่งจะได้คำตอบลักษณะเดียวกัน แต่มี
 การเน้นคำต่างกัน ดังนั้นโครงสร้างของประโยคทั้งสองจึงแสดงให้เห็นความหมายของประโยคเชิงก่อ
 กิริยาและประโยคเชิงรับได้ชัดเจน การทำสอ่ดบังกล่าวนี้นำให้เห็นว่า เกณฑ์ในการตัดสินประโยคเชิงรับ
 ที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงสภาพในภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างจากภาษาไทย เพราะคำที่ใช้แสดงคำถาม
 เช่น "อะไร" และ "คนไหน" นั้นไม่อาจจะแยกแยะคำตอบได้เช่นเดียวกับในประโยคภาษาอังกฤษ
 ถึงแม้ว่าผู้ถามอาจจะลงเสียงเน้นหนักในคำก็ตาม ทั้งนี้เพราะว่าการลงเสียงหนักที่คำในภาษาไทยไม่ถือว่าเป็น
 หน่วยเสียงที่มีความหมาย (phonemic) หรือทำให้บทบาทความหมายของคำมีความแตกต่างกัน
 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าประโยคเชิงสภาพในภาษาไทยนั้นเปลี่ยนเป็นประโยคเชิงรับไม่ได้

การที่ภาษาไทยขาดลักษณะดังกล่าวนี้เองที่ทำให้นักเรียนเกิดความเข้าใจผิด คิดว่าประโยคเชิง
 สภาพในภาษาอังกฤษไม่สามารถเปลี่ยนเป็นประโยคเชิงรับได้ ดังนั้นเมื่อพบเห็นรูปประโยคจึงแยกไม่ออก
 ว่าเป็นประโยคใดเป็นประโยคเชิงรับ และประโยคใดเป็นประโยคเชิงก่อกริยา เพราะว่ารูปคำกริยาที่
 ปรากฏไม่ได้เปลี่ยนแปลงรูปไปจากคำกริยาในประโยคเชิงก่อกริยาเลย จะสังเกตได้ก็เฉพาะคำกริยาบางคำ
 เท่านั้น เช่น equal, resemble ที่อาจเปลี่ยนรูปเป็นโครงสร้างกรรมาจก็ได้ อีกทั้งความหมาย
 ของประโยคก็ไม่ได้สื่อความหมายไปในทางว่าถูกกระทำเลย นักเรียนจึงคิดเอาเองว่าลักษณะประโยคเช่นนี้
 ก็เหมือนกับภาษาไทย อย่างไรก็ตามปัญหาที่เกิดจากความแตกต่างในข้อนี้ไม่มีส่วนทำให้นักเรียนสร้างข้อ
 ผิดพลาดมากมายแต่ประการใด นอกจากจะทำให้การสื่อความหมายเปลี่ยนแปลงไปบ้างในกรณีที่นักเรียนไม่

สามารถแยกแยะคำถามได้ว่าผู้ถามต้องการเน้นอะไร และเรื่องนั้นจึงเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องอธิบายให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างประโยคอย่างถูกต้อง เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจอย่างผิด ๆ อีกต่อไป

ความแตกต่างระหว่างลักษณะภาษาไทยและภาษาอังกฤษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับทั้งหาประการที่กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยคิดว่าจะมีส่วนช่วยให้ครูได้ตระหนักถึงข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นถึงแม้ว่าข้อผิดพลาดนั้น ๆ จะเป็นข้อผิดพลาดเพียงเล็กน้อยก็ตาม แต่ก็นับว่าเป็นเรื่องสำคัญ เพราะเป็นเรื่องของการทำความเข้าใจกับหลักเกณฑ์เบื้องต้นของประโยคหลักหรือประโยคเชิงเดียว ซึ่งเป็นประโยคพื้นฐานของประโยคความรวม และประโยคความซ้อนที่นักเรียนจะต้องเรียนรู้ต่อไป ถ้านักเรียนไม่สามารถทำความเข้าใจกับประโยคหลักได้ การเรียนรู้ประโยคชนิดอื่นที่มีภาวะซับซ้อนก็อาจจะเป็นปัญหาขึ้นต่อไปได้ ดังนั้นข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นได้จากการแทรกแซงของภาษาไทยดังที่ผู้วิจัยได้ทำนายในบทนี้อาจจะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนบาง

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบลักษณะภาษาระหว่างภาษาไทยและภาษาอังกฤษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับโดยใช้ไวยากรณ์เลือกสรรดังที่กล่าวมาแล้วนั้น อาจสรุปขั้นตอนของการวิจัย ผลที่ได้จากการวิจัย พร้อมทั้งอภิปรายผล และเสนอข้อคิดเห็นที่ผู้วิจัยคิดว่าจะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอน หรือการวิจัยครั้งต่อไปได้ดังต่อไปนี้

จุดมุ่งหมายในการศึกษา

1. เพื่อศึกษาลักษณะประโยคเชิงรับภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ทางด้านโครงสร้างตามบทบาทความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยา และคำบุกรุกทำในประโยคตามแนวไวยากรณ์เลือกสรร
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างระหว่างประโยคเชิงรับภาษาไทยและภาษาอังกฤษในด้านโครงสร้างและบทบาทความหมาย

ความสำคัญของการศึกษา

1. ทำให้ทราบลักษณะและการจำแนกประเภทประโยคเชิงรับทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามแนวไวยากรณ์เลือกสรร
2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบประโยคเชิงรับ จะมีประโยชน์ต่อการพยากรณ์โครงสร้างและบทบาทความหมายในประโยคเชิงรับ ซึ่งจะช่วยให้รู้ได้ทราบปัญหาและข้อผิดพลาดอันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านโครงสร้างและบทบาทความหมายในประโยคเชิงรับทั้งสองภาษา จะได้นำทางแก้ไขปัญหาและป้องกันข้อผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าโดยใช้วิธีการวิเคราะห์เปรียบเทียบของ แรนคอล แอดวิทแมน (Whitman, 1970 : 191 - 197) ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน คือ

1. อธิบายลักษณะของบทความความหมาย และโครงสร้างประโยคเชิงรับภาษาไทย และภาษาอังกฤษตามแนวไวยากรณ์เลือกสรร
2. เลือกบทความความหมาย และโครงสร้างประโยคในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับ ซึ่งมีความแตกต่างกัน มาเปรียบเทียบกัน
3. ในการเปรียบเทียบลักษณะภาษา ได้เน้นลักษณะที่มีความแตกต่างกันเป็นสำคัญ เพราะเป็นส่วนที่สร้างปัญหา และข้อผิดพลาดต่อการเรียนรู้ และการนำภาษาอังกฤษไปใช้ของเด็กไทย
4. ทำนายข้อผิดพลาดที่เกิดจากการแทรกแซงของภาษาไทยอันเนื่องมาจากการถ่ายทอดลักษณะไวยากรณ์ และวิธีการ เขียนจากภาษาไทยไปสู่ภาษาอังกฤษ

เกณฑ์ในการเลือกประโยคเชิงรับที่จะนำมาศึกษานั้น จะเลือกคำกริยาที่สำรวจแล้วว่าปรากฏการใ้มากที่สุดจากรายการศัพท์ในหนังสือ A General Service List of English Words ของ ไมเคิล เวสต์ (West, 1957 : 1 - 588) มาแต่งประโยค ส่วนประโยคเชิงรับภาษาไทย จะนำคำกริยาที่ใช้ในการวิเคราะห์ประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษมาแปลเทียบเป็นภาษาไทย และแต่งประโยค

สรุปผลการศึกษา

ในการอธิบายลักษณะประโยคทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษในส่วนที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับนั้นได้พิจารณาสองด้านคือ ด้านบทความความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยาในประโยค และด้านผู้กระทำที่ปรากฏในประโยค ดังจะได้อธิบายโดยสรุปดังนี้

1. ด้านบทความความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยาในประโยค จากการศึกษาพบว่าบทความของประธานในประโยคเชิงรับจำแนกออกได้เป็น

1.1 ประโยคเชิงรับภาษาไทย ประธานของประโยคมีบทบาทเจ็ดแบบคือ

- 1.1.1 เป้าหมาย เช่น ละครเรื่องนี้ แสดงดีมาก
- 1.1.2 ผู้แสดงและผู้ได้รับผลกระทบ เช่น เรือรบจม เพราะข้าศึก
- 1.1.3 ผู้แสดงความรู้สึก เช่น หลอน ทรมาณจิตใจ
- 1.1.4 ผู้รับความรู้สึก เช่น สิ่งศักดิ์สิทธิ์ คุ้มครอง
- 1.1.5 ผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ เช่น คนไม่พวกนี้ ครอบงำทุกวัน
- 1.1.6 เครื่องมือ เช่น กระต่าย แข็งข้อพัดคุ้ย
- 1.1.7 วัตถุ เช่น เนื้อวัว นี้ปรุงอาหารอร่อย
- 1.1.8 สถานที่ เช่น ผา นังหาสินน้ำมันสวย
- 1.1.9 ขอบเขตของกระบวนการ เช่น จังหวัด ใกล้เคียงกัน

1.2 ประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ ประธานของประโยคมี 11 แบบ คือ

- 1.2.1 เป้าหมาย เช่น His shoes were flung.
- 1.2.2 ผู้แสดง และผู้ได้รับผลกระทบ เช่น The window closed
- 1.2.3 ผู้แสดงความรู้สึก เช่น She was disappointed by the
- 1.2.4 ผู้รับความรู้สึก เช่น This movie was enjoyed by
- 1.2.5 ผู้แสดงคุณลักษณะ เช่น The room was kept clean.
- 1.2.6 ผู้บ่งชี้ เช่น My sister was the teacher.
- 1.2.7 ผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ เช่น His sister was bought
- 1.2.8 เครื่องมือ เช่น That chair broke the window

violently.

play.

students.

a book.

violently.

1.2.9 วัสดุ เช่น This cloth makes a coat well.

1.2.10 สถานที่ เช่น His head is aimed directly.

1.2.11 ขอบเขตของกระบวนการ เช่น A strange dream was dreamt very often.

2. ท่านผู้กระทำในประโยค จากการศึกษาพบว่าในประโยคเชิงรับในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาผู้กระทำในประโยค จะแบ่งออกได้เป็นสองแบบคือ

2.1 ประโยคเชิงรับที่ปรากฏผู้กระทำ ได้แก่ ประโยคเชิงรับที่มีผู้กระทำปรากฏในประโยค ในประโยคเชิงรับภาษาไทย ตำแหน่งของผู้กระทำจะอยู่ระหว่างคำว่า "ถูก" และคำกริยาของประโยค เช่น จอห์นถูกคุณแม่เปิด ส่วนในประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ ผู้กระทำจะปรากฏท้ายประโยคหลังคำว่า "by" เช่น The games are watched by students.

2.2 ประโยคเชิงรับที่ไม่ปรากฏผู้กระทำ ได้แก่ ประโยคเชิงรับที่ไม่มีผู้กระทำปรากฏในประโยค เช่น

น้ำนั้นควรสำรวจในเขตนี้

The key opened the door easily.

ประโยคเชิงรับที่เกิดจากการพิจารณาผู้กระทำในประโยคเช่นนี้ อาจเรียกชื่อได้ตามบทบาทของประธานและผู้กระทำในประโยค เช่น ถ้าประโยคเชิงรับนั้นมีประธานแสดงบทบาทเป้าหมาย และมีผู้กระทำปรากฏในประโยค จะเรียกประโยคเชิงรับว่า ประโยคเชิงรับประเภทเป้าหมาย - ผู้กระทำปรากฏ แต่ถ้าประโยคเชิงรับดังกล่าวไม่มีผู้กระทำปรากฏจะเรียกว่า ประโยคเชิงรับประเภทเป้าหมาย - ผู้กระทำไม่ปรากฏ ดังตัวอย่าง

จอห์นถูกคุณแม่เปิด (ประโยคเชิงรับประเภทเป้าหมาย - ผู้กระทำปรากฏ)

ขวานคานนี้ผ่านดี (ประโยคเชิงรับประเภทเครื่องมือ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ)

Some money was dropped by her. (ประโยคเชิงรับประเภทเป้าหมาย - ผู้กระทำปรากฏ)

The key opened the door easily. (ประโยคเชิงรับประเภทเครื่องมือ - ผู้กระทำไม่ปรากฏ)

จากการศึกษาพบว่า ประโยคเชิงรับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีองค์ประกอบคำบทบาทความหมาย และโครงสร้าง มีทั้งลักษณะคล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน สำหรับลักษณะที่แตกต่างกัน และเป็นสาเหตุให้เกิดปัญหาและข้อผิดพลาดในการเรียนรู้ เพราะการแทรกแซงจากภาษาไทย มีอยู่สองด้าน คือ ความแตกต่างทางคำบทบาทความหมาย และความแตกต่างทางคำโครงสร้าง ความแตกต่างทั้งสองด้านนี้สรุปได้ดังนี้

ความแตกต่างทางคำบทบาทความหมาย บทบาทความหมายที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่

1. กระบวนการ กระบวนการหรือคำกริยาในประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีความแตกต่างกันดังนี้

1.1 คำกริยาที่ปรากฏในประโยคภาษาไทย ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปตาม tense, aspect และ modal ส่วนคำกริยาในประโยคภาษาอังกฤษจะมีลักษณะตรงกันข้าม คือต้องเปลี่ยนแปลงรูปไปตาม tense, aspect และ modal ดังตัวอย่างเปรียบเทียบ

เสื้อตัวนี้ซักสะอาดมาก

คุณแม่ถูกยักยอกเงิน

The clothes were washed.

He has been given a reward.

1.2 คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ในประโยคภาษาไทย จะทำหน้าที่บรรยายลักษณะของประธานหรือบอกความเท่าเทียมกันระหว่างคำนามในส่วนประธานกับคำนามในส่วนเติมเต็ม เช่น คำกริยา "สวย" และ "เหมือน" ในประโยคต่อไปนี้

น้องสาวของเขาสวยมาก

เขาเหมือนพ่อ

ส่วนคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ในประโยคภาษาอังกฤษ จะบอกลักษณะของคำนามในส่วนประธานหรือคำนามในส่วนเติมเต็ม ในลักษณะที่สัมพันธ์กับคำคุณศัพท์ซึ่งปรากฏในส่วนเติมเต็ม หรือบอกความสัมพันธ์ระหว่างคำนามในส่วนประธานกับคำนามในส่วนเติมเต็ม คำกริยากลุ่มนี้ เช่น be, find และ resemble ในประโยคต่อไปนี้

She was beautiful.

He found her attractive

He resembles his father.

John was the leader.

2. ปัจจัยแวดล้อม ปัจจัยแวดล้อมที่แสดงบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ และบทบาทปัจจัยแสดง ความเทียบเท่ากันเมื่อปรากฏในประโยคอาจแยกความแตกต่างที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

2.1 ความแตกต่างระหว่างบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ ในภาษาไทยไม่มีปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏในประโยคเพื่อทำหน้าที่บรรยายลักษณะของประธาน มีแต่คำกริยาชนิดแสดง ความสัมพันธ์ เท่านั้นที่ทำหน้าที่ดังกล่าวนี้ แต่ในภาษาอังกฤษจะมีปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏในส่วน เติมเต็มของประโยคทั้งในรูปคำคุณศัพท์ และคำนาม เพื่อบอกลักษณะของคำนามในส่วนประธาน หรือส่วนเติมเต็ม ก็จะเห็นได้จากตัวอย่าง เปรียบเทียบต่อไปนี้

เขางามมาก (คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์)

น้องสาวของเขาสวยมาก (คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์)

She is beautiful. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะในรูปคำคุณศัพท์)

He painted the door green. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะในรูปคำคุณศัพท์)

He is a teacher. (ปัจจัยแสดงคุณลักษณะในรูปคำนาม)

2.2 ความแตกต่างระหว่างบทบาทปัจจัยแสดง ความเทียบเท่ากัน ทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษต่างก็มีคำนามแสดงบทบาทปัจจัยแสดง ความเทียบเท่ากันเหมือนกัน แต่มี ข้อแตกต่างกันในกรณีที่เมื่อปัจจัยแสดง ความเทียบเท่ากันนั้นบอกหน้าที่ของคำนามในส่วนประธาน ในภาษาไทยไม่มีคำนำหน้าคำนามปรากฏหน้าปัจจัยดังกล่าว แต่ในประโยคภาษาอังกฤษจะมีคำนำ หน้าคำนาม "the" ปรากฏหน้าปัจจัยแสดง ความเทียบเท่ากัน และคำนำหน้าคำนาม "the" นี้ จะเป็นคำที่ใช้แสดง ความแตกต่าง ระหว่างบทบาทปัจจัยแสดง ความเทียบเท่ากัน กับบทบาทปัจจัย แสดงคุณลักษณะ ซึ่งอยู่ในรูปคำนามที่ต้องมีคำนำหน้าคำนาม "a" ปรากฏอยู่ด้วย ความแตกต่าง ระหว่างบทบาทปัจจัยแสดง ความเทียบเท่ากัน ในประโยคภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จะเห็นได้จาก ประโยคดังต่อไปนี้

จอห์นเป็นหัวหน้า

John was the leader.

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ความแตกต่างทางคำศัพท์ที่มีความหมายมีอยู่สองประเภทคือ ความแตกต่างระหว่างบทบาทของกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ และความแตกต่างระหว่างบทบาทปัจจัยแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะและบทบาทปัจจัยแสดงการเทียบเท่ากัน

ความแตกต่างอีกชนิดหนึ่งที่จะกล่าวถึง คือ ความแตกต่างทางคำโครงสร้าง

ความแตกต่างทางคำโครงสร้าง โครงสร้างที่เกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับภาษาไทย และภาษาอังกฤษซึ่งมีความแตกต่างกัน ได้แก่ โครงสร้างดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างของส่วนเติมเต็ม โครงสร้างนี้ในประโยคภาษาไทยเป็นโครงสร้างที่อยู่ในรูปของนามวลีเท่านั้น ส่วนโครงสร้างของส่วนเติมเต็มในประโยคภาษาอังกฤษอาจปรากฏในรูปของคำคุณศัพท์หรือคำนามก็ได้ เช่น

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
ฉัน	ชอบ	เงิน	จากน้องชาย
She	is	<u>beautiful</u> .	
John	was	<u>the leader</u> .	

2. โครงสร้างของคำขยายในส่วนเสริม คำขยายประเภท intensifier ซึ่งทำหน้าที่ประกอบคำกริยาในประโยคภาษาไทยจะปรากฏในส่วนเสริมหลังคำกริยานั้น ๆ แต่เมื่อปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษ คำขยายดังกล่าวนี้จะปรากฏในส่วนเสริม ซึ่งอาจจะวางอยู่หน้าคำกริยาหลังคำกริยา หรือวางระหว่างส่วนของกริยาอย่างใดอย่างหนึ่ง หรืออาจมีหน้าที่ประกอบคำคุณศัพท์ที่แสดงบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ โดยปรากฏหน้าคำคุณศัพท์นั้นก็จะแสดง เปรียบเทียบในตัวอย่างต่อไปนี้

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนเสริม</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเสริม</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
เขา		ขโมย		เงิน	บ่อย
น้องสาวของเขา		สวย	มาก		

He beautifully sings.

He walks quickly

She is willingly
welcomed

The sister is very beautiful.

3. โครงสร้างของคำกริยาที่ประธานแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก (causative) คำกริยาเหล่านี้เมื่อปรากฏในประโยคภาษาไทย ที่มีลักษณะประโยคเป็นประโยคเชิงก่อกิริยา ประธานของประโยคจะแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึกเท่านั้น โดยโครงสร้างของคำกริยาอาจมีคำว่า "ทำให้" ปรากฏรวมอยู่ด้วย และเมื่อปรากฏในประโยคเชิงรับ ประธานจะมีบทบาทผู้แสดงความรู้สึกหรือผู้รับความรู้สึก อย่างใดอย่างหนึ่ง โดยโครงสร้างของส่วนกริยาอาจมีคำว่า "น่า" หรือ "ควร" ปรากฏอยู่ด้วย เช่น ประโยคเชิงก่อกิริยา : ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้เด็กตกใจ ประโยคเชิงรับ : เด็กตกใจ

เรื่องเช่นนี้ไม่ควร (น่า) สนใจ

แต่เมื่อคำกริยาเหล่านี้ปรากฏในประโยคภาษาอังกฤษที่มีลักษณะประโยคเป็นประโยคเชิงก่อกิริยา ประธานของประโยคจะมีบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก และโครงสร้างของส่วนกริยาจะเป็นรูปคำกริยาหลัก เมื่อปรากฏในประโยคเชิงรับ ประธานจะมีบทบาทผู้แสดงความรู้สึกโดยโครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจก หรือกรรตุวาจกก็ได้ ดังตัวอย่าง

ประโยคเชิงก่อกิริยา : The book pleased John. ประโยคเชิงรับ : John was pleased
(by the book).

: John pleased.

4. โครงสร้างของประโยคที่เกี่ยวข้องกับคำนามแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ ในโครงสร้างประโยคภาษาไทย คำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์นี้หมายถึงผู้ได้รับผลประโยชน์ หรือผู้เสียผลประโยชน์ ซึ่งจะปรากฏในส่วนเสริม โดยมีคำบุพบท "แก่" "ให้" "ให้แก่" หรือ "จาก" นำหน้าได้ หรือปรากฏในส่วนเติมเต็มหลังคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย เมื่อละคำบุพบทดังกล่าว คำนามที่แสดงบทบาทดังกล่าวนี้จะสลับตำแหน่งกับคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายซึ่งปรากฏในส่วนเติมเต็มไม่ได้ และเมื่อปรากฏในประโยคเชิงรับ โครงสร้างของประโยคจะเป็นรูปกรรมวาจก หรือกรรตุวาจกก็ได้ ดังตัวอย่าง

	<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
<u>ประโยคเชิงกิริยา</u> :	ครู	แจก	รางวัล	แก่/ให้/ให้แก่ นักเรียนที่มีความ ประพฤติดี
	ครู	แจก	รางวัลนักเรียนที่มี ความประพฤติดี	
	เขา	ขโมย	เงิน	จาก ฉัน
	เขา	ขโมย	เงินฉัน	
<u>ประโยคเชิงรับ</u> :	นักเรียนที่มีความ ประพฤติดี	ได้รับแจก	รางวัล	
	ฉัน	ถูกขโมย	เงิน	

สำหรับโครงสร้างในประโยคภาษาอังกฤษนั้น คำนามที่แสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ หมายถึง ผู้ได้รับผลประโยชน์เท่านั้น และปรากฏในประโยคที่มีคำกริยาชนิดการแจก และคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ เมื่อปรากฏในประโยคที่มีคำกริยาชนิดการแจก คำนามที่แสดงบทบาทดังกล่าวจะมีตำแหน่งที่เกิดสองตำแหน่ง คือ ในส่วนเติมเต็มหน้าคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย หรือในส่วนเสริมซึ่งต้องมีคำบุพบท "to" หรือ "for" นำหน้า และเมื่อปรากฏในประโยคที่มี

6. โครงสร้างของประโยคเชิงรับทั้งสองภาษา โครงสร้างของประโยคเชิงรับภาษาไทย เมื่อเป็นรูปกรรมวาจก ส่วนกริยาจะมีคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" ปรากฏร่วมอยู่ด้วย โดยคำกริยาหลักจะคงรูปเดิมไม่เปลี่ยนแปลงไปตาม aspect, tense และ modal และเมื่อมีผู้กระทำปรากฏ ผู้กระทำจะวางอยู่ระหว่างส่วนกริยา หลังคำว่า "ถูก" หรือ "โดน" หน้าคำกริยาหลัก เมื่อโครงสร้างของประโยคเป็นรูปกรรตุวาจก ส่วนกริยาจะประกอบด้วยคำกริยาหลักซึ่งคงรูปเดิมเสมอ ซึ่งอาจจะมีคำว่า "ได้รับ" "นำ" "ควร" ฯลฯ ประกอบได้ และถ้ามีผู้กระทำปรากฏ ผู้กระทำจะวางไว้ท้ายประโยคใน ส่วนเสริม โครงสร้างประโยคทั้งสองชนิดนี้ แสดงได้จากตัวอย่างต่อไปนี้

	<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
รูปกรรมวาจก	เขา	ถูก (พ่อ) ลงโทษ		
	เขา	โดน (แม่) ตี		
รูปกรรตุวาจก	นักเรียน	วาท		โดยจิตรกร
	นักเรียน	ได้รับแจก	รางวัล	จากครู

สำหรับโครงสร้างของประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษนั้น เมื่อเป็นรูปกรรมวาจก ส่วนกริยาจะประกอบด้วยคำกริยาใน be และคำกริยาหลักซึ่งอยู่ในรูปของ past participle คำกริยาใน "be" นี้ อาจเปลี่ยนไปตาม aspect, tense และ modal และเมื่อมีผู้กระทำปรากฏ ผู้กระทำจะมีคำว่า "by" นำหน้า และปรากฏในส่วนเสริมต่อจากส่วนกริยา เมื่อโครงสร้างของประโยคเป็นรูปกรรตุวาจก ส่วนกริยาจะประกอบด้วยคำกริยาหลักเท่านั้น ซึ่งต้องเปลี่ยนแปลงไปตาม aspect, tense และ modal และจะต้องมีคำวิเศษณ์ประกอบคำกริยาปรากฏในส่วนเสริมด้วยเสมอ โครงสร้างประโยคชนิดนี้ไม่มีผู้กระทำปรากฏ โครงสร้างประโยคทั้งสองชนิดนี้แสดงได้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

	<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
รูปกรรมวาจก	He	was beaten		by his father.
	The students	are punished		by their teachers.

	ส่วนประธาน	ส่วนกริยา	ส่วนเติมเต็ม	ส่วนเสริม
รูปกรรตุวาจก	The key	opened	the door	easily.
	The milk	warms		gradually.

7. เกณฑ์ในการพิจารณาโครงสร้างของประโยคเชิงรับที่มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ปรากฏความแตกต่างในกรณีนี้เนื่องมาจากภาษาไทยไม่ตัดสินให้ประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ปรากฏเปลี่ยนโครงสร้างเป็นประโยคเชิงรับได้ ซึ่งสามารถอธิบายเหตุผลประกอบได้จากประโยคตัวอย่าง "แดงเป็นครู" ถ้ากลับประโยคว่า "ครูเป็นแดง" หรือ "ครูคือแดง" ความหมายของประโยคใหม่จะไม่เหมือนกับประโยคเดิมซึ่งบอกอาชีพของแดง ดังนั้นประโยคดังกล่าวจึงเปลี่ยนโครงสร้างเป็นประโยคเชิงรับไม่ได้ ในทำนองเดียวกันเมื่อคำกริยาดังกล่าวปรากฏในประโยคที่มีความหมายอื่น ๆ บาง เช่น แแดงคือคนตัวสูง ประโยคนี้ถ้าตั้งประโยคคำถามถามเน้นในตัวแดง เช่น ขณะที่ครูปรากฏ อยากจะรู้จักแดง ก็จะถามว่า "แดงคือคนไหน" หรือ "คนไหนคือแดง" และผู้ตอบก็จะตอบว่า "แดงคือคนตัวสูง" ซึ่งถ้าจะกลับประโยคเป็น "คนตัวสูงคือแดง" โดยออกเสียงเน้นหนักที่ประธานของประโยค ก็ไม่ได้ทำให้ความหมายของประโยคตอนนี้อนไปจากเดิมแต่ประการใด คำตอบยังคงเน้นที่ตัวของแดงเสมอ ไม่ว่าจะให้ประธานของประโยคเป็น "แดง" หรือเป็น "คนตัวสูง" ก็ตาม ทั้งนี้เพราะการเน้นเสียงหนักในคำในภาษาไทยไม่ได้ทำให้เกิดหน่วยเสียงที่มีความหมาย และความหมายของประโยคตอบก็ไม่จัดให้เป็นประโยคเชิงรับ

ประโยคเชิงก่อกิริยาในภาษาอังกฤษที่มีคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ปรากฏ จะเปลี่ยนโครงสร้างประโยคให้เป็นประโยคเชิงรับได้ ทั้งนี้เพราะภาษาอังกฤษมีการเน้นเสียงหนักในคำที่มีความหมายต่อการพิจารณาลักษณะประโยคว่า เมื่อไรจะเป็นประโยคเชิงก่อกิริยา และเมื่อไรจะเป็นประโยคเชิงรับ ดังตัวอย่างการพิจารณาลักษณะประโยคที่มีคำกริยาใน "be" ในประโยคคำถาม "Which is John?" โดยออกเสียงหนักที่คำว่า "which" ก็จะได้ประโยคตอบซึ่งจัดเป็นประโยคเชิงก่อกิริยาคือ "The tall one is John." และเน้นเสียงหนักที่ประธาน "the tall one" อีกเช่นกัน แต่ถาลงเสียงหนักในประโยคคำถามที่คำว่า "John" ก็จะได้ประโยคตอบว่า "John is the tall one" โดยคงเสียงหนักที่ "John" ซึ่งจัดว่าเป็น

ประโยคเชิงรับของ "the tall one is John." การกลับประโยคเช่นนี้เปรียบเทียบกับประโยคที่มีคำกริยาชนิดการสังเกต เช่น "He saw John." ถ้าต้องการเน้นที่ประธานของประโยคจะตั้งคำถามได้ว่า "Who saw John?" แต่ถ้ามองการเน้นที่ John จะตั้งคำถามได้ว่า "Who did he see?" โดยเน้นที่คำว่า "Who" และจะได้ประโยคตอบว่า "He saw John." หรือ "John was seen by him." โดยลงเสียงหนักที่ "John" ซึ่งเป็นประโยคเชิงรับ ดังนั้นประโยค "John is the tall one." จึงจัดว่าเป็นประโยคเชิงรับซึ่งมีโครงสร้างประโยคเท่ากับประโยค "John was seen by him."

จากการยกตัวอย่างประกอบกรออธิบายดังกล่าวนี้ ทำให้เห็นได้ชัดแจ้งว่า การเน้นเสียงหนักในคำในประโยคภาษาอังกฤษนั้นมีความสำคัญต่อการพิจารณาลักษณะของประโยคด้วยเช่นกัน

จากผลการศึกษาเปรียบเทียบลักษณะของประโยคเชิงรับทั้งสองภาษา ทำให้มองเห็นปัญหาหลาย ๆ ประการที่เกิดจากการใช้ไวยากรณ์เลือกสรรอธิบายลักษณะภาษา ปัญหาดังกล่าวนี้นักวิจัยจะได้กล่าวถึงในหัวข้ออภิปรายผลต่อไป

อภิปรายผล

ในการใช้ไวยากรณ์เลือกสรรอธิบายลักษณะประโยคทั้งหมดที่มีความเกี่ยวข้องกับประโยคเชิงรับนั้น มีข้อที่น่าสังเกตซึ่งควรระวามากล่าวไว้ในหัวข้ออภิปรายผล ดังนี้

ประโยคเชิงรับมีลักษณะต่างจากประโยคเชิงก่อกิริยา ที่ประธานของประโยคไม่ใช่ผู้แสดงกิริยา หรือผู้ออกให้เกิดการสังเกตกิริยา แต่จะแสดงความหมายว่าเป็นผู้รับการกระทำ ในการวิเคราะห์ลักษณะของประโยคเชิงรับครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตได้ว่า โครงสร้างกรรมฐานของประโยคเชิงรับทั้งในภาษาไทยและภาษาอังกฤษทำให้เกิดความหมายหลายนัย (ambiguous) ซึ่งมีผลต่อการตีความหมายในประโยคว่าประธานควรจะเป็นบทบาทเป็นผู้แสดงกิริยา หรือเป็นผู้รับการกระทำ ทั้งนี้เพราะเกิดการพ้องรูปกับประโยคเชิงก่อกิริยา ดังจะได้แยกอธิบายเรียงตามลำดับจากภาษาไทย และภาษาอังกฤษ

สำหรับภาษาไทยนั้น จากการวิเคราะห์พบว่าประโยคบางประโยคทำให้เกิดความหมายหลายนัยได้ เช่น

พ่อแม่เลี้ยงไม่ได้

เครื่องจักรแบบใหม่ประดิษฐ์ได้ดีมาก

การที่ประโยคทั้งสองนี้ทำให้เกิดความหมายหลายนัย เพราะสามารถแปลความหมายของประโยคได้มากกว่าหนึ่งความหมาย โดยความหมายแรกจะเป็นความหมายของประโยคเชิงก่อกิริยา และความหมายที่สองคือ ความหมายของประโยคเชิงรับ การที่แยกความหมายออกได้เป็นสองอย่าง เพราะมีการเว้นวรรคตอนต่างกัน โดยความหมายแรกนั้นจะ เว้นวรรคตอนในประโยคดังนี้

พ่อแม่เลี้ยง ไม่ได้

เครื่องจักรแบบใหม่ประดิษฐ์ ได้ดีมาก

การเว้นวรรคตอนดังกล่าวทำให้ใจความของประโยคมีความหมายว่าประธานเป็นผู้แสดงกิริยา เช่น ในประโยคที่หนึ่ง "พ่อแม่" เป็นผู้แสดงกิริยา "เลี้ยง" และในประโยคที่สอง "เครื่องจักรแบบใหม่" เป็นตัวแสดงกิริยา "ประดิษฐ์" โดยละค่านามที่แสดงบทบาทเป้าหมายในประโยคทั้งสองนี้ไว้

สำหรับความหมายที่สองซึ่ง เป็นความหมายของประโยคเชิงรับนั้น เกิดจากเว้นวรรคตอนดังนี้

พ่อแม่ เลี้ยงไม่ได้

เครื่องจักรแบบใหม่ ประดิษฐ์ได้ดีมาก

ความหมายในลักษณะนี้เหมือนกับละประธานของประโยคไว้ เช่น พ่อแม่ ลูก ๆ เลี้ยงไม่ได้ หรือเครื่องจักรแบบใหม่นี้ ช่างประดิษฐ์ ได้ดีมาก ดังนั้น "พ่อแม่" และ "เครื่องจักรแบบใหม่" จึงเป็นผู้รับการกระทำจากประธานในประโยค และทำให้ประโยคมีความหมายเป็นประโยคเชิงรับ

การที่จะแก้ไขให้ประโยคลักษณะดังกล่าวไม่เกิดความหมายกำกวม จึงต้องคำนึงถึงเรื่อง การเว้นวรรคตอนในประโยคด้วย เพราะการแบ่งวรรคตอนที่ถูกต้องจะทำให้ความหมายของประโยคมีความชัดเจนขึ้น

นอกจากประโยคจะเกิดความหมายหลายนัย เพราะการแบ่งวรรคตอนแล้ว คำกริยาชนิดแสดงอาการ บางคำที่ปรากฏในประโยคเชิงบรรยายก็มีส่วนทำให้ประโยคมีความหมายหลายนัยด้วย

เช่น คำกริยา "กาง" ในประโยค "รุ่มกาง" มีความหมายได้สองอย่างคือ "รุ่มกางเองโดยอัตโนมัติ" และ "รุ่มคันนี้กางยาก" ความหมายแรกบ่งบอกว่า ประธานคือ "รุ่ม" เป็นผู้แสดงกริยาเอง ส่วนความหมายในประโยคที่สองจะเป็นความหมายของประโยคเชิงรับ วิธีแก้ความหมายหลายนัยสำหรับประโยคเช่นนี้ก็โดยเพิ่มคำวิเศษณ์ในประโยค เช่น

รุ่มกางเองโดยอัตโนมัติ

รุ่มคันนี้กางยาก

คำกริยาชนิดแสดงอาการบางคำ เช่นคำว่า "ยืค" ในประโยค "หมึงสติกยืคไม่ได้แล้ว" ดูเหมือนกับเป็นคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ เช่นเดียวกับคำว่า "สวย" ในประโยค "น้องสาวของเขาสวยมาก" แต่ถาพิจารณาความหมายแล้วจะเห็นได้ว่า คำกริยา "ยืค" เป็นคำกริยาชนิดแสดงอาการ เพราะประโยคที่มีคำกริยา "ยืค" ปรากฏ มีประธานคือ "หมึงสติก" แสดงบทบาทเป็นผู้แสดงกริยาและผู้ได้รับผลกระทบพร้อม ๆ กัน นั่นคือ ต้องมีผู้ทำให้หมึงสติกยืค คำกริยากังกล่าวนี้จึง เป็นคำกริยาชนิดแสดงอาการไม่ใช่คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ และประโยค "หมึงสติกยืคไม่ได้แล้ว" จึงจัดว่าเป็นประโยคเชิงรับ แต่ประโยค "น้องสาวของเขาสวยมาก" นั้นเป็นประโยคเชิงก่อกิริยา และคำกริยาในประโยคเป็นคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ ดังนั้นความแตกต่างระหว่างคำกริยาทั้งสองประเภทนี้จึงแยกให้เห็นได้ด้วยการสังเกตจากบทบาทของประธานในประโยคประกอบกันด้วย ไม่ใช่ดูจากรูปคำที่ปรากฏเพียงอย่างเดียว

สำหรับประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษนั้นอาจเกิดความหมายหลายนัยได้ เช่นเดียวกับประโยคเชิงรับภาษาไทย คืออาจจะให้ความหมายเหมือนกับประโยคเชิงก่อกิริยา หรือประโยคเชิงรับพร้อม ๆ กัน เช่นประโยค

This group of people must teach French slowly.

ความหมายแรกของประโยคนี้คือ This group of people must be taught French slowly. ซึ่งเป็นความหมายของประโยคเชิงรับ ส่วนความหมายที่สองคือ This group of people are teachers and they must teach French slowly. ซึ่งเป็นความหมายของประโยคเชิงก่อกิริยา ความหมายกำกวมของประโยคดังกล่าวนี้จะหมดไปได้

เมื่อเปลี่ยนโครงสร้างของประโยคให้อยู่ในรูปกรรมาจก

ความหมายหลายนัยในประโยคอีกประเภทหนึ่ง เกิดจากคำกริยาบางคำที่มีความหมายได้มากกว่าหนึ่งความหมาย เมื่อมาคำกริยาดังกล่าวนี้มาแต่งประโยคโดยจำแนกตามบทบาทของประธาน คำกริยาดังกล่าวจะมีความหมายแตกต่างกันออกไป เมื่อประธานของประโยคมีบทบาทแตกต่างกัน แม้ว่าประโยคที่แต่งขึ้นนี้จะอยู่ภายใต้เงื่อนไขของการเลือกอย่างเดียวกัน คือ มาจากประโยคหลักเหมือนกัน เช่น คำกริยา "serve" ในประโยค "Mother served her with a cup of coffee." ซึ่งเป็นประโยคเชิงกอกิริยา มีประธานแสดงบทบาทผู้แสดงกิริยา และความหมายของคำกริยา "serve" คือ "give food to" เมื่อเปลี่ยนประโยคเชิงกอกิริยานี้เป็นประโยคเชิงรับจะได้ประโยคที่ประธานแสดงบทบาทดังนี้

1. ผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ : She was served with a cup of coffee.

ประโยคนี้คำกริยา "serve" ยังคงความหมายเดิมคือ หมายความว่า "give food to"

2. เครื่องมือ : A cup of coffee served her well.

ประโยคนี้คำกริยา "serve" มีความหมายว่า "good enough"

การที่คำกริยาบางคำมีความหมายเปลี่ยนไปตามบทบาทของประธานในประโยค ทำให้ผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาเกิดความสับสน เพราะไม่ทราบว่าสถานการณ์ใดควรจะมีคามหมายอย่างไร เมื่อพบประโยคไหนของนี้ โดยที่ไม่มีบริบทข้างเคียงประกอบ ก็จะไม่มีโอกาสทราบได้ว่าความหมายของคำกริยาดังกล่าวหมายความว่าอย่างไรกันแน่

ข้อที่น่าสนใจอีกประการหนึ่ง คือ ความหมายตรงตัวของคำนามบางคำที่ปรากฏในประโยคเชิงรับจะแสดงให้เห็นว่าคำนามนั้นแสดงบทบาทสถานที่ เช่น "the house" และ "this factory" ในประโยค

This house permits dog freely.

This factory must work carefully.

ถ้าพิจารณาความหมายของประธานทั้งสองในประโยคจะเห็นได้ว่า ทั้งคำว่า "this house" และ

"this factory" นั้น มีความหมายลึก (deep meaning) แฝงอยู่ เพราะว่า "this house" อาจหมายถึง "people in this house" และคำว่า "this factory" อาจหมายถึง "workers in this factory" ได้ ถ้าประธานทั้งสองมีความหมายกว้าง เช่น ที่กล่าวประโยคตัวอย่างข้างต้นก็จัดเป็นประโยคเชิงกอกิริยา เพราะประธานมีบทบาทเป็นผู้แสดงกิริยา ลักษณะกว้างกล่าวนี้จึงทำให้เกิดความสับสนต่อการแบ่งประเภทของประโยคได้ว่าควรจะเป็นประโยคเชิงกอกิริยา หรือประโยคเชิงรับ ทั้งนี้ในการศึกษาเรื่องประเภทของประโยคจึงควรให้ความสนใจต่อความหมายลึกที่แฝงอยู่ในคำนั้น ๆ ด้วย เพราะถ้าแปลความหมายของคำนามผิดไป บทบาทของคำนามดังกล่าวก็ย่อมจะผิดไปด้วย

นอกจากเรื่องลักษณะของประโยคที่ทำให้เกิดความหมายหลายนัยแล้ว ในการวิเคราะห์บทบาทของประธานที่ปรากฏในประโยคซึ่งเกี่ยวข้องกับคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกนั้น ผู้วิจัยได้จำแนกคำนามที่แสดงบทบาทผู้แสดงความรู้สึก ออกจากคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมาย และแยกคำนามที่แสดงบทบาทผู้รับความรู้สึกออกจากคำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ ทั้งนี้เพราะคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายและคำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการนั้นจะปรากฏในประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงอาการเท่านั้น ส่วนคำนามที่แสดงบทบาทผู้แสดงความรู้สึกและผู้รับความรู้สึกจะปรากฏในประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก จึงสมควรที่จะได้แยกคำนามที่แสดงบทบาททั้งที่กล่าวแล้วออกจากกัน

ปัญหาในการศึกษา

ในการศึกษารั้งนี้ ผู้วิจัยได้พบปัญหาหลายประการจากการวิเคราะห์ประโยค ซึ่งทำให้เห็นได้ว่า ทฤษฎีทางภาษาศาสตร์แต่ละทฤษฎีนั้น ย่อมจะมีทั้งข้อดี และข้อเสีย ไม่มีทฤษฎีใดหรือกฎเกณฑ์ใดที่สามารถอธิบายลักษณะภาษาได้ครอบคลุมทั้งหมด ปัญหาที่เกิดขึ้นบางปัญหาจึงไม่สามารถใช้ทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งอธิบายได้เพียงทฤษฎีเดียว สำหรับการศึกษาเรื่องประโยคเชิงรับก็เช่นกัน ผู้วิจัยได้พบปัญหาดังต่อไปนี้

1. ประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษบางประโยคที่มีคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกกลุ่มที่มีประธานแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก เช่น คำกริยา *amuse, interest* ประโยคเชิงรับทั้งกล่าวนี้นี้มีโครงสร้างประโยคได้สองโครงสร้างคือ โครงสร้างกรรมวาจก และกรรตุวาจก เช่น

We were amused (by the monkey). (โครงสร้างกรรมวาจก)

We amused. (โครงสร้างกรรตุวาจก)

โครงสร้างที่เป็นปัญหาคือ โครงสร้างกรรตุวาจก ทั้งนี้เพราะในประโยคเชิงรับทั้ง ๆ ไป เมื่อมีคำกริยากลุ่มนี้ปรากฏ โครงสร้างของคำกริยาจะเป็นกรรตุวาจกเสมอ ดังนั้นการตัดสินใจให้โครงสร้างของประโยคกรรตุวาจกที่มีคำกริยากลุ่มดังกล่าวเป็นประโยคเชิงรับด้วยจึงอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับกันทั่วไปนัก แม้แต่เจ้าของภาษาบางท่านที่ไม่คุ้นเคยหรือไม่สนใจไวยากรณ์ก็ยังเห็นว่าประโยคที่มีคำกริยากลุ่มดังกล่าวปรากฏในรูปโครงสร้างกรรตุวาจก ไม่น่าจะจัดเป็นประโยคเชิงรับ เพราะมีรูปพ้องกับประโยคเชิงกอกกริยา เช่น ประโยค "We amused." อาจจะมีความหมายว่า "We amused him." หรือ "We were amused." ก็ได้ กรณีเช่นนี้จึงเป็นกรณีที่ทำให้ไม่สามารถจำแนกประเภทของประโยคได้ชัดเจน (unclear case) การจะอธิบายลักษณะประโยคชนิดนี้ให้เป็นที่เข้าใจและยอมรับกันนั้น จึงต้องกำหนดให้เกณฑ์ว่าที่ตัดสินใจให้เป็นประโยคเชิงรับนั้นเพราะยึดไวยากรณ์เลือกสรรเป็นหลักในการกำหนด

2. คำกริยาที่มีความหมายเป็นได้ทั้งคำกริยาชนิดแสดงอาการ และคำกริยาแสดงความสัมพันธ์ เช่น คำกริยา *grow, turn, make* ซึ่งเมื่อปรากฏในประโยคเชิงแสดงก็มีความหมายอย่างหนึ่ง และเมื่อปรากฏในประโยคเชิงสภาพ ก็มีความหมายไปอีกอย่างหนึ่ง ดังตัวอย่าง

Grass grows after rain. (*grow* เป็นคำกริยาชนิดแสดงอาการ มีความหมายว่า "increase in size.")

She grows her hair long. (*grow* เป็นคำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ มีความหมายว่า "cause or allow to grow.")

คำกริยากลุ่มนี้เป็นคำกริยาที่ผู้วิจัยคิดว่า อาจจะทำให้ผู้ที่ไม่ทราบข้อเท็จจริงดังกล่าวข้างต้นมากจนเกิดความสับสน และแปลความหมายผิดไปได้ ทั้งนี้เพราะไม่คิดว่าคำกริยากลุ่มนี้จัดเป็น

คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ได้เช่นเดียวกับคำกริยาใน "be" และคำกริยากลุ่มนี้ก็พบว่ามีการใช้ในความหมายของคำกริยาชนิดการแสดงความสัมพันธ์ ผู้ใช้ภาษาโดยเฉพาะผู้ที่มิใช่เจ้าของภาษาจึงมักจะแปลความหมายกันอย่างไม่ดี ๆ เสมอ

3. ในการใช้ไวยากรณ์เลือกสรรอธิบายความแตกต่าง ระหว่างคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายกับคำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ ว่าคำนามที่แสดงบทบาทเป้าหมายนั้นสามารถสังเกตได้จากกรณีที่อาจมีคำคุณศัพท์ที่แสดงบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏร่วมกัน ในขณะที่คำนามที่แสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ ไม่อาจมีปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏร่วมกัน

He dropped the tray full. ("tray" เป็นคำนามแสดงบทบาทเป้าหมาย และ "full" แสดงบทบาทปัจจัยแสดงคุณลักษณะ)

She sang this song beautifully. ("this song" เป็นคำนามแสดงบทบาทขอบเขตของกระบวนการ และ "beautifully" เป็นคำวิเศษณ์ประกอบคำกริยา "sang")

จะเห็นได้ว่าหลักสังเกตความแตกต่าง ระหว่างคำนามทั้งสองบทบาทนี้ยังไม่รัดกุมพอ ถ้าผู้ศึกษาไม่ใช่เจ้าของภาษา จะไม่ทราบว่าคำนามใดบ้างที่ปรากฏร่วมกับปัจจัยแสดงคุณลักษณะได้ และคำนามใดบ้างที่ไม่อาจมีปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏร่วมกัน แม้ว่าจะสังเกตจากคำกริยาในประโยคเป็นหลักก็ตาม ทั้งนี้เพราะคำกริยาบางคำนอกจากจะมีปัจจัยแสดงคุณลักษณะปรากฏร่วมกันได้แล้ว คำกริยานั้นอาจมีคำวิเศษณ์ปรากฏร่วมได้ด้วย เช่นคำกริยา "drink" ในตัวอย่างข้างต้น นอกจากจะพบประโยคว่า "He drinks his coffee black." แล้ว อาจจะพบรูปประโยคต่อไปนี้อีก เช่น "He drinks his coffee quickly." โดย "quickly" เป็นคำวิเศษณ์ประกอบคำกริยาในประโยค ลักษณะเช่นนี้ทำให้ผู้ใช้ภาษาเกิดความสับสน ไม่แน่ใจว่าคำนามที่ปรากฏในส่วนเดิมเดิมนั้นแสดงบทบาทเป้าหมายหรือบทบาทขอบเขตของกระบวนการ

4. ในการอธิบายความแตกต่าง ระหว่างประโยคเชิงสภาพในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยสรุปว่า ประโยคเชิงสภาพในภาษาไทยไม่สามารถเปลี่ยนโครงสร้างให้เป็นประโยคเชิงรับได้ นั้น ผู้วิจัยได้สรุปผลจากการตามความเห็นของเจ้าของภาษาเพียงสามท่านเท่านั้น จึงอาจจะทำให้

ผลสรุปที่ได้ไม่ตรงกับความเห็นของเจ้าของภาษาอีกหลาย ๆ ท่าน เพราะในปัจจุบันนี้ภาษาได้เปลี่ยนแปลงไปมาก ผู้ใช้ภาษาอาจจะใช้ภาษาได้ต่าง ๆ กันออกไป ดังนั้นจึงไม่สามารถตัดสินได้ว่า ลักษณะอย่างใดจึงจะถูก หรือลักษณะอย่างใดจึงจะผิด

ปัญหาทั้งสี่ประการที่กล่าวมาแล้วนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การที่จะนำทฤษฎีทางไวยากรณ์มาอธิบายเพื่อแก้ไขปัญหานั้นอาจจะไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เพราะคงได้กล่าวแล้วว่า แต่ละทฤษฎีย่อมมีทั้งข้อดีและข้อเสียในตัวเอง ดังนั้นการแก้ไขการใช้ภาษาเพื่อให้มีความถูกต้องและเป็นที่ยอมรับกันจึงควรยึดเจ้าของภาษาเป็นหลักว่า เขาใช้กันอย่างไรจึงจะสื่อความหมายได้ และใช้ข้อมูลที่เหมาะสมกว่า

ข้อเสนอแนะ

ข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับประโยคเชิงรับที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดไวยากรณ์เลือกสรร เป็นหลักนั้น เมื่อพิจารณาส่วนของประโยคแล้วเห็นว่ามีความน่าสนใจต่ออีกหลายกรณี จึงจะได้กล่าวเสนอแนะไว้ดังต่อไปนี้

1. ควรจะได้มีการศึกษาเรื่องการใช้คำวิเศษณ์เสริมความหมายในประโยคเชิงรับทั้งภาษาไทย และภาษาอังกฤษ ทั้งนี้เพราะคำวิเศษณ์ขยายกริยาที่ปรากฏในส่วนเสริม เมื่อปรากฏในประโยคเชิงรับ จะมีลักษณะจำกั กกล่าวคือ ผู้ใช้จะต้องคำนึงถึงความหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ และคำกริยาของประโยคด้วย

ประโยคบางประโยคอาจจะไม่จำเป็นต้องใช้คำวิเศษณ์ หรือบางประโยคถ้าเลือกใช้คำวิเศษณ์ไม่เหมาะสม หรือไม่ตรงตามที่เจ้าของภาษาใช้กัน ประโยคนั้น ๆ ก็จะสามารถสื่อความหมายไม่ได้ ดังเช่นตัวอย่างต่อไปนี้ การใช้คำวิเศษณ์ในประโยคที่คัดมาจากข้อมูลในการศึกษาซึ่งจกัว่ามีการใช้ได้ถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา

ภาษาไทย : เนื้อตัวของ เขาถูกยุงกัด
 น้ำลายนี้หอมนี้เค็มแรงไม่ดี (ไม่ได้)
 พ่อแม่เลี้ยงไม่ได้ (ไม่ดี)

ภาษาอังกฤษ : The log split easily.

My wool coat stretched badly.

The explosion burst the window open easily.

จากตัวอย่างข้างต้นนี้จะเห็นได้ว่า ประโยคบางประโยคไม่จำเป็นต้องมีคำวิเศษณ์ประกอบกริยาก็อธิบายความหมายได้ชัดเจน บางประโยคอาจใช้คำวิเศษณ์ได้มากกว่าหนึ่งคำ ซึ่งขึ้นอยู่กับความหมายที่ผู้ใช้ภาษาต้องการ บางประโยคถ้ามีการใช้คำวิเศษณ์ที่ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในประโยค ก็อาจจะทำให้ประโยคนั้นเกิดความหมายหลายนัยได้ เช่น ประโยค "พ่อแม่เลี้ยงไม่ได้" ถ้าเปลี่ยนคำวิเศษณ์ "ไม่ได้" เป็น "ไม่เก่งเลย" ประโยคดังกล่าวนี้ก็จะมีความหมายเป็นประโยคเชิงก่อกิริยา โดยมีความหมายว่าประธานเป็นผู้แสดงกิริยา "เลี้ยง" ในประโยคภาษาอังกฤษก็เช่นเดียวกัน ถ้าเลือกใช้คำวิเศษณ์ไม่เหมาะสมก็ถือว่าประโยคนั้น ๆ ไม่เป็นที่ยอมรับของเจ้าของภาษา เช่นคำว่า "easily" ในประโยค "The log split easily." และ "badly" ในประโยค "The wool coat stretched badly." ถ้าเปลี่ยนคำวิเศษณ์ทั้งสองคำนี้เป็นคำอื่น เช่นเปลี่ยนคำ "easily" เป็น "uneasily" หรือเปลี่ยนคำ "badly" เป็น "widely" เจ้าของภาษาจะถือว่าประโยคที่มีคำ "uneasily" และ "badly" ปรากฏนั้นเป็นประโยคที่สื่อความหมายไม่ได้ดีเท่ากับคำวิเศษณ์เดิม

เพราะฉะนั้นการเลือกใช้คำวิเศษณ์ในประโยคเชิงรับดังกล่าวจึงต้องคำนึงถึง เรื่องความสอดคล้องกับสถานการณ์ในประโยคด้วย ซึ่งเรื่องนี้ผู้วิจัยคิดว่าน่าจะได้นำการศึกษาเพื่อหาข้อสรุปให้ได้ว่า คำวิเศษณ์กลุ่มใดบ้างที่ให้ความหมายสอดคล้องกับสถานการณ์ในประโยค และคำวิเศษณ์กลุ่มใดบ้างที่ทำให้ประโยคดังกล่าวมีความหมายได้หลายนัย ซึ่งจะได้เป็นแนวทางให้สามารถจำกัดข้อผิดพลาดในการใช้คำวิเศษณ์ที่ทำให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนแปลงไป

2. น่าจะได้มีการศึกษาคำกริยาในบางที่เมื่อปรากฏในประโยคแล้วมีโครงสร้างคล้ายกับคำกริยาในประโยคเชิงบรรยาย เพราะคำกริยาชนิดดังกล่าวนี้มีลักษณะต่างจากคำกริยาในประโยคเชิงแสดง กล่าวคือ บทบาทความหมายของประธานในประโยคจะแตกต่างไปจากประธานของประโยคเชิงแสดงทั่ว ๆ ไป จากการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยพบว่า มีคำกริยาในภาษาอังกฤษ

คู่หนึ่ง คือ rise กับ raise มีความหมายใกล้เคียงกัน โดยคำกริยาตัวแรกจะไม่ปรากฏในประโยคเชิงรับ ส่วนคำกริยาตัวหลังปรากฏได้ในประโยคเชิงรับ คำกริยาตัวนี้เมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นได้ว่า ประโยคที่มีคำกริยาตัวดังกล่าวจะมีโครงสร้างของประโยคคล้ายกับประโยคเชิงบรรยายที่มีคำกริยา march, stand ฯลฯ เป็นต้น นั่นคือ จะปรากฏในประโยคที่มีประธานแสดงบทบาทเป็นผู้ก่อให้เกิดการแสดงกิริยาในประโยคเชิงกริยา มีบทบาทเป็นผู้แสดงกิริยาด้วยตัวเองในประโยคเชิงสะท้อน และมีบทบาทเป็นผู้ถูกกระทำในประโยคเชิงรับ จึงจะไวยากรณ์อย่างเปรียบเทียบเพื่อแสดงให้เห็นความคล้ายคลึงกับประโยคเชิงบรรยายได้ดังนี้

ประโยคเชิงบรรยาย

<u>ประโยคเชิงกริยา</u>	<u>ประโยคเชิงสะท้อน</u>	<u>ประโยคเชิงรับ</u>
He <u>marched</u> the soldiers.	The soldiers <u>marched</u> .	The soldiers <u>were marched</u> .
She <u>stood</u> the child on the box.	The child <u>stood</u> politely.	The child <u>was stood</u> on the box.
He <u>raised</u> the child from the ground.	The child <u>rose</u> from the ground.	The child <u>was raised</u> from the ground.

จากตัวอย่างดังกล่าวพบว่า คำกริยา "raise" เกิดได้ในประโยคเชิงกริยาและประโยคเชิงรับ ส่วนคำกริยา "rise" นั้นปรากฏได้เฉพาะในประโยคเชิงสะท้อนเท่านั้น ผู้วิจัยจึงมีความเห็นว่าควรจะได้ศึกษาคำกริยาอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคำกริยา "raise" และ "rise" บ้าง โดยใช้ไวยากรณ์เลือกสรรเป็นแนวทางในการศึกษา เพราะคำกริยาที่มีโครงสร้างในประโยคคล้ายคำกริยาตัวดังกล่าวก็เป็นปัญหาในการเรียนรู้ของนักเรียนเช่นกัน

3. ควรศึกษาคำประกอบด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และองค์ประกอบด้านการเรียบเรียงข้อความอย่างละเอียดต่อไป เพื่อจะได้นำมาใช้กับระบบย่อยของประโยคนอกเหนือจากที่มีการศึกษาแล้วในแนวการวิเคราะห์เปรียบเทียบระหว่างภาษาไทย และภาษาอังกฤษ เช่น เรื่องระบบกาลของประโยคอันได้แก่ มาลาบอกเล่า มาลาคำถาม ฯลฯ หรือเรื่องระบบการ

จัดหัวเรื่อง และระบบการจัดสาระภายในประโยค ซึ่งอธิบายเรื่องการจัดเรียงข้อความให้เกิดความหมายในการติดต่อสื่อสารได้

4. ควรจะนำความรู้เรื่องประเภทของคำกริยาชนิดการแสดง คือ คำกริยาชนิดแสดงอาการและคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก มาประกอบการอธิบายเรื่องความแตกต่างของคำกริยาทั้งสองกลุ่มนี้ เมื่อปรากฏในประโยคที่แสดงเหตุการณ์ที่กำลังกระทำอยู่ กล่าวคือ คำกริยาชนิดแสดงอาการนั้นสามารถใช้ในความหมายของ เหตุการณ์ซึ่งกล่าวได้ แต่คำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกจะไม่ปรากฏในประโยคที่แสดง เหตุการณ์ที่กำลังกระทำอยู่ ดังตัวอย่าง เปรียบเทียบ

He's throwing the ball. ("throw" เป็นคำกริยาชนิดแสดงอาการ)

*He's knowing the answer. ("know" เป็นคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก)

การที่คำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกไม่สามารถใช้ในประโยคดังกล่าวนี้ได้ เพราะเป็นคำกริยาที่ไม่สามารถใช้แสดงอาการ หรือแสดงอาการกระทำได้เหมือนกับคำกริยาชนิดแสดงอาการ เนื่องจากเป็นคำกริยาทางคำนามประสาห์สันนิษ แนวความคิดเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวนี้ แมค เทียร์ (Mc Tear, 1979 : 108 - 111) ได้กล่าวถึงวิธีทดสอบให้เห็นว่าคำกริยาในประโยคเป็นคำกริยาชนิดใดได้ดังนี้

ถ้าเป็นคำกริยาชนิดแสดงอาการ จะตั้งคำถามที่ตอบได้ว่า "What John did was to kick the ball." หรือ "What John did to the ball was kicking it."

แต่ถ้าเป็นคำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก จะตั้งคำถามต่อไปนี้ที่ตอบไม่ได้ "What John did was to see the ball." หรือ "What John did to the ball was to see it."

นอกจากนี้ยังมีหลักสังเกตอีกว่า คำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก เมื่อปรากฏในประโยคอาจจะตามด้วย "that" ได้ ในขณะที่คำกริยาชนิดแสดงอาการไม่อาจใช้ "that" ตามได้ ดังตัวอย่าง

*He played that the game was going to be drawn.

He feared that the game was going to be drawn.

*ประโยคไม่ถูกไวยากรณ์

การอธิบายให้นักเรียนเห็นความแตกต่างระหว่างคำกริยาทั้งสองชนิดนี้ จะทำให้นักเรียนเข้าใจได้ว่า เหตุใดจึงไม่ใช้กริยาชนิดแสดงความรู้สึก ในเหตุการณ์ที่กำลังกระทำ ทั้งนี้เพราะมีนักเรียนอีกเป็นจำนวนมากที่ยังเข้าใจและใช้คำกริยาทั้งสองอย่างผิด ๆ อยู่

5. ควรจะทำความเข้าใจเรื่องประโยคเชิงรับมาใช้ในการสอนแปล ทั้งนี้เพราะจากการศึกษาลักษณะประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษที่มีโครงสร้างกรรมาจกบางประโยคพบว่า ประโยคดังกล่าวนี้ เมื่อแปลความหมายเป็นภาษาไทยอาจจะคำว่า "ถูก" ในส่วนกริยาได้ แต่นักเรียนที่ไม่ทราบมาก่อน เมื่อพบประโยคที่มีโครงสร้างกรรมาจกก็มักจะแปลความหมายว่าโดยนี้คำว่า "ถูก" ในส่วนกริยาเสมอ ดังตัวอย่างประโยค "This house was built in 1890." นักเรียนมักจะแปลความหมายว่า "บ้านหลังนี้ถูกสร้างเมื่อปี 1890" ความเข้าใจผิดดังกล่าวนี้ ควรจะไขว่ไปเป็นหลักในการสอนแปลโดยอธิบายสรุปให้นักเรียนเข้าใจว่า ในภาษาไทยนั้น นิยมใช้คำว่า "ถูก" หรือ "โดน" นำหน้าคำกริยาหลักเมื่อประโยคนั้นสื่อความหมายในทางไม่ดี เช่น

เนื้อตัวของเขาถูกยิงก็

เขาโดนพอสี่

ในทางตรงกันข้าม ถ้าประโยคนั้นมีความหมายในทางที่ดีจะไม่นิยมใช้ "ถูก" หรือ "โดน" ในส่วนกริยา เช่น

พวกเด็ก ๆ ใ้กับแจกของขวัญ

ละครเรื่องนี้แสดงดีมาก

ดังนั้น ทุกครั้งที่แปลความหมาย ต้องคำนึงคำว่าประธานของประโยคถูกกระทำในทางสร้างสรรค์หรือถูกทำให้เสียหาย ปัญหาที่เกิดจากกรณีนี้ผู้วิจัยคิดว่าครูที่สอนแปลน่าจะไต่ถามข้อมูลที่ได้มาจากแหล่งต่าง ๆ เช่น บทความ หนังสือนวนิยาย ขอความโฆษณา ฯลฯ เพื่อให้นักเรียนได้เห็นการใช้ภาษาลักษณะต่าง ๆ กัน ซึ่งอาจจะเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด แล้วฝึกให้แปลเป็นภาษาไทย หรือถ้ามีทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทย ควรจะฝึกให้นักเรียนแปลเอง เสียก่อน แล้วจึงให้นำผลงานของนักเรียนเปรียบเทียบกับข้อความที่มีผู้แปลไว้แล้ว นักเรียนจะได้ข้อสังเกตเป็นเกณฑ์ไว้ปรับปรุงการใช้ภาษาของตัวเอง

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- จินดา งามสุทธิ "ประโยคกรรมในภาษาไทย" ใน ภาษาศาสตร์ภาษาไทย หน้า 36 - 81
จิตต์กัณฑ์การพิมพ์ กาศสินธุ์ 2522
- พรพิลาศ เรื่องโชติวิทย์ ประโยครับในภาษาไทย ปรินทิพพานิช อ.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2524, 154 หน้า
- วิจิตร ภาณุพงศ์ โครงสร้างภาษาไทย : ระบบไวยากรณ์ โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง
2522, 109 หน้า
- อุบทิศศิลปสาร, พระยา หลักภาษาไทย ไทยวัฒนาพานิช 2522, 498 หน้า
- Berry, Margaret. Introduction to Systemic Linguistic I : Structures and Systems. London, B.T. Batsford Ltd., 1975.
- Chafe, Wallace L. Meaning and The Structure of Language. Chicago and London, University of Chicago Press, 1970. 360 p.
- Fillmore, Charles J. "The Case for Case" in Universals in Linguistics Theory. p. 1 - 88, ed. by Emmon Bach and Robert T. Harms. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1968.
- _____. "Types of Lexical Information" in Semantics. p.367, ed. by Danny D. Steinberg and Leon A. Jakobvits. London, Cambridge University Press, 1971.
- Halliday, M.A.K. Explorations in The Functions of Language. London, Edward Arnold, 1973.
- _____. "Language Structure and Language Function" in New Horizons in Linguistics. p. 140 - 165, ed. by John Lyons. Harmondsworth, Middlesex, England, Penguin Books, 1970.
- _____. "Notes on Transitivity and Theme in English : Part I," Journal of Linguistics. 3(1) : 37 - 81, 1967.
- Kess, Gunther. Halliday : System and Function in Language. London, Oxford University Press, 1976. 250 p.
- Mc. Tear, Michal F. "Systemic Functional Grammar : Some Implications for Language Teaching," Iral 18(2) : 99 - 122, 1979.

- Muir, James. A Modern Approach to English Grammar : An Introduction to systemic Grammar. London, B.T. Batsford Ltd., 1974. 149 p.
- Palmer, Frank Robert. Modality and the English Modals. London, Longman, 1979. 196 p.
- Pongsri Lekawatana. Verb Phrases in Thai : A Study in Deep case Relationships. Doctor's Thesis. University of Michigan, 1970. 190 p.
- Prapart Brudhiprabha. A Contrastive Linguistic Study of Thai and English Verbal Systems. Singapore, Regional English Language centre, 1968. 71 p.
- Quirk, Randolph and others. A Grammar of Contemporary English. London, Longman Group Ltd., 1972. 1120 p.
- Scott, F.S. and others. English Grammar. London, Heinemann Educational Books Ltd., 1976. 244 p.
- Udom Warotamasikhadit. Thai Syntax : An Outline, Doctor's Thesis. University of Texas, 1968. 70 p.
- West, Michael. A General Service List of English Words. London, Longmans Green Co., 1957. 588 p.
- Whitman, Randal L. "Contrastive Analysis : Problems and Procedures," Language Learning. 20(2) : 191 - 197, December, 1970.

การคำนวณ

ภาคผนวก ก.

การใช้ "ไวยากรณ์เลือกสรร" วิเคราะห์ความแตกต่างของประโยคเชิงรับในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

ของ

สมควร คงสงฆ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของ การศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต

มกราคม 2526

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปฏิรูปงานฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาลักษณะของประโยคเชิงรับในภาษาไทยและภาษาอังกฤษตามแนวไวยากรณ์เลือกสรรของอัลลิสเคย์ ทั้งทั้งกันโครงสร้างไวยากรณ์และบทบาทความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยาในประโยค พร้อมทั้งเปรียบเทียบความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันระหว่างโครงสร้างไวยากรณ์ และบทบาทความหมายทั้งกล่าวของทั้งสองภาษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงแย้งของ วิทแมน ทั้งความคล้ายคลึงและความแตกต่างทั้งกล่าวนี้ จะช่วยในการทำนายปัญหาและข้อผิดพลาดของนักเรียนไทย เมื่อเรียนภาษาอังกฤษ และอธิบายสาเหตุที่เกิดขึ้นด้วย

ผลการศึกษารูปไต่ดังนี้

1. โครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษที่มีความแตกต่างจากภาษาไทย ไต่แก่ โครงสร้างของส่วนเติมเต็ม โครงสร้างของคำขยายในส่วนเสริม โครงสร้างของคำกริยา กลุ่มที่มีประธานแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก โครงสร้างของประโยคที่มีคำนามแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องกับผลประโยจน์ และบทบาทขอบเขตของกระบวนการ และโครงสร้างของประโยคเชิงรับที่มีคำกริยาชนิดแสดงอาการและชนิดแสดงความสัมพันธ์ปรากฏ
2. บทบาทความหมายในโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ ที่มีความแตกต่างจากภาษาไทย ไต่แก่ กระบวนการซึ่งมีคำกริยาเปลี่ยนรูปไปตาม tense, aspect และ modal และบทบาทความหมายของปัจจัยแสดงคุณลักษณะ และปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน
3. โดยเหตุที่ทั้งโครงสร้างไวยากรณ์และบทบาทความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยาในประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษไม่ปรากฏในภาษาไทย และมีลักษณะต่างไปจากภาษาไทย เมื่อเรียนภาษาอังกฤษ นักเรียนไทยอาจจะต้องประสบปัญหา และสร้างข้อผิดพลาดขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากการแทรกแซงของภาษาไทย

ကဏ္ဍစာ

ภาคผนวก ก.

คำกริยาชนิดแสดงอาการในภาษาไทย

คำกริยาคุณที่ 1

ประเภท คำกริยา	เรื่องกริยา	เชิงสะท้อน	เชิงรับ				ข้อเท็จจริง ของการ กระบวนการ
			ผู้แสดงกริยาและผู้ รับผลกระทบ	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
1. กระโดด		ผู้วิ่งของ <u>เขากระโดด</u> ข้ามรั้ว					
2. กลิ้ง		พวก <u>ใบไม้</u> กลิ้งไปตามพื้น	ลูกกลิ้งกลิ้งเร็วมาก			วิ่งอย่าง <u>กระโดด</u> ข้าม <u>ไม้</u>	
3. ถ่าง	หล่นถ่าง	ร่นถ่างเองโดย อัตโนมัติ	ร่นคั่นถ่างยาก			เข้า <u>ปีน</u> ความ <u>ถึ้ง</u> ควม สูง <u>ถึง</u> ก่อน	
4. แกว่ง	เขา <u>แกว่ง</u> คาไปมา	ดู <u>ตุ้ม</u> แกว่ง	คา <u>ดู</u> แกว่งไปมา				
5. ข้าม	คน <u>คาบ</u> ของ <u>คาบ</u> บนอย่าง คล่องแคล่ว						ดู <u>น</u> สาย <u>นี้</u> ความ <u>ระ</u> ความ <u>ระ</u> มี <u>ระ</u> วัง
6. รั้ง		เขา <u>รั้ง</u> รถจักรยาน					รถ <u>จักร</u> บน <u>คัน</u> นั้น <u>นำ</u> มาก
7. แฉ่ง		เขา <u>แฉ่ง</u> มา				สนาม <u>แข่ง</u> นั้น <u>นำ</u> มา <u>ได้</u>	นำ <u>ของ</u> เขา <u>แฉ่ง</u> ได้ รวดเร็ว <u>มาก</u>
8. คว่ำ	น้อง <u>ก่า</u> ยัง <u>คว่ำ</u> งาน	เด็ก <u>คน</u> นั้น <u>คว่ำ</u> แล้ว	งาน <u>กอง</u> นั้น <u>การ</u> คว่ำ บน <u>โต๊ะ</u>			โต๊ะ <u>หัว</u> นั้น <u>นำ</u> งาน <u>ได้</u>	

ประเภท คำกริยา	เรื่องกิริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ				ข้อบกพร่อง กระบวนกร
			ผู้แสดงกิริยาและผู้ รับผลกระทบ	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
9. เคลื่อน	เขา <u>เคลื่อน</u> โต๊ะ	อิม <u>เคลื่อน</u> เองโดย อัตโนมัติ	โต๊ะถูก <u>เคลื่อน</u> อย่าง แรง				
10. งอ	เขา <u>งอ</u> คอก	คอก	คอก <u>งอ</u> เล็กน้อย				
11. จม	เขา <u>จม</u> จดหมายด้วย คาน้ำหาวน้ำ	หนังสือ <u>จม</u> แล้ว	จดหมาย <u>จม</u> ด้วยคาน้ำ คาน้ำหาวน้ำ	คาน้ำหาวน้ำ			
12. จม	ข้าศึก <u>จม</u> เรือรบ	เรือ <u>จม</u> แล้ว	เรือรบ <u>จม</u> เพราะข้า- ศึก				
13. ตกปลา		เขา <u>ตก</u> ปลา				แม่น้ำ <u>ตก</u> ปลาได้ มาก	
14. เต้นรำ		เธอ <u>เต้น</u> รำอย่าง เก่ง				เธอรำ <u>เต้น</u> รำไม่สะทก	จังหวะ <u>เต้น</u> รำ สนุก
15. เดิน		เขาค่อย <u>เดิน</u> ไปหาแม่					พ่อแม่ <u>เดิน</u> ไปหาแม่
16. โยน		ขวาน <u>โยน</u> กำลังโยน		ขวาน <u>โยน</u> กำลังโยน		ขวาน <u>โยน</u> กำลังโยน	

ประโยค คำกริยา	เจตนากริยา	เจตนา	เจตนา				ชอบใจของ กระบวนการ
			ผู้- รับ	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
17. พอม		น้ำท่วมถนน				ถนนถูกน้ำท่วม	
18. หอคอย		กะดาดีหอคอยเรือ	เรือหอคอยเรือ			หะดาดีหอคอยเรือ เรือโต	
19. โทรศัพท์		คุณพ่อกำลังโทรศัพท์				โทรศัพท์ โทรศัพท์ โทรศัพท์	
20. นอน		คนไร่รายนี้ต้องนอน เตียงสยริง				เตียงสยริงนอนสบาย	
21. บัง		เด็ก ๆ บังนัย				บังนัยบังนัยบังนัย	
22. โบก	นักวิ่งโบกธงชาติ	ธงชาติโบก	ธงชาติโบกไปมา			ธงชาติโบกไปมา	
23. ปิก	เราปิกเชื้อยา	ลิฟท์ปิกอย่างเร็ว	ลิฟท์ปิกอย่างเร็ว			ลิฟท์ปิกอย่างเร็ว	
24. ปีน		ชายคนนี้เป็นคนไม่เก่ง				ชายคนนี้เป็นคนไม่เก่ง	
25. เบิก	เราเบิกจดหมาย	จดหมายเปิด (เพราะ เขาเพิ่งเขียนเสร็จยังไม่ ได้)	จดหมายถูกเปิด			จดหมายถูกเปิด	

ประโยค คำกริยา	เรื่องกิริยา	เรื่องสะท้อน	ผู้แสดงกิริยาและผู้ เกี่ยวข้อง	เรื่องกับ			ชอบหรือ ประการใด
				เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
26. เปิดเขย	หอยเปิดเขยความล้ม	หอยเปิดเขยตัวเอง	ความล้มถูกเปิดเขย				
27. เปลี่ยน	เด็กเล็ก ๆ เปลี่ยน เสื้อผ้ามวย	อาการระบะนั้นเปลี่ยน เร็วมาก	เสื้อผ้ามวยเปลี่ยน บ่อย ๆ				
28. พัก		เขาพักสวดภาวนา					สวดภาวนา
29. พาย		เด็ก ๆ กำลังพายเรือ		พายด้วยเท้าเรือได้เร็ว		สระน้ำหน้ามาพายเรือ ไม่ได้	เรือลำนี้พายใน สระ
30. หิง		เขาหิงหิงระกับกับพวง กำแพง	หิงระของเขาคือพวง กำแพง				
31. เพิ่ม	เจ้าของบ้านเพิ่มค่าเช่า	อาแปะของคนที่เพิ่มพูน	ค่าเช่าบ้านเพิ่มพูน				
32. พักแรม		ลูกเรือพักแรมในป่า					ป่าบริเวณนี้พักแรมไม่ ปลอดภัย
33. มวน	พี่สาวกำลังมวน	ใบไม้มวนเอง	มวน ๆ มวน ๆ	คิมมิดมวนมวนไม่ได้			
34. ปิด	เขาปิดหนังสือ	หนังสือปิดแล้ว	หนังสือปิดแล้ว				

ประวัติ คำกิริยา	เรื่องกิริยา	เรื่องชอบ	ผู้แสดงกิริยาและผู้ รับผลกระทบ	เครื่องมือ	เรื่องกับ		ขอบเขตของ กระบวนการ
					วัตถุ	สถานที่	
35. ปีน		โฆสถกับเตนบนเวที				เวทีมีความ- ระมัดระวัง	
36. ร้อง- เพลง		นักร้องสาวคนนี้ร้อง- เพลงสากลเก่งมาก					เพลงสากลสุดนี้ร้องได้ ไพเราะมาก
37. ระเบิด	คนงานกำลังระเบิดถ้ำ	ถูกเจ้าไฟระเบิด	ถ้ำระเบิดแล้ว	เครื่องจักรสมัยใหม่ ระเบิดถ้ำได้รวดเร็ว			
38. เวียน		ดูรอบคนเล็กรองเงา เรียนดนตรี					ดนตรีไว้มากมาก
39. ร้องชื่อ		ผู้จัดการร้องชื่อในสัญญา				สัญญาฉบับนี้ร้องชื่อผู้จัดการ ไว้มากแล้ว	
40. ลด	พอลลดราคาสินค้า	น้ำสด	ราคาสินค้าต่ำเป็น จุดแล้ว				
41. ลด	เราลดออมทรัพย์ในสระ	แผนลดน้ำ	กระพริบออมทรัพย์ในสระ พบบาน			สระพบบานลดออมทรัพย์ สะดวก	

ประโยค คำกริยา	เจตนากริยา	เจตนา	เจตนา				เจตนากริยา
			ผู้แสดงกิริยาและผู้ รับผลกระทบ	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
42. ละลาย	พยายามละลาย	น้ำค้างกำลังละลาย	ขาในกระโถน	แอลกอฮอล์ละลาย			รวมเจตนา กระบวนการ
43. เชน		ที่ดาวของเขา เพนนิส				สนามของโรงเรียน เพนนิสในสวน ทางใต้ของสวน	เพนนิสในสวน โรงเรียนในสวน
44. เลี้ยว	เขาเลี้ยวรถ	รถสี่ล้อคันนั้นกำลัง เลี้ยว	รถคันนี้เลี้ยวไม่คล่อง				
45. แสบ	เขาแสบเรือ	เรือแสบเอง	เรือลำนี้แสบด้วย เครื่องจักร			มหาสมุทรแปซิฟิก ไม่ไกลจาก	
46. วางแผน		เขาวางแผนเรื่องนี้ ด้วยความรอบคอบ					เรื่องนี้ควรวางแผน ด้วยความรอบคอบ
47. วายน้ำ		เด็กคนนั้นวายน้ำเก่ง				สระน้ำ	
48. ส่อง	ตำรวจส่องไฟ	ไฟส่องแสงสว่างจ้า				ใบหน้าของนักฟุตบอล	
49. สะท้อน	กระจกสะท้อนใบหน้า ของเขา	แสงสะท้อน				ใบหน้าของเขาถูกแสง- สะท้อน	

ประโยชน์ การศึกษา	เรื่องการศึกษา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ				ขอเสนอของ คณะกรรมการ
			ผู้แสดงวิสัยทัศน์และ รับผลกระทบ	เครื่องมือ	วิธีดู	สถานที่	
50. สัม	กลุ่มสาระสังคมศึกษา	จากของเจ้าหน้าที่	การตั้งศูนย์บริการประชาชน				
51. อารภาพ		เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย					ความดีของข้าราชการ
52. สัม		พ่อค้าแม่ค้า					ผู้ที่มีส่วนมากใน
53. ใจดี		เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย					ประชาชนในเขตอำเภอ
54. นม		เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย					ประชาชนในเขตอำเภอ
55. นม	การตรวจราชการ	วันจันทร์ที่ 10 (งาน)	รถคันนี้ไม่ใช่ (เพราะเบรคเสีย)				
56. ใหม่		ไฟไหม้บ้าน					บ้านย่านสุขุมวิทใหม่
57. ออกรับ		ช่างคนนี้ออกแบบเสื้อ					เสื้อผ้าที่ออกแบบ
58. อานน้ำ		เด็ก ๆ อานน้ำ					โดยจากเจ้าหน้าที่

ประเภท คำกริยา	ใจกริยา	ใจสะท้อน	ผู้แสดงกริยาและผู้ รับผลกระทบ	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	ขอบเขตของ กระบวนการ
59. ดูน	ดูภายนอกจนแล้ว	มีรองเขาอยู่มาก	บนแก้วนี้ดูแล้ว	จนอโยโย่ดูจนไม่			

คำกริยากรตุ่มที่ 2

ประเภท	เรื่องกฏีกา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ				รอบเรขของ กระบวนการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี	
คำกฏีกา							
1. กต	เขาถูกตนตรอง	เขาถูกตนตรอง	บุตรถูกตนตรอง				
2. กข	เด็ก ๆ กำลังถูกไฟ		ไฟในครัวถูกตนตรอง				
3. กค	แบบถูกตนตรอง		ในครัวถูกตนตรอง				
4. กค	เจ้าทรัพย์ถูกตนตรอง		เขาถูกตนตรอง				
5. กค	แบบกำลังถูกตนตรอง		บ้านถูกตนตรอง				
6. กค	ผู้ถูกตนตรอง	นายชานถูกตนตรอง	เด็ก ๆ ถูกตนตรอง				
7. กค	ชาวสวนกำลังถูกตนตรอง		ชาวสวนกำลังถูกตนตรอง				
8. กค	รัฐบาลถูกตนตรอง		รัฐบาลถูกตนตรอง				

บริเวณที่ถูกไฟไหม้

เมื่อตัวของถูกตนตรอง

ในครัวที่ถูกตนตรอง

ในครัวที่ถูกตนตรอง

เขาถูกตนตรอง

เขาถูกตนตรอง

เขาถูกตนตรอง

เขาถูกตนตรอง

เขาถูกตนตรอง

เขาถูกตนตรอง

เขาถูกตนตรอง

เขาถูกตนตรอง

ประโยค คำกริยา	เจตกริยา	เจตสะท้อน	เจตรับ					จดเจตของ กรรมกร
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
9. กิน	คนแก่กรกับ <u>ข้าวต้ม</u>		<u>ข้าวต้ม</u> กับ <u>ขม</u> <u>ไม่</u> <u>ดี</u>					
10. ถูขวาน	<u>พ่อ</u> <u>ไม่</u> <u>ดี</u> <u>ขวาน</u> <u>ทาง</u>		<u>ทาง</u> <u>ชาย</u> <u>นี้</u> <u>ถูก</u> <u>ก็</u> <u>ขวาน</u>					
11. เก็บ	<u>ชาว</u> <u>สวน</u> <u>เก็บ</u> <u>ผลไม้</u> <u>สุก</u>		<u>ผลไม้</u> <u>สุก</u> <u>ถูก</u> <u>เก็บ</u> <u>จาก</u> <u>คน</u>					
12. แก้ว	<u>คุณ</u> <u>แม่</u> <u>กับ</u> <u>ใจ</u> <u>ระ</u> <u>อิม</u> <u>ท</u> <u>ของ</u> <u>ผ</u> <u>ก</u>		<u>ระ</u> <u>อิม</u> <u>ท</u> <u>ของ</u> <u>ผ</u> <u>ก</u> <u>เรา</u> <u>แม่</u> <u>ใจ</u> <u>โ</u> <u>ง</u> <u>าย</u>					
13. โทษ	<u>ร่าง</u> <u>คน</u> <u>นี้</u> <u>กับ</u> <u>ผ</u> <u>ก</u> <u>ท</u> <u>ว</u> <u>ด</u> <u>เก</u> <u>่ง</u>	<u>เรา</u> <u>โ</u> <u>น</u> <u>น</u> <u>บ</u> <u>ว</u> <u>ร</u> <u>ด</u> <u>ทุก</u> <u>เร</u> <u>า</u>	<u>พ</u> <u>น</u> <u>ด</u> <u>ค</u> <u>ว</u> <u>ร</u> <u>โ</u> <u>น</u> <u>น</u> <u>บ</u> <u>ว</u> <u>ด</u> <u>ทุก</u> <u>ว</u> <u>ั</u> <u>น</u>					
14. ชย	<u>คุณ</u> <u>แม่</u> <u>ระ</u> <u>อิม</u> <u>ท</u> <u>ของ</u> <u>ผ</u> <u>ก</u> <u>ระ</u> <u>ไป</u> <u>ร</u> <u>ง</u> <u>ก</u> <u>ว</u> <u>ย</u> <u>ส</u> <u>ก</u> <u>ไ</u> <u>น</u>		<u>จ</u> <u>า</u> <u>น</u> <u>ก</u> <u>ระ</u> <u>ไป</u> <u>ร</u> <u>ง</u> <u>ก</u> <u>ว</u> <u>ย</u> <u>นี้</u> <u>ค</u> <u>ว</u> <u>ร</u> <u>อ</u> <u>ิม</u> <u>ท</u> <u>ของ</u> <u>ผ</u> <u>ก</u> <u>ว</u> <u>ย</u> <u>ส</u> <u>ก</u> <u>ไ</u> <u>น</u>		<u>ย</u> <u>า</u> <u>ส</u> <u>ก</u> <u>ไ</u> <u>น</u> <u>อ</u> <u>ิม</u> <u>ท</u> <u>ของ</u> <u>ผ</u> <u>ก</u> <u>ว</u> <u>ย</u> <u>ส</u> <u>ก</u> <u>ไ</u> <u>น</u>			
15. หมาย	<u>ร่าง</u> <u>ข</u> <u>บ</u> <u>ย</u> <u>ย</u> <u>า</u> <u>เอ</u> <u>ว</u> <u>เอ</u> <u>ื่อ</u>		<u>เอ</u> <u>ว</u> <u>เอ</u> <u>ื่อ</u> <u>นี้</u> <u>จะ</u> <u>บ</u> <u>า</u> <u>ย</u> <u>ไ</u> <u>ด</u>					
16. ธิม	<u>เด็ก</u> <u>นี้</u> <u>ไ</u> <u>น</u> <u>น</u> <u>บ</u> <u>ว</u> <u>ก</u> <u>า</u> <u>ร</u> <u>ง</u> <u>เ</u> <u>ว</u>		<u>ป</u> <u>ก</u> <u>ก</u> <u>า</u> <u>ร</u> <u>ง</u> <u>ค</u> <u>อ</u> <u>ง</u> <u>ค</u> <u>า</u> <u>น</u> <u>นี้</u> <u>น</u> <u>า</u> <u>ร</u> <u>อ</u> <u>ิ</u> <u>ม</u> <u>ย</u>	<u>เ</u> <u>ว</u> <u>า</u> <u>ด</u> <u>ู</u> <u>ค</u> <u>ไ</u> <u>น</u> <u>น</u> <u>บ</u> <u>ว</u> <u>ก</u> <u>า</u> <u>ร</u> <u>ง</u>				

ประเภทคำกริยา	เจตนา	เจตนา	เจตนา					ขอบเขตของกระบวนการ
			เป้าหมาย	อุปสรรค	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
17. รัก	เกิดความรัก		รักใคร่ใคร่ครวญ		ความรักใคร่ครวญ			
18. รักใคร่	หลงใหลในความรักใคร่		ความรักใคร่ใคร่ครวญ					
19. รักใคร่	ความรักใคร่ใคร่ครวญ		ความรักใคร่ใคร่ครวญ					
20. รักใคร่	ความรักใคร่ใคร่ครวญ		ความรักใคร่ใคร่ครวญ					
21. รักใคร่	ความรักใคร่ใคร่ครวญ		ความรักใคร่ใคร่ครวญ					
22. รักใคร่	ความรักใคร่ใคร่ครวญ		ความรักใคร่ใคร่ครวญ					
23. รักใคร่	ความรักใคร่ใคร่ครวญ		ความรักใคร่ใคร่ครวญ					
24. รักใคร่	ความรักใคร่ใคร่ครวญ		ความรักใคร่ใคร่ครวญ					

ประวัติ	เรื่องอภิวิทยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ					ขอเลขของ ประจำวันการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
25. คน	ขโมยคัมภีร์ของมีค่าทุก ห้อง		ของมีค่าถูกขโมยทุก ห้อง				ห้องมีตู้เก็บหุ้ดออกทุก มุม	
26. คนพบ	ได้สมบัติซ่อนหุ้ดหุ้บ อเมริกา		หุ้บอเมริกาถูกขโมย มานานแล้ว					
27. กลุ่ม	หญิงคนกับขโมยหุ้บคัมภีร์ ต่างๆ	หุ้บขโมยคัมภีร์ อเมริกา			ต่างๆ ๗ ชิ้นได้ขโมย มาแล้ว		หน้าของหุ้บขโมย คัมภีร์ต่างๆ	
28. คลัง	หุ้บขโมยคัมภีร์ อเมริกา	หุ้บขโมยคัมภีร์ อเมริกา						
29. ความสุข	ความสุขที่ได้ช่วยคน ยาก	ความสุขที่ได้ช่วย คนยาก	มีความสุขที่ได้ช่วย คนยาก					
30. คน	เขาเป็นขโมยให้เงิน		ขโมยเงินกับขโมย แล้ว					
31. คน	เขาขโมยเงินเขาอย่าง เดียว	เขาขโมยเงิน เดียว	เขาขโมยเงิน เดียว					

ประวัติโยค คำกิริยา	เรื่องกิริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ					รวมเรื่อง กรรมวาการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
32. จัก	น้องชายจัก <u>ประทุษฐาน</u>		ประทุษฐาน <u>ถูก</u>		มีคเล็ก ๆ อย่าง <u>มี</u> ประทุษฐาน <u>ได้</u>			
33. จัก	เด็กมักเรียน <u>จดกรรม</u> ใน <u>สมุด</u>		การ <u>อ่าน</u> <u>จดกรรม</u> ใน <u>สมุด</u>					
34. จง	เรา <u>จอง</u> <u>บ้าน</u> เรา <u>หลัง</u> <u>นี้</u> <u>แล้ว</u>		<u>บ้าน</u> เรา <u>หลัง</u> <u>นี้</u> <u>จอง</u> <u>แล้ว</u>					
35. จัก	หอย <u>จัก</u> <u>ออก</u> ใน <u>หอย</u>		คอก <u>ไม่</u> <u>จัก</u> <u>ได้</u> <u>สว</u> <u>มาก</u>					
36. จักการ	ค <u>ใน</u> <u>จักการ</u> <u>มี</u> <u>หน้า</u> <u>ได้</u>		<u>มี</u> <u>หน้า</u> <u>จักการ</u> <u>ได้</u> <u>รวดเร็ว</u>					
37. จัก	เรา <u>จอง</u> <u>บ้าน</u> <u>จัก</u> <u>ไม่</u> <u>ได้</u>		<u>จัก</u> <u>ไม่</u> <u>ถูก</u> <u>จัก</u> <u>เมื่อ</u> <u>ค</u> <u>มี</u>		กับ <u>ค</u> <u>อย่าง</u> <u>นี้</u> <u>จัก</u> <u>ไม่</u> <u>ได้</u>			
38. จ่า	เรา <u>จัก</u> <u>รื้อ</u> <u>หน้า</u> <u>ของ</u>		<u>ชื่อ</u> <u>ของ</u> <u>ผู้</u> <u>จัก</u> <u>ถูก</u> <u>จัก</u> <u>หน้า</u> <u>ของ</u>					
35. จ่า	<u>ผู้</u> <u>จักการ</u> <u>จัก</u> <u>ส่ง</u> <u>งาน</u> <u>จำนวน</u> <u>มาก</u>		<u>คน</u> <u>งาน</u> <u>จำนวน</u> <u>มาก</u> <u>ถูก</u> <u>จัก</u> <u>ส่ง</u> <u>ความ</u> <u>แรง</u> <u>คำ</u>					

ประเภท	คำกริยา	เจตนา	เจตนา	เชิงรับ				ขอบเขตของ กระบวนการ
				เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่
40. จำ	ฉัน <u>จำ</u> เงินค่าอาหาร นี้			เงินค่าอาหารที่มี จ่ายแล้ว				
41. จำกั	แม่ <u>จำกั</u> การ <u>จำ</u> เงินของ ลูก ๆ			การ <u>จำ</u> เงินของ ลูก ๆ ถูก <u>จำกั</u> เห็นใจใน <u>จำ</u> ของ แล้ว	ถูก <u>จำกั</u> กับบริเวณ			
42. จำ	เขา <u>จำ</u> เห็นใจ			เห็นใจใน <u>จำ</u> ของ แล้ว		ไม่มี <u>จำ</u> การ <u>จำ</u> ที่ <u>จำ</u> ไฟไม่ คิด		ห้องนอนของ <u>จำ</u> เขา เห็นใจ แกมของ <u>จำ</u> นอนอยู่
43. จำ	เขา <u>จำ</u> นอนด้วยความ รัก			นอน <u>จำ</u> ด้วยความ รัก				
44. จำ	ว่า <u>จำ</u> ใจ <u>จำ</u> ที่ <u>จำ</u> พวกเรา โดย <u>จำ</u> ไม่ <u>จำ</u>			พวกเรา <u>จำ</u> ใจ <u>จำ</u> โดย <u>จำ</u> ไม่ <u>จำ</u>				กำแพงเมือง <u>จำ</u> กำแพง ราชกิจ <u>จำ</u> ใจ <u>จำ</u> แล้ว
45. จำ	เรา <u>จำ</u> ใจ <u>จำ</u> มากมาย			จดหมาย <u>จำ</u> ใจ <u>จำ</u>				
46. จำ	เขา <u>จำ</u> ลงวัน <u>จำ</u> เกิดอย่าง ครึกครื้น			วันเกิด <u>จำ</u> ของเขา ของ <u>จำ</u> รัก <u>จำ</u> มากมาย				
47. จำ- เห็น	เรา <u>จำ</u> นอน <u>จำ</u> เห็น <u>จำ</u> คนมาก- จน			คนเกิด <u>จำ</u> เรา <u>จำ</u> ช่วย- เห็น <u>จำ</u> ไม่ <u>จำ</u>		เงิน <u>จำ</u> จำนวน <u>จำ</u> ช่วย- เห็น <u>จำ</u> คน <u>จำ</u> จน <u>จำ</u> ได้ มาก		เรื่อง <u>จำ</u> ที่ <u>จำ</u> เห็น <u>จำ</u> มี การ <u>จำ</u> เห็น <u>จำ</u> เห็น <u>จำ</u> ความ <u>จำ</u> ใจ

ประวัติ	เรื่องกบฏ	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ				ขอเบาะแส กระบวนการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี	
48. ชัง	ทอคำขวัญว่าทาสทราย	เจ้าชังว่านักกวีเอง	นักทาสทรายนกขัตติย		เครื่องตั้งของเจ้าชัง ของนักกวีไม่		
49. ชัง	เริ่มบารธองนาฬิกาที่ ที่เลขห้า		นักผู้มีเกียรติหลาย ท่านได้รับเชิญ				แบบภาพใบนี้โดยเฉพาะ ทุกที่สำคัญ
50. เชิด	เจ้าเริ่มแสดงผู้มีเกียรติ หลายท่าน		เหล็กทอนนี้เชื่อม แล้ว		ความรอนสูงเท่านี้ เรื่องเหล็กโก		งานวันเกิดควรเชิญ แขกผู้มีเกียรติ
51. เชื้อม	นางข้างเชื่อมเหล็ก		เงินจำนวนนี้ใช้ อย่างฟุ่มเฟือย				
52. ไซ	หลอมใช้เงินเก่ง		เงินช้อนในตู้ไม้				ผู้ไม่ชอบเงินไม่ ปล่อยกับ
53. ขอบ	เขอล้างช้อนเงิน	เขอล้างช้อนเงิน	พิศวงช้อนที่ร้านนี้				ร้านช้อนหรือไม่ได้ ร้านช้อนช้อน
54. ขอม	นายช่างชอมพิ		นักสกลช้อนช้อนโก บาน				ร้านช้อนช้อน ยังขายแพง
55. ชื้อ	แม่ครัวชื้อช้อนช้อน						

ประเภท คำกริยา	เรื่องกิริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ				สถานที่	ขอบเขตของ กระบวนการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี		
56. คัก	พิจารณาถึงทั้งหมด		บนนี้กับเรียมโนคร กัก		นำยานนี้กับคิมไม่ คัก		ร้านคูปันคักคิมเก็ง	
57. คอง	แมคองมะม่วงทวยเกือ		มะม่วงคองคองทวย เกือ		เกือคองมะม่วงคัก			
58. คูน	เขาคูนคักกิจการของ โรงแรม	เขาคูนคักตัวเอง	กิจการของโรงแรม คูนคูนมาก					
59. คิม	คนป่ายคองคิมกับวิ- สุหวิ		นำวิสุหวิคิมคัก					
60. คม	เก็ก ๗ ก่าคิมคัก ใจ		ใจคิมแล้ว		หมอเคลือคิมคักใจไม่ คัก			
61. ครว	หมอก่าคองครวคูนใจ	หมอครวครวคองคูน เอง	คูนใจคูนคองครว คองคองคอง		เครื่องคีมคีมคีม ครวคูนใจคีมคีม- เอิบค			
62. ครึง	เขาครึงคีมคีมคีมคีม ประหาร		คีมคีมคีมคีมคีม คีมคีมคีม		คีมคีมคีมคีมคีม คีมคีมคีมคีมคีม		คีมคีมคีมคีมคีมคีม คีมคีมคีมคีมคีมคีม	

ประโยชน์ คำกริยา	เจตนากริยา	เจตนา	เจตนา					รอบเรขาคณิต การนับการ
			เป้าหมาย	อุปสรรค	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
63. คอ	นักเรียนกำลัง <u>ตอบ</u> - กลอน		บทกลอนนี้คือ <u>ใคร</u> ไพเราะมาก					
64. คอยรับ	พนักงาน <u>คอย</u> รับ <u>ด้วย</u> ความสุภาพ		แรก <u>เหล่านี้</u> คือ <u>ตอน</u> - รับ <u>ด้วยความ</u> สุภาพ					
65. คอยแทน	เรา <u>คอย</u> แทน <u>ผู้</u> ดูแลของ นิทานกรวด		ผู้ดูแลของมีความกรวด การ <u>คอย</u> แทน					
66. คอย	เรา <u>คอย</u> ของ <u>เรา</u>	เรา <u>คอย</u> ตัวเอง	น้อง <u>เรา</u> บอก <u>คอย</u>		หนังสือ <u>เรา</u> ของ <u>เรา</u> คอย <u>หมั่น</u> มาก			
67. ทั้ง	แม่ <u>ทั้ง</u> กำลัง <u>ทั้ง</u> ทั้ง <u>ทั้ง</u>		อาหาร <u>ทั้ง</u> อยู่ <u>บน</u> โต๊ะ แล้ว				โต๊ะ <u>ทั้ง</u> ทั้ง <u>อาหาร</u> ไม่ <u>พอ</u>	
68. ทั้ง	เรา <u>ทั้ง</u> กำลัง <u>ดู</u> ดู <u>ดู</u>		ดู <u>ดู</u> ดู <u>ดู</u> คน <u>แรก</u> ทั้ง <u>ทั้ง</u> เพราะ <u>มาก</u>					
69. คัก	นัก <u>เรียน</u> คอย <u>ทั้ง</u> คอย <u>ทั้ง</u>		มอง <u>มอง</u> ดู <u>ดู</u> ดู <u>ดู</u> เสีย <u>ขึ้น</u>		การ <u>ไป</u> กร <u>เอ</u> เอ <u>เอ</u> เอ <u>เอ</u> ได้			
70. คัก	ผู้ <u>ศึกษา</u> กำลัง <u>ทั้ง</u> ทั้ง <u>ทั้ง</u> คัก <u>คัก</u> คัก		คัก <u>คัก</u> คัก <u>คัก</u> คัก					

ประเภท	คำกริยา	เรื่องกวีกริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องกับ					รวมเรื่อง ของ ประเภท
				เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
71. คำนิพนธ์	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม					พจนานุกรม
72. ดิ	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม					พจนานุกรม
73. ดิ	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม					พจนานุกรม
74. ดิ	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม					พจนานุกรม
75. ดิ	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม					พจนานุกรม
76. ดิ	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม					พจนานุกรม
77. ดิ	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม					พจนานุกรม
78. ดิ	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม	พจนานุกรม					พจนานุกรม

ประเภท คำกริยา	เรื่องกิริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ				สถานที่	รอบเรขของ พระนามกร
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัตถุ		
79. เคือน	เจ้าหน้าทีเคือนเจ้าแนว		เราถูกเคือนหลาย ครั้งแล้ว					เรื่องเช่นนี้เคือน กันมาก
80. แคะ	เขาแคะแซนเขอเนา	เขาแคะแซนตัวเอง	แซนของเขอถูกเขา แคะเนา ๆ					
81. แดง	เขาแดงนวนนิยาคิมาก		นวนนิยาคิมาก เรื่องนี้แดง คิมาก					
82. แดงตัว	คุณเมก้าแดงตัวของ คนเล็ก	คุณเมก้าแดงตัว	น้องคนเล็กถูกแดงตัว ด้วยลูกใหม่ไทย					
83. แดงทั้ง	ผู้อำนวยการแดงทั้งเจ้า อย่างสมเกียรติ		เราได้รับแดงทั้งมือ วานนี้					
84. ถาม	ฉันถามครู		คุณถามมีหน้า คำถามร้อนนี้ถามละ- เอียด					
85. ถู	คนรับใช้กำลังถูพื้น	หอนถูตัวด้วยสบู่	พื้นห้องรับแขก สะอาดมาก		สบู่ถูตัวมาก ๆ ไม่ มี			

ประเภท คำกริยา	เรื่องกิริยา	เรื่องสะท้อน	เชิงรับ					รอบเรขกร ระนาบการ
			เป้าหมาย	ตอบประโยชน์	เครื่องมือ	วัสดุ	สถานที่	
86. พกครอง	หมอดอกของเขารบนาใหม่		เขารบนาใหม่ทองพด- ของมาก ๆ					
87. พกครอง	วิศวกรกำลังทดสอบ เครื่องจักร		เครื่องจักรทอง ทดสอบเป็นประจำ		คอมพิวเตอร์ทดสอบ การทำงานของ เครื่องจักรได้			
88. พกครอง	เขาออกถึงผู้พระคุณ		ผู้พระคุณถูกทดสอบถึง					
89. พกครอง	เพื่อน ๆ พกหาหมอน		คนประเภทหมอน พกหาหมอน					
90. พก	ช่างพาสีกำลังพาสีผนัง	หมอนหน้าคนพาสี	สีน้ำกับพาสีบน		แปรงเบรอนสีน้ำ สีไม่ สวย		ผ่านผนังสีน้ำกับสี	
91. พก	คุณยายพาสีบนเด็ก		ชนมเด็กสีบนหัว อวย			แปรงและสีพาสีบนเด็ก อวย		
92. พก- ความ อดยาก	แม่พาสีบนหัวความ อดยาก	เด็ก ๆ พาสีหัว ความอดยากเมื่อหัว	พาสีบนหัวความ อดยากแล้ว		พาสีบนหัวความ อดยากได้			

ประเภท คำกริยา	เจตคติกริยา	เจตสพพน	เจตกริยา				สถานที่	ขอบเขตของ กระบวนการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธีด		
93. ทำอาม	ความรอนทออาบคุดคา ของอาหาบนาขนิค	หญิงสาวไมคอรทัว- อาบคัวเอง	คุดคาของอาหาบนาข นิคคุดทออาบ					
94. ทำ อินทราบ	โจรณคณนี้ทัวอินทราบ เจ้าทอพร		เจ้าทอพรคุดคัว ทัวอินทราบ					
95. ทัง	เขาทังเคอกระคาค		เคอกระคาคทังค คณไมค				คณคณนี้เคอกระคาค ไมค	
96. ทม	คณทอพรค	ทอพรคัวเอง	คอาคัวคณทอพรค		คคคณนี้ทอพรคอาไม คค		ทอพรคัวคณค	
97. นัว	คคคณนี้ทัวทวงค						คคคณนี้คคคณค คคคณนี้ทวง	
98. นัน	คคคณนี้คคคณค		คคคณนี้คคคณค					
99. นค	คคคณนี้คคคณค		คคคณนี้คคคณค				คคคณนี้คคคณค คคคณนี้คคคณค	
100. บังค	คคคณนี้คคคณค	คคคณนี้คคคณค	คคคณนี้คคคณค					คคคณนี้คคคณค

ประวัติ	คำกริยา	เรื่องกิริยา	เจตนา	เจตนา				รอบเรขาคณิต
				เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี	
101. บิด	เราบิดแขนของน้อง	เราบิดตัวเพราะความเจ็บปวด	แขนของน้องถูกบิดอย่างแรง	คืบเอ็ก ๆ ยาวขึ้น	คืบเอ็ก ๆ ยาวขึ้น	คืบเอ็ก ๆ ยาวขึ้น	คืบเอ็ก ๆ ยาวขึ้น	
102. แยก	หญิงสาวคนนั้นแยกของหนัก	หญิงสาวคนนั้นแยกของหนัก	ของหนักแยกไม่ไหว	ของหนักแยกไม่ไหว	ของหนักแยกไม่ไหว	ของหนักแยกไม่ไหว	ของหนักแยกไม่ไหว	
103. แยก	พวกเราแยกพวกพี่ชาย-บิ๊	พวกเราแยกพวกพี่ชาย-บิ๊	พวกพี่ชายแยกไม่ไหว	พวกพี่ชายแยกไม่ไหว	พวกพี่ชายแยกไม่ไหว	พวกพี่ชายแยกไม่ไหว	พวกพี่ชายแยกไม่ไหว	
104. ปก-ครอง	รัฐบาลปกครองประเทศ	รัฐบาลปกครองประเทศ	ประเทศปกครองไม่ไหว	ประเทศปกครองไม่ไหว	ประเทศปกครองไม่ไหว	ประเทศปกครองไม่ไหว	ประเทศปกครองไม่ไหว	
105. ปกคลุม	พินะปกคลุมยอดเขา	พินะปกคลุมยอดเขา	พินะปกคลุมยอดเขา	พินะปกคลุมยอดเขา	พินะปกคลุมยอดเขา	พินะปกคลุมยอดเขา	พินะปกคลุมยอดเขา	
106. บิ๊	เราบิ๊หน้าพี่ชาย	เราบิ๊หน้าพี่ชาย	หน้าพี่ชายบิ๊ไม่ไหว	หน้าพี่ชายบิ๊ไม่ไหว	หน้าพี่ชายบิ๊ไม่ไหว	หน้าพี่ชายบิ๊ไม่ไหว	หน้าพี่ชายบิ๊ไม่ไหว	
107. ปิ๊	น้องปิ๊เสื้อดำ	น้องปิ๊เสื้อดำ	น้องปิ๊เสื้อดำ	น้องปิ๊เสื้อดำ	น้องปิ๊เสื้อดำ	น้องปิ๊เสื้อดำ	น้องปิ๊เสื้อดำ	
108. ปก-คลุม	เราปกคลุมความมืด	เราปกคลุมความมืด	ความมืดปกคลุมไม่ไหว	ความมืดปกคลุมไม่ไหว	ความมืดปกคลุมไม่ไหว	ความมืดปกคลุมไม่ไหว	ความมืดปกคลุมไม่ไหว	

ประวัติ	เรื่องอภิวิบา	เรื่องระหอบ	เรื่องกับ				รวมเรื่อง กรณีการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่
109. ประ- ทิน	ที่เองดูไม่ประ- ทิน	เครื่องจักรแบบใหม่ ประ-ทินได้มาก	เครื่องจักรแบบใหม่ ประ-ทินได้มาก			เห็นคุณค่าที่ประ- ทินได้มาก	
110. ประ- ทิน	เจ้าหน้าที่ต้องปรับไป โครงการใหม่	โครงการปรับไป ใหม่	โครงการปรับไป ใหม่			เห็นคุณค่าที่ประ- ทินได้มาก	
111. ประ- ทิน	แม่ปรุงอาหารรอบ	อาหารที่มีประ- ทิน	อาหารที่มีประ- ทิน			เห็นคุณค่าที่ประ- ทินได้มาก	
112. ประ- ทิน	แม่กำลังปล่อยของ	ของปล่อย	ของปล่อย			เห็นคุณค่าที่ประ- ทินได้มาก	
113. ประ- ทิน	เงินนาฬิกาปลุก	เงินนาฬิกาปลุก	เงินนาฬิกาปลุก			เห็นคุณค่าที่ประ- ทินได้มาก	
114. ประ- ทิน	ข้าวนาฬิกาปลุก	ข้าวนาฬิกาปลุก	ข้าวนาฬิกาปลุก			เห็นคุณค่าที่ประ- ทินได้มาก	
115. ประ- ทิน	พริกปลุกกับนาฬิกา	พริกปลุกกับนาฬิกา	พริกปลุกกับนาฬิกา			เห็นคุณค่าที่ประ- ทินได้มาก	

ประเภท คำกิริยา	เรื่องกิริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ					จดเครื่องหมาย
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัสดุ	สถานที่	
116. บริการ	ร้านบริการลูกค้า เป็นมาก	ทุกคนของบริการตัว- เอง (เมื่อซื้ออาหาร ที่ร้านนี้)	ลูกค้าได้รับบริการ เต็มที่					
117. ป้อน	พี่สาวป้อนข้าวน้อง		ข้าวตองป้อนเข้า ๆ	น้องควรป้อนเข้า ๆ	ช้อนเล็ก ๆ อย่างนี้ ป้อนข้าวน้องได้			
118. ประ	เขอกำลังประประไปรง		กระประคัวประ ลำบาก		เศษผ้าชิ้นนี้ประกระ- ประไม่ติด			
119. ปาง	เจอปากก่อนเดิน		ก่อนเดินดูปากสุดแรง				เป่าใกล้ ๆ แบบนี้ ไม่ควรปาก	
120. เป่า	นักเร็นรีนเป่าลุด ไฟเพราะมาก		จุดไฟได้ไฟเพราะ มาก					
121. แปรง	หล่อนแปรงผมทุกคืน		ผมยาวแปรงจำนวนมาก		แปรงพลาสติกแปรง ผมไม่ดี			
122. ดนวก	ผู้นำคนก่อนโกนขบ คิมคนทั้งสองไว้ควม กัน		คิมคนทั้งสองถูก ขนกวัดควมกัน					

ประเภท คำกริยา	เรื่องกิริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ					รอบเรศของ พระนิพนธ์
			เป้าหมาย	ข้อประโชชน์	เรื่องมือ	วิธีดู	สถานที่	
123. ยสน	นักวิทยาศาสตร์กำลัง ยสนสารเคมี		สารเคมีเหล่านี้ยสน กันยาก		น้ำมันพืชยสนเอาได้			
124. ยถัก	เขาสร้อยทองรายอย่าง ยถัก		ทองรายถูกยถัก อย่างแรง					
125. ยฉีก	โรงงานนี้ยฉีกสินค้า มากมาย		สินค้าถูกยฉีกอย่างมี คุณภาพ			ยฉีกไม่เหล่านี้อยู่อาหาร ชำเร็วไปก็		
126. ย่า	คนศักดิ์ไม่กำลังย่าพื้น		พื้นทองนี้ย่าแล้ว		ชวาคตามนี้ย่าพิณก็			
127. ย่อ	เรือบ่อร้อยย่นควบย่น- ย่นย่น		ร้อยย่นไม่ควบย่นย่น ย่นย่น		ลายสีย่นย่นย่นย่นย่น ย่นย่น			
128. ยะยี่	รัฐบาลย่นย่นย่นย่น ย่นย่น		ย่นย่นย่นย่นย่นย่น ย่นย่นย่นย่นย่นย่น					
129. ย้ง	ย่นย่นย่นย่นย่นย่นย่น		ย่นย่นย่นย่นย่นย่น ย่นย่น					ย่นย่นย่นย่นย่นย่นย่น ย่นย่น
130. ยัก	ความย่นย่นย่นย่น		ย่นย่นย่นย่นย่นย่น		ย่นย่นย่นย่นย่นย่นย่น			

ประเภท คำกิริยา	เรื่องกิริยา	เงาสะท้อน	เรื่องรับ				
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธีดู	สถานที่
131. เป่า	สูบลมเป่าบ้าน		บ้านทุกหลังของ <u>เป่า</u> อย่างดี				
132. พย	เขว <u>พย</u> เพื่อนเก่า		เพื่อนเก่า <u>พย</u> กันทุก อาทิตย์				
133. พลาท	เขว <u>พลาท</u> โยกาศดี		โยกาศดี <u>พลาท</u> บ้างนี่ไม่ ควร <u>พลาท</u>				
134. พณา- นาง	น้องสาว <u>พณา</u> นาง คน <u>ใจ</u>		คน <u>ใจ</u> ว่านี่ <u>พณา</u> <u>พณา</u> นาง <u>ใจ</u> เกะกะ				
135. พินา	รัฐบาล <u>พินา</u> สั่งตั้งคน		สั่งตั้ง <u>พินา</u> สั่งตั้ง <u>พินา</u> มาก		งบประมาณจำนวนนี้ <u>พินา</u> สั่งตั้ง <u>พินา</u>		
136. พินุจน	เจ้า <u>พินุจน</u> สั่งตั้งคน	เจ้า <u>พินุจน</u> สั่งตั้ง <u>พินุจน</u> (ว่าเป็น <u>พินุจน</u>)	หลักฐาน <u>พินุจน</u> <u>พินุจน</u> สั่งตั้ง <u>พินุจน</u>				
137. พินท์	เจ้า <u>พินท์</u> สั่งตั้ง <u>พินท์</u> คน		จาก <u>พินท์</u> สั่งตั้ง <u>พินท์</u> ไม่ <u>พินท์</u>		<u>พินท์</u> สั่งตั้ง <u>พินท์</u> จาก <u>พินท์</u> สั่งตั้ง <u>พินท์</u>		

ขอบเขตของ
กระบวนการ

ประเภท คำกริยา	เรื่องกิริยา	เรื่องระหอน	เรื่องรับ					ขอบเขตของ กระบวนการ
			เป้าหมาย	อุปสรรค	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
138. คั้น	เรา ^{คั้น} ของ ^{เรา} ที่ ^{คั้น} แสม จว		น้อง ^{เรา} ถูก ^{เรา} เรา ^{คั้น}		มี ^{คั้น} คั้น ^{คั้น} ที่ ^{คั้น} คั้น ^{คั้น} ไม่ ^{คั้น} ได้		แสม ^{เรา} ของ ^{เรา} ของ ^{เรา} ของ ^{เรา} ถูก ^{คั้น}	
139. มอม	เรา ^{มอม} ของ ^{เรา} ของ ^{เรา} ที่ ^{มอม} แสม		ของ ^{เรา} ของ ^{เรา} ที่ ^{มอม} ให้ ^{เรา} เรา ^{มอม}	เรา ^{มอม} ได้ ^{เรา} รับ ^{เรา} ของ ^{เรา} ของ ^{เรา} แล้ว				
140. มัด	เรา ^{มัด} ที่ ^{มัด} มี ^{มัด} ใจ ^{มัด} แสม มาก	เรา ^{มัด} แสม ^{มัด} ตัว ^{มัด} เอง	ใจ ^{มัด} ถูก ^{มัด} มี ^{มัด} แสม ^{มัด} มาก		ใจ ^{มัด} แสม ^{มัด} มี ^{มัด} ใจ ^{มัด} แสม ^{มัด} มี ^{มัด}			
141. มุง	ช่วง ^{มุง} กำลัง ^{มุง} มุง ^{มุง} คั้น ^{มุง} คั้น ^{มุง}		หลัง ^{มุง} คั้น ^{มุง} มุง ^{มุง} เป็น ระ ^{มุง} เป็น ^{มุง}		กระ ^{มุง} เป็น ^{มุง} ของ ^{มุง} คั้น ^{มุง} หลัง ^{มุง} คั้น ^{มุง} คั้น ^{มุง}			
142. ยก	กรรม ^{ยก} กรรม ^{ยก} ของ ^{ยก} ของ ^{ยก} ที่ ^{ยก} เหล่านี้ ^{ยก} ไม่ ^{ยก} ได้		ของ ^{ยก} ที่ ^{ยก} ที่ ^{ยก} เหล่านี้ ^{ยก} ต้อง ยก ^{ยก} เบา ^{ยก} ๆ		กระ ^{ยก} ที่ ^{ยก} ที่ ^{ยก} ที่ ^{ยก} ที่ ^{ยก} ที่ ^{ยก} หนัก ^{ยก} เหล่านี้ ^{ยก} ไม่ ^{ยก} ได้			
143. บัว	บัว ^{บัว} นี้ ^{บัว} บัว ^{บัว} บัว ^{บัว} บัว ^{บัว} ทุกคน		เรา ^{บัว} คน ^{บัว} นี้ ^{บัว} ถูก ^{บัว} ของ ^{บัว} บัว ^{บัว}		ความ ^{บัว} ของ ^{บัว} บัว ^{บัว} บัว ^{บัว} บัว ^{บัว} บัว ^{บัว} บัว ^{บัว} บัว ^{บัว} บัว ^{บัว}			
144. บึง	บัว ^{บึง} บัว ^{บึง} บัว ^{บึง} บัว ^{บึง}	บัว ^{บึง} บัว ^{บึง} บัว ^{บึง} บัว ^{บึง}	บัว ^{บึง} บัว ^{บึง} บัว ^{บึง} บัว ^{บึง}					
145. บิด	บัว ^{บิด} บัว ^{บิด} บัว ^{บิด} บัว ^{บิด}		บัว ^{บิด} บัว ^{บิด} บัว ^{บิด} บัว ^{บิด}					

ประเภท คำวิจัย	เรื่องการศึกษา	เรื่องสะท้อน	เชิงรับ					ขอบเขตของ กระบวนการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธีดู	สถานที่	
146. ปี	จัดขึ้นเงินของราย		เงินจำนวนนี้จริง ไม่ได้				สถานที่ น้อยรายนี้มีเงินมาก มาก	
147. บุติ	ผ่านประชาชนผู้ถือ ประชุม		การประชุมผู้ถือ คนแก่ ๆ เขียนเขียน น้อย ๆ ก็					
148. เป็น เป็น	ดูจริงเขียนเขียนพวก เราเสมอ		ดูจริงโดยสูงเกินไม่ นักลองรับว่าคนไม่ ได้					
149. โยน	เด็กโยนลูกบอล		เราดูก็เพื่อนบ้าน รวมกันเสมอ					
150. วก	เราวกว่าคนไม่		คนใจร้ายนี้ต้องรัก ความสามัคคีใหม่					
151. รวม	เพื่อนบ้านรวมกันเรา		คนใจร้ายนี้ต้องรัก ความสามัคคีใหม่					
152. รัก	น้องรักกับคนใจร้ายนี้ ความสามัคคีใหม่		เราดูก็เพื่อนบ้าน รวมกันเสมอ					
153. รัก	เขอรักกับเราผู้ช่วย ความสามัคคีใหม่		คนใจร้ายนี้ต้องรัก ความสามัคคีใหม่					

ประเภท คำกริยา	เจตคติกริยา	เจตสะท้อน	เจตกับ					รวมเจตของ กระบวนการ
			เป้าหมาย	อุปสรรค	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
154. รวม- รวม	เจตมรรวมรวมของมีค่า ในมา		ของมีค่าถูกรวมรวม แล้ว					
155. เจตกริยา- รอง	คนงานเจตกริยาของคำกริยา		คำกริยาของเจตกริยา นาง					
156. องค์ประกอบ	องค์ประกอบของชาย	เจตกริยาของตัวเอง ด้วยการรอคอยอาหาร	ของชายถูกเจตกริยาของ- โทษ					
157. ลม	เจตกริยาของตัวกับเจตกริยา		ตัวกับเจตกริยาของ แบบนาม		สิ่งของที่มีตัวแบบนาม			
158. จาก	จากเจตกริยาของตัว มาก		เจตกริยาของตัว แล้ว					
159. จาก	จากเจตกริยาของตัวกับเจตกริยา	เจตกริยาตัว	เจตกริยาของตัวใน มือ		น้ำยาที่มีตัวกับเจตกริยา		ของมีค่าที่มีตัวแบบนาม	
160. เจต	เจตกริยาของตัวกับเจตกริยา		เจตกริยาของตัวกับเจตกริยา					
161. เจตกริยา- แบบ	เจตกริยาของตัวกับเจตกริยา		เจตกริยาของตัวกับเจตกริยา					

ประเภท คำกริยา	เรื่องกิริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ					รวมเรื่อง กรรมกร
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
162. เลือก	พวกเรากำลังเลือก ของขวัญ		ของขวัญที่เหมาะสม เลือกยาก					
163. เลือก	เราเลือกตำแหน่งให้ แกของขาบของฉิม		ได้คะแนนเลือกไม่ได้นับ แล้ว	นับของขาบของฉิมได้เลือก ตำแหน่ง				
164. เลือก	คนงานเลือกสูงเป็น หอม ๆ		สูงถูกเลือกเป็นหอม ๆ		เลือกไฟฟ้าเลือกสูง สะดวกมาก			
165. แยก	เราแยกเงินที่ธนาคาร		เงินทองแยกที่ธนาคาร				ธนาคารสาขานี้แยก เงินสะดวก	
166. ไล่	เด็ก ๆ กำลังไล่จิ้งจก		จิ้งจกไล่จิ้งจก ๆ					
167. ไล่	เราไล่แมลงวัน		แมลงวันคอยไล่ควบบน ก้นบู่ง		บาตบู่งไล่แมลงวันดี			
168. ไล่	ช้างไม่วิ่งหนีหรือรอบ ๆ บ้าน		ช้างที่รอบ ๆ บ้านวิ่ง แล้ว		ไม่เกรงกลัวก็วิ่ง เพื่อที่ไม่จะเอื้อม			
169. วาง	แมควางโซบนพาง		โซบนพางวางบนพาง				กองพางนี้วางใจได้	

ประโยชน์ คำกริยา	เจตนากริยา	เจตนา	เรื่องรับ					ขอบเขตของ กระบวนการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
170. ว่าง	จัดการรวมรวบวิว		วิวสวยมาก		มีวิวสวยมาก			
171. ส่ง	ไม่ประนีประนอม		จุดหมายมีสิ่งสวยงาม วันแล้ว				บ้านหลังนี้สวยงาม สะดวก	
172. ส่ง	รับของรวมรวบ		นำเอาสิ่งสวยงาม แล้ว					
173. ส่ง- สนทน	ผู้จัดการสนทน		นโยบายที่มีต้อง สนทน	เราคนนี้ควรสนทน				
174. สนทน	จัดการสนทน				เครื่องมือสนทน	ไม่สนทนสนทน สนทนมาก		สนทนสนทน
175. สร้าง	คนงานก่อสร้าง		บ้านหลังนี้สร้าง แล้ว		เครื่องมือสนทน สนทนมาก	ไม่สนทนสนทน สนทนมาก	ที่สนทนสนทน สนทน	
176. ส่ง	เด็ก ๆ สนทน		เด็ก ๆ สนทนสนทน					

ประเภท คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ					ขอบเขตของ กระบวนการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธีดู	สถานที่	
177. สอน	ครูสอนคณิตศาสตร์นักเรียน		นักเรียนกลุ่มของสอน คณิตศาสตร์อีก					คณิตศาสตร์สอนมาก
178. สะสม	คุณลุงของพี่สะสมของโบราณ		ของโบราณควรสะสม				ของสะสมของ โบราณมาก	
179. ส่ง	เราส่งอาหารราคาแพง		อาหารราคาแพงควร สั่งเล็กน้อย				ภัตตาคารแห่งนี้ไม่ควร สั่งอาหารราคาแพง	
180. สำนวน	นักเรียนมีวิทยาสำนวน น้ำมนต์		น้ำมนต์ควรสำนวนใน เขตนี้		เครื่องมือที่สำนวนน้ำ มนต์ได้ดี			
181. เสนอ	เราเสนอโครงการ ใหม่ขอคณะกรรมการ		โครงการใหม่ถูกเสนอ ขอคณะกรรมการ					
182. แสวง	พร้อมแสวงหาคะคนเก่ง		จะหาเรื่องนี้แสดงก็ มาก					
183. ไล่	แม่ครัวไล่ของสุรสมาก		ของสุรสมากไล่ในแ่ง เพียงเล็กน้อย				แ่งจัดถวายนี้อีกสุร สมากเกินไป	

ประเภท คำกิริยา	เจี๊ยกกิริยา	เจี๊ยกสะท้อน	เจี๊ยก					รอบเรขาคณิต จำนวน
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัสดุ	สถานที่	
184. หาม	หามคนเล็กคนเล็ก หาม		น้องคนเล็กคนเล็ก หาม					
185. หาม- หาม	หามคนเล็กคนเล็ก หาม		น้องคนเล็กคนเล็ก หาม					
186. หาม	หามเงินในใบไม้ หาม		เงินจำนวนหนึ่ง หาม					
187. หอม- หอม	หอมคนเล็กคนเล็ก หอม		น้องคนเล็กคนเล็ก หอม					
188. หอม- หอม	หอมคนเล็กคนเล็ก หอม		น้องคนเล็กคนเล็ก หอม					
189. หอม	หอมคนเล็กคนเล็ก หอม		น้องคนเล็กคนเล็ก หอม					
190. หอม	หอมคนเล็กคนเล็ก หอม		น้องคนเล็กคนเล็ก หอม					
191. หอม	หอมคนเล็กคนเล็ก หอม		น้องคนเล็กคนเล็ก หอม					

ปี ค.ศ.	เรื่อง	เรื่องรับ					ขอรับ การพิจารณา
		เรื่องขอ	เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่
192.	เพิ่ม	ขอเพิ่มเงินอุดหนุน	มีของเรามากเกินไป อย่างแรง				
193.	เพิ่ม	ขอเพิ่มเงินอุดหนุน	ขอเพิ่มเงินอุดหนุน อย่างแรง				
194.	ให้	ขอให้ทางรัฐบาล มีความรับผิดชอบ	เงินอุดหนุนไม่ เพียงพอ	นักวิจัยมีความ รับผิดชอบ ต่อสังคม	หนังสือประเภท งานวิจัย		หอสมุด แห่งชาติ
195.	ให้	ขอให้ทางรัฐบาล มีความรับผิดชอบ	เงินอุดหนุนไม่ เพียงพอ	นักวิจัยมีความ รับผิดชอบ ต่อสังคม	หนังสือประเภท งานวิจัย		หอสมุด แห่งชาติ
196.	ขอ	ขอเงินอุดหนุน	เงินอุดหนุนไม่ เพียงพอ				
197.	ขอ	ขอเงินอุดหนุน	เงินอุดหนุนไม่ เพียงพอ				
198.	ขอ	ขอเงินอุดหนุน	เงินอุดหนุนไม่ เพียงพอ				

ประเภท คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ					รอบเลขของ กระบวนการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัสดุ	สถานที่	
199. อุมมี	คณะรัฐบาลอนุมัติเงิน จำนวนมหาศาล		เงินจำนวนมหาศาล ได้รับอนุมัติจากคณะ รัฐบาลแล้ว					
200. อวก	เขายวกเชื้อหัวใหม่		เชื้อหัวใหม่ไม่แฉอด					
201. ยอน- วอน	เขายอนวยอชิงศักดิ์สิทธิ์		ชิงศักดิ์สิทธิ์เขายอนวย ไวมาง					
202. ยัก	เขายักเพลงมากมาย		เสียงเพลงเพราะ อย่างนี้ควรชัฏอย่างนี้		วิญญูเครื่องชัฏเพลง ไม้คอบตี		เพ่งดูนี้ควรชัฏเพลง มาก ๆ	
203. อาน	น้องสาวกำลังอ่าน นวนิยาย		นิยายเรื่องนี้เป็นควร อ่าน					

คำกริยาชนิดแสดงความรู้สึกลึกในภาษาไทย

ประเภท คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ				
			ผู้แสดงความรู้สึก	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่
1. กังวล		เรากลัวเรื่องนี้					ผู้มีความรู้สึก
2. ขบขัน	หัวเราะหัวเราะไปเด็ก ๆ ขบขัน		เด็ก ๆ ขบขันหัวเราะ มาก				เรื่องเขินอายมาก
3. เจ้าใจ		ทุกคนเจ้าใจเราดี	ทุกคนเจ้าใจคนมาก				ทุกคนเจ้าใจเรา
4. เจ้าใจดี	การกระทำของเราทำให้ ทุกคนเจ้าใจดี						
5. เคารพ	เราเคารพผู้อาวุโส		แพทย์ผู้ช่วยการ ของคนที่เราขี้				ผู้อาวุโสเคารพ
6. งง	อาการของผู้ป่วยรายนี้ ทำให้แพทย์งง						
7. จินตนาการ		นักเขียนหัวนี้ จินตนาการเรื่องราว ได้ดีมาก					เนื้อหาของนวนิยาย เรื่องนี้มีจินตนาการ ได้ดีมาก
8. จำ		สุนัขจำเจ้าของได้					เรื่องราวในอดีต จำได้เสมอ

คำกริยา	ประโยค	เรื่องกวีนิพนธ์	เรื่องสะท้อน	เรื่องรับ					
				ผู้แต่งบทความรู้สึก	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัสดุ	สถานที่	ผู้รับความรู้สึก
9. ชอบ	ดูดยาสูบอย่างไหนดีมี								บ้านใหม่เริ่มมีชอย
10. ชิม	ของสาวจีนเก่งจิต								กับชุดคน
11. เล่า	เขาเรือเรื่องเท็จ								แกงจืดถวายนี่ริมแถว
12. เขียน	ดูที่พิศดารเรือหงษ์พอนม								เรื่องเท็จเชื่อไม่ได้
13. ดู	ดูปะทะกำลังดูมวย								พอมแมควรรเรือหงษ์ บาง
14. เดา			นักเขียนมักเผลอคำ- ตอบ						มวนดูนี้ไม่มวนดู- คำครอบงำนี้ไม่ควรร เท่า
15. ใฝ่ฝัน	หาความได้มีกล่าว วางแรง								ชาวร้ายเขนนี้ไม่ไว้ นับชอบนัก
16. ตกใจ	พูดไปหลงยุคใจ								
17. ตกใจ			พอมเราก็อธิษฐานใจ เรื่องนั้นแล้ว						เรื่องอากัฏฐ์อย่างนี้ น่าทึ่งสินใจได้แล้ว

ประเภท คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องรับ					ผู้รับความรู้สึกรู้สึก
		ผู้แสดงความรู้สึก	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
25. เมื่อ	คำพูดของเราทำให้ ผู้ฟังเมื่อ	ผู้ฟังส่วนใหญ่เมื่อ คำพูดของเขา					
26. ประกาศ	โฆษณาระหว่างความ						ข้อความเรื่องนี้ ประกาศหลายครั้ง แล้ว
27. ประ-	ความประหลาดใจของเขา	ฉันประหลาดใจต่อ ความประหลาดใจของ เขามาก					
28. ดิษฐ์	ผู้บังคับให้ไปประจาน ดิษฐ์	ประชาชนดิษฐ์ เรื่องระบบการปก- ครอง					
29. ยิน		เขายินยอม ๗					เรื่องอย่างนั้นอย่า ยินยอม โครงการนี้กำลัง พิจารณา
30. พิจารณา	คณะกรรมการพิจารณา โครงการนี้แล้ว						

ประเภท		เจตนา					ผู้รับความรู้สึก
คำกริยา	เจตนากริยา	เจตนา	ผู้แสดงความรู้สึก	อย่างไร	วัตถุ	สถานที่	
31. พอดีใจ		เรา <u>พอใจ</u> <u>เขามาก</u>					ขอ <u>เห็นใจ</u> เท่าที่ <u>ไม่</u> <u>น่าพอใจ</u>
32. พอดี	คณะกรรมการ <u>พูดเรื่อง</u> <u>ปัญหาเงินเพื่อ</u>						<u>เรื่องปัญหาเงินเพื่อ</u> <u>ทุกคนในที่ประชุม</u>
33. บอกกับ	ผู้บริหาร <u>ยอมรับข้อเสนอ</u> <u>ของพนักงาน</u>						<u>ขอเสนอของพนักงาน</u> <u>งานควรยอมรับ</u>
34. รัก	พ่อแม่ <u>รักลูกทุกคน</u>						<u>พูด ๆ ควรรักให้</u> <u>มาก</u>
35. รักแล้ว	เสียงร้องไห้ <u>ทำให้ทุกคน</u> <u>รักแล้ว</u>		<u>ทุกคนรักแล้วเสียง</u> <u>ร้องไห้</u>				<u>สถานที่ผู้รักกันก็</u> <u>ในยามนี้</u>
36. รัก	ทุกคน <u>รักสถาบันแห่งนี้</u>						<u>เขาถูกพ่อแม่รัก</u> <u>ทุกคน</u>
37. รัก	พ่อแม่ <u>รักเขาทุกคน</u>						<u>เรื่องต่าง ๆ ถูก</u> <u>ในไม่ช้า</u>
38. รักแล้ว	เข <u>รักเขาแล้ว</u>	<u>เขารักแล้ว</u>					

ประเภท คำกริยา	เจตนากริยา	เจตนา	เจตนา					ผู้รับความรู้สึก
			ผู้แสดงความรู้สึก	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
39. ใจใจ	เจตนาใจใจเจตนา							ผู้รับความรู้สึก
40. สงสัย	ตัวจริงสงสัยเรา							เราสงสัยใจใจได้
41. สนใจ	ภาพยนตร์การ์ตูนทำให้ เด็ก ๆ สนใจ		เด็ก ๆ สนใจภาพ- ยนตร์การ์ตูน					เราสงสัยว่าจริงสงสัย
42. สรร- เสริญ	ประชาชนสรรเสริญ ผู้เสียสละ							ผู้เสียสละอย่างนี้ ควรสรรเสริญ
43. สนุกสนาน	บรรดาเด็กอย่างนี้ทำให้ แซ่กสนุกสนาน		เด็กที่มาร่วมงาน สนุกสนานมาก					
44. สังเกต	นักวิทยาศาสตร์ต้อง สังเกตทุกสิ่ง ๆ บน ดวงจันทร์							ทุกสิ่ง ๆ บน ดวงจันทร์สังเกต ยากมาก
45. สืบสวน	นักวิทยาศาสตร์ทำให้นัก- เรียนสืบสวน		นักเรียนสืบสวนวิชา มาก					ความผิดทั้งหมดควร สืบสวนได้
46. ชำนิ			โจรสลัดจับตัวแล้ว					

ประโยค คำกริยา	เจตนา	เจตนา	เจตนา					ผู้รับความรู้สึก
			ผู้แสดงความรู้สึก	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
47. นวัง	เราหวังว่าเราจะเลือก							ผู้รับความรู้สึก
48. เห็น	พวกเราเห็นข้อความ สำคัญในหนังสือพิมพ์							เราหวังจะเลือก ความหวังมาก ขอความถึงกล่าว เห็นในหนังสือพิมพ์ แล้ว

คำกริยาชนิดแสดงอาการในภาษาอังกฤษ

คำกริยากริยาที่ 1

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	ประโยคบอกเล่า	ประโยค			ประโยคกริยาและ คำกริยา	ประโยคบอกเล่า	ประโยคบอกเล่า	ประโยคบอกเล่า
1. anchor	He <u>anchored</u> the ship.	The ship was <u>anchoring</u> in the stream.	The ship was <u>anchored</u> fixedly in the stream.						
2. argue	They <u>argued</u> the case for hours.	They <u>argued</u> well.							The case was <u>argued</u> reasonably.
3. arise		The wind <u>arose</u> .	Houses <u>arose</u> like mushrooms.						
4. awake	The noise <u>awoke</u> me.	He <u>awoke</u> in the morning.	I was <u>awakened</u> by the noise.						
5. bath	He <u>bathed</u> the baby.	He was <u>bathing</u> .	The baby was <u>bathed</u> .						
6. begin		The students <u>begin</u> school with prayer.	Prayer always <u>begins</u> school.						School is <u>beginning</u> with prayer.

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	เสียงสะท้อน	ผู้แสดงกริยาและ ผู้รับผลกระทบ	บอกประโยชน์	วิธี	สถานที่	ข้อสังเกตของ กระบวนการ
13. circle	The plane <u>circled</u> the airport.	The bird <u>circled</u> in the air.				The airport was <u>circled</u> by the plane.	
14. climb		The old lady is <u>climbing</u> the stairs.				The stairs are <u>climbed</u> carefully.	
15. close	She <u>closed</u> the window.	The window was <u>closed</u> automatically.					
16. crack	The criminal <u>cracks</u> the safe.	The safe is <u>cracked</u> violently.				Explosives <u>cracked</u> the safe efficiently.	
17. cross		The soldiers <u>cross</u> the desert.					The desert is <u>crossed</u> by the soldiers.

ประโยค คำกริยา	เจตนากริยา	เจตนะพจน์	วิธีรับ				ข้อบกพร่อง ที่ตรวจพบ
			ผู้แสดงกริยาและ กรรมกริยา	วัตถุ	สถานที่	เวลา	
23. design		She <u>designs</u> dresses for a famous shop.		A famous shop is <u>designing</u> a dress.			Dresses are <u>designed</u> for a famous shop.

ประเภทคำกริยา	ใจความกริยา	ใจสัพพจน	ใจกริยา				รอบเขตของกรรมกริยา
			ผู้แสดงกริยาและกรรมกริยา	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
คำกริยา							
	24. dream		She <u>dreamt</u> a strange dream.				A Strange dream was <u>dreamt</u> very often.
	25. drive		She <u>drives</u> a car well.	This car <u>drives</u> easily.			
	26. drop	She <u>drops</u> her handkerchief.	The water <u>drops</u> down slowly.	Her handkerchief is <u>dropped</u> .			
	27. dry	He <u>dries</u> his wet hair.	He <u>dries</u> in the sun.	His wet hair is <u>dried</u> quickly.	Electricity <u>dries</u> her hair quickly.		
	28. end	He <u>ended</u> his letter.	The party <u>ended</u> at 10.	His letter was <u>ended</u> with good wishes.	Good wishes <u>ended</u> his letter suitably.		

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	เจี๊ยบ				คำกริยา
			เจี๊ยบ	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	
29. explode	He <u>exploded</u> the gun powder.	The gun powder <u>exploded</u> .	The gun powder was <u>exploded</u> .				
30. fade	The sun has <u>faded</u> the material.	Flowers <u>fade</u> naturally.	The material is <u>faded</u> by the sun.				
31. fail	The teacher <u>failed</u> me on the written paper.	His son <u>failed</u> again.	I was <u>failed</u> on the written paper.				
32. fight		Paul and George are <u>fighting</u> .				The war is <u>fought</u> violently.	
33. finish	I have <u>finished</u> my college course.	The concert <u>finished</u> at 8 p.m.					My college course has <u>finished</u> recently.
34. fish		He is <u>fishing</u> .				This river has been <u>fished</u> too much.	

คำกริยา	ประโยคกิริยา	ประโยคพหูพจน์	วิธีทำ				ข้อบกพร่อง หรือความบกพร่อง
			ผู้กระทำกริยาและ ผู้ถูกกระทำ	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
35. flash	The driver <u>flash-</u> <u>es</u> his light at me.	The light <u>flashes</u> quickly.	His light is <u>flashed</u> .				
36. float	We are <u>floating</u> the sunken ship.	The log <u>floats</u> down the river.	The sunken ship is <u>floats</u> by us.				
37. flood	The river <u>floods</u> the valley.					The valley <u>floods</u> quickly.	
38. flow		The stream <u>flows</u> rapidly.	Her tears <u>flows</u> fast.				
39. fly		Clouds were <u>flying</u> across the sky.	The football <u>flew</u> across the field.				
40. freeze	The north wind has <u>frozen</u> the water.	Water <u>freezes</u> .	The water has been <u>frozen</u> .				

ประโยค คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องตอบ	เรื่อง				รวมเรื่อง ประโยคกริยา
			ผู้แสดงกริยาและ ผู้ถูกกระทำ	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
41. grow	He <u>grows</u> vegetables.	Grass <u>grows</u> .	Vegetables <u>grow</u> easily.				
42. in- crease	He <u>increases</u> his wealth.	His years <u>increase</u> .					His wealth is <u>increased</u> .
43. jump		He <u>jumped</u> the fence.					The fence was <u>jumped</u> .
44. kneel		She <u>kneels</u> .	She was <u>kneelt</u> in front of the class				
45. lean		She <u>leans</u> her head on his shoulder.					Her head is <u>leant</u> on his shoulder.
46. learn		They are <u>learning</u> French.					French should be <u>learnt</u> now.
47. march	Mother <u>marched</u> her baby.	The baby <u>marched</u> .	The baby was <u>marched</u> .				

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	ใจความตอน	ใจรู้				จดจำประโยค ที่เรียน
			ผู้แสดงกริยาและ กรรมกริยา	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
48. melt	The sun <u>melted</u> the snow.	The ice was <u>melting</u> .	The snow <u>melted</u> easily.				
49. move	He <u>moves</u> his car.	The baby <u>moves</u> .	The car <u>moves</u> quickly.				
50. open	She <u>opens</u> a letter.	The school <u>opens</u> on Monday.	A letter was <u>opened</u> .				
51. operate	He <u>operates</u> a machine.	The electricity <u>operates</u> well.	A machine is <u>operated</u> .				
52. plan		She <u>planned</u> this visit for months.					This visit was <u>planned</u> for months.
53. play		They are <u>play-</u> ing football.					Football is <u>played</u> in Ameri- ca.
54. plough		Farmers <u>plough</u> their fields in winter.					These fields are <u>ploughed</u> every winter.

เลขที่ข้อ คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่อง-ของ	เรื่อง				ข้อสอบ
			ผู้กระทำกริยา ผู้กระทำ	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
55. race	John is <u>race</u> his horse.	That good swim- mer often <u>faces</u> .	The horse is <u>paced</u> very fast.				
56. rest	He <u>rested</u> his legs.	He <u>rested</u> for an hour.					His legs were <u>rested</u> .
57. ride		He <u>rides</u> his bicycle.					His bicycle <u>rides</u> well.
58. ring	The cyclist <u>rang</u> his bell loudly.	The bell <u>rang</u> loudly.	The bell of his bicycle was <u>ring</u> loudly.				
59. rise		The sun <u>rises</u> in the east.	The bread <u>rises</u> quickly.				
60. roll	The big wave <u>rolls</u> the ship over and over.	The ball <u>rolls</u> into the hole.	The ship <u>rolls</u> heavily.				
61. row		He <u>rowed</u> the boat.					The boat <u>rowed</u> easily.

บท: โทษ คำกริยา	เสียงกริยา	เสียงสระ	เสียงสระ สระ	เสียงสระ			สระ	สระ	สระ
				เสียงสระ	เสียงสระ	เสียงสระ			
62. run	I will <u>run</u> the car into the park.	The boy is <u>running</u> .	The car <u>runs</u> quickly into the park.						
63. sail	The captain <u>sails</u> his ship.	The captain <u>sails</u> across the Atlantic.	The ship <u>sails</u> slowly.						
64. save	He <u>saves</u> money for his future.	He's <u>saving</u> .	Money <u>saves</u> easily.						
65. scatter	The hunter <u>scattered</u> the birds.	The seeds <u>scattered</u> on the field.	The bird <u>scattered</u> quickly.						
66. shake	The explosion <u>shook</u> the house.	He was <u>shaking</u> with laughter.	The house <u>shook</u> violently.						

คำกริยา	คำกริยา	เสียงสะท้อน	เสียงกับ				จดหมายเหตุ การบ้าน
			ผู้สังเกตการณ์และ ผู้สังเกตการณ์	ข้อเท็จจริง	คำอธิบาย	วัตถุ	
67. shine	The servant <u>shines</u> his shoes.	The sun <u>shines</u> .	The shoes <u>shine</u> brightly.				
68. shut	She <u>shut</u> the door.	The door <u>shut</u> automatically.	The door was <u>shut</u> violently.				
69. sing	John <u>sings</u> me a song.	Birds <u>sing</u> loudest in the morning.	I was <u>sung</u> a song.				This song is <u>sung</u> beauti- fully.
70. sink	The enemy <u>sank</u> the ship.	The heavy rock <u>sank</u> .	The ship was <u>sunk</u> by the enemy.		Explosives <u>sank</u> the ship easily.		
71. sit	She <u>sat</u> the baby on the grass.	That baby <u>sat</u> down.	The baby was <u>sat</u> on the grass.				
72. sleep		I <u>slept</u> well last night.					

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	ใจระหมอน	ประโยคกริยา กับกรรม	ใจกริยา					ประโยคกริยา กับกรรม
				บอกประโยค	ใจกริยา	ใจกริยา	ใจกริยา	ใจกริยา	
73. smoke	He <u>smoked</u> the fish.	He <u>smoked</u> a lot.							This pipe <u>smoked</u> poorly.
74. spread	He <u>spreads</u> the cloth.	The city <u>spread</u> very quickly.							
75. stand	She <u>stood</u> the child on the box.	The child <u>stood</u> politely.							
76. start		We <u>start</u> work at 10.							Work should <u>start</u> at 10.
77. stop	The policeman <u>stops</u> the fight.	The rain <u>stops</u> .							
78. study		They <u>study</u> English.							English should be <u>studied</u> attentively.

ประโยค คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องประกอบ	เรื่องอื่น				ข้อบกพร่อง ของประโยค
			ผู้แสดงกริยาและ ผู้กระทำ	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
79. swing	The teacher <u>swings</u> the bell.	The bell <u>swings</u> .	The bell is <u>swung</u> slowly.				
80. tear	I've <u>torn</u> my coat.	His trousers <u>tore</u> .	These clothes <u>tear</u> easily.				
81. turn	He <u>turns</u> the wheel.	The wheel is <u>turning</u> .	The wheel is <u>turned</u> slowly.				
82. twist	She <u>twists</u> threads.	The stream <u>twists</u> across the field.	Threads <u>twist</u> loosely.				
83. walk	He <u>walks</u> the horse.	The horse <u>walks</u> .	The horse is <u>walked</u> .				
84. warm	They <u>warm</u> their hands.	Their hands <u>warmed</u> in front of the fire.	Their hands were <u>warmed</u> by the open fire.	The open fire <u>warmed</u> their hands slowly.			

ประโยค		เรื่องกับ					รอบนอกของ ประโยค
คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องประกอบ	ผู้ แสดงกริยาและผู้ รับผลกระทบ	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
85. wave	The man <u>waved</u> the flag.	The flag <u>waved</u> .	The flag was <u>waved</u> .				
86. whistle	He <u>whistles</u> the tune.	The wind <u>whistles</u> round them. We <u>won</u> a prize.					The tune is <u>whistled</u> . The first prize was <u>won</u> by him.
87. win							
88. work	They <u>work</u> us too hard in this factory.	My father is <u>working</u> in this factory.	We are <u>worked</u> too hard in this factory.			This factory must <u>work</u> carefully.	

คำกริยากลุ่มที่ 2

กร=โทษ		กร=โทษ					กร=โทษ	
คำกริยา	กร=โทษ	กร=โทษ	กร=โทษ	กร=โทษ	กร=โทษ	กร=โทษ	กร=โทษ	กร=โทษ
1. accept	She <u>accepts</u> his gift.	His gift is <u>accepted</u> willingly.	He was <u>accused</u> of murder.	The wood was <u>added</u> to the fire.	The envelope was <u>addressed</u> clearly.	The habits and customs of foreigners are <u>adopted</u> quickly.		
2. accuse	The police <u>accused</u> him of murder.							
3. add	He <u>added</u> the wood to the fire.							
4. address	She <u>addressed</u> the envelope.							
5. adopt	Youngsters <u>adopt</u> the habits and customs of foreigners.							

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	ใจระทอบ	ใจกริยา					จดจอบรอง กริยากริยา
			ใจกริยา	ใจกริยา	ใจกริยา	ใจกริยา	ใจกริยา	
6. advance	His employer advanced him to a higher position.		He was <u>advanced</u> to a higher position.					
7. afford	The tree <u>afforded</u> us shelter from the rain.		Shelter was <u>afforded</u> by the shelter. tree.					
8. aim	He <u>aimed</u> the gun carefully.		The gun <u>aimed</u> carefully at her head.				Her head was <u>aimed</u> at direct- ly.	
9. allow	They <u>allow</u> smoking.		Smoking is <u>allowed</u> here.					
10. applaud	They <u>applauded</u> the song by clapping.		The song was <u>applauded</u> by them.					

บท: ๒๐ คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องหน้า	แปลตาม	บท: ๒๐ บท: ๒๐	เรื่องหน้า	เรื่องหน้า	เรื่องหน้า	เรื่องหน้า
11. apply The scientist applies a new discovery to industry.			The new disco- very <u>applies</u> to industry especially.				Industry <u>applies</u> the new disco- very efficient- ly.	
12. ap- point him chairman.			He was <u>appointed</u> chairman.					
13. arm The commander <u>armed</u> the soldiers.		The commander <u>armed</u> himself.	The soldiers were <u>armed</u> for battle.					
14. arrange She <u>arranges</u> flowers well.			The flowers were <u>arranged</u> well.					
15. arrest The police <u>arrested</u> the thief.			The thief was <u>arrested</u> .					

คำกริยา	คำกริยา	เรื่องระหลอม	เรื่องกับ				ข้อบกพร่อง การเขียนการ
			เป้าหมาย	อุปสรรค	เงื่อนไข	วัตถุ	สถานที่
16. ask	I <u>ask</u> him a question.	I <u>ask</u> myself.	He is <u>asked</u> a question. This question is <u>asked</u> frequently.				
17. attack	The enemy <u>attack</u> - <u>ed</u> us.		We were <u>attack</u> - <u>ed</u> at night. Punishment is <u>avoided</u> easily.				
18. avoid	I <u>avoid</u> punishment.						
19. bake	She <u>bakes</u> bread.		The bread <u>bakes</u> quickly.		The oven <u>bakes</u> bread quickly.		
20. bar	My father <u>bars</u> smoking at the dinner table.		Smoking is <u>barred</u> at the dinner table.				
21. bear	His wife <u>bore</u> him six children.		Six children were <u>born</u> in winter.				

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	เรียงสระพจน	เรียงรูป					รูปประโยค กริยา
			ประธาน	กรรม-โดย	กรรม	วัตถุ	สถานที่	
22. beat	He <u>beats</u> his obedient son.	He <u>beats</u> himself.	His obedient son is <u>beaten</u> regularly.		The stick <u>beats</u> children well.			
23. bind	The police <u>bind</u> the prisoner to a chair.	They <u>bind</u> themselves.	The prisoner is <u>bound</u> firmly.		Rope <u>binds</u> the prisoner firmly.			
24. bite	The hungry dog <u>bites</u> a hole in his shirt.	The dog <u>bites</u> himself.	This hole <u>bits</u> easily.				His shirt was <u>bitten</u> a hole by a dog.	
25. blame	They <u>blame</u> George for the failure.	They <u>blamed</u> themselves.	George was <u>blamed</u> for the failure.					
26. blind	The enemy <u>blinded</u> him in battle.		He was <u>blinded</u> in battle.					
27. block	Someone is <u>blocking</u> our plan.		Our plan is <u>blocked</u> .					

คำกริยา	ประโยค	เรื่องสอน	เรื่องรู้					รวมประโยค ที่เรียน
			แปลตาม	แปลไทย	เรื่องอื่น	วลี	สนทนา	
28. blow	He <u>blew</u> a horn.		The horn <u>blew</u> loudly.					
29. border	The dressmaker <u>borders</u> a dress with silk.		This dress <u>borders</u> beautifully.		Silk <u>borders</u> this dress beautifully.			
30. borrow	They <u>borrowed</u> this book from me.		This book was <u>borrowed</u> from me.	I was <u>borrowed</u> this book.				
31. bring	John <u>brought</u> his sister a book.		A book was <u>brought</u> by John.	His sister was <u>brought</u> a book.				
32. brush	She <u>brushes</u> the floor.	She <u>brushes</u> herself.	The floor <u>brushes</u> easily.		This brush <u>brushes</u> the floor well.			
33. build	They are <u>building</u> me that house.		That house is <u>built</u> carelessly.	I am <u>built</u> that house.		Bricks <u>build</u> that house suitably.		

ประโยค คำกริยา	เรียงกริยา	เรียงพจน	เรียงคำ					ข้อแตกต่าง ของ การ ใช้
			เป็นนาม	ประธาน	กรรม	วัตถุ	สถานที่	
39. carve	He <u>carves</u> you an interesting ornament.				You are <u>carved</u> an interesting ornament.	This piece of wood can be <u>carved</u> .		An interesting ornament is <u>carved</u> beautifully.
40. catch	He <u>catches</u> fish.		Fish are <u>caught</u> .			This hand net <u>catches</u> fish well.		
41. cause	The moon <u>causes</u> the tides.		The tides are <u>caused</u> by the moon.					
42. centre	They <u>centre</u> this picture on the wall.		This picture is <u>centred</u> on the wall.					
43. change	She <u>changes</u> the baby's dress.		The baby's <u>dress</u> was <u>changed</u> .					

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	เรื่องอื่น				
						คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา
44. charge	This hotel charged me 1000 baht.					I was <u>charged</u> 1000 baht.				Some money is <u>charged</u> by this hotel.
45. charm	She <u>charms</u> every man.					Some man <u>charm</u> easily.				
46. chase	The cat <u>chases</u> the mouse.					The mouse is <u>chased</u> by the cat.				
47. cheer	The crowd <u>cheered</u> their favorite horse.					The favorite horse was <u>cheered</u> loudly.				
48. choose	They <u>chose</u> John their leader.					John was <u>chosen</u> their leader.				
49. clean	The children are <u>cleaning</u> their teeth.					Their teeth <u>clean</u> easily.				These brushes <u>clean</u> their teeth well.

เลขที่ คำกริยา	คำกริยา	เสียงสระ	เสียง				วลีประกอบ คำกริยา
			เป็นนาม	เติม-โท	เติม-โท	เติม-โท	
50. collect	He <u>collects</u> his books in a pile.		These books are <u>collected</u> in a pile.				
51. comb	She often <u>combs</u> her hair.	She <u>combs</u> herself.	Her hair is <u>combed</u> very often.		This comb <u>combs</u> her hair smoothly.		
52. comfort	We <u>comfort</u> her.	We <u>comfort</u> ourselves.	She is <u>comforted</u> .				
53. command	The king <u>commands</u> the armed forces.		The armed forces are <u>commanded</u> .				
54. complete	Workers <u>complete</u> the new road.		The new road <u>completes</u> slowly.				
55. compose	He <u>composed</u> sweet music.		The music was <u>composed</u> sweetly.				

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา					คำกริยา
			คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	
56. concern	This marriage concerns all people.		All people are <u>concerned</u> with this marriage.					
57. conclude	We <u>conclude</u> the meeting.		The meeting is <u>concluded</u> at 10.			A prayer <u>concludes</u> the meeting pleasantly.		
58. confess	The prisoner <u>confessed</u> her crime.	She <u>confessed</u> herself.	Her crime was <u>confessed</u> .					
59. connect	Scientist <u>connects</u> the wire.		The wire <u>connects</u> easily.			The heat <u>connects</u> the wire easily.		
60. continue	They <u>continue</u> fighting.		Fighting <u>continues</u> immediately.					

คำกริยา	ประโยคกิริยา	ประธาน	ใจกริยา					คำกริยา	กรรม
			ประธาน	กรรม	กรรมวิเศษ	กรรมวิเศษวิเศษ	กรรมวิเศษวิเศษวิเศษ		
61. control	The governor controls his people.	He controls himself.	This group of people are controlled easily.	Strict laws control people badly.					กรรมวิเศษวิเศษวิเศษ
62. cook	She cooked the meat all morning.		This meat cooked slowly.						
63. count	He counts the apples in the box.		The apples are counted quickly.						
64. cover	She covers her ears.	She covers herself	Her ears were covered loosely.	Her hands covered her ears loosely.					
65. cultivate	Farmers cultivate rice.		Rice is cultivated.						
66. cut	He cuts his hair.	He cuts himself.	The hair cuts easily.	This knife cuts his hand accidentally.					

คำกริยา	รูปประโยค	เสียง					รูปประโยค	คำกริยา
		เสียงสูง	เสียงกลาง	เสียงต่ำ	เสียงสูง	เสียงกลาง		
67. damage	Sea-water <u>damaged</u> the goods.	The goods were <u>damaged</u> by sea-water.						
68. deceive	He <u>deceived</u> me by lies.	I was <u>deceived</u> by lies.				Lies <u>deceived</u> me easily.		
69. declare	He <u>declared</u> his position.	His position was <u>declared</u> .						The political party <u>declared</u> his position explicitly.
70. defeat	Our team <u>defeated</u> the opponents.	The opponents were <u>defeated</u> .						
71. defend	They <u>defend</u> the castle.	The castle is <u>defended</u> strongly.				These weapons <u>defend</u> the enemy well.		
72. delay	Work <u>delayed</u> me at the office.	I was <u>delayed</u> at the office.						

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	ใจหะหอน	ใจหะหอน					รวมใจหะหอน ประโยคกริยา
			ใจหะหอน	ประโยคกริยา	ใจหะหอน	ใจหะหอน	ใจหะหอน	
73. deliver	She <u>delivered</u> a hard blow to his jaw.		A hard blow was <u>delivered</u> to his jaw.					
74. destroy	He <u>destroyed</u> all my hopes.	He <u>destroyed</u> himself.	All my hopes were <u>destroyed</u> completely.					
75. deter- mine	Weather <u>deter-</u> <u>mines</u> the size of the crop.		The size of the crop is <u>deter-</u> <u>mined</u> by weather.		Scientific method <u>deter-</u> <u>mines</u> the size of the crop easily.			
76. develop	The manager <u>develops</u> his business.		His business <u>develops</u> quickly.		Extra planning <u>develops</u> his business quickly.			
77. dig	The dog has been <u>digging</u> in that corner.		The corner is <u>dug</u> for an hour.		The spade <u>digs</u> the ground well.			

คำกริยา	รูปประโยค	คำกริยา	รูปประโยค	วิธีฝึก					ข้อควรระวัง
				แปลไทย	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	
78. direct	She <u>directed</u> us to the hotel.			We are <u>directed</u> to the hotel.					
79. discover	I <u>discovered</u> a fly in my coffee.			A fly is <u>discovered</u> in my coffee.					
80. distinguish	I can <u>distinguish</u> them by their uniforms.			They can be <u>distinguished</u> by their uniforms.			Their uniforms <u>distinguished</u> them clearly.		
81. divide	The teacher <u>divides</u> the class.			The class <u>divides</u> quickly.			This knife <u>divides</u> the cake unsuitably.		
82. draw	She is <u>drawing</u> a picture very well.			This picture is <u>drawn</u> beautifully.			This pencil <u>draws</u> very well.		

คำกริยา	คำกริยา	เสียงสะท้อน	เสียงรับ					จดจำหรือ จดจำเหตุการณ์
			เป้าหมาย	บุคคลหรือ วัตถุ	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
83. dress	She <u>dressed</u> the baby.	She <u>dressed</u> herself.	The baby was <u>dressed</u> well.		These new clothes <u>dressed</u> the baby well.			
84. drink	That man <u>drinks</u> pure water.		Pure water is <u>drunk</u> by everyone.					
85. drown	The flood <u>drowned</u> streets and houses.		Streets and houses <u>drowned</u> completely.					
86. eat	Tigers <u>eat</u> meat.		Meat is <u>eaten</u> by tiger.					
87. elect	They <u>elected</u> Nixon their president.		Nixon was <u>elected</u> their president.					
88. employ	We have <u>employed</u> 3 new secretaries.		Three new secretaries are <u>employed</u> .					

คำกริยา	คำกริยา	ใจสะท้อน	ใจนึก				จดจำ	รูปประโยค ที่ถูกต้อง
			เป้าหมาย	อะไรที่	ใจนึก	วัตถุ		
89. enclose	He <u>enclosed</u> the garden with a wall.		The garden was <u>enclosed</u> with a wall.		The wall <u>enclosed</u> the garden entirely.			
90. encourage	The employee <u>encouraged</u> the men.		The men were <u>encouraged</u> .		His examples <u>encouraged</u> the men effectively.			
91. enter	The thief <u>entered</u> his room.		His room was <u>entered</u> by the thief.					
92. examine	The doctor <u>examines</u> her carefully.	He <u>examines</u> himself.	She is <u>examined</u> carefully.		This instrument <u>examines</u> her thoroughly.			
93. exchange	I <u>exchange</u> my dollars at this bank.		My dollars are <u>exchanged</u> at this bank.				This bank <u>exchanges</u> money satisfactorily.	

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา					คำกริยา
				คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	
94. explain	The lawyer <u>explains</u> the new law.	He <u>explains</u> himself.							The new law is <u>explained</u> by the lawyer.
95. explore	We <u>explore</u> all the possibilities.		All the possibilities were <u>explored</u> carefully.			This machine <u>explored</u> the ground carefully.			
96. extend	The gardeners <u>extend</u> their land.	They <u>extend</u> themselves.	Their land is <u>extended</u> .						
97. face	He <u>faced</u> difficulty.		Difficulty was <u>faced</u> bravely.						
98. fasten	He <u>fastens</u> the pages with a pin.		The pages are <u>fastened</u> properly.			The pin <u>fastens</u> the pages properly.			

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	ใจระพอบ	ใจกับ				สอบเอกรอง ทศวนการ
			เปาพบาย	ดอประโอบ	เกอองมือ	วัก	
99. feast	The king <u>feasted</u> his friends.		His friends were <u>feasted</u> by the king.				
100. feed	She <u>feeds</u> the baby with a spoon.	She <u>feeds</u> her- self.	The baby is <u>fed</u> carefully.				
101. feel	The doctor <u>felt</u> his pulse.	He <u>felt</u> himself.	His pulse was <u>felt</u> softly.				
102. fill	I <u>fill</u> him a cup with sugar.					Sugar is <u>filled</u> in the cup.	A cup is <u>filled</u> with sugar.
103. find	They <u>found</u> the lost child.		The lost child was <u>found</u> by chance.				
104. fire	He <u>fired</u> his gun at us.		His gun <u>fired</u> well.				

เลข คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องกับ					รวมเรื่อง กริยา
			เป้าหมาย	อะไรที่โดน	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
105. fix	He <u>fixed</u> a shelf to the wall.		A shelf is <u>fixed</u> to the wall.					
106. fling	She <u>flung</u> her shoes at the cat.		Her shoes were <u>flung</u> violently.				The cat was <u>flung</u> violently.	
107. follow	Tee <u>follows</u> the meeting.		The meeting is <u>followed</u> tea.					
108. forbid	He <u>forbids</u> smoking in this room.		Smoking is <u>forbidden</u> in this room.					
109. force	The soldiers <u>forced</u> their prisoners.		The prisoners were <u>forced</u> fiercely.					
110. forgive	He <u>forgave</u> her all the wrongs.		She was <u>forgiven</u> all the wrongs.					All the wrongs were <u>forgiven</u> easily.

ประโยค		เรื่องพบ	เรื่องอื่น				ตอบเรื่องกฎเกณฑ์
คำกริยา	เรื่องกริยา		เป้าหมาย	อะไรที่โดน	วิธี	สถานที่	
111. form	The Prime Minister <u>formed</u> his government.		His government was <u>formed</u> carefully.				
112. gain	We have <u>gained</u> experience.		Experience has been <u>gained</u> recently.				
113. gather	She <u>gathers</u> flowers.		Flowers are <u>gathered</u> every morning.				
114. give	She <u>gave</u> her mother a birthday present.		A birthday present was <u>given</u> her mother.	Her mother was <u>given</u> a birthday present.			
115. govern	The king <u>governed</u> the country wisely.		The country was <u>governed</u> wisely.	Strict rules <u>governed</u> the country foolishly.			

บท=ใบ คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่อง					รวมเรื่อง ทุกเรื่อง
			เป็นภาษา	บท=ใบ	คำกริยา	วลี	ภาษา	
116. greet	He <u>greet</u> s me with a smile.		I am <u>greeted</u> with a smile.			A smile <u>greet</u> s me pleasantly.		
117. grind	She <u>grind</u> s corn.		Corn <u>grind</u> s easily.			This machine <u>grind</u> s corn roughly.		
118. guard	Dogs <u>guard</u> houses.		Houses must be <u>guarded</u> carefully.					
119. guide	He <u>guided</u> the man through the street.		The man was <u>guided</u> through the street.					
120. handle	He <u>handle</u> d a difficult argument skillfully.		A difficult argument was <u>handle</u> d skillfully.					

คำกริยา	คำกริยา	เสียงสะท้อน	เสียงรับ				สถานที่	ของบุคคลหรือ เหตุการณ์
			ผู้กระทำ	วัตถุ	เครื่องมือ	วัตถุ		
126. hinder	You're <u>hindering</u> my work.		My work is <u>hindered</u> .		Your loud noise seriously <u>hinders</u> my work.			
127. hit	He <u>hit</u> the ball.	He <u>hit</u> himself.	The ball was <u>hit</u> hard.		The bat <u>hit</u> the ball violently.			
128. hold	She's <u>holding</u> the baby.		The baby must be <u>held</u> care- fully.		The basket <u>holds</u> these flowers nicely.			
129. honour	Your presence <u>honours</u> us.		We are <u>honoured</u> by your presence.					
130. hurt	He <u>hurt</u> his legs.	He <u>hurt</u> himself.	His legs were <u>hurt</u> .		This gun <u>hurt</u> his legs seriously.			

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	เรียงส่อน	เรียงรับ					ขอแปลของ กรรมการ
			เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
131. imitate	Children <u>imitate</u> their parents.		Their parents are <u>imitated</u> .					
132. improve	He <u>improves</u> the plan.	He <u>improves</u> himself.	The plan <u>improves</u> definitely.					
133. include	The book <u>includes</u> a map.		A map is <u>included</u> in the book.					
134. invent	They <u>invented</u> a machine.		This machine was <u>invented</u> completely.					
135. invite	We <u>invite</u> our relatives.		Our relatives are <u>invited</u> .					
136. join	He <u>joined</u> me in a drink.		I was <u>joined</u> in a drink.					

ประโยค	คำกริยา	ประโยคกริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่อง					ข้อสังเกตของ นักเรียน
				เป้าหมาย	ประโยคไทย	คำกริยา	วลี	สถานที่	
137. judge	The teacher <u>judges</u> this case.			This case is <u>judged</u> justly.					
138. keep	The husband <u>keeps</u> his family.		He <u>keeps</u> himself.	His family is <u>kept</u> carefully.					
139. kick	The children <u>kick</u> the ball.		They <u>kick</u> them- selves.	The ball is <u>kicked</u> by the children					
140. kill	This man <u>killed</u> my sister.		He <u>killed</u> himself.	My sister was <u>killed</u> merci- lessly.	The knife <u>killed</u> my sister mercilessly.				
141. kiss	He <u>kissed</u> his wife on her lips.		He <u>kissed</u> himself.	His wife was <u>kissed</u> gently.				Her lips were <u>kissed</u> gently.	
142. knock	He <u>knocks</u> the fish on its head.		He <u>knocks</u> himself.	This fish is <u>knocked</u> easily.	This wood <u>knocks</u> the fish 's head easily.			The fish's head is <u>knocked</u> .	

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา				คำกริยา	คำกริยา
			คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา		
143. land	The ship <u>landed</u> goods at Dover.		The goods <u>landed safely</u> at Dover.					
144. lay	The hen is <u>laying</u> an egg.		An egg is <u>laid</u> on the table.					
145. lead	The peasant <u>led</u> me through the forest.		I was <u>led</u> through the forest.					
146. leave	The postman <u>left</u> a letter for you.		A letter was <u>left</u> for you.			You were <u>left</u> a letter.		
147. lend	She <u>lends</u> him some books.		Some books are <u>lent</u> immediately.			He is <u>lent</u> some books.		
148. lift	The nurse <u>lifts</u> the baby.		The baby is <u>lifted</u> high.					

จดหมายเหตุ
พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	เรื่อง					จดหมายของ กระทรวงการ
			เรื่อง	แปลว่า	ตัวอย่างประโยค	คำกริยา	คำกริยา	
149. light	we <u>light</u> a candle.			A candle is <u>lit</u> brightly.		The match <u>lit</u> the candle well.		
150. limit	We must <u>limit</u> our spending.	We must <u>limit</u> ourselves.		Our spending must be <u>limited</u> .				
151. lock	She <u>locks</u> a door.			The door <u>locks</u> easily.		The key <u>locks</u> the door safely.		
152. lose	He has <u>lost</u> his book.			His book has been <u>lost</u> .				
153. mail	The postman <u>mailed</u> her a letter.			The letter was <u>mailed</u> very quickly.				
154. make	The tailor <u>makes</u> a coat.			This coat is <u>made</u> neatly.			This kind of cloth easily <u>makes</u> a coat.	

คำกริยา	คำกริยา	เรื่องประกอบ	เรื่อง					ข้อสังเกตของ ผู้ตรวจการ
			ประธาน	กรรม	กรรมวิเศษ	วัตถุ	สถานที่	
155. manage	He <u>managed</u> his horse.		His horse	<u>managed</u> easily.		The whip <u>managed</u> the horse effectively.		
156. mark	The hot cup has <u>marked</u> the table.		The table	<u>marks</u> very easily.				
157. measure	The tailor <u>measured</u> me.	He <u>measured</u> himself.	I	<u>was measured</u> .			My waist must be <u>measured</u> carefully.	
158. mend	She is <u>mending</u> her shirt.		Her shirt	is <u>mended</u> .		The sewing machine <u>mends</u> the shirt easily.		
159. miss	He <u>missed</u> the traffic accident.		The traffic accident	was <u>missed</u> by chance.				

ประโยค คำกริยา	ใจความ	ใจความ	ใจริ้ว				ข้อบกพร่อง การเขียน
			แปลตาม	ข้อบกพร่อง	วิธี	สถานที่	
160. mix	Students <u>mix</u> oil with water.		Oil is <u>mixed</u> with water.	Water <u>mixe</u> oil inharmoniously.			
161. name	They <u>name</u> their son John.		Their son is <u>named</u> John.				
162. neglect	She <u>neglected</u> her child.		Her child was <u>neglected</u> .				
163. note	He <u>noted</u> her address.		Her address was <u>noted</u> .			This book <u>noted</u> her address clearly.	
164. nurse	She <u>nursed</u> wounded soldiers.	She <u>nurses</u> herself.	Wounded soldiers must be <u>nursed</u> carefully.			This hospital <u>nursed</u> well.	
165. offer	The manager <u>offered</u> him the post.		The post was <u>offered</u> him.	He was <u>offered</u> the post.			

เลข คำกริยา	ประโยคกริยา	ใจความ	ใจนึก					ข้อสังเกต การเขียน
			แปลตาม	แปลไทย	เครื่องหมาย	วลี	ภาษา	
166. order	The doctor <u>orders</u> her a month's rest.	He <u>ordered</u> himself 3 new suits.	She is <u>ordered</u> a month's rest by the doctor.					A month's rest is <u>ordered</u> by the doctor.
167. organize	He <u>organizes</u> his business.		His business is <u>organized</u> well.					
168. owe	We <u>owe</u> loyalty to our country.	We <u>owe</u> ourselves.	Loyalty is <u>owed</u> to our country.	Our country is <u>owed</u> loyalty.				
169. own	She <u>owns</u> this house.		This house is <u>owned</u> by her.					
170. pack	She <u>packed</u> her husband some food.		Some food must be <u>packed</u> carefully.	Her husband was <u>packed</u> some food.				
171. paint	He <u>paints</u> the door in a bright colour.	He <u>paints</u> himself.	The door was <u>painted</u> beautifully.	The big brush <u>painted</u> the door well.				The bright colour is <u>painted</u> beautifully.

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	วิธีสอน					คำกริยา	คำกริยา
			แปลไทย	แปลไทย	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา		
172. pass	He <u>passed</u> her some bread.		Some bread was <u>passed</u> quickly.	She was <u>passed</u> some bread.					
173. pay	I'll <u>pay</u> you some money for that book.		Some money will be <u>paid</u> for that book.	You'll be <u>paid</u> for that book.					
174. perform	The doctor <u>performs</u> an operation.		An operation is <u>performed</u> by the doctor.						
175. permit	She <u>permits</u> dogs in the house.		Dogs are <u>permitted</u> in the house.					This house <u>permits</u> dogs freely.	
176. pick	She <u>picks</u> a ripe fruit.		A ripe fruit is <u>picked</u> easily.						
177. place	My mother <u>places</u> a picture on the wall.		A picture was <u>placed</u> here suitably.						

ประโยค	เรื่องย่อ	วิธี					ข้อบกพร่อง ของประโยค
		แปลตาม	แปลไทย	วิธี	สถานที่		
178. point	They <u>point</u> their guns at us.	Their guns are <u>pointed</u> at us.					
179. polish	He <u>polished</u> silver.	Silver was <u>polished</u> brightly.	This cloth <u>polished</u> silver easily.				
180. post	He <u>posted</u> John a book.	A book is <u>posted</u> to John.	John is <u>posted</u> a book.				
181. practise	She <u>practised</u> the piano everyday.	The piano was <u>practised</u> everyday.					
182. praise	He <u>praised</u> my work.	My work should be <u>praised</u> immediately.					
183. prepare	Mother is <u>preparing</u> us a meal.	A meal is <u>prepared</u> by mother.	We are <u>prepared</u> a meal.				

เลขไทย คำกริยา	ใจหกริยา	ใจระหอน	ใจรับ				จดจำ	จดจำ การกระทำ
			ใจพามา	จดจำใจรับ	ใจรับ	จดจำ		
184. present	They <u>present</u> her with a bunch of flowers.		A bunch of flowers is <u>presented</u> her.	She is <u>presented</u> a bunch of flowers.				
185. pre-serve	She <u>preserved</u> fish with salt.		Fish was <u>pre-served</u> with salt.	<u>Salt preserved</u> fish well.				
186. press	She <u>pressed</u> a coin in her hand.	He <u>pressed</u> himself.	A coin was <u>pressed</u> violently.					
187. prevent	These rules <u>prevent</u> accidents.		Accidents are <u>prevented</u> by these rules.					
188. print	This firm <u>prints</u> many educational books.		Many books are <u>printed</u> properly.					

ประโยค		ใจผู้พูด	ใจรับ					สถานที่	ของบุคคล หรือเหตุการณ์
คำกริยา	ใจหลักกริยา		เป้าหมาย	ผู้กระทำ	เครื่องมือ	วัตถุ			
189. produce	Mother <u>produces</u> dinner for us.		Dinner is <u>pro- duced</u> for us.	We are <u>produced</u> dinner by mother.		Coal <u>produces</u> gas mostly.			
190. promise	I've <u>promised</u> John a book by Monday.	I've <u>promised</u> myself.	A book is <u>promised</u> John by Monday.	John is <u>promised</u> a book by Monday.					
191. propose	He <u>proposed</u> a short rest.		A short rest was <u>proposed</u> immediately.						
192. prove	He has <u>proved</u> his courage in battle.	He has <u>proved</u> himself.	His courage has been <u>proved</u> in battle.				The battle <u>proved</u> his courage well.		
193. provide	This hotel <u>pro- vides</u> a good meal for us.		A good meal is <u>provided</u> for us.	We are <u>provided</u> a good meal.					

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา					คำกริยา
				คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	
194. pull	The horse is <u>pulling</u> a cart.			A cart should be <u>pulled</u> steadily.					
195. punish	Our teacher <u>punished</u> students.	She <u>punishes</u> herself.		Students are <u>punished</u> mildly.			This rod <u>punishes</u> students severely.		
196. push	He <u>pushes</u> me.	He <u>pushes</u> himself.		I am <u>pushed</u> suddenly.					
197. put	She <u>put</u> salt in this food.			Salt must be <u>put</u> in this food.					
198. qualify	Adjectives <u>qualify</u> nouns.			Nouns are <u>qualified</u> by adjectives.					

ประโยค คำกริยา	ใจอกกริยา	ใจระพจน	ใจรับ					จดระคอง กรระพจนกร
			เป่าพจน	ระพจนระพจน	ระพจน	ระพจน	ระพจน	
199. raise	She <u>raises</u> the rent of the house herself.	She <u>raised</u> herself.	The rent of the house is <u>raised</u> high.					
200. reach	The child can <u>reach</u> the apple on the tree.		The apple on the tree can be <u>reached</u> easily.					
201. read	She <u>read</u> the children a story.		The story should be <u>read</u> loudly.	The children were <u>read</u> a story.				
202. receive	She <u>received</u> his present.		His present was <u>received</u> willingly.					
203. record	She <u>records</u> several songs.		Several songs are <u>recorded</u> .				This record can be <u>recorded</u> .	

บทประโยค คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องกับ					ตอบหรือของ กริยา
			เป้าหมาย	ข้อประโลม	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
204. reduce	He'll <u>reduce</u> the price.		The price must be <u>reduced</u> immediately.					
205. reflect	The mirror <u>reflects</u> my face.		My face is <u>reflected</u> clearly.					
206. refuse	I can <u>refuse</u> him a kiss.		A kiss is <u>refused</u> suddenly.	He is <u>refused</u> a				
207. regard	She always <u>regards</u> him with the greatest admiration.		He is always <u>regarded</u> with the greatest admiration.					
208. repair	The man is <u>repairing</u> his bicycle.		His bicycle is being <u>repaired</u> .		That piece of tyre can <u>repair</u> his bicycle.			

คำกริยา	ประโยค	คำกริยา	ใจความ	ใจกริยา					รอบนอกของ กระบวนการ
				เป้าหมาย	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
209. reserve	He reserved these seats for old and sick people.	reserve		These seats must be reserved quickly.		Booking reserved			
210. re- turn	He returned the key to me.	return		This key should be returned at once.					
211. reward	She rewarded the students with some money.	reward			The students are rewarded with some money.				
212. roof	The carpenter roofed his house.	roof		His house was roofed by the carpenter.		Tiles roofed			
213. rub	She rubbed the window.	rub	She rubbed herself.	The window is rubbed clean.		This cloth rubs			

ประโยค คำกริยา	ใจหลักกริยา	ใจระพอบ	ใจระพอบ					จดจำ กริยา
			ใจระพอบ	ใจระพอบ	ใจระพอบ	ใจระพอบ	ใจระพอบ	
214. rule	The king <u>rules</u> the country.		The country is <u>ruled</u> strictly.			Parliament <u>rules</u> the country suitably.		
215. saw	He <u>saw</u> the logs into pieces.		Soft wood <u>saws</u> easily.			This knife <u>saw</u> bread badly.		
216. search	He <u>searched</u> for a cigarette.	He <u>searched</u> himself.	This pack of cigarette must be <u>searched</u> everywhere.				His pockets are <u>searched</u> for a cigarette.	
217. seize	The enemy <u>seized</u> the fort.		The fort was <u>seized</u> by the enemy.					
218. sell	I <u>sold</u> my brother a new car.		A new car was <u>selling</u> well.	My brother was <u>sold</u> a new car.				
219. send	He <u>sends</u> you pictures.		Pictures are <u>sent</u> here.	You are <u>sent</u> pictures.				

คำกริยา	ประธาน	กรรม	กรรมวิเศษ	กรรม					กรรมวิเศษ	กรรมวิเศษ
				กรรม	กรรมวิเศษ	กรรมวิเศษ	กรรมวิเศษ	กรรมวิเศษ		
220. serve	Mother	served	her with a cup of coffee.	She	served	A cup of coffee	is served for breakfast.	She was served with a cup of coffee.		
221. set	She	set	a lamp on the table.	She	set	A lamp was set	fixedly on the table.			
222. settle	The conquerors	settled	their own people in the land.	They	settled	Their people	were settled in the land.			
223. shave	He	shaves	customers.	He	shaves	Customers are	shaved by him.	This razor shaves the beard well.		
224. shoot	He	shoots	an arrow.	He	shoots	An arrow is	shot at the spot.			

คำกริยา	แปลไทย	เรียงตัว					รูปประโยค ที่สมบูรณ์
		เรียงประโยค	แปลไทย	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	
225. show	He <u>shows</u> me his reward.	He <u>showed</u> himself.	His reward was <u>shown</u> by him.	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล
226. sign	He <u>signs</u> his name on the cheque.	He <u>signed</u> himself as the father.	His name is <u>signed</u> explicitly.	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล
227. spend	He <u>spends</u> money on foolish pleasures.		Money is <u>spent</u> on foolish pleasures.	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล
228. split	They <u>split</u> a log with an axe.	They <u>split</u> themselves.	The log <u>splits</u> costly.	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล
229. spoil	The hot sun <u>spoils</u> fruit.		Fruit <u>spoils</u> easily in the sun.	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล
230. steal	She <u>stole</u> some money from my shop.		Some money was <u>stolen</u> from my shop.	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล	เขาได้รับรางวัล

เลขไทย คำกริยา	เรียงกริยา	เรียงประโยค	เรียงวล				วลีหรือประโยค ที่สมบูรณ์
			แปลไทย	ประโยคไทย	วลีหรือประโยค	วลีหรือประโยค	
231. steer	We <u>steer</u> a boat round the gulf.		The boat <u>steers</u> quickly round the gulf.				
232. stick	She <u>sticks</u> a piece of paper on the envelope.		A piece of paper is <u>stuck</u> on the envelope.				
233. stretch	I <u>stretched</u> my wool coat.	I <u>stretched</u> myself.	My wool coat <u>stretched</u> easily.				
234. strike	They <u>strike</u> him with an axe.	They <u>strike</u> themselves.	He is <u>struck</u> with an axe.		An axe <u>strikes</u> him fiercely.		
235. supply	Our mother <u>supplies</u> us with milk.		Milk is <u>supplied</u> to us.		We are <u>supplied</u> with milk.		

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	ประโยค-พจน	แปลภาษาไทย	ประโยคไทย	วลี	สถานที่	ประโยคไทย หรือประโยคกริยา
236. support	We <u>support</u> the new political party.	We <u>support</u> ourselves.	The new political party should be <u>supported</u> strongly.				
237. surround	The trees <u>surround</u> our houses.		Our houses are <u>surrounded</u> thickly.				
238. sweep	She <u>sweeps</u> the room.		The room is <u>swept</u> clean.	The broom <u>sweeps</u> the room clean.			
239. take	He <u>takes</u> a letter to the post.		A letter is <u>taken</u> to the post.				
240. teach	John <u>teaches</u> boys history.		Boys are <u>taught</u> history slowly.				History is <u>taught</u> slowly.

คำกริยา	คำกริยา	เสียงสระพยางค์	เสียง					คำกริยา	คำกริยา
			เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์		
241. tele- phone	I <u>telephoned</u> your aunt the sad news of father's death.		เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์
242. test	The workers <u>test</u> an engine.		เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์
243. threaten	They <u>threaten</u> me fiercely.		เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์
244. throw	He <u>throws</u> the ball.		เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์
245. tie	The lady <u>tied</u> her dog to a fence.		เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์	เสียงสระพยางค์

The sad news
was telephoned
suddenly.

I am thrown the
ball.

Electricity
tests an engine
effectively.
The gun
threatens me
menacingly.

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	ประโยคพบ	เรียงกัน					จดจำ ประโยค
			เป้าหมาย	ขยาย-โทษ	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
246. touch	Those visitors <u>touched</u> the painting.	They <u>touched</u> themselves.	The painting was <u>touched</u> softly.					
247. train	He <u>trained</u> young children.	He <u>trained</u> himself.	Young children <u>trained</u> easily.		This kind of practice <u>trains</u> young children well.			
248. treat	The doctor <u>treats</u> the wound with penicillin.	He <u>treats</u> himself.	The wound is <u>treated</u> with penicillin.		Penicillin <u>treats</u> the wound effectively.			
249. try	Scientist <u>tried</u> his experiment.		His experiment was <u>tried</u> again and again.					
250. type	The secretary <u>types</u> a lot of letters.		This letter should be <u>typed</u> neatly.		This typewriter <u>types</u> letters quickly.			

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	ใจสรวบ	ใจกรบ					รวมเรคอง กรบวกร
			แปลวาม	มอประโยค	กรบวกร	กรบ	กรบ	
251. unite	He <u>unites</u> the two countries.		The two countries <u>unite</u> harmo- niously.					
252. upset	She <u>upsets</u> dishes.		Dishes must be <u>upset</u> carefully.					
253. use	He <u>used</u> a new type of film.		A new type of film was <u>used</u> correctly.					
254. value	He <u>valued</u> the house.		The house was <u>valued</u> highly.					
255. veil	She <u>veiled</u> her face.	She <u>veiled</u> herself.	Her face was <u>veiled</u> loosely.		This piece of cloth <u>veiled</u> her face loosely.			
256. visit	Jane usually <u>visits</u> us.		We are <u>visited</u> by Jane.					

คำกริยา	คำกริยา	เสียงกริยา	เสียงสระ	เสียง辅					จดหมายเหตุ การตรวจการ
				แม่ภาษา	สระ-โชน	เครื่องมือ	วิธี	สถานที่	
257. vote	The committee <u>voted</u> the money.			The money is <u>voted</u> by the committee.					
258. warn	Father <u>warns</u> him of danger.			He is <u>warned</u> of danger.					
259. wash	He <u>washes</u> his car.	He <u>washes</u> himself.		His car is <u>washed</u> clean.					
260. waste	My son <u>wasted</u> money on travelling.			Money was <u>wasted</u> on travelling.					
261. water	We must <u>water</u> our garden.			The garden should be <u>watered</u> every-day.		This plastic tube <u>waters</u> the garden well.			
262. wear	He's <u>wearing</u> a new coat.			This new coat <u>wears</u> badly.					

คำกริยา	ประโยคกริยา	ใจความ	วิธี					จดหมายเหตุ หรือหมายเหตุ
			เป้าหมาย	อุปสรรค	เงื่อนไข	วิธี	สถานที่	
268. wrap	I <u>wrapped</u> my book.		This book was <u>wrapped</u> neatly.		Brown paper <u>wrapped</u> the book neatly.		This shop <u>wrapped</u> parcels well.	
269. write	He <u>wrote</u> me a letter.		These phrases were <u>written</u> politely.	I was <u>written</u> a letter.				
270. yield	We <u>yielded</u> our position to the enemy.		Our position is <u>yielded</u> to the enemy.					

ทำวิทยานิพนธ์แสดงความรู้สึกลึกในภาษาอังกฤษ

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา					คำกริยา
			ผู้ถูกกระทำ	กรรม	กรรม	กรรม	กรรม	
7. answer	Everybody answers his question.	My blow answers his question clearly.						His question should be <u>answered</u> clearly.
8. approve	The minister approved the building plan.							The building plan was <u>approved</u> .
9. astonish	His behaviour astonished me.	I was <u>astonished</u> by his behaviour.						
10. attract	The show attracts many people.	Many people are <u>attracted</u> by the show.						
11. believe	I believe the news.							The news is <u>believed</u> .

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	เจี๊ยง					คำกริยา	คำกริยา
			เจี๊ยง	เจี๊ยง	เจี๊ยง	เจี๊ยง	เจี๊ยง		
12. call	I <u>call</u> him a fool.								เขา <u>ถูก</u> เรียก ว่าเป็นคนโง่
13. confuse	This subject <u>confuses</u> students.								He is <u>called</u> a fool.
14. consider	She's <u>considering</u> changing new job.								Changing new job must be <u>considered</u> carefully.
15. decide	The judge <u>decides</u> the question.								This question is <u>decided</u> quickly.
16. delight	We <u>delight</u> him with our performance.								

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา				คำกริยา
						ผู้แสดงความรู้	ผู้กระทำ	ผู้ถูกกระทำ	ผู้รับ	
17. demand	He <u>demand</u> s his money.									His money is <u>demand</u> ed.
18. describe	They <u>describe</u> an event.									An event is <u>describe</u> d clearly.
19. desire	Everyone <u>desire</u> s happiness.									Happiness is <u>desire</u> d by everyone.
20. dis-appoint	She <u>disappoint</u> ed you.									
21. enter-tain	He <u>entertain</u> ed us with stories of his travels.									
22. excite	The story <u>excite</u> s the boy.									

คำกริยา	คำกริยา	คำกริยา	เชิงกริยา					คำกริยา	คำกริยา
			ผู้แสดงความรู้สึก	แสดงโดย	เกี่ยวข้อง	วัตถุ	สถานที่		
23. expect	I <u>expect</u> a visit from my mother.	เชิงสะท้อน						ข้อใดของ ที่ระบุมา	A visit from my mother is <u>expected</u> by me.
24. express	She <u>expressed</u> her sad feelings. herself strongly.	She <u>expressed</u> herself strongly.							Her sad feelings were <u>expressed</u> strongly.
25. favour	He <u>favours</u> a moderate policy.								A moderate policy is <u>favoured</u> by him.
26. forget	She <u>forgot</u> her pen.								Her pen was <u>forgotten</u> .

ประโยค คำกริยา	เจริงกริยา	เจริงสะท้อน	เจริงมัน				ตอบเจริงของ นักเรียน
			ผู้แสดงความรู้สึก	อะไร	ที่ใด	สถานที่	
27. frighten	The big dog <u>frightened</u> a little girl.		A little girl was <u>frightened</u> . A little girl <u>frightened</u> easily.				
28. guess	She <u>guesses</u> my thought.						My thought must be <u>guess-</u> <u>ed</u> carefully.
29. hear	The judge <u>heard</u> the case.						The case was <u>heard</u> by the judge.
30. imagine	I can <u>imagine</u> the scene clear- ly.						The scene is <u>imagined</u> clearly.
31. interest	This book <u>interests</u> me.		I am <u>interest-</u> <u>ed</u> in this book.				

คำกริยา	ประโยคกริยา	เสียงสะท้อน	เสียงกับ				คำกริยา	รูปประโยคของกริยา
			ผู้แสดงความรู้สึกรัก	แสดงไมตรี	เคืองแค้น	รัก		
32. intro-duce	I <u>introduced</u> them.	I <u>introduced</u> myself.						They are <u>introduced</u> .
33. know	She <u>knows</u> this man.							This man is <u>known</u> to her.
34. love	He <u>loves</u> beer.	He <u>loves</u> him-self.						Beer is <u>loved</u> by him.
35. mis-take	He <u>mistakes</u> her address.							Her address is <u>mistaken</u> .
36. need	Children <u>need</u> milk.							Milk is <u>needed</u> much.
37. notice	They <u>notice</u> the mark on his arm.	They <u>notice</u> themselves.						The mark is <u>noticed</u> easily.
38. obey	People must <u>obey</u> the law.							The law must be <u>obeyed</u> strictly.

บท=ใบ คำกริยา	เจิงกักิยา	เจิงระทอน	เจิงรับ					จดหมายเหตุ ที่=บันทึก
			ผู้ทรงความรู้	บท=ใบ	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
39. observe	Scientists have <u>observed</u> stars.	They <u>observe</u> themselves.						Stars should have been <u>observed</u> frequently.
40. puzzle	The woman's illness <u>puzzled</u> the doctor.		The doctor was <u>puzzled</u> by the woman's illness.					
41. realize	He <u>realizes</u> people by their smell.							Her mistake is <u>realized</u> clearly.
42. re-commend	We <u>recommend</u> her a good dictionary.			She is <u>recommend-</u> <u>ed</u> a good dic- tionary.				A good dic- tionary is <u>recommended</u> to her.
43. recog-nize	Dogs <u>recognize</u> people by their smell.							People are <u>recognized</u> by their smell.

คำกริยา	คำกริยา	เรื่องประกอบ	เรื่องทั่วไป					ข้อสังเกตของครูผู้สอน
			ผู้แสดงความรู้สึก	ผลประโยชน์	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
44. satisfy	The story <u>satisfies</u> me.		I am <u>satisfied</u> by the story.					
45. see	They <u>saw</u> a blind man.	They <u>saw</u> themselves.			The telescope <u>saw</u> tiny objects clearly.			The blind man was <u>seen</u> in that shop. English is <u>spoken</u> mostly. A new idea is <u>suggested</u> by the sights of the birds.
46. speak	She can <u>speak</u> English.							
47. suggest	The sight of the birds <u>suggests</u> a new idea.							
48. surprise	That man <u>surprised</u> her.		She was <u>surprised</u> by that man.					
49. suspect	They <u>suspect</u> him of murder.							He is <u>suspected</u> of murder.

ประโยค คำกริยา	เรื่องกริยา	เรื่องสะท้อน	เรื่องกับ					ผู้รับความรู้สึก
			ผู้แสดงความรู้สึก	อะไร-ไร	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
50. talk	we <u>talked</u> music all night.	We are <u>talking</u> .						Music was <u>talked</u> all night.
51. taste	He always <u>tastes</u> wine.							Wine is <u>tasted</u> .
52. tell	He <u>tells</u> her his idea.			She is <u>told</u> his idea.				His idea is <u>told</u> to me.
53. tire	She <u>tires</u> me with its details.		I am <u>tired</u> with its details.		Its details <u>tire</u> me.			
54. trust	You should <u>trust</u> him.							He should be <u>trusted</u> by everyone.
55. understand	She <u>understands</u> the condition.							This condition is <u>understood</u> easily.

ประโยค คำกริยา	ใจอกิริยา	ใจสะพอน	ใจกับ				สอนให้	เขียนประโยค หรือเติมคำ
			แสดงความรู้สึก	ตอบโต้	เคลื่อนไหว	วัตถุ		
56. upset	The change <u>upsets</u> her plans.		She is <u>upset</u> by him.					Her plan is <u>upset</u> by the change. He was <u>wanted</u> by the police. God is <u>worship-</u> <u>ped</u> by them.
57. want	I <u>wanted</u> this letter opened.							
58. worship	They <u>worship</u> god.							
59. worry	The bad smell <u>worries</u> me.		I am <u>worried</u> by the bad smell.					

คำกริยาชนิดแสดงความสัมพันธ์ในภาษาอังกฤษ

คำกริยา	ประโยคกริยา	ประโยคพจน	เรียงกัน				ข้อสังเกตของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
			ผู้แสดงคุณลักษณะ	ประธาน	กรรม	วัตถุ	
1. bake	Mother <u>baked</u> this cake hard.		This cake was <u>baked</u> dry.		The oven <u>baked</u> this cake dry quickly.		
2. be	My father <u>is</u> the leader.		The leader <u>is</u> my father.		The hammer <u>beats</u> the iron flat violently.		
3. beat	He <u>beats</u> the iron flat.		The iron is <u>beaten</u> flat.		This knife <u>broke</u> the window open easily.		
4. break	A thief <u>broke</u> the window open.		The window was <u>broken</u> open.		The explosive <u>burst</u> a window open.		
5. burst	He <u>burst</u> a window open.		A window was <u>burst</u> open.				
6. bury	People <u>buried</u> him alive.		He was <u>buried</u> alive.				

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	ประโยคทวน	เรียงกับ				ข้อบกพร่อง ของประโยค
			ผู้แสดงกริยา	คำกริยา	เครื่องมือ	วัตถุ	
7. call	I <u>call</u> that dishonest.			That is <u>called</u> dishonest.			
8. count	She <u>counts</u> you fortunate in being here.			You are <u>counted</u> fortunate in being here.			
9. drive	He <u>drove</u> her mad.			She was <u>driven</u> mad.		His love <u>drove</u> her mad.	
10. find	He <u>found</u> her injured.			She was <u>found</u> injured.			
11. fling	They <u>fling</u> the gate open.			The gate is <u>flung</u> open.			
12. hold	A robber <u>holds</u> him tight.			He is <u>held</u> tight with a handkerchief.		A handkerchief <u>holds</u> him tight.	

คำกริยา	ประโยคกริยา	ประโยคพอ	เรื่อง				ข้อสอบเรื่อง การผันกริยา
			ผู้กระทำ	กรรม	วัตถุ	สถาน	
13. judge	He <u>judged</u> her <u>guilty</u> .		He was <u>judged</u> <u>guilty</u> .				
14. knock	He <u>knocked</u> his <u>friend flat</u> .		His friend was <u>knocked flat</u> .		His blow <u>knocked</u> his friend <u>flat</u> .		
15. lay	She <u>laid</u> the <u>table bare</u> .		The table was <u>laid bare</u> .				
16. make	Father <u>made</u> her <u>happy</u> . She <u>made</u> him a <u>good wife</u> .		She was <u>made</u> <u>happy</u> . He was <u>made</u> a <u>good wife</u> .				
17. order	The doctor had <u>ordered</u> me <u>absolute quiet</u> .		I had been <u>ordered</u> <u>absolute quiet</u> .				
18. paint	He <u>paints</u> the <u>gate green</u> .		The gate was <u>paints</u> <u>green</u> .		This brush <u>paints</u> the <u>gate green</u> .		

คำกริยา	ประโยค	เสียงกริยา	เสียงสะท้อน	เสียงรับ					ข้อสังเกตของ ครูผู้สอน
				ผู้แสดงอาการ	วัตถุ	เครื่องมือ	วัตถุ	สถานที่	
19. pull		They <u>pulled</u> the dam open.		The dam was <u>pulled</u> open.		An engine <u>pulled</u> the dam open.			
20. push		He <u>pushes</u> the lock open.		The lock <u>pushes</u> open easily.		A motor <u>pushes</u> the lock open.			
21. put		He <u>put</u> the matter right.		The matter was <u>put</u> right.		A short note <u>put</u> the matter right.			
22. repre- sent		Phonetic symbols <u>represent</u> sounds.		Sounds are <u>represented</u> by phonetic symbols.					
23. roll		They <u>roll</u> paper flat.		Paper is <u>rolled</u> flat.		An engine <u>rolls</u> paper flat.			
24. rub		She <u>rubs</u> the surface dry.		The surface <u>rubs</u> dry quickly.					

ประโยค คำกริยา	ประโยคกริยา	เรียงใหม่	ผู้แต่งประโยค	บทประพันธ์	เครื่องหมาย	คำ	สถานที่	ชื่อเรื่อง
25. send	They <u>sent</u> us mad.		We were <u>sent</u> mad.					Their noise <u>sent</u> us mad.
26. set	He <u>set</u> a prisoner free.		A prisoner was <u>set</u> free.					
27. split	They <u>split</u> the log open.		The log was <u>split</u> open.					An axe <u>split</u> the log open.
28. stretch	I <u>stretched</u> a rope tight.		A rope was <u>stretched</u> tight.					These wheels <u>stretched</u> the rope tight.
29. sweep	Mother <u>sweeps</u> the floor clean.		The floor was <u>swept</u> clean.					This broom <u>swept</u> the floor clean.
30. swing	He <u>swings</u> the book shut.		The book is <u>swung</u> shut.					
31. take	He <u>takes</u> things easy.		Things are <u>taken</u> easy.					

คำกริยา	ประโยคกริยา	ประโยคบอกเล่า	ใจกริยา				ประโยคกริยา	คำกริยา
			ประธาน	กรรม	กรรมวิเศษ	กรรมวิเศษวิเศษ		
32. throw	They <u>throw</u> the fair open.		The fair is					
33. turn	He <u>turned</u> the light low.		The light					
34. wash	Marry <u>washed</u> her clothes clean.		Her clothes were					
35. wear	She <u>wears</u> her hair long.		Her hair is					
36. wipe	We <u>wipe</u> these dishes dry.		These dishes					
37. work	The children <u>work</u> the screw loose.		The screw is					

ภาคผนวก ข.

ตัวอย่างการวิเคราะห์โครงสร้างของประโยคเชิงรับ

ภาษาไทย

คำกริยาชนิดแสดงอาการ

คำกริยากลุ่มที่ 1

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
जानकोंनी	कवरक्वा		बनते
जकहमाय	ठुक... बेक	कुंमै	
केरींजरसंयिंใหม่	रबेक	ถ้า	ได้รวคเร็ว
मांผีนนี้	คवरกลิ้ง		ก้วยถูกลักลิ่งก่อน
บ้านยานสลัม	ठुक...ใหม่	ไฟ	
สายตา	คवरพัก		ชั่วครู่
เสือผ่าซุคนี้	ออกแบบ		โดยช่างชั้นนำ

คำกริยากลุ่มที่ 2

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
เต็ก ๆ	ठुक...กัก	ยุง	
ปัญหานี้	จัดการ		ได้รวคเร็ว
น้องชายของฉัน	ไล่เลือน	ตำแหน่ง	
เขา	ถูกขโมย	ปากกา	
ไม้ซิดกานนี้	จุก	ไฟ	ไม้คิก
ซอนคันนี้	บค	ข้าว	ไค
เนื่อว่านี้	ปรง	อาหาร	อรอย
อีรุ	สร้าง	บ้าน	ไม้ทน

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
หล่อน	ถูก...เหวี่ยง	เขา	
นักวิทยาศาสตร์	ต้องอธิบาย		อย่างละเอียด

คำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
นักเรียน	สับสน	วิชานี้	มาก
เขา	ถูก...เรียก	พ่อแม่	ทุกเช้า
รางวัลชนะเลิศ	ไม่ควรหวัง		มากนัก

ภาษาอังกฤษ

คำกริยาชนิดแสดงอาการ

คำกริยากลุ่มที่ 1

<u>ส่วนประธาน</u>	<u>ส่วนกริยา</u>	<u>ส่วนเติมเต็ม</u>	<u>ส่วนเสริม</u>
This kind of hair	curled		easily.
The letter	was opened		by her.
Explosives	crack	the safe	efficiently.
The gunshot	scattered	the birds	suddenly.
The scene of the accident	is crowded		with people.
This river	has been fished		too much.
My college course	has finished		recently.
The boat	rowed		easily.

คำกริยากรุปที่ 2

ส่วนประธานส่วนกริยาส่วนเติมเต็มส่วนเสริม

The wood	was added		to the fire.
The mouse	is chased		by the cat.
A famous shop	is designed	dresses.	
I	was shown	his reward.	
The bat	hit	the ball	violently
Salt	preserved	fish	well.
This kind of cloth	makes	a coat	easily.
Coal	produces	gas	mostly.
This bank	exchanges	money	satisfactorily.
Her lips	were kissed		gently by him.
Some money	is charged		by this hotel.
All the wrongs	were forgiven		easily.

คำกริยาชนิดแสดงความรู้สึก

ส่วนประธานส่วนกริยาส่วนเติมเต็มส่วนเสริม

We	were amused		by the story.
The scene	is imagined		clearly.
The law	must be obeyed		strictly.
She	is told	his idea.	
The telescope	saw	tiny objects	clearly.

คำกริยากริยาที่ 3

ส่วนประธานส่วนกริยาส่วนเติมเต็มส่วนเสริม

The iron	is beaten	flat.	
His friends	are knocked	flat	easily.
The screw	is worked	loose	by the children.
An axe	split	the log open.	
This broom	sweeps	the floor clean.	
The leader	is	my father.	
Sounds	are represented		by phonetic symbols.

การใช้ "ไวยากรณ์เลือกสรร" วิเคราะห์ความแตกต่างของประโยคเชิงรับในภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ
ของ
สมภาร คงสงฆ์

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของกา ศึกษาค้นคว้าหลักสูตร
ปริญญาโท ศึกษามหาบัณฑิต
มกราคม 2526

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ปริญญาโทฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาลักษณะของประโยคเชิงรับในภาษาไทย และภาษาอังกฤษตามแนวไวยากรณ์เลือกสรรของอัลลีย์ ทั้งทางคำโครงสร้างไวยากรณ์ และบทบาทความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยาในประโยค พร้อมทั้งเปรียบเทียบความคล้ายคลึง และความแตกต่างกันระหว่างโครงสร้างไวยากรณ์ และบทบาทความหมายทั้งกล่าวของทั้งสองภาษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงแย้งของ วิทแมน ทั้งความคล้ายคลึงและความแตกต่างกันทั้งกล่าวนี้จะช่วยในการทำความเข้าใจและข้อผิดพลาดที่นักเรียนไทยประสบในการเรียนภาษาอังกฤษ ตลอดจนอธิบายสาเหตุของปัญหาและข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นระหว่างสองภาษา

ผลการศึกษารูปไปดังนี้

1. โครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาอังกฤษที่มีความแตกต่างจากภาษาไทย ได้แก่ โครงสร้างของส่วนเติมเต็ม โครงสร้างของคำขยายในส่วนเสริม โครงสร้างของคำกริยา กลุ่มที่มีประธานแสดงบทบาทผู้ก่อให้เกิดการแสดงความรู้สึก โครงสร้างของประโยคที่มีคำนามแสดงบทบาทผู้เกี่ยวข้องของกับผลประโยจน์ และบทบาทขอบเขตของกระบวนการ และโครงสร้างของประโยคเชิงรับที่มีคำกริยาเทคนิคแสดงอาการ และเทคนิคแสดงความสัมพันธ์ปรากฏ

2. บทบาทความหมายในโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ ที่มีความแตกต่างจากภาษาไทย ได้แก่ บทบาทความหมายของกระบวนการซึ่งมีคำกริยาเปลี่ยนรูปไปตาม tense, aspect และ modal และบทบาทความหมายของปัจจัยแสดงคุณลักษณะ และปัจจัยแสดงความเทียบเท่ากัน

3. ทั้งโครงสร้างไวยากรณ์และบทบาทความหมายของประธานที่มีต่อคำกริยาในประโยคเชิงรับภาษาอังกฤษ เมื่อไม่ปรากฏในภาษาไทย หรือมีลักษณะต่างไปจากภาษาไทย อาจจะสร้างความยุ่งยากให้กับนักเรียนไทยในขณะที่เรียนภาษาอังกฤษได้ เมื่อเรียนภาษาอังกฤษนักเรียนไทยอาจจะต้องประสบปัญหา และสร้างข้อผิดพลาดขึ้น ทั้งนี้เป็นผลมาจากการแทรกแซงของภาษาไทย

A SYSTEMIC APPROACH TO THE CONTRASTIVE ANALYSIS OF
THAI AND ENGLISH RECEPTIVE CLAUSES

AN ABSTRACT

BY

SOMKUAN KONGSONG

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

January 1983

This thesis attempts to describe the grammatical structures and roles of meaning in the Thai and English receptive clauses by means of Halliday's Systemic Grammar and to compare and contrast those structures and meanings, using Whitman's model for Contrastive Analysis. The similarities and discrepancies between Thai and English receptive clauses indicated by such procedures can help predicting problems and errors Thai students face while learning English. The causes of those errors are also explained.

The results obtained from this thesis can be summed up as follows :

1. The English grammatical structures that are different from those of Thai are complements, qualifiers in the adjunct, causatives, beneficiary, range and receptive clauses with action process and relational process.
2. The roles of meanings in the English structures which are different from those of Thai are processes concerning the varied forms of verbs in terms of aspects and modals and attributive and equative.
3. Both grammatical structures and roles of meanings that do not exist in Thai or are different from those of Thai may give difficulties to Thai students when studying English. That is, while learning English, they may face many problems and keep making the same mistakes resulted from the Thai language interference.